

БУКОВИНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

БУКОВИНСЬКІ

НАРОДНІ ПІСНІ

Л. Яценко

ВИДАВНИЦТВО
АКАДЕМІЇ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ РСР
К И І В — 1 9 6 8

В цій книжці близько трьохсот мелодій і текстів пісень та коломийок, створених людьми праці протягом віків. В них і ні з чим незрівнянна краса природи Буковини, і відгомін історії цього багатотраждального краю, і радість перемог в боротьбі проти соціального та національного гноблення, і щастя жити в братній сім'ї радянських народів.

Більш: половини збірника становлять ліричні та жартивані пісні, які український народ створював і створює завжди від усїєї щедрості свого таланту і любові до життя.

Упорядкування,
вступна стаття та примітки
Л. ЯЩЕНКА

ВІД УПОРЯДНИКА

В основу цього збірника покладено матеріал двох експедицій Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії наук УРСР до Чернівецької області в 1959 та 1962 роках. У складі першої експедиції взяли участь, крім упорядника, аспіранти Інституту Л. Вороніна, М. Гуць, І. Лясота та І. Пестонюк, а в складі другої експедиції — співробітниця Київського державного університету Л. Орел та лаборант Інституту Т. Храневич. Музичний матеріал обох експедицій розшифрував з магнітофонних плівок упорядник.

Крім того, до збірника включено кращі пісенні записи, що їх зробили на Буковині місцеві збирачі — О. Тимінська, Г. Шевчук, П. Мотуляк, М. Іванюк та інші.

Ряд пісень, вміщених у збірнику, записано співробітниками ІМФЕ АН УРСР на республіканських оглядах художньої самодіяльності в м. Києві, під час короточасних відряджень до

Чернівецької області тощо. Окремі зразки запозичено з друкованих джерел.

Пісні в збірнику згруповано по можливості за жанрово-тематичним принципом і розподілено на такі розділи: «Календарні та обрядові», «Історичні, козацькі, вояцькі та рекрутські», «Побутові», «Про кохання», «Жартівливі та гумористичні», «Коломийки», «Пісні літературного походження», «На Радянській Буковині».

Упорядник приносить щирю подяку численним збирачам буковинського фольклору, працівникам Чернівецького обласного будинку народної творчості, Чернівецького державного університету, а також іншим організаціям та особам, які допомогли в складанні цього збірника.

Сподіваючись, що збірник викличе зацікавлення прихильників української народної пісні, просимо читачів надсилати свої зауваження, побажання та нові записи народних пісень на адресу: Київ, вул. Кірова, 4, Інститут мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР.

БУКОВИНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

Буковина — один з мальовничих куточків Радянської України, край чарівної природи і багатих народномистецьких традицій. Поетична вдача буковинців і їх природжений потяг до краси проявляються в найрізноманітніших сферах: в чудових мелодійних піснях, в життєрадісних танцях, барвистому одязі та вишивках, у різьбярстві, килимарстві тощо.

Своє житло буковинські селяни дбайливо прикрашають барвистим настінним розписом, і не лише всередині, як скрізь по Україні, але і ззовні. І певно не один подорожній, потрапивши в буковинське село, щиро милувався з такої розмальованої хатинки, причепуреної, немовби дівчина на виданні. Милувався і проймався симпатією до її мешканців, не відаючи навіть, хто вони.

Протягом віків Буковина перебувала під владою чужоземних поневолювачів — Туреччини, Австро-Угорщини, Румунії. Віками душилося тут українське слово, українська пісня, прекрас-

не народне мистецтво. За часів панування боярської Румунії особливо посилювався національний гніт, провадилася примусова румунізація українського населення. Українські школи були майже цілком ліквідовані, а українська мова заборонена.

Та незважаючи на тяжкі утиски, трудящі Буковини свято берегли свою мову й культуру і ніколи не втрачали усвідомлення своєї кровної єдності з українським народом. Соціально-економічна відсталість краю, неграмотність більшості його населення до певної міри сприяли законсервуванню народних звичаїв і традицій. Не сприймаючи офіційної чужої мови й культури, народ жив своїм самотнім духовним життям, а рідна пісня, виплекана в щоденній тяжкій праці і боротьбі за існування, була чи не єдиною його розрадою і радіницею.

Національно-визвольний рух, що почав інтенсивно розгортатися в західноукраїнських землях з другої половини XIX ст., охопив і Буковину, яка на той час також була в складі Австрійської імперії. Серед передових культурних діячів краю пробуджується інтерес до місцевого фольклору. Чимало зробили у справі збирання народних пісень Ю. Федькович (1834—1888), С. Воробкевич (1836—1903), Г. Купчанко (1849—1904), Є. Ярошинська (1868—1904), О. Маковей (1867—1925), О. Кобилянська (1863—1942). Свої записи вони друкували переважно в періодичних виданнях та літературних альманахах. Мотиви народної поезії вони широко використовували у власній творчості.

Найбільш повно зразки буковинського пісенного фольклору представлені в «Сборнике песен буковинского народа» (К., 1875), складеному А. Лоначевським із записів Г. Купчанка. Чимало записів буковинських пісень містить у собі також збірник Я. Головацького «Народные песни Галицкой и Угорской Руси» (М., 1878).

Перші епізодичні записи музичного фольклору Буковини (70-і роки XIX ст.) пов'язані з іменами Ю. Федьковича та С. Воробкевича. Особливістю цих записів є переважно популярний прикладний характер. Федькович і Воробкевич не записували народні мелодії спеціально з науково-етнографічною метою. Виходячи з практичної потреби створення навчального репертуару для школярів та молоді, вони склали власні пісні на відомі народні мелодії. Саме такий характер мають збірники Ю. Федьковича «Співаник для господарських діточок» (Відень, 1869), «Руські церковні і народні коляди і щедрівки» (Львів, 1873) та С. Воробкевича — «Збірник пісень для шкіл народних нижчих і реальних» (Чернівці, 1870) та «Співаник для шкіл народних» у трьох частинах (Відень, 1889)*.

Для ґрунтовної науково-етнографічної праці в галузі музичного фольклору на Буковині бра-

* Кілька буковинських народних пісень (серед них дві пісні з нотами) Ю. Федькович опублікував у журналі «Нива» (Львів, 1865, № 1, 8—9). Ряд зразків музичного фольклору, зібраних Ю. Федьковичем та С. Воробкевичем, зберігається в рукописних фондах Інституту літератури АН УРСР. Окремі буковинські народні мелодії надруковано також у збірнику П. Бажанського «Русько-народні галицькі мелодії» [1905—1912].

кувало фахівців. Щодо цього їй менше пощастило, ніж Галичині, де працювали такі видатні фольклористи, як Ф. Колесса, І. Колесса, С. Людкевич, О. Роздольський та ін.

Окремі ентузіасти народного мистецтва збирали пісенний фольклор і під час румунської окупації. Серед них О. Тимінська, за фахом піаністка, яка нині працює концертмейстером у Чернівцях. Ще в 30-х роках вона записала в різних місцевостях Буковини понад 300 пісень, не мавши в той час жодної надії на їх опублікування. Частина записів О. Тимінської включено до цього збірника.

Чимало пісень записав у цей же період учитель з Кіцманського району І. Димурак. Окремі його записи опубліковано вже за радянського часу.

Кілька невеликих нотних збірок пісенного фольклору опублікував у 30-х роках хоровий диригент М. Бойченко. Серед них важливіша — «Буковинські народні пісні із села Чункова» (Чернівці, 1935). Всі свої записи М. Бойченко подає у власній хоровій гармонізації.

Звільнення Буковини з-під боярського ярма і возз'єднання її з Радянською Україною в 1940 році відкрило нову сторінку в історії краю. Широкі, небачені раніше перспективи відкрилися і для розвитку та популяризації народної творчості. В багатьох місцевостях створено хорові та танцювальні колективи, які в своїй роботі спираються на місцевий пісенний фольклор і популяризують кращі його зразки.

На Буковині працює цілий загін активних збирачів народної творчості. Це викладач Чернівецького педагогічного училища Г. Шевчук,

який сам опрацьовує свої записи для концертного виконання, викладачі Чернівецького державного університету О. Романець та Г. Сінченко, лаборант кафедри філософії університету І. Середюк, працівник Глибоцької районної газети М. Ревуцький, вчитель Вижицької середньої школи П. Шулик, лікар Кельменецької лікарні І. Безручко, інспектор Вижицького районного відділу народної освіти М. Іванюк та багато інших. Чимало цінних записів буковинського музичного фольклору зробив вихованець Київської консерваторії П. Мотуляк.

Довгий час на Буковині жив і працював композитор Богдан Крижанівський (1894—1955), який чимало зробив на ділянці збирання і художнього опрацювання буковинського фольклору.

Діяльність збирачів фольклору на Буковині об'єднує і спрямовує секція фольклористів при Чернівецькому обласному будинку народної творчості. Такі ж секції працюють і при районних будинках культури. Обласний будинок народної творчості час від часу проводить з ними семінари та організує консультації досвідчених фахівців. До роботи по вивченню культури й побуту рідного краю у деяких місцях залучаються також школярі.

З 1949 року в Чернівцях працює Буковинський ансамбль пісні і танцю, який популяризує по всій країні кращі зразки місцевої пісенної творчості. Ряд народних пісень з репертуару цього колективу ми включили до нашого збірника. Це «Ой кину я бук на яму» («Тандріта»), «Ой весно, весно», «Буковино, Буковино, мій радянський краю».

Велику роботу по збиранню народно-поетичної творчості рідного краю веде Чернівецький державний університет силами студентів та викладачів кафедри української мови й літератури. Останніми роками в області видано кілька фольклорно-літературних збірників та альманахів, де представлені також записи музичного фольклору. Це «Буковина в піснях» (1957), «Буковинська естрада» (1958), «На оновленій землі» (1961) та ін. Зразки пісенного фольклору епізодично публікуються також у періодичній пресі та в «Репертуарних листівках», що їх видає обласний будинок народної творчості.

Учасникам експедицій ІМФЕ АН УРСР неодноразово доводилося зустрічатися на Буковині з прекрасними знавцями — носіями народної поезії, які зберігають у своїй пам'яті цілі скарби пісенного фольклору. Такими виявились, зокрема, колгоспниця Г. В. Єремійчук з с. Шипинці Кіцманського району та домогосподарка К. О. Дутчак з с. Лужани цього ж району. Від кожної з них записано понад 30 пісень. Багато прекрасних народних мелодій записано від жителів с. Шипинці Д. Ю. Сакалюка, О. М. Івасюка, К. К. Бойчука, Н. Т. Проданюк, домогосподарки з м. Вашківці Є. М. Собко та багатьох інших.

А в с. Черногузи Вижицького району учасники експедиції познайомилися з обдарованою народною співачкою Ф. Ф. Гулей, яка не тільки знає безліч народних пісень і добре їх виконує, але й сама записує в своєму селі зразки місцевого фольклору на магнітофонну плівку. Із самих лише записів Ф. Ф. Гулей можна було б скласти окрему цікаву збірку.

Спостереження в галузі народного музичного побуту свідчать про велику життєвість і силу народнопісенних традицій, а також і про те, що усна народна пісенність не лишається за консервованою в своїх формах і змісті. Вона продовжує розвиватися і в наш час, насамперед у сільських місцевостях.

Народнопісенна творчість Буковини має чимало яскравих самобутніх рис, але разом з тим вона позначена певною стильовою неоднорідністю, що є природним результатом відмінностей географічного розташування та економічних умов розвитку окремих районів краю. З етнічно-географічного погляду Чернівецька область не становить якогось цілісного масиву. Західна частина області (Вижицький район) гірська. Її населяють гуцули, в побуті і культурі яких дуже багато спільного з їх родичами — гуцулами сусіднього Косівського району Івано-Франківської області.

Найхарактернішим жанром музичного фольклору в цих місцях є коломийки, або, як їх тут ще називають, гуцулки чи співанки.

Північний схід Буковини (Кельменецький район та північна частина Новоселицького) за характером народного побуту і пісенності тісно споріднений з Поділлям, становлячи немовби його продовження*. У цих районах значного поширення набули протяжні багатоголосні пісні, більшість із яких побутує в різних варіантах і в центральних областях республіки.

* Хотинський повіт протягом довгого часу входив у межі Російської імперії (Бесарабська губернія), тоді як інші райони Буковини перебували під владою Австро-Угорщини.

Нарешті, місцевості, суміжні з Молдавською РСР та Румунською Народною Республікою (південна частина Глибоцького та Новоселицького районів) значною частиною населені молдаванами. Це обумовлює помітні молдавські впливи в музичному фольклорі названих районів, як і всієї Буковини в цілому.

Впливом молдавського та румунського мелосу позначені, зокрема, такі пісні, як «Ой слаба я, слаба я», «Ой сараку Унгурян», «Ой маю я три жури», «Чорні очі та й кучері», «По тім боці Дунаю». Взаємозв'язки української та молдавської музичної культур особливо виразно проявляються в інструментальній музиці та танцях. Окремі молдавські й румунські танці та інструментальні мелодії міцно увійшли в побут трудящих Буковини.

Деякі буковинські пісні виявляють спорідненість із польським народним мелосом («Глибка кирниця»), чеським та словацьким («Мала баба три сини»), російським («Чоловіче, чоловіче, яку маю грижу», «Мала мати сина»), південнослов'янським («Ой дбай, мамко, дбай», «У неділю раненько»). Окремі з цих пісень мають порівняно пізні походження, але є серед них і такі, що мають дуже глибоке коріння в буковинському фольклорі.

Взаємозв'язки національних культур охоплюють, певна річ, не лише пісні, проте самий характер цих взаємозв'язків і взаємовпливів та форми їх прояву вимагають спеціального глибокого історико-етнографічного вивчення.

З жанрово-тематичного боку пісенний фольклор Буковини також характеризується значною різноманітністю.

По всій Буковині широко побутують колядки та щедрівки, структурні форми яких в основі ті ж самі, що і в інших областях України.

В багатьох підгірських та рівнинних місцевостях співають веснянок, які тут частіше називають гаївками та гагілками. Є тут свої цікаві весняні гри та танки («Огірчики зелененькі, завивайтеся»), свої оригінальні веснянкові мелодії («Ой весно, весно» та ін.). На Буковині, як і на Закарпатті та на Гуцульщині, ми ніде не зустрічали купальських та петрівчаних пісень. Не пощастило нам також записати обжинкових пісень, хоч у районах, прилеглих до Поділля, вони, певно, є.

Досить повно представлено в цьому збірнику цикл весільних пісень, записаних у Вижницькому та Сторожинецькому районах. Серед пісень цього циклу є спільні щодо ритмічної музично-поетичної структури з піснями центральних областей України («Вийшла молода та й до города», «Білая-біла рибочка грала»), але є й свої місцеві структурні форми, які можна зустріти хіба лише в сусідніх районах Гуцульщини («Ой є в мене у садочку кирничка», «Чи мла, чи вода»).

Коломийкові мелодії на Буковині, як і на Гуцульщині та Закарпатті, розподіляються на швидкі танцювальні («Чого тота полонина навесні весела», «Ой як тропну чоботами», «Та й на ставу, на ставочку») та повільніші — для співу («Весела-м ся народила», «Та до мене, легіники», «Чи я тобі не казала»).

Серед поширених на Буковині коломийок є чимало мелодично подібних до гуцульських та закарпатських («Ой як тропну чоботами»). Але

є й свої оригінальні мелодії, яких ми в інших областях не зустрічали. Такими є, наприклад, прекрасні мелодії «Ой казала голубана» та «Ой у гори, легіники», записані в с. Черногузи, Вижницького району. Обидві ці співанки мають безпівтоновий звукоряд, що складається лише з чотирьох звуків в обсязі квінти. Але й за допомогою таких скромних засобів, як показує практика народної піснетворчості, можна створити мелодії великої художньої глибини і виразності.

Слід зазначити, що різкої межі між коломийками та власне піснями взагалі не існує. Поряд з однокуплетними співанками, не пов'язаними між собою ні сюжетно, ні тематично, які виконуються на першу-ліпшу мелодію, дуже поширені й такі, що об'єднуються по кілька куплетів у цілісні групи і мають послідовний сюжетно-тематичний розвиток. Нерідко такі тексти закріплюються за певними мелодіями, найбільш відповідними їм своїм настроєм та особливостями структури («Та як собі заспіваю», «Ой по горі, по високій», «Ой пушу я дрюк на воду»).

Крім того, самі мелодії багатьох «співаних» коломийок нерідко характеризуються наспівністю й свободою метро-ритмічного рисунка, що також зближує їх з піснями. Отже, деякі з подібних коломийок можуть бути лише умовно віднесені до цього жанру. Взагалі ж коломийкова будова строфи (8+6)+(8+6) часто зустрічається в усіх жанрах буковинського пісенного фольклору, за винятком хіба лише колядок, щедрівок та гайвок.

На Буковині, як і на Закарпатті, кожне гірське село має, звичайно, кілька своїх типових коломийкових мелодій, на які виконуються різ-

номанітні тексти. Що ж до самих коломийкових текстів, то їм тут немає числа — вони творяться щодня й щогодини при всякій нагоді. Справедливим є зауваження збирача буковинського фольклору О. І. Тимінської про те, що гірські райони відзначаються багатством пісенних текстів, тоді як підгірські та рівнинні села незрівнянно багатші від гірських пісненими мелодіями.

Серед буковинських історичних пісень є ряд оригінальних зразків, що відображають тяжкі поневіряння народу під турецьким ярмом та його боротьбу з турецькими поневолювачами. Це «Ходить турок по риночку», «Трава шумить, трава шумить», «Гей, по синьому морю». У пісні «Звідки, Ясю? — З-за Дунаю», очевидно, відбилися події російсько-турецької війни 1768—1774 рр.

Великою любов'ю оповиті в буковинських піснях легендарні постаті ватажків визвольного руху Олексі Довбуша та Лук'яна Кобилиці. Пісня про Довбуша «Ой попід гай зелененький» побутує по всій території українських Карпат та Прикарпаття. Один з її варіантів ми подаємо в цьому збірнику. Пісня про Кобилицю «Ти гадаєш, Джурджуване, що твоя Вижниця» подається в текстовому запису Ю. Федьковича. Мелодія записана в с. Розтоках Вижницького району, де ця пісня побутує в різних варіантах і тепер.

Великого поширення в буковинському фольклорі набули пісні, що відображають безправне життя солдата цісарської та румунської армії. Вражають глибиною почуттів і широчу зворушливістю пісні «Літали соколи понад сине мо-

ре», «Ти гадаєш, моя мамко», «Гей у лузі береза стояла», «Ой летіла зозуленька через гору в гай» та інші.

Глибоко й різнобічно відбився в буковинських піснях родинний побут, тяжка праця трударя в минулому. В побутових піснях поширені, зокрема, такі мотиви, як любов до рідного краю та його чарівної природи («Ой немає краю, краю»), тяжкі поневіряння і туга за рідним краєм людей, що їх доля закинула на чужину («На чужині тяжко жити»).

Не маючи засобів до існування, безземельні селяни нерідко спродували останнє майно і їхали в пошуках щастя за океан до Канади, але й там його не знаходили.

Ой Канадочка широка,
Від моря до моря.
Немало я натерпівся
У Канаді горя.

Справжнім трагізмом віє від пісні «Стоїть корчма над болотом». В ній змальовується гірка доля селянина, який пропив доостанку усе своє господарство і змушений терпіти тяжку нужду. Оригінальні, суто буковинські за змістом та характером мелосу пісні про побут і працю чабанів («Ой ви, вівці мої, вівці», «Вийшов чабан на могилу», «По тім боці Дунаю» та ін.).

Серед численних пісень про кохання привертають увагу такі високопоетичні зразки, як «Ой пішла, пішла подолянка по воду», «Як ішов я від своєї дівчини», «Ой вишеньки-черешеньки» та багато інших.

Люблять буковинці гумор і веселий дотеп. При нагоді вони завжди знаходять привід для

жарту і вміють показати в гумористичному освітленні найрізноманітніші сторони побуту і поведінки людей: родинні стосунки («Ой мала я у коморі просо», «Ой умру я, умру»), кохання та залицяння («Катеринко моя, чорнобривко моя», «Вийду на горбочок», «Ой чия ж то крайня хатка»), сварку хлопця та дівчини («Ой кину я бук на яму»), схиляння перед горілкою («Горівочко з кукілю», «Кажуть люди, що я лиха»), ледарство («Ой слаба я, слаба я»), зальотництво («Господар з хати, москаль до хати») тощо.

Зазначимо, що коломийки — один з найпоширеніших жанрів буковинського фольклору — мають переважно жартівливий зміст. Але поряд з ними є й багато жартівливих пісень, структура яких або ж близька до коломийкової, або ж цілком відмінна від неї.

Помітне місце в музичному побуті трудящих Буковини посідають пісні літературного походження. Поряд із загальновідомими піснями, які співаються по всій Україні, тут є й чимало своїх місцевих пісень на слова буковинських та західноукраїнських поетів — С. Воробкевича, Ю. Федьковича, І. Гушалевича, І. Глібовицького та ін. Є також пісні, авторство яких не встановлено, проте в їх змісті та музично-поетичному образному стилі виразно виявляється літературне походження. Їх ми виділяємо в окремий розділ збірника.

В сучасних піснях народ оспівує величні перетворення, що сталися в його житті за радянської влади. Тут ми знаходимо, зокрема, такі мотиви, як звільнення Буковини від панського

гніту та її возз'єднання в єдиній сім'ї радянських народів («Нова рада стала», «Заспіваєм файну пісню»), боротьба народу з іноземними загарбниками («Ой під калиною»), радісна праця на колгоспних ланах («За річкою попід гаєм», «Не мали ми щастя-долі»), трудовий героїзм радянських людей («Ми співаєм співа-ночки») тощо.

Радянська тематика найяскравіше відбилася в коломийках. Саме коломийки, завдяки особливостям своєї структури, є найбільш гнучким і оперативним жанром, здатним швидко відгукуватись на всі важливі події сучасності.

За традицією нові коломийкові тексти найчастіше пристосовуються до знайомих мелодій, які виявляються цілком придатними для втілення сучасного, соціалістичного змісту. Не будучи тісно пов'язаними єдиним струнким сюжетом, коломийкові куплети часто створюються і виконуються нарізно, що, безперечно, також значно полегшує самий творчий процес.

У творенні сучасних радянських пісень та коломийок, на відміну від колективності і анонімності традиційного фольклору, помітну роль відіграють індивідуальні творчі засади. Авторами багатьох сучасних пісень та коломийок є відомі нам люди. Виявити таких авторів здебільшого неважко, оскільки майже всі вони — грамотні і часто самі надсилають свої твори до самодіяльних колективів, будинків народної творчості, редакцій газет та журналів.

Певна річ, не всі твори самодіяльних поетів та композиторів є взірцем краси й досконало-сті. Навіть найкращі з них ще потребують серйозної перевірки часом, і лише тоді можна

буде беззастережно вважати їх народними піснями. До збірника ми намагалися по змозі відібрати лише визнані народом пісні, які посіли певне місце на концертній естраді.

Зазначимо, однак, що розділ «На Радянській Буковині» далеко не охоплює весь сучасний пісенний фольклор, а лише пісні, спеціально присвячені радянській тематиці. Тим часом, і в інших розділах збірника — і серед календарно-обрядових пісень, і серед побутових чи коломийок та пісень про кохання є чимало зразків сучасного фольклору.

Як уже відмічалось, переважна більшість пісень збірника записана протягом останніх років. Не всі вони активно побутують сьогодні — деякі зберігаються лише в пам'яті людей старшого покоління. Але більшість їх живе активним творчим життям, розгалужуючись новими музично-текстовими варіантами і пристосовуючись до нових суспільних умов. Тому було б абсолютно неправильним відносити їх поспіль до старого фольклору.

Нерідко корені тієї чи іншої пісні ховаються в далекому минулому, а в своєму сучасному вигляді вона по-справжньому звучить уже в наш радянський час. Еволюція її не припиняється. Отже, відділити й відмежувати в пісенному фольклорі нове від старого часом буває дуже важко, та, зрештою, це не завжди й доцільно. Зважаючи на цю особливість народнопісенного творчого процесу, ми кладемо в основу систематизації пісень не історично-хронологічний принцип (пісні дореволюційні, пісні радянські), а жанрово-тематичний. Тим-то навіть окремі явно сучасні пісні подано в тих розділах

збірника, яким вони найбільш відповідають з тематично-жанрового боку.

Буковинська народна пісня — складова частина загальноукраїнської пісенної культури. Своєю тематикою, образністю, мелосом вона тісно споріднена з пісенністю інших областей України. Значна частина пісень, що побутують на Буковині, є спільною для всієї території республіки. Часом вони набувають тут, як і в інших областях, свого місцевого колориту. Це всім відомі пісні «Чорноморець, матінко», «Чому-с не прийшов», «Сонечко низенько» (варіант пісні «Ой коли б той вечір»), «Світи, місяченьку, світи над коморов» (варіант пісні «Ой у полі озерецько») та багато інших.

Але є в буковинській народній пісенності і чимало специфічних рис. Є тут і свої місцеві пісні, які не зустрічаються в інших областях, свої сюжети, мелодії, свої особливості в пісенній ритміці, ладовій структурі, свої, часто ледве вловимі, відтінки в характері та інтонаційній побудові пісенного мелосу. Найбільше таких типів, суто буковинських пісень записано експедиціями ІМФЕ АН УРСР в центральних районах області, зокрема в Кіцманському (села Шипинці, Лужани та ін.). На них ми спинимся докладніше.

З погляду структурних форм привертає до себе увагу поширеність, поряд з коломийковою строфою, дворядкового куплета, який утворюється всього лиш з однієї фрази тексту, повтореної двічі («Гей, у лузі береза стояла», «Вітер віє, трава шумить», «Ой дубе, дубе кучерявий», «Ой згоріла скирта сіна на току»). Всі ці пісні відзначаються неквапністю і стриманістю роз-

витку музичної думки і самого сюжету. З цим пов'язаний і їх глибоко задумливий, дещо споглядальний характер. Кожна фраза тексту тут ніби злегка варіюється і викладається в двох планах: перший виклад — експозиційний, а другий — підсумовуючий, ствердний.

Дуже різноманітна метро-ритмічна структура буковинських пісень. Поряд із простими дво- та тридольними розмірами часто вживаються складні («Стоїть явір над водою», «Та вже вечір вечоріє», «Червона калина біленько зацвіла») та змінні («Гей дубку, дубку кучерявий», «Журо ж моя, журо»). Є й мелодії суто імпровізаційного складу, з вільною примхливою ритмікою, яка взагалі не вкладається в тактову систему («Ой породила перепеличка та й дрібненькі діти», «Ой пропив я штири воли»).

В численних буковинських піснях, насамперед у коломийках, зустрічаються синкоповані ритми. В кадансах вони нерідко поєднуються з так званими жіночими закінченнями фраз, в яких акцентується короткий передостанній склад. Загалом, синкопи в буковинських піснях не такі підкреслено загострені, як, скажімо, в закарпатських, — тут вони ніби плавніші й м'якші. Проте вони становлять одну з особливостей місцевої музичної мови і сприяють утворенню самобутнього колориту буковинської пісні («Тесові пороги, бувайте здорові», «Та й гадаю, та й думаю», «Вітер віє, сонце гріє»).

В кадансах нерідко вживається кількаразове повторення заключного тону, що пісням центральних областей республіки не властиво («Ой піду я заспіваю у зеленім гаю», «Вийшов

чабан на могилу»). Це також почасти пов'язано з акцентуванням передостаннього короткого складу або ж навіть третього чи четвертого складу від кінця строфи.

Деякі своєрідні риси помічаються і в ладовій структурі буковинських пісень. Загалом тут переважають лади мінорного нахилу. Часто вживаються еолійський лад («Буковино ти зелена», «Сумно ж мені, сумно» — варіант з с. Лужани, «Ой браття чумаки»), дорійський («Ой Канадочка широка», «Сумно ж мені, сумно» — варіант з с. Звенячин, «Тесові пороги, будьте здорові», «Ой вийду я, вийду»), рідше — фрігійський («Ой піду я туди, куди я ходила»), гармонічний мінор («Ой немає краю в світі», «Іхав козак з України»).

Лади мажорного нахилу вживаються значно рідше, насамперед, у жартівливих піснях («Господар з хати, москаль до хати», «Посіяла пшениченьки шість зерен», «Ой кувала зозуленька в лісі на горісі»). Трапляються окремі зразки з елементами міксолідійського ладу («Сумний туман по долині», «На горі корчмонька»).

Досить часто елементи різних ладів виступають в різних поєднаннях та взаємопереплетеннях, що властиво і для пісень інших областей України. Іноколи модуляції в піснях здійснюються за допомогою хроматичної видозміни окремих ступенів звукоряду («По тім боці Дунаю» — варіант з с. Банилівська Слобода, «Ой не шуми, ліщинько»), але найчастіше — внаслідок переміщення опорних тональних устоїв мелодії при незмінному звукоряді («Ой ти, Іваночку, тихий походочку», «Червона калина біленько зацвіла»). Є й пісні, в яких обидва

ці види модуляції поєднуються («Стоїть корчма над болотом»).

Трапляються мелодії, в яких ледве чи не кожна нова фраза спирається на інший тональний устій і завершується іншим кадансом («У неділю раненько»).

Поряд із кварто-квінтовим та терцовим поєднанням ладотональних устоїв у буковинських піснях часто зустрічається секундове поєднання тональностей (наприклад, до-мажор та ре-мінор або до-мінор та ре-мінор фрігійський), причому мелодія закінчується немовби на II ступені нижньої тональності («Прибив коня до явора», «Ой дбай, мамко, дбай», «Звідки, Ясю?— З-за Дунаю», «Вівці мої, вівці мої», «Післала мати дочку»). Ця риса зближує вказані буковинські пісні з південнослов'янськими (сербськими, хорватськими), для яких вона особливо характерна.

Типовим для ладової структури буковинських пісень є також мінор з підвищеним або змінним IV ступенем, який характеризується наявністю збільшеної секунди між III та IV ступенями («Чабан вівці корняє», «Ой як тропну чоботами», «Заплакала старша дружка», «Від поля до поля»). В окремих випадках підвищений IV ступінь поєднується з дорійською секстою, утворюючи так званий гуцульський лад («Кажуть люди, що я помарніла», «Висока верба, висока верба»).

Чимало є пісень і з вузькообсяговим звукорядом, який охоплює нерідко всього лише 3—4 звуки. Найчастіше їх можна зустріти серед коломийок («Як гуцула не любити», «І ти гуцул, і я гуцул»).

В багатьох буковинських піснях спостерігається розвинена мелізматика, причому характер мелізмів тісно пов'язаний з одногосною монодичною фактурою самих пісень. Особливо характерний низхідний гіссандуючий рух мелодії (наприклад, з IV ступеня в тоніку) в закінченнях фраз та куплетів, що нерідко спостерігаємо в піснях Кіцманського району («Ой у лузі береза стояла», «Було село Василеве», «Ой пішла, пішла подолянка по воду», «Ой дубе, дубе кучерявий»). Самобутній колорит цих пісень значною мірою корениться в своєрідному застосуванні мелізмів. Роль мелодичної орнаментики у багатьох піснях дуже велика — орнаментика входить у мелодію не просто як прикраса, але як невіддільний її складовий компонент, без якого цю мелодію просто не можна собі уявити («Сопілочка явора»).

Впадає у вічі, що в закінченнях куплетів мелодія частіше рухається до тоніки вниз, завдяки чому пісні набувають спокійного задумливого характеру. Будучи тісно пов'язаною з традицією одноголосного виконання, ця особливість мелодики буковинських пісень помітно відрізняє їх від багатьох широких і розгонистих пісень Наддніпрянщини, у яких верхній голос в кадансах завжди енергійно «виводиться» підголоском угору.

Традиції багатоголосного хорового виконання на Буковині не набули такого великого розвитку, як у центральних областях республіки. Як ми вже відмічали, багатоголосся найбільше поширилося в північно-східних районах області,

причому представлено воно в основному двоголосними піснями і дуже рідко — триголосними.

При виконанні буковинських хорових пісень голоси частіше розподіляються рівномірно на верхні та нижні, особливо в жіночих хорах. Сольний прудний підголосок буковинським жіночим пісням, на відміну від пісень центрально-українських, майже не властивий. Натомість у чоловічих хорах він вживається набагато частіше. Такі чоловічі пісні, як «Ой до Прута доріженька», «Якби знала, мамко», «Раз надіхав козак з міста» та багато інших, виконуються найчастіше з сольним підголоском — горяком.

В багатоголосці буковинських народних пісень помічається деяка різноманітність структурно-стилістичних форм. Так, окремі пісні мають ясно виражену гомофонно-гармонічну основу («Гей, по синьому морю»), інші — підголосково-поліфонічний склад голосоведення («Повій, вітре, яром, яром», «Ой не шуми, ліщинонько»). Є також і проміжні форми між цими двома основними типами багатоголосся. Отже, з погляду структури буковинські багатоголосні пісні мають багато спільного з піснями інших областей України. Ця спільність проявляється також і в тому, що гармонія буковинських багатоголосних пісень має переважно терцову будову і обмежується здебільшого найпростішими консонансними співзвуччями.

Високого рівня досягла на Буковині культура одноголосного, зокрема сольного, співу. У західних гірських районах області традиції одноголосного співу помітно переважають у по-

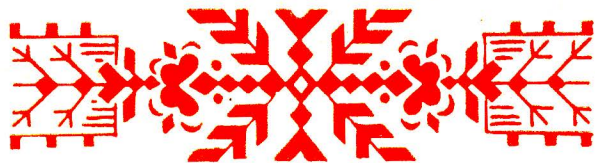
буті. Поширені тут коломийки частіше виконують-
ся солістами. Якщо ж їх виконує хор, то
знову ж таки, як правило, в унісон.

У багатьох підгірських та рівнинних селах
співачи охоче виконують у побуті одні й ті ж
пісні і гуртом і соло, чого не можна сказати
про протяжні гуртові пісні Наддніпрянщини.
Сама мелодична будова багатьох буковинських
пісень така, що вони однаково придатні і для
хорового двоголосного виконання, і для соль-
ного. Цікаво порівняти в зв'язку з цим два ва-
ріанти пісні «Три дубочки похилилися», один
з яких двоголосний, а другий одноголосний.
Кожен з цих варіантів цілком завершений щодо
форми.

Наші спостереження щодо характеру та
структурних форм буковинської народної пісні,
певна річ, далеко не повні, бо ще не всі райони
цього краю ґрунтовно досліджені збирачами
фольклору. Можна, проте, з певністю сказати,
що подальше вивчення буковинського пісенно-
го фольклору дасть чимало нового, цікавого і
для поповнення репертуару окремих співаків
та хорів і для теоретичних узагальнень.

Л. Яценко

ГАЇВКИ

ВЕРБОВАЯ ДОЩЕЧКА

Дівчата стають одна проти одної двома рядами і, взявшись за руки, вимощують руками «дощечку», по якій переходить маленька дівчинка. Коли дівчинка доходить до краю, дівчата з другого кінця перебігають наперед і утворюють продовження «дощечки».

Помірно

Вербовая дощечка, дощечка,
Ходе по ній Настечка, Настечка.

Де ж ти, Настю, й бувала, бувала,
Як діброва палала, палала?

Гарцем воду й носила, й носила
Та й діброву гасила, гасила.

На всі боки гляділа, гляділа:
Відки милий приїде, приїде?

Відки милий приїде, приїде,
Що-сь Насточці принесе, принесе?

Принесе їй чобітки, чобітки
Козацької робітки, робітки.

А в підшивку лелітки, лелітки,
А в опасці позлітки, позлітки.

Як я ішла до села, до села,
А ще грушка не цвіла, не цвіла.

Як я ішла від села, від села,
А вже й грушка відцвіла, відцвіла.

Ідїть, діти, в садочок, в садочок,
Назбирайте грушечок, грушечок.

Коби грушку потрясти, потрясти,
Щоби грушок натрясти, натрясти.

ОЙ ТИ, ОЙ ТИ, БІЛОДАНЧИКУ

Співаючи пісню, дівчата ходять по колу, в середині якого стоїть дівчина і руками відтворює все, про що співається. По закінченні вона вибирає з гурту іншу дівчину, і гра починається спочатку.

Жваво

Ой ти, ой ти, білодан_ чи_ ку,
Для закінчення!
по_плинь, поплинь по Ду_най_ чи_ку. шеч_ ки.

Ой ти, ой ти, білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику.

Та вмий собі біле личенько,
Та й розчеши русу косоньку.

Та вперези та й колан-пояс,
Та вбуй же ся у черевички.

Та вбуй же ся у черевички,
Шукай собі товаришечки.

Та візьмися та й попід боки,
Та й покажи та й свої скоки.

ОГІРЧИКИ ЗЕЛЕНЕНЬКІ, ЗАВИВАЙТЕСЯ

Дівчата ланцюжком переходять одна одній попід руки і переплітаються руками навхрест. Це зветься «завивати огірочки». Розплітаються у зворотному порядку.

Жваво

Огірчики зелененькі,
Завивайтесь,
Легіники молоденькі,
Напивайтесь!

Огірчики зелененькі
Угору ся в'ють, в'ють,
Легіники молоденькі
Мід-горілку п'ють, п'ють.

Огірчики зелененькі
Завивайтесь,
Ви, дівчата молоденькі,
Відавайтесь!

Огірчики зелененькі
Угору ся в'ють, в'ють,
А дівчата молоденькі
Мід-горілку п'ють, п'ють.

ОЙ ПОЗИЧТЕ, КУМКО, БОЧКИ

Жваво

Ой по_зич_те, кум_ко, боч_ки
 на зе_ле_ні о_гі_роч_ки, — о_то ж ми ся
 в'ють, о_то ж ми ся в'ють!

Ой позичте, кумко, бочки
 На зелені огірочки,—
 Ото ж ми ся в'ють! (2)

Не позичу, кумко, бочки:
 Маю свої огірочки,
 Най ваші гниють! (2)

ОЙ НЕМА, ОЙ НЕМА ПАНА ДОМА

Жваво

Ой не_ма, ой не_ма па_на до_ма,
 по_ї_хав, по_ї_хав пан до Льво_ва.
¹⁾ для 3-го куплету.
 при чер_во_ній ка_ли_ні

Ой нема, ой нема пана дома,
 Поїхав, поїхав пан до Львова.

Цяточки, цяточки купувати,
 Молодій Оленці дарувати.

Сів собі, сів собі при долині,
 При червоній калині.

Ой пане, ой пане воротарю,
 Втвори нам, втвори нам ворітечка!

Ой що ж там, ой що ж там за пан іде,
 А що нам, а що нам за дар везе?

Везе нам, везе нам зернятчко,—
Найкрайне майфайне дитяточко!

А в чім то, а в чім то воно бродє?—
А в сріблї, а в золотї воно буде.

НАКОПАЮ КОРИННЯ, КОРИННЯ

Накопаю коріння, коріння
З-під білого каменя, каменя.

Та й копала цілий день, цілий день,
Накопала лиш оден, лиш оден.

Полоскала у ріці, у ріці,
А варила в молоці, в молоці.

А ще корінь не скипів, не скипів,
Як мій милий прилетів, прилетів.

А що ж тебе принесло, принесло,
Чи сивий кінь, чи весло, чи весло?

Приніс мене сивий кінь, сивий кінь
До дівчини на поклін, на поклін.

До дівчини, до душки, до душки,
На біленькі подушки, подушки.

БИГАЛИ ДИКІ КОЗИ

Жваво

Бі_ га_ ли ди_ кі ко_ зи
по_ під зе_ ле_ ні ло_ зи.

Бігали дикі кози
Попід зелені лози.

То в гору, то в долину,
То в ружу, то в калину.

Як би їх половити,
Ніжки їм поломити?

ОЙ ВЕСНО, ВЕСНО ТА ВЕСНЯНОЧКО

Легко, грайливо

Ой вес_ но, вес_ но, та вес_ ня_
ноч ко, де ж тво_ я доч_ ка
та го_ ря_ ноч_ ка? — Та на гор_
боч ку пле_ те ві_ ноч_ ки, ти_ хо пус_
_ка_ є в бис_ трі по_ точ_ ки.

Ой весно, весно та весняночко,
Де ж твоя дочка та горяночка?
Та на горбочку плете віночки,
Тихо пускає в бистрі поточки. } 2

Ой весно, весно та весняночко,
А чим хороша та твоя дочка?
Чи вміє прясти, чи вміє ткати,
Чи будуть люди та поважати? } 2

Ой моя дочка та вміє прясти,
Та не у цьому тільки і щастя:
Знатна доярка донечка нині,
Слава про неї на Верховині. } 2

Ой весно, весно та весняночко,
Про що питають вітрів поточки?
А щоб рознесли вісточку нині
Про весну красну на Буковині. } 2

КОЛЯДКИ ТА ЩЕДРІВКИ

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

Урочисто, не поспішаючи

Доб-рий ве-чір, щед-рий ве-чір
цьо-му газ-ді на весь ве-чір.

Добрий вечір, щедрий вечір
Цьому газді на весь вечір!

Прилетіла ластівочка,
Сіла собі край віконця.

Як почала щебетати,
Газду з хати викликати.

Устань, газдо, підведися,
У кошару подивися!

Там овечки покотились,
Баранчики народились.

Ці баранці круторогі,
А вам, газдо, на здоров'я!

ПРИЛЕТІЛА ЛАСТІВОЧКА

Помірно

При_ ле_ ті_ ла_ лас_ ті_ воч_ ка,
сі_ ла_ со_ бі_ край_ ві_ кон_ ця.

Прилетіла ластівочка,
Сіла собі край віконця.

Та й зачала щебетати:
Устань, газдо, вийди з хати!

Устань, газдо, пробудися,
У стаєнку подивися.

Корівки ся положили,
Самі бички начинили.

А всі бички круторогі —
Газді й газдині на здоров'я!

ОЙ В ПЕТРІВОЧКУ НІЧКА МАЛЕНЬКА

Рухливо

The image shows a musical score for the song 'Ой в петрівочку нічка маленька'. It consists of three staves of music in G major, 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

Ой в пе - трі - воч - ку ніч - ка ма -
лень - ка, не виспа - ла - ся на - ша Ма -
лан - ка, не виспа - ла - ся на - ша Ма - лан - ка.

Ой в петрівочку нічка маленька,
Не виспалася наша Маланка*. (2)

Наша Маланка-подністряника
Дністром плала, ноги мила. (2)

Дністром плала, ноги мила
Та й тонкий фартух замочила. (2)

Повій, вітре буйнесенький,
Висуши фартух тонесенький. (2)

* Маланка — свято в нопорічний вечір, під час якого чати (гурти) хлопців передягаються в молодого і молоду, цигана, чорта тощо і всю ніч ходять до дівчат і танцюють, за що ті частують їх яблуками, горіхами та іншими ласощами. Петрівка в даній місцевості майже не святкується.

Повій, вітре, із болота,
Висуши фартух, як золото. (2)

Повій, вітре, сюди і туди,
Висуши фартух помежі люди. (2)

У ваших дверях чотири дошки,—
Пустіть Маланку до хати трошки. (2)

Пустіть до хати — будем плясати,
Дасте горіхів — будем кусати. (2)

Пустіть до груби загірті зуби,
Пустіть до печі погірті плечі. (2)

ОЙ УЧОРА А ЗВЕЧОРА

Помірно

Ой у - чо - ра а зве -

- чо - ра пас - ла Ма - лан - ка

бай ка - чу - ра, пас - ла Ма -

- лан - ка бай ка - чу - ра.

Ой учора а звечора
Пасла Маланка бай качура. (2)

Ой пасучи загубила,
Та й шукаючи заблудила. (2)

Заблудила в чистім полі,
Аж там її Васиць оре. (2)

Ані оре, ані плуже —
За Маланочков барзенько туже. (2)

Іде Васильчик а з корчми п'яний:
Втвори, Маланко,— я твій коханий. (2)

Васильчику, бай чирчику,
Посію ж тебе в городчику. (2)

Буду ж тебе шанувати,—
Сім раз на день поливати. (2)

Сім раз на день поливати,
В неділю рано обривати. (2)

В неділю рано обривати
Та й Маланочку обтикати. (2)

Ой мала нічка петрівочка,
Не виспалася Маланочка. (2)

Шовки пряла, шервети ткала
Та й до милого посилала. (2)

Шовки пряла, шидри ткала
Та й до милого посилала. (2)

Не мої шовки, не мої шидри,
Лиш моя мила Маланочка! (2)

ВЕСІЛЬНІ

ВИЙШЛА МОЛОДА ТА Й ДО ГОРОДА

Ця пісня, як і наступні, виконується, коли молоду прибирають до шлюбу.

Помірно

Вийшла мо-ло-да та й до го-ро-да,
та й до зіл-ляч-ка сво-го,
та й рве бер-він-чик со-бі на він-чик,
та й жа-ліб-нень-ко пла-че.

1)

1)

Detailed description: The image shows a musical score for a song. It consists of five staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is marked 'Помірно'. The lyrics are written below the notes. There are two first endings marked with '1)' above the staves.

Вийшла молода та й до города,
Та й до зіллячка свого,
Та й рве бервінчик собі на вінчик,
Та й жалібненько плаче.

Що ся прихиле, що ся прихиле —
Все ся сльозами вмиє,
Що ся підведе, що ся підведе —
Шитим рукавцем утре.

Приходе до ї бай мамка її:
Чого ти, донько, плачеш?
Приходе до ї бай мамка її:
Чого ти, донько, плачеш?

Чи то жаль тобі русої коси,
Чи дівочької краси?
Чи то жаль тобі русої коси,
Чи дівочької краси?

Ой не жаль мені за русу косу,
Ні за дівочьку красу,
Лишень мені жаль за красу мою,
За квітками своїми.

ОЙ Є В МЕНЕ У САДОЧКУ КИРНИЧКА

Повільно

Ой є в ме_не у са_ доч_ ку
кир_ нич_ ка, ой є в ме_не у до_
моч ку сес_ трич_ ка.

Ой є в мене у садочку
Кирничка,
Ой є в мене у домочку
Сестричка.

Та й буде вна руту-зілля
Поливати,
Та й буде ся рутов-зіллям
Затикати.

Вставай, вставай, молоденька,
Та вмийся,
На кленочку є рушничок —
Утрися.

А під піччю качурочок
Печений,
На столику є віночок
Злочений.

Сідай собі, молоденька,
На стільчик,
Бери в свої білі руки
Гребінчик.

Та й розчісуй косу русу
Під вінчик,
Під хрещатий зелененький
Барвінчик.

Ой як буде коса руса
Сіяти —
Буде твоя рідна мамка
Плакати.

Ой не плач-ко, рідна мамко,
За мною,
Та не все я забираю
З собою.

Та не все я забираю
З собою:
Ще лишаю дрібні сльози
По столу.

Я гадаю мандрувати
Та й дедика покидати,
Та й дедика покидати,
Та й за мамку забувати.

СИДИТЬ КОГУТ НА ВЕРГІНІ

Пісня виконується, коли прибирають деревце (гільце). Як прикраси тут використовуються півнячі пера.

Вільно, не поспішаючи

The musical score consists of four staves of music in a 2/4 time signature. The melody is written in a treble clef with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'Си-дить ко-гут на вер- ги- ні, ся-дить ко-гут на вер- ги- ні, пус- тив ко- си по до- ли- ні, пус- тив ко- си по до- ли- ні.'

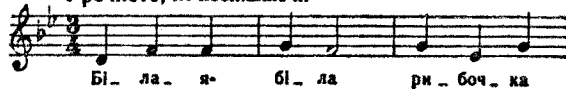
Сидить когут на вергині,
Сидить когут на вергині,
Пустив коси по долині,
Пустив коси по долині.

Як ті коси позбирати,
Як ті коси позбирати?—
Я гадаю мандрувати,
Я гадаю мандрувати.

Пісня виконується під час прощання молодої з рідними та друзями.

БІЛАЯ-БІЛА РИБОЧКА ГРАЛА

Урочисто, не поспішаючи

Білая-біла рибочка грала,
Нічом золоті перочка мала,
Повнички доповняла,
Дружечки частувала.

Візьми, молода, повну повничку
Та почасть же рідного ненька
З повною повничкою,
З доброю гадочкою.

Візьми, молода, повну повничку
Та почасть же рідную мамку
З повною повничкою,
З доброю гадочкою.

Візьми, молода, повну повничку
Та почасть же рідного брата
З повною повничкою,
З доброю гадочкою.

Візьми, молода, повну повничку
Та почасть же рідну сестричку
З повною повничкою,
З доброю гадочкою.

Щоби всі гаразд мали,
Щоби нам дякували. (2)

КАМ'ЯНА ГОРА, КАМ'ЯНА ГОРА

Вільно, не поспішаючи

Кам'я_ на го_ ра, ка_м'я_ на го_ ра,
 чом ти ся не лу_ па_ еш?
 На_ ша мо_ ло_ да, мо_ ло_ де_ сень_ ка,
 ка_м'я_ не сер_ це ма_ еш.

Кам'яна гора,
 Кам'яна гора,
 Чом ти ся не лупаєш?
 Наша молода,
 Молодесенька,
 Кам'яне серце маєш.
 Дружки співають,
 Музики грають —
 Ти слъозоньку не врониш,
 Дружки співають,
 Музики грають —
 Ти слъозоньку не врониш.

ЗАПЛАКАЛА СТАРША ДРУЖКА

Весільні приспівки. Виконуються під час прощання
 молоді з рідними та друзками.

Жваво

За_ пла_ ка_ ла стар_ ша друж_ ка,
 за_ пла_ ка_ ли о_ бі: чи не жаль си
 від_ да_ ва_ ти, то_ ва_ риш_ ко, то_ бі?

Заплакала старша дружка,
 Заплакали обі:
 Чи не жаль си віддавати,
 Товаришко, тобі?

Ой чи жаль та й чи не жаль —
 Не можу сказати,
 Як си будеш віддавати —
 Сама будеш знати.

Товаришко, товаришко,
Як ми добре жили!
Мали зерня із горішка —
Ми си поділили.

Мали зерня із горішка —
Ми си поділили,
А куди ми дві ходили —
Ми си не сварили.

А куди ми не ходили —
Ми си не сварили,
Лишень одним легіником
Ми не поділили.

ЗАШУМІЛА КАЛИНОЧКА

Весільні приспівки.

Жваво

За-шу-мі-ла ка-ли-ноч-ка,
як си роз-ви-ва-ла; за-пла-ка-ла
дів-чи-ноч-ка, як си від-да-ва-ла.

Зашуміла калиночка,
Як си розвивала;
Заплакала дівчиночка,
Як си віддавала.
Ой не шуми, калиночко,
Та й не розвивайся;
Та не плач-ко, дівчиночко,
Та й не віддавайся.
Чому би я не шуміла,
Така зелененька?
Чому би я не плакала,
Така молоденька?

Чому би я не плакала
 І не голосила
 Та й за тими бовтичками,
 Що в мамки носила?

Я носила та носила,
 Та вже їх лишила,
 Та біленьку фартушину
 На голов завила.

ЧИ МЛА, ЧИ ВОДА ПОДВІР'Я ЗАЛЯГЛА

Цю пісню співають, коли молодий з боярами в'я-
 ляється на подвір'ї молодої.

Широко, енергійно

Чи мла, чи во _ да
 по _ двір' _ я за _ ляг _ ла?
 Чи мла, чи во _ да
 по _ двір' _ я за _ ляг _ ла?

Чи мла, чи вода	} 2
Подвір'я залягла?	
Ні мла, ні вода	} 2
Подвір'я залягла.	
Сам пан молодий	} 2
З своїми бояри.	
Його бояри —	} 2
Все в одні пари.	

ГЕЙ, В ГОРАХ, В ГОРАХ СНІГИ-МОРОЗИ

Пісня виконується, коли зустрічають молодого в боярами на подвір'ї молоді.

Помірно, весело

Гей, в го - рах, в го - рах
 сні - ги, мо - ро - зи та й зи -
 - ма; гей, змо - ро - зив ся
 най - мен - ший друж - ба та й ко - ня.

Гей, в горах, в горах сніги-морози
 Та й зима,
 Гей, зморозив ся найменший дружба
 Та й коня.

Гей, як учула менша дружечка
 З-за стола,
 Винесла йому кружечку меду
 Та й вина.

Винесла йому кружечку меду
 Та й вина,
 Розморозила меншого дружбу
 Та й коня.

Ой в горах, в горах сніги-морози
 Та й зима,
 Гей, зморозив ся найстарший дружба
 Та й коня.

Гей, як учула старша дружечка
 З-за стола,
 Винесла йому кружечку меду
 Та й вина.

Винесла йому кружечку меду
 Та й вина,
 Розморозила старшого дружбу
 Та й коня.

Гей, в горах, в горах сніги-морози
 Та й зима,
 Гей, зморозив ся сам пан-молодий
 Та й коня.

Гей, як учула сама молода
 З-за стола,
 Винесла йому кружечку меду
 Та й вина.

Винесла йому кружечку меду
 Та й вина,
 Розморозила молоденького
 Та й коня.

ОЙ ЧОГО ТИ, МОЛОДЕНЬКА, НЕ ТУЖИШ

Ця пісня, як і наступні, виконується, коли молоду забирають з двору.

Помірно, з смутком

Ой чо-го ти, мо-ло-день-ка,
не-ту-жиш, ой чо-го ти, мо-ло-день-ка,
не ту-жиш?

Ой чого ти, молоденька,
Не тужиш,
Ой чого ти, молоденька,
Не тужиш?

Вже другий раз ти дівчинов
Не будеш,
Вже другий раз ти дівчинов
Не будеш.

З парубками на розмову
Не станеш,
З парубками на розмову
Не станеш.

На недільне гуляннячко
Не підеш,
На недільне гуляннячко
Не підеш.

* * *

Ой чому ж ти, молоденька,
Не тужиш? —
Ти вже більше дівонькою
Не будеш.

Та й на славні вечорниці
Не підеш,
З парубками на розмову
Не станеш.

З парубками на розмову
Не станеш,
Як ся своєму миленькому
Попадеш.

А в неділю скоро рано
Не вберешся,
А з ким тобі любо-мила —
Не зійдешся.

А з ким тобі любо-мила
Говорити,
То вже будеш подалеку
Обходити.

А з ким тобі любо-мило
Постояти,
То вже будеш подалеку
Обминати.

* * *

Та й не плач-ко, моя мамко,
За мною:
Та й не все я забираю
З собою.

Лишаю ти дрібні сліди
По двору,
Ще дрібніші бай сльозечка
По столу.

Чи я тобі, моя мамко,
Не робила,
Що ти мене проти ночі
Вирядила?

Чи я тобі, моя й мамко,
Не дитятко,
Що не хочеш мені дати
Солов'ятко?

Щоби мені й у садочку
Щебетало,
Щоби мене якнайранше
Пробуджало.

Бо свекруха не мамочка —
Не збуде,
Лишень піде до сусіди
Та й посуде.

* * *

Ой ісходить ясне сонце,
Сіяє,
Ой ісходить ясне сонце,
Сіяє.

Молоденька ворон коні
Впрягає,
Молоденька ворон коні
Впрягає.

А в неї ся її дедик
Питає,
А в неї ся її дедик
Питає:

«Куди ж ти ся, моя донько,
Збираєш,
Куди ж ти ся, моя донько,
Збираєш?»

Що так рано ворон коні
Впрягаєш,
Що так рано ворон коні
Впрягаєш?»

«Та до збору, мій дедику,
До збору,
Та до збору, мій дедику,
До збору.

Бо вже нині розлученька
З тобою,
Бо вже нині розлученька
З тобою.»

ТАТАРИН БРАТЧИК, ТАТАРИН

Протяжно, вільно

Та - та - рин брат - чик,
та - та - рин: про - дав сес -
-трич - ку за да - ри.

Татарин братчик, татарин,
Продав сестричку за дари.

А русу косу за вінок,
Біленьке личко таки так.

ПОВОЛІ, ДРУЖБИ, СКРИНЕЧКУ БЕРІТЬ

Гучно, не поспішаючи

По - во - лі, друж - би, скри - неч - ку бе - ріть,
бо в скрині пив - це - не пе - ре - вер - ніть!
Бо в скри - ні пив - це - не пе - ре - вер - ніть!

Поволі, дружби,
Скринечку беріть,
Бо в скрині пивце — } 2
Не переверніть!

Поволі, дружби,
Скриню здимайте,
Бо в скрині склянки — } 2
Не позбивайте!

Наша молода
Сім рік не спала,
Сім рік не спала — } 2
Пір'ячко драла.

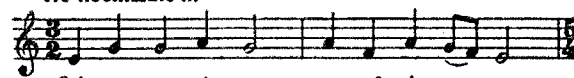

Пір'ячко драла,
 В подушки клала,
 З своїм миленьким } 2
 Легонько спала.

СВІТИ, ПОСВІТИ, ЯСНИЙ МІСЯЦЮ, НАД НАМИ

Пісня виконується, коли молода виїжджає з двору.

Не поспішаючи

Світи, посвіти, ясний місяцю,

над нами, посвіти, посвіти,

ясний місяцю, над нами.

Світи, посвіти, ясний місяцю, } 2
 Над нами.

Ой вибирайся, панно молода, } 2
 Із нами.

КОБИ ДОНЕЧКА ЗНАЛА

Пісня виконується в домі молодого.

Помірно

Ко_ би до_ неч_ ка зна_ ла,
що йде до не_ ї ма_ ма.

The musical notation consists of two staves in G major, 2/4 time. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes.

Коби донечка знала,
Що йде до неї мама.

Вна би наклала мости
З калинової трості.

Вна би мости наклала,
Щоби мамка не впала.

ОЙ ЧИЄ Ж ТО ВЕСІЛЛЯЧКО?

Весіальні приспівки. Виконуються в домі молодого, як молоді та гості виходять з-за столу.

Швиденько

Ой чи_ є ж то ве_ сіл_ ляч_ ко? —
Па_ ні мо_ ло_ до_ ї. Мож_ на ме_ ні
по_ гу_ ля_ ти, бо це сес_ три мо_ ї.

The musical notation consists of three staves in B-flat major, 2/4 time. The melody is lively and rhythmic, with lyrics written below the notes.

Ой чиє ж то весіллячко?
Пані молоді.
Можна мені погуляти,
Бо це сестри мої.

Я сестричку не бавила
Та й не колисала,
Тільки я си у сестрички
Весілля діждала.

Говорили сусідочки,
Говорили люди,
Що у мої та й сестрички
Весілля не буде.

Таки буде, таки буде,
Таки буде, буде,
Таки моя та й сестричка
Без вінка не буде.

ОЙ ЛЕТІВ ГОЛУБЧИК ПОПІД БІЛУ СТЕЛЮ

Весільні приспівки

Весело, жваво

Ой ле- тів го-луб-чик по- під бі-лу
сте- лю, ско- по- тив, спо- ро- шив ми- ло- му ве-
че- рю. Та- ки бу- ду ко- по- ти- ти,
Та- ки бу- ду мо- ло- до- му
бу- ду по- ро- ши- ти, та- ки бу- ду
авсечрю смі- ти- ти, та- ки бу- ду
ко- по- ти- ти, бу- ду по- ро- ши- ти.
мо- ло- до- му ввсечрю смі- ти- ти.

Ой летів голубчик
Попід білу стелю,
Скопотив, спорошив
Милому вечерю.

Таки буду копотити,	}	2
Буду порошити!		
Таки буду молодому	}	2
В вечерю смітити!		

А НАШ БАТЬКО ЧОРНОБРИВИЙ

Весільні приспівки

Жваво

А наш бать_ко чор_ве_бри_вий,
а наш ко_гут сив_во_кри_лий, вчо_ра гріб_ся
на то_ку, це_ї но_чі у гор_шку.

А наш батько чорнобривий,
А наш когут сивокрилий,
Вчора грібся на току,
Цей ночі у горшку.

Цей ночі у горшку,
Як циганя на столу,
Як циганя на столу,
Перед батьком в тарелю.

Наша мамка чорнобрива,
Наша курка сивокрила,
Вчора греблась на току,
Цей ночі у горшку.

Цей ночі у горшку,
Як циганя на столу,
Як циганя на столу,
Перед мамков в тарелю.

ІШЛА НАША МОЛОДЕНЬКА

Весільні приспівки.

Швиденько

Ішла на-ша мо-ло-день-ка
та впа-ла на ка-мінь, та й роз-би-ла
го-ло-воч-ку — вже на-ві-ки а-мінь. а-мінь.

Ішла наша молоденька
Та впала на камінь,
Та й розбила головочку — } 2
Вже навіки амінь.

Молоденькі добрі були
Та її здоймили,
Та й шальовим покривалом } 2
Головку покрили*.

* Шальовим покривалом покривають молоду на весіллі.

Та й казала молоденька,
Та й казала: «гез, гез»,
Та й продала йорданиці,
Та й купила чеpec. } 2

Та й продала йорданиці,
Та й продала курку,
Та купила миленькому
За корону люльку. } 2

Та й купила, та й купила,
Та й си запалила:
Кури, кури, мій миленький,
Бо-м я тя любила. } 2

**ІСТОРИЧНІ,
КОЗАЦЬКІ,
ВОЯЦЬКІ ТА
РЕКРУТСЬКІ**

ГЕЙ ПО СИНЬОМУ МОРЮ

Широко, енергійно

Гей по си_ ньо_ му мо_

Гей по си_ ньо_ му мо_

-рю

-рю хви_ ля гра_ е,

там ту_ рець_ кий

там ту_ рець_ кий ко_ ра_ бсь_ чик

роз_ би_ ва_ е. е.

Гей по синьому морю
Хвиля грає,
Там турецький корабельчик } 2
Розбиває.

Там турецький корабельчик
Розбиває,
Сорок тисяч козаченьків } 2
Визволяє.

Сорок тисяч і чотири
З України,
Вертаються з неволеньки } 2
До родини.

Посідали вони собі
Край могили,
Люльки собі закурили } 2
Та й поплавли.

ЗВІДКИ, ЯСЮ? — З-ЗА ДУНАЮ

Вільно, не поспішаючи

«Звідки Ясю?» — «З-за Дунаю». (2)

«Що там чути в нашім краю?» (2)

«Ніц не чути, лише видко: (2)

Ідуть турки дуже швидко. (2)

А серби ся задивили, (2)

Що москалі гору вкрили. (2)

На тій горі кінь турецький, (2)

На нім сидить син козацький. (2)

В правій руці меч тримає, (2)
А з лівої кров ся ляє. (2)

А то кровця — не водиця, (2)
Проливати не годиться. (2)

Гине козак, вже конає, (2)
А хто ж його поховає? (2)

Ані батька, ані мами, (2)
Ані трунви, ані ями. (2)

Лише ворон прилітає, (2)
Карі очка видовбає». (2)

НА ВУЛИЦІ СУРМА ГРАЄ

Помірно

На вулиці сурма грає,
на вулиці сурма грає,
мене мамка не пускає.

На вулиці сурма грає, (2)
Мене мамка не пускає. (2)

Пусти мене, моя мати, (2)
На Січові погуляти. (2)

Буду тобі день орати, (2)
День орати, день косити. (2)

День орати, день косити, (2)
Три дні ціпом молотити. (2)

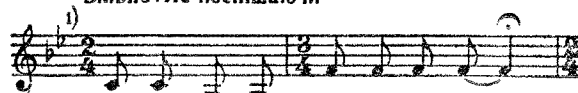
Летять орли небесами (2)
Та й над нами, козаками. (2)

Ой ви, орли, ви, соколи, (2)
Занесіть мя в чисте поле. (2)

Та й за нашу Україну (2)
Будем битись до загину. (2)

ОЙ ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

Вільно. Не поспішаючи

Ой по_ під гай зе_ ле_ нь_ кий,

ой по_ під гай зе_ ле_ нь_ кий

хо_ дить Дов_ буш мо_ ло_ день_ кий,

хо_ дить Дов_ буш мо_ ло_ день_ кий.

Ой по під гай зелененький, (2)
Ходить Довбуш молоденький. (2)

Та й на ніжку налягає, (2)
Топірцем ся підпирає. (2)

Топірцем ся підпирає (2)
Та й на хлопців покликає: (2)

«Ой ви, хлопці, ви, молодці, (2)
Вбувайтеся у постільці. (2)

У постільці шкірянії, (2)
У волоки шовковії. (2)

Та й підемо та й зі мною, (2)
В тоті гори за скалою. (2)

Щоби Кути не минути, (2)
До Косова повернути. (2)

До Косова та й до Дзвінки, (2)
До Штефанової жінки». (2)

«Добрий вечір, Штефанова, (2)
Ой чи є твій Штефан дома? (2)

Та чи є твій Штефан дома, (2)
Чи вечеря вже готова?» (2)

«Ой Штефана нема дома, (2)
Та й вечеря не готова. (2)

Буде ж вона дуже пильна, (2)
Всьому світу буде дивна». (2)

Гукнув Довбуш з-поза хати: (2)
«Чи йдеш двері отворяти? (2)

Чи йдеш двері отворяти, (2)
Чи скажеш їх розломляти?» (2)

«Не буду вам отворяти — (2)
Дозволяю розломляти. (2)

В мене двері тесовії, (2)
В мене замки сталевії». (2)

«Гайда, хлопці, ви, молодці, (2)
Кладіть плечі під ці дверці! (2)

Вам же, хлопці, свині пасти — (2)
Не під двері плечі класти». (2)

Зачав Довбуш натискати — (2)
Стали замки відлітати. (2)

Довбуш двері тільки звирив — (2)
Дзвінка в серце йому стрілив. (2)

В саме серце, в ліве плече, (2)
А з Довбуша кровця тече. (2)

Кров гаряча траву росить, (2)
Утав Довбуш, хлопців просить: (2)

«Ой ви, хлопці, ви, молодці, (2)
Беріть мене на топірці. (2)

Занесіть мя в Чорну гору, (2)
Поховайте в нічну пору. (2)

Най ся ляхи не збиткують, (2)
Мое тіло не шматують. (2)

Сріблом-злотом поділіться (2)
Та й додому поверніться». (2)

ХТО ТАМ ОПІВНОЧІ ПО ЛІСУ БЛУКАЄ?

Помірно, з сумтком

S.
A.

Хтовпів_но_чі по лі_су блу_

T.
B.

Хто там о пів_но_чі

_ка_ е?

То О_лек_са ле_гі_нів зби_

То О_лек_са, Дов_буш

_ра_ е.

Са_п'ян_ці чер_во_ні

з ти_ми бов_тич_ка_ми, кри_сань_ка ряд_

_же_ на ще й пав_ка_ми. ми.

Хто там опівночі
По лісу блукає?—
То Олекса Довбуш
Легінів збирає.
Сап'янці червої,
З тими бовтичками, } 2
Крисанька ряджена
Ще й павками.

Рано до схід сонця
Сосна завиває,—
То ота Марічка
Довбуша шукає.
Гей, легіні милі,
Хто його побаче, } 2
За опришком
Верховина плаче.

Ой ти, моя мати,
 Верховина мила,
 Скажи мені правду,
 Де-сь 'го загубила:
 Чи 'го порубали
 Гострими мечами,
 Чи 'го поховали
 Ще й з свічами. } 2

ЦИ ДУМАЄШ, ДЖУРДЖУВАНЕ

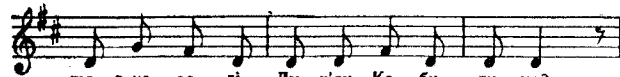
Помірно

Ци ду- ма- єш, Джурд- жу ва- не,

що тво- я Виж- ни- ця? Ци ду- ма- єш,

що в не- во- лі Лу- к'ян Ко- би- ли- ця?

Ци думаєш, Джурджуване*,
 Що твоя Вижниця?
 Чи думаєш, що в неволі
 Лук'ян Кобилиця?

Бо тут Лук'ян Кобилиця
 З панами си вадить,
 А з Кошутом молоденьким
 Таку раду радить:

* В інших піснях про Кобилицю Джурджуван ха-
 рактеризується як «великий пан».

«Ти, Кошуте-угринчуку,
Що хочеш робити?
Чи з цісарем молоденьким
За правду си бити?»

Коли хочеш з ним си бити,
Поможи ти боже!
А я прийду з легінями
Та й тобі поможу!»

Гой учув се цісаричок
На свої столиці,
Посилає ровту війська
Та й за Кобилицев.

А они ж 'го ба й імили
На самі покрови...
Тепер, годні легінижи,
Бувайте здорові!

А ви, славні путиляне,
Не тратьте надії,
Доки угре не пропали,
То й нам нема гії.

Гой кувала зозулечка
Та ще й на парканіх;
Сидить Лук'ян Кобилиця
В залізних кайданіх.

А ті німці сухолімці
Стали радувати:
Та ци его застрілити,
Ци му дарувати.

Та як ми 'го застрілимо,
Цара си збунтує,
Тепер військо в Угорщині,—
Хто ї угамує?

Не так, каже, тота цара,
Та як тоті гори...
Хіба ж ми 'го засудімо
До міста Гомори*.

А в Гоморі, каже, місті
Сама циганія;
Дадуть собі із ним раду —
Не буде нам гія!

Дали ж бабі-чарівниці
Горівочки бочку,
А вна ж йому злагодила
Німецьку сорочку.

А була ж то сорочечка
Біла, рантухова:
Як убрав ї Кобилиця,
Поховси з похова!..

А ви, каже, гуцулики,
Знайте отсю дію:
Що німецька сорочечка
Нікого не гріє!..

---

* Гомора — м. Гура Гуморулуй в Румунії, куди
був засланий Л. Кобилиця.

ТРАВА ШУМИТЬ, ТРАВА ШУМИТЬ

Помірно

Тра_ ва шу_ мить, тра_ ва шу_ мить,
Ро_ ман тра_ ву ко_ сить, О_ ле_ ноч_ ка
мо_ лодень_ ка йо_ му їс_ ти но_ сить.

Трава шумить, трава шумить,
Роман траву косить,
Оленочка молоденька
Йому їсти носить.

А він косив, тільки косив,
Сів косу клепати,
Прийшов турок із татаром,
Зачав розмовляти.

Прийшов турок із татаром,
Зачав говорити:
«Продай, Роман, Оленочку —
Будем добре жити!»

А Роман був запалений,
Не знав, що сказати:
«Так можете, пани турки,
Оленочку брати».

Прийшов Роман додомочку,
Склонив головочку:
«Біду, браття, я наробив:
Продав Оленочку».

А Оленка як то вчула,
Зачала плакати:
«Не жалував, рідний братчик,
Мене продавати».

Пішла в потік Оленочка
Та й водички брати,
Подумала вона собі:
Яку смерть завдати?

Подумала Оленочка
Та си й утопити,
А водичка а маленька —
Що буду робити?

Подумала Оленочка
Та й си завісити —
Смерічечки а маленькі,
Не будуть держати.

Вертається Оленочка
До свого домочку,
Та вже шиє до вінчання
Новеньку сорочку.

Все ї шиє до вінчання,
Обшиває поле,
Ідуть турки на два шnurки
На широкім полі.

Вертається Оленочка
До свої комори,
Почала вона збирати
Свої й усі вбори.

А як вона ізбирала
Ще й так файно склала:
«Дякую ти, рідна мамко,
Що-с мене віддала.

Дякую вам, рідні браття,
Я си виряджаю,
Та я свое подвір'ячко
На вас полишаю.

Але я си виряджаю,
Бувайте здорові!
Та най я ще си подивляю
Д' своїому дворові».

Як ударив турок коня
Та й пішов ланами,
То Оленка молоденька
Вмилася сльозами.

ХОДИТЬ РОМАН ПО РИНОЧКУ

Помірно

The musical score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody starts with a quarter note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The lyrics 'Хо-дить Ро-ман по ри-ноч-ку,' are written below the first staff. The second staff continues the melody with quarter notes D5, E5, and F#5, with lyrics 'хо-дить Ро-ман по ри-ноч-ку,'. The third staff has quarter notes G5, A5, and B5, with lyrics 'ви-гра-ва-є в со-пі-воч-ку,'. The fourth staff has quarter notes C6, B5, and A5, with lyrics 'ви-гра-ва-є в со-пі-воч-ку,'. The fifth staff concludes the piece with quarter notes G5, F#5, and E5. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

Ходить Роман по риночку, (2)
Виграває в сопівочку. (2)

За ним турок конем грає (2)
Та й Романа підмовляє: (2)

«Ой Романе, Романочку, (2)
Продай сестру Єленочку. (2)

Ой за коні воронії, (2)
За поводи шовковії». (2)

Прийшов Роман додомочку, (2)
Склонив на стіл головочку. (2)

«Ой ти, сестро Єленочко, (2)
Пали печі мідянії. (2)

Пали мечі мідянії, (2)
Печи калачі рум'янії! (2)

Бо ми будем гості мати — (2)
Вби ми мали чим приймати». (2)

Сестра вогонь розкладає (2)
Та в віконце виглядає. (2)

«Ой ти, брате Романочку, (2)
Чого склонив головочку? (2)

Подивися у віконце, (2)
Як в тумані сходить сонце». (2)

«Ой то, сестро, не тумани,— (2)
А то турки та й татари. (2)

А то турки та й татари — (2)
Ото ж твої та й бояри». (2)

«Та дай, брате, ключ від комори,— (2)
Най йду хустів нарубати. (2)

Най йду хустів нарубати — (2)
Своїх бояр дарувати». (2)

Вона хусти не рубала, (2)
Лиш сама ся зарізала. (2)

«Та я влію в землі гнити, (2)
Ніж я маю з турком жити!» (2)

ХОДИТЬ ТУРОК ПО РИНОЧКУ

Помірно

Хо- дить ту- рок по ри- но- чку,
гей, мо- ре, бре, та й тор- гу- е
гу- цу- лоч- ку, сер- це мо- є.

Ходить турок по риночку,
Гей, море, бре,
Та й торгує гуцулочку, } 2
Серце моє.

Як сторгував, так заплатив,
Гей, море, бре,
Узяв її перед себе, } 2
Серце моє.

Привів її додомочку,
Гей, море, бре,
Випив води коновочку, } 2
Серце моє.

Вона стала, заплакала,
Гей, море, бре,
Та й про матір ізгадала, } 2
Серце моє.

Зварив він їй вечеречку,
Гей, море, бре,
Сіли вбояв вечеряти, } 2
Серце моє.

Постелив їй постелечку,
Гей, море, бре,
А сам всівся на крісlechку, } 2
Серце моє.

Сіли вони розмовляти,
Гей, море, бре,
Почав турок і питати, } 2
Серце моє.

«Скажи мені, моя мила,
Гей, море, бре,
А скільки ти братів мала, } 2
Серце моє».

«Було в мене штири брати,
Гей, море, бре,
Розійшлися в чужі світи, } 2
Серце моє.

Один пішов в Туреччину,
Гей, море, бре,
Другий пішов в Німеччину, } 2
Серце моє.

Третій в війську в скрипку грає,
Гей, море, бре,
А четвертий в карти грає, } 2
Серце моє.

«Дякую ти, моя мила,
Гей, море, бре,
Що ти мені оповіла, } 2
Серце моє.

Тепер ти мні сестра рідна,
Гей, море, бре,
Сестра рідна, жінка вірна, } 2
Серце моє.

Я з тобою в ліжку не спав,
Гей, море, бре,
І з тобою гріха не мав, } 2
Серце моє».

ОЙ У ГОРИ, ЛЕГІНИКИ

Вільно, задумливо, не поспішаючи

The musical score consists of three staves of music in a 2/4 time signature. The melody is written in a single treble clef. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The lyrics are: Ой у го-ри, ле-гі-ни-ки, у го-ри, у го-ри, при-не-се-мо мо-ло-ди-цям шов-ку на за-бо-ри.

Ой у гори, легіники,
У гори, у гори,
Принесемо молодицям
Шовку на забори.

Будуть наші молодички
В заборах ходити,
А ми підем, молоденькі,
Краї боронити.

Хвалилися легіники,
На битву ідучи:
Будем драти, пане-браття,
З китайки онучі.

* * *

Ой у гори, легіники,
У гори, у гори,
Там ми будем мандрувати
До ясної зорі.

Ой у горах, у Карпатах
Сніги та морози,
Виплакають дівчаточка
Та й за нами сльози.

Ой у горах, у Карпатах
Лиш вітри та бурі,
Один гине від морозу,
А другий від кулі.

Ой у горах, у Карпатах
Глибокі замети.
Спаси мене, милий боже,
Від лютої смерті!

ВІТЕР ВІЄ, ТРАВА ШУМИТЬ

Сумно, не поспішаючи

Вітер віє, трава шумить,
вітер віє, трава шумить.

Вітер віє, трава шумить, (2)
А в тій траві жовняр лежить. (2)
На купині головою, (2)
Накрив очі муравою. (2)
Над ним коник зажурився, (2)
По коліна в землю вбився. (2)
«Не стій, коню, наді мною, (2)
Бо я виджу щирість твою. (2)
Іди, коню, дорогою. (2)
Як там будуть женці жати, (2)
Щоб не дався їм піймати. (2)
А як прийдеш пред ворота, (2)
Заржи, заржи, як сирота. (2)
До тя вийде стара мати, (2)
Буде ся тебе питати, (2)

Щоби ти знав, що казати». (2)
 «Ой коню ж мій вороненький, (2)
 Де ж мій синок молоденький? (2)
 Чи ти його в бою скинув, (2)
 Чи він в бою та й загинув?» (2)
 «Я його в бою не скинув, (2)
 І він в бою не загинув: (2)
 За мнов гнались злії турки,— (2)
 Взяли твого сина в руки». (2)

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

Енергійно, не послішаючи

По_ ві_ яв ві_ тер сте_ по_ вий, тра_

_ва ся по_ хи_ ли_ ла; впа_в

в бо_ ю мо_ ло_ дий ко_ зак_ дів_

_чи_ на за_ ту_ жи_ ла.

Повіяв вітер степовий,
 Трава ся похилала;
 Впав в бою молодий козак,
 Дівчина затужила. } 2

А був то хлопець молодий,—
 Його б лишень кохати!
 Він впав, мов той сухий листок.
 Повік буде лежати. } 2

Летить ворон з чужих сторон
 Та й жалібненько криче:
 Вставай, козаче молодий, } 2
 Твоя дівчина плаче.

Заплаче мати не одна,
 Заплаче чорнобрива,
 Бо не одного козака } 2
 Сира земля накрила.

РАЗ НАД'ІХАВ КОЗАК З МІСТА

Ходою

Раз над'ї хав ко зак з міс та,
 під ко ни ком ка мінть тріс нув, да
 раз, два! раз, два!

Раз над'їхав козак з міста,
 Під коником камінь тріснув, да раз, два! (2)

Під коником камінь тріснув,
 До серденька кріс притиснув, да раз, два! (2)

Кріс притиснув до серденька,
 Закувала зозуленька, да раз, два! (2)

Не куй, не куй, зозуленько,—
 Най щебече соловейко, да раз, два! (2)

Соловейку, рідний брате,
 Виклич мені дівча з хати, да раз, два! (2)

Виклич мені дівча з хати:

Щось я маю ї питати, да раз, два! (2)

Щось я маю ї питати:

Чи не біла вчора мати, да раз, два! (2)

Чи не біла, не карала,

Що з козаком розмовляла, да раз, два! (2)

ОЙ У ПОЛІ ЧЕРЕМШИНА

Енергійно

Ой у по-лі че-рем-ши-на,
з не-ї цві-ток о-пав. Гей, гей!
З не-ї цві-ток о-пав.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with the tempo marking 'Енергійно' and the lyrics 'Ой у по-лі че-рем-ши-на,'. The second staff continues with 'з не-ї цві-ток о-пав. Гей, гей!' and includes a 3/4 time signature. The third staff concludes with 'З не-ї цві-ток о-пав.' and a 2/4 time signature.

Ой у полі черемшина,
З неї цвіток опав.
Гей, гей! З неї цвіток опав.

Марширують козаченьки,
Бо їм маршик припав.
Гей, гей! Бо їм маршик припав.

Марширують, марширують—
Щаслива їм дорога!
Гей, гей! Щаслива їм дорога!

Обернувся, махнув шапков:
Будь, миленька, здорова!
Гей, гей! Будь, миленька, здорова!

Та й приступи, серденько,
Най тя поцілую!
Гей, гей! Най тя поцілую!

Бо тепер я, серденько,
В похід марширую.
Гей, гей! В похід марширую.

ЯКБИ ЗНАЛА МАТИ

Енергійно, в темпі маршу

Як би знала мати, як цві-
те ка-ли-на... Пла-ка-ла-ри-да-ла, пла-ка-
ла-ри-да-ла мо-ло-да дів-чи-на.

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three staves. The first staff is the melody, and the second and third staves are accompaniment. The lyrics are written below the notes.

Якби знала мати,
Як цвіте калина...
Плакала-ридала.
Плакала-ридала } 2
Молода дівчина.

Плакала-ридала
За своїм миленьким,
За своїм миленьким,
За чорнобривеньким, } 2
Що давно видала.

Видала вна його
 Аж коло Варшави,
 Аж коло Варшави,
 Аж коло Варшави,
 Де три труби грали. } 2

Де три труби грали,
 Грали-вигравали,
 Там старі вояки,
 Там старі вояки
 Рекрута вітали. } 2

Рекрута вітали:
 «Рекрут молоденький,
 Вже на тя чекає,
 Вже на тя чекає
 Коник вороненький. } 2

Коник вороненький
 Ще й цісарська зброя...»
 Бувай же здорова,
 Бувай же здорова,
 Ти, дівчино моя! } 2

Бувай же здорова
 І отець і мати,
 Бо вже мене більше,
 Бо вже мене більше } 2
 Не будеш видати.

ЯКБИ ЗНАЛА, МАМКО

Задумливо не поспішаючи

Як би знала, мамко,
 як цвіте калина, як жовняр бідує —
 не щасна година.

Якби знала, мамко,
 Як цвіте калина,
 Як жовняр бідує — } 2
 Нещасна година.

Як жовняр бідує,
 Мусить бідувати,
 Як немає грошей — } 2
 Не буде снідати.

Зафасував грейцар —
 Не знав, що робити:
 Чи за раз пропити, } 2
 Чи на два ділити.

На раз — забагато,
 А на два — замало,
 Як пішов до корчми — } 2
 Грейцара не стало.

Ще грейцар лишився —
 Пішов підголився,
 Отак бідний жовняр } 2
 В війську заслужився!

ГЕЙ У ЛУЗІ БЕРЕЗА СТОЯЛА

Вільно, протяжно

Гей у лу- зі бе- ре- за сто- я- ла,
 гей у лу- зі бе- ре- за сто- я- ла.

Гей у лузі береза стояла. (2)
 На березі зозулька кувала. (2)
 Питається зозулька берези: (2)
 — Чого стоїш суха, не зелена? (2)
 — Та як мені зеленою бути — (2)
 Під мною стояли рекрути. (2)
 Шабельками гіллячко стинали. (2)
 З-під коріння соку добували. (2)
 Моїм соком коні напували. (2)
 Під мною жаркий вогонь клали. (2)
 З мого гілля постіль собі слали. (2)

ШКОДА, МАМКО, ШКОДА РОЖЕВОГО ЦВІТУ

Помірно

Шко- да, мам- ко, шко- да
ро- же- во- го цві- ту, що роз-
_ей- яв ві- тер по бі- ло- му сві- (ту).

Шкода, мамко, шкода
Рожевого цвіту,
Що розвіяв вітер } 2
По білому світу.

А ще дужче шкода
Хлопця молодого,
Що кажуть служити } 2
В царя старого.

Що кажуть служити,
Вірно присягати,
За дім, за родину } 2
Кажуть забувати.

За дім, за родину
Я скоро забуду,
Кого вірно люблю, } 2
Я вмру — не забуду.

Бувайте здорові,
Тесові пороги,
Куди виходили } 2
Мої білі ноги.

Куди виходили —
Не будуть ходити,
Кого не любили — } 2
Не будуть любити.

ЧЕРВОНА КАЛИНА БІЛЕНЬКО ЗАЦВІЛА

Помірно

Чер - во - на ка - ли - на
 бі - лень - ко за - цві - ла;
 по - ро - ди - ла бід - на вдо - ва
 жов - ня - ри - ка си - на.

Червона калина
 Біленько зацвіла;
 Породила бідна вдова
 Жовнярика-сина. } 2

А як вона родила
 Темненької ночі,
 Дала йому стан вояцький } 2
 І чорненькі очі.

Плаче жовнір, плаче
 З чорними очима,
 Вечеречка кінець стола,
 А смерть за плечима. } 2

Цей ночі опівночі
 Пошта надлітає:
 Збирайтеся, жовнярики,—
 Воріг наступає. } 2

Воріг наступає,
 Ворогова сила —
 Жовнярова вечеречка
 На столі застигла... } 2

Кряче ворон, кряче,
 Матусенька плаче:
 Поховали її сина
 В полі край дорожки. } 2

ТИ ГАДАЄШ, МОЯ МАМКО

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Складові частини: мелодія та акорди. Темп: Помірно. Ключ: дві бемолі (Bb). Ритм: 8/8. Текст пісні розташований під нотами.

Ти га_да_єш, мо_я мам_ко, що
 ня ся не збу_деш... Прий_
 _де та_ка го_ди_ноч_ка, що
 пла_ка_ти бу_деш.

Ти гадаєш, моя мамко,
 Що ня ся не збудеш...
 Прийде така годиночка,
 Що плакати будеш. } 2

Прийде така годиночка,
 Прийде така днинка,
 Що заплачеш, заголосиш:
 «Де моя дитинка?» } 2

Ой заплачеш, моя мамко,
 В неділю раненько.
 Як не буде кому дати
 Сорочку біленьку. } 2

Ой заплачеш, моя мамко,
 В неділю в полудень,
 Що всі хлопці на вулиці,
 Лиш мене не буде. } 2

Що всі хлопці на вулиці
 Гуляють, танцюють,
 Мене, хлопця молодого,
 В війську зацирюють. } 2

Ти гадаєш, моя мамко,
 Що я йду косити,
 А я йду до цісаря
 Карабін носити. } 2

Карабіне, карабіне,
 Та карабіночку,
 Через тебе, карабіне,
 Втратив дівчиночку. } 2

Ой дівчино, дівчинонько,
 Ти не моєї віри:
 Чому-с тоді не плакала,
 Як я йшов до міри? } 2

Чому-с тоді не плакала
 Та не голосила:
 «Не рубайте кучерики,
 Бо я їх любила!» } 2

Я кучерики любила
 З малої дитини,
 Що в Кіцмані облетіли } 2
 За квадра години.

Ой кучері, кучерики,
 Кучері кручені,
 Не раз я ся настояла } 2
 З вами до вечері!

Не раз я ся настояла —
 Другі кури піли,
 Водов дверці поливала, } 2
 Щоби не скрипіли.

Водов дверці поливала,
 Муков посипала,
 До милого виходила, } 2
 Що й мамка не взнала».

НА ТІЙ ГОРІ, НА ТІЙ ГОРІ

Жваво

На тій го_рі, на тій го_рі

два до_ми но_венькі; та заб_ра_ли

до ці_са_ря хлоп_ці мо_ло_денькі.

На тій горі, на тій горі
 Два дома новенькі;
 Та забрали до цісаря
 Хлопці молоденькі.

Та забрали до цісаря,
 За гори займили,
 А ті сиві голуб'ята
 Всі гори покрили.

Ой ви, сиві голуб'ята,
 Підойміться вгору,
 А ви, хлопці молоденькі,
 Верніться додому.

Стоїть турок над водою,
Туман налягає,
Раді би-х ся повернути —
Цісар не пускає.

Не так цісар, не так цісар —
Цісарева мати,
Хоче нами, молодцями,
Краї звоювати.

А в цісаря легка служба,
Дешева заплата,
Не одному жовняреві
Головочка стята.

Головочка та й істята,
Жовнір повалився,—
Ой дивися, рідна мати,
Як я заслужився.

Черешеньки, як вишеньки,
Ягідки дрібненькі;
Чого ми си полюбили,
Такі молоденькі?

Відай, ми си полюбили
На великі жалі,
Ти си лишиш в Буковині,
А я піду далі.

Ти си лишиш в Буковині,
Парубки любити,
А я піду до цісаря
Карабін носити.

Ой зачала дівчиночка
За ним голосити:
Не йди, не йди, легінику,
Карабін носити.

Ой не лишу, дівчиночко,
Карабін носити,
Бо я маю цісареві
Два роки служити.

ТА ГУЛЯЙТЕ, ФАЙНІ ХЛОПЦІ

Помірно

The musical score is written on four staves in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and rhythmic. The lyrics are written below the notes. There are some performance markings: a '1)' above the first measure of the second staff, a '2)' above the first measure of the third staff, and '1)' and '2)' above the first and second measures of the fourth staff respectively.

Та гу_ ляй_ те, фай_ ні хлоп_ ці,
зав_тра не бу_ де_ те: прий_шла звіст_ка
від ці_ са_ ря — на вій_ ну пі_ де_ те.

Та гуляйте, файні хлопці,
Завтра не будете:
Прийшла звістка від царя —
На війну підете.

Будете ви своїв кривцев
Море доповняти,
Будете ви білим тілом
Орлів годувати.

Туди ворон не залетить,
Кости не занесе,
Куди бідна жовнярина
Карабіна несе.

Карабіну, карабіну,
Покладу тя в грушу.
Я за тебе не присягав —
Носити тя мушу.

А у тебе, карабіну,
Заліззячка много,
Треба до тя вибирати
Хлопця молодого.

Треба до тя вибирати
Хлопців ще й без вуса,
Щоби змогли перебити
На границі руса.

А ми руса не переб'єм —
Повернем на німця,
Тоді будем побредати
В крові по колінця.

Тоді будем побредати,
Ажбо підем в гори,
Тоді будем визирати
Ясненької зорі.

ОЙ ДО ПРУТА ДОРИЖЕНЬКА

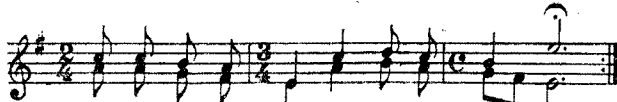
В темпі маршу

Ой до Пру- та до- рі- женька,

до Пру- та, де Пру- та; дур- на дівка,

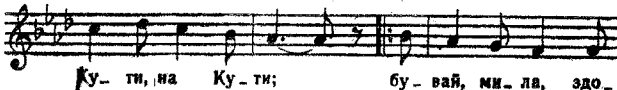

не- ро- зум- на, що лю- бить рек- ру- та.

Вар. Помірно

Ой на Ку- ги до- рі- женька, на

Ку- ги, на Ку- ги; бу- вай, ми- ла, здо-

-ро- венька, бо я йду у рек- ру- ги.

Ой до Прута доріженька,
До Прута, до Прута;
Дурна дівка, нерозумна,
Що любить рекрута. } 2

Як рекрута не любити?—
Рекрут молоденький,
А в рекрута поцілунок,
Як мід, солоденький. } 2

Мід солодкий, мід солодкий—
Цукор солодший,
Межи всіма парубками
Мій милий файніший. } 2

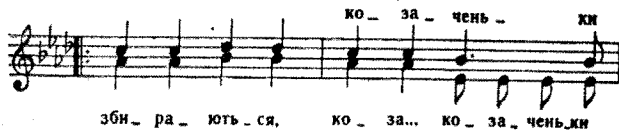
Ой їхала коліечка,
Така головата,
Всіх парубків полишала,
Взяла мого брата. } 2

Ой їхала коліечка.
Зелені вагони;
Передай ми, файна любко,
Гроші на бомбони. } 2

Ой коби я дурна була,
Розуму не мала,
Вби я тобі, рекрутові,
Грошей передала. } 2

ОЙ ХМАРИТЬСЯ, ТУМАНИТЬСЯ

Енергійно, не поспішаючи

Ой хмариться, туманиться,
Хоче дощ іти;
Збираються козаченьки
На мід-вино йти. } 2

Ой п'ють вони мід-горілку,
Напиваються,
Багацький син сидить в корчмі,
Насміхається. } 2

А як прийшов пан-капітан,
Крикнув: «Хлопці, враз
Беріть цього багачика
А з корчми зараз!» } 2

Один бере за чуприну,
Другий в шию б'є,—
Ой не смійся, вражий сину,
За що жовняр п'є. } 2

ОЙ ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЕНЬКА ЧЕРЕЗ ГОРУ В ГАЙ

Повільно, з сумтком

Ой ле_ ті_ ла зо_ зу_ лень_ ка
че_ рез го_ ру в гай, гей, гей, че_ рез го_ ру в гай.

Ой летіла зозуленька
Через гору в гай,
Гей, гей, через гору в гай*.

Та вронила сиве перце
У тихий Дунай.

Та як тому сивому перцю
В тихім Дунаю,

Та так мені, молодому,
У чужім краю.

Якби знала, моя мамко,
Що то чужий край,

* «Гей, гей» з другим рядком повторюється в кожному куплеті.

Нема правди ні від кого,
Та хоч умирай.

Сидить жовнір, сидить жовнір
На крутій горі,

Розчесує кучерики
Своїй голові.

Розчесує кучерики
Новим гребінцем,

Нагадає давні літа,
Як був молодцем.

Та як собі нагадає
Ті давні літа,

Сльози його обливають,—
Не бачить світа,
Гей, гей, не бачить світа.

ОЙ КОНЮ МІЙ, КОНЮ, КОНЮ ВОРОНЕНЬКИЙ

Помірно

Ой ко _ ню мій, ко _ ню,
ко _ ню во - ро - ненький, чо' сто _
_ іш у стай _ ні та й та _ кий сум - нень - кий?

Ой коню мій, коню,
Коню вороненький,
Чо' стоїш у стайні
Та й такий сумненький? } 2

Ой пане мій, пане,
Як не сумувати,
Як не сумувати —
Хочеш мя продати. } 2

Ой пане мій, пане,
Не продавай мене,
Не продавай мене,
Жалую на тебе. } 2

Ой коню мій, коню,
Що тобі доїло,
Чи цісарська зброя,
Корчма при дорозі? } 2

Мені не доїла
Цісарська зброя,
Лиш мені доїла
Корчма при дорозі. } 2

Бо ти з мене встаєш,
Ідеш в корчму пити,
Мене заставляєш
Сідло сокотити. } 2

Перед тобов, пане,
Пиво та горівка,
А переді мною
Сухая солімка. } 2

Ой нагадай, пане,
Як ми воювали,
На чистому полію
До штурму ставали. } 2

Ой нагадай, пане,
За Дунай широкий,
Як я перескочив,
Копита не вмочив. } 2

ЛІТАЛИ СОКОЛИ ПОНАД СИНЕ МОРЕ

Помірно, сумно

Лі - та - ли со - ко - ли
 по - над си - не мо - ре, зап - ла - ка - ли
 рек - рут - чи - ки а в тяжкій не - во - лі.

Літали соколи
 Понад сине море,
 Заплакали рекрутчики } 2
 А в тяжкій неволі.

Та як заплакали,
 Ревне затужили:
 Чого-с ми ся в свого пана } 2
 Вірно заслужили!

Ви, старі вояки,
 Беріть нас у руки,
 Не бийте нас, не карайте, } 2
 Але вчіть науки!

Наші білі руки
 Цього й не робили,
 Лиш орали та сіяли, } 2
 За плугом ходили.

Йде козак горою,
 Дівча — долиною,
 Зацвів козак білим цвітом, } 2
 Дівча — калиною.

А В НЕДІЛЮ ДУЖЕ РАНО

Помірно

А в не ді лю ду же ра но,
 ра но ра не сень ко ви ря жа ла ма ти
 си на, пла че жа ліб нень ко.

А в неділю дуже рано,
 Рано-ранесенько
 Виряджала мати сина,
 Плаче жалібненько. } 2

«Іди, іди, мій синочку,
 Та й не забавляйся,
 За рік, за два, за чотири
 Додому вертайся». } 2

Іде батько дорогою,
 Син йому вклонився:
 «Бувай, татку мій, здоровий,
 Бо я оженився». } 2

«А де ж, синку, твоя жінка,
 А моя невістка?»
 «Через плечі красний гверик,
 На плечах таністра». } 2

«А де ж тобі, мій синочку,
 Той шлюбок давали?» —
 «В Сторожинці, у мировій
 Мене записали. } 2

В Сторожинці, у мировій
 Мене записали,
 В Бухаресті в магазині
 Мундир фасували». } 2

ОЙ КАНАДОЧКА ШИРОКА

Вільно. Задумливо

Ой Ка_ на_ доч_ ка ши_ ро_ ка,
від мо_ ря до мо_ ря,
не_ ма_ ло я на_ тер_ пів_ ся
у Ка_ на_ ді го_ ря.

The image shows a musical score for the song 'Oy Kanadochka Shiroka'. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 6/8 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with hyphens under the syllables to indicate the rhythm. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

Ой Канадочка широка,
Від моря до моря.
Немало я натерпівся
У Канаді горя.

Та й гадали наші люди,
Що будуть панами,—
Вони пішли до Канади
Та й ходять з торбами.

ОЙ НЕМАЄ КРАЮ В СВІТІ

Вільно, не поспішаючи

Ой не - ма - є кра - ю в сві - ті,
як на Бу - ко - ви - ні,
там са - до - чок зе - ле - нень - кий
при кож - ній ха - ти - ні.

Вар. Протяжно

Ой не - ма - то, ой не - ма - то
на ці - ло - му сві - ті,

як зе_ ле_ на Бу_ ко_ ви_ на
і в зні_ мі і в лі_ ті.

Ой немає краю в світі,
Як на Буковині,—
Там садочок зелененький } 2
При кожній хатині.

Чуєть ми ся голос милий,
Чує, причуває,
Що в зеленій Буковині } 2
Соловій співає.

Ой немає та й нема-то
На цілому світі
Понад тебе, Буковино, } 2
Ні в зимі, ні в літі.

Буковино, Буковино,
Мій солодкий краю,
Заболить моє серденько, } 2
Як тебе згадаю.

БУКОВИНО ТИ ЗЕЛЕНА

Помірно

Бу_ ко_ ви_ но ти зе_ ле_ на, на

три час_ ті роз_ ді_ ле_ на.

Буковино ти зелена,
На три часті розділена. (2)

Скільки я по тобі ходжу —
Ніде щастя не знаходжу. (2)

Лиш найшов я три листочки
З червоної калиночки. (2)

Один урву та й заграю —
Отця й мати я не маю. (2)

Другий урву та й заграю —
Сестри-брата не видаю. (2)

Третій урву та й заграю,
Що в чужині пробуваю. (2)

На чужині тяжко жити,
Як той камінь з води взяти. (2)

Камінь візьму — відпочину,
На чужині — марне гину. (2)

Бо чужина — не родина,
Плаче серце, як дитина. (2)

Плаче воно — має чого:
Нема правди ні від кого. (2)

Нема правди та й не буде:
Розібрали правду люде. (2)

Пішла правда долинами,
А неправда із панами. (2)

ГАЮ, ГАЮ ТИ ЗЕЛЕНИЙ

Помірно

Га ю, га ю ти зе ле ний,
у три ря ди по сад же ний,
га ю, га ю ти зе ле ний,
у три ря ди по сад же ний.

Гаю, гаю ти зелений,
У три ряди посаджений. } 2

Я по тобі, гаю, ходжу,
Краю в тобі не нахожжу. } 2

Лиш нахожжу три листочки }
З зеленого барвіночку. } 2

Один зірву та й заграю, } 2
Другий зірву — заспіваю.

Третій зірву та й заплачу — } 2
Чо' так марно літа трачу?

НА ЧУЖИНІ ТЯЖКО ЖИТИ

Вільно, не поспішаючи

На чу_ жи_ ні тя_ ко жи_ ти, як
той ка_ мінь пі_ дой_ ми_ ти, ка_
_ мінь здій_ му — від_ по_ чи_ ну, на
чу_ жи_ ні мар_ но ги_ ну.

The musical score consists of four staves of music in a 2/4 time signature. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The music is in a minor key, indicated by one flat in the key signature.

На чужині тяжко жити,
Як той камінь підоймити,
Камінь здійму — відпочину, } 2
На чужині марно гину.

Бо чужина — не родина,
Плаче серце, як дитина,
Плаче воно — знає чого: } 2
Нема правди ні від кого.

На родині сонце гріє —
На чужині вітер віє...
Вітер віє, траву хилить,
За родинів серце болить. } 2

Болить воно — знає чого:
Нема правди ні від кого,
Нема правди та й не буде,
Розібрали правду люде. } 2

Нема правди та й не буде,
Розібрали її люде,
А як правду розбирали,
То нам знати не давали. } 2

ОЙ БРАТТЯ ЧУМАКИ

Помірно

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves. The first staff is the vocal line, starting with a treble clef and a common time signature. The lyrics are: 'Ой брат-тя чу-ма-ки,'. The second staff continues the vocal line with the lyrics: 'ой ви, брат-тя мо-ї,'. The third staff is the piano accompaniment, starting with a treble clef and a common time signature. The lyrics are: 'як бу-де-те во-ли по-па-са-ти,'. The fourth staff continues the piano accompaniment with the lyrics: 'по-па-сіть і мо-ї.'.

Ой брат-тя чу-ма-ки,
ой ви, брат-тя мо-ї,
як бу-де-те во-ли по-па-са-ти,
по-па-сіть і мо-ї.

Ой браття чумаки,
Ой ви, браття мої,
Як будете воли попасати,
Попасіть і мої. } 2

Та й усі чумаки
Воли попасали,
Лиш нашого пана-отамана
Сумно в ярмі стояли. } 2

Ой браття чумаки,
Ой ви, браття мої,
Як будете воли напувати,
Напійте і мої. } 2

Та й усі чумаки
Воли напували,
Лиш нашого пана-отамана
Сумно в ярмі стояли. } 2

Ой браття чумаки,
Ой ви, браття мої,
Як будете воли бичувати,
То бичуйте й мої. } 2

Та й усі чумаки
Воли бичували,
Лиш нашого пана-отамана
Самі в горб тягнули. } 2

Самі в горб тягнули,
А під горбом стали,
Та як стали — ревню зарикали
Та й попукали. } 2

ОЙ ПО ГОРІ, ПО ВИСОКІЙ

Помірно

Ой по го_рі по ви_со_кій
го_лу_би лі_та_ють;
я си в сві_ті не_на_жи_ла,
лі_та ми ми_на_ють. на_ють. на_ють.

Ой по горі, по високій
Голуби літають;
Я си в світі не нажила — } 2
Літа ми минають.

Я си в світі не нажила
Ні в зимі, ні в літі,
Лиш си тяжко наробила } 2
На цім божім світі.

Щастя мало пам'ятаю —
 Годі 'го забути!
 Видить ми си, що-м негодна } 2
 Біду перебути.

Одну біду перебула,
 А друга готова,
 Я ще й сесю перебуду, } 2
 Коби я здорова.

Запряжу я штири коні,
 Штири воронії,
 Та й піду я доганяти } 2
 Літа молодії.

Догоню я літа свої
 На кедровім мості:
 Ой верніться, літа мої, } 2
 Хоч до мене в гості!

Ой ми би си повернули,
 Та нема до кого:
 Ти не знала шанувати } 2
 Здоров'ячка свого.

ВОЛИ МОЇ ПОЛОВІІ

Широко

Во-ли мо-ї по-ло-ві-ї, чо-му не о-
 -ре-те? Лі-та мо-ї мо-ло-
 -ді-ї, чом так мар-но йде-те?

Воли мої половіі,
 Чому не орете?
 Літа мої молодії,
 Чом так марно йдете? } 2

Запряжу я коні сиві,
 Коні воронії
 Та й поїду доганяти } 2
 Літа молодії.

Догонив я літа свої
 На кедровім мості:
 Ой верніться, літа ж мої, } 2
 Хоч до мене в гості!

Хіба би ми дурні були,
Розуму не мали,
Щоби такі молоденькі } 2
До старих вертали!

ОЙ ПОРОДИЛА ПЕРЕПЕЛИЧКА

Вільно. Протяжно

The musical score is written on four staves in a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The melody is simple and folk-like, with a slow, spacious feel. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, and so on.

Ой по-ро-ди-ла пе-ре-пе-
-лич-ка та-й дріб-нень-кі-ї
ді-ти, а са-ма піш-ла, а са-ма
піш-ла в пше-ни-чень-ку си-ді-ти.

Ой породила перепеличка
Та й дрібненькії діти,
А сама пішла, а сама пішла
В пшениченьку сидіти.

Ой діти мої, ой діти мої,
Горенько мені з вами,
Та й що не маю, та й що не маю
Господарика до вас.

Ой мамко наша, ой мамко наша,
Не журіться ви нами,
А як нам крильця повиростають,
Ми розійдемося самі.

Ми си розійдем, ми си розлетим
Аж у чистее поле,
Вже си не зійдем, вже си не зійдем
Докупочки ніколи.

Буде нас, мамко, буде нас, мамко,
Горами й долинами,
Буде нас, мамко, буде нас, мамко,
Чужими сторонами.

ОЙ ТИ, ЗОРЕ ВЕЧІРНЯЯ

Плавно, не поспішаючи

Ой ти, зо-ре ве-чір-ня-я,
чо-го ти ся спіз-ня-еш?
Ти, мій ми-лий, чор-но-бри-вий,
ку-ди ти ся зби-ра-еш?

Вар. I Вільно. Протяжно

Ой ти, зо-ре ве-чір-ня-я,
та де ж ти ся спіз-ня-еш?

Ти, мій ми_лий, чор_но_бри_вий,
та де ж ти ся зби_ра_еш?

Вар. 2

Протяжно

Ой ти, зо_ре ве_чір_ня_я,
та й де ж ти ся спіз_ня_еш?

Ти, мій ми_лий, чор_но_бри_вий,
та й де ж ти ся зби_ра_еш?

«Ой ти, зоре вечірня,
Чого ти ся спізняєш?
Ти, мій милий, чорнобривий,
Куди ти ся збираєш?» } 2

«Збираюся, моя мила,
А в далеку дорогу...»
«Переночуй, мій миленький,
Хоч цю нічку зо мною!» } 2

«Не одну я, моя мила,
З тобов нічку ночував.
Лиш тепер ся дуже бою,
Та щоби я не заспав». } 2

«Ой не заспиш, мій миленький,
Бо я дуже чуйно сплю,
Перші кури як запіють,
То я тебе розбуджу». } 2

Перші кури запіяли,
А дівчина устала,
Схопилася із ліжечка
І за ручку стиснула: } 2

«Вставай, милий, чорнобривий,
Бо вже твої в зборі йдуть,
Всі коники осідлані,
Лиш на тебе чекають». } 2

«Та най вони не чекають,
Та най вони собі йдуть,—
Кінь вороний, я молодий—
В чистім полі здожену». } 2

ОЙ У ЛІСІ ПІД ЯЛИНОВ

Помірно

Ой у лісі під ялинов (2)
Стоїть жовнір із дівчинов. (2)

Стоїть, стоїть, балакає, (2)
За рученьку потискає. (2)

«Ти, дівчино, сімнадцять літ, (2)
Відгадай ми відгадок шість. (2)

Що то грає — голос має? (2)
А що плаче — сліз не має? (2)

А що іде без нагону? (2)
А хто любить чужу жону? (2)

Що то росте без коріння? (2)
Що ся сіє без насіння?» (2)

«Ти лиш сказав — я вже знаю, (2)
Шість відгадок відгадаю. (2)

Скрипка грає — голос має, (2)
Серце плаче — сліз не має. (2)

Вода іде без нагону, (2)
Жовнір любить чужу жону. (2)

Камінь росте без коріння, (2)
Ум ся сіє без насіння». (2)

ОЙ ХМАРИТЬСЯ, ТУМАНИТЬСЯ

Вільно

Ой хма_ри_ться, ту_ма_ни_ться,
 дріб_ний до_щик па_де;
 не гні_вай_ся, мо_я ми_ла,
 як я спіз_на прийд_у.

Ой хмариться, туманиться,
 Дрібний дощик паде;
 Не гнівайся, моя мила, } 2
 Як я спізна прийду.

Як я прийду дуже спізна,
 З пізньої вечері,
 Застукаю, загуркаю — } 2
 Втворяй, мила, двері!

Мила двері утворяє
 Та все нарікає:
 «Де ж ся, милий, так забавив,
 Забавив, забавив?» } 2

Де ся, милий, чорнобривий,
 Забавив, забавив,
 Що ти мене солодкої
 Вечеречки збавив?» } 2

«Забавив ся, моя мила,
 В другої, в другої,—
 Май солодша вечеречка
 Від твої, від твої». } 2

«Коби я ся довідала,
 В котрої, в котрої,
 Вона би ся відрікала
 Сорочечки свої». } 2

Там на горі сіножаті,
 Там згуста копиці,
 Та втратив я жінку свою
 Через молодіці. } 2

Та втратив я літо, зиму,
 Та втратив я весну,
 Та втратив я жінку свою,
 Як в долоні плеснув. } 2

ОЙ ОРЛЕ Ж ТИ, ОРЛЕ, СИВИЙ СОКОЛЕ

Помірно

Ой ор - ле ж ти, ор - ле,
 си - вий со - ко - ле, чи бу - вав ти,
 ор - ле, в мо - їй сто - ро - ні?

Вар.

Вільно, протяжно

Ой ор - ле, ор - ле, си - вий со - ко - ле,
 ой ор - ле, ор - ле, си - вий со - ко - ле.

Ой орле ж ти, орле,
 Сивий соколе,
 Чи бував ти, орле,
 В моїй стороні? } 2

Чи бував ти, орле,
 В моїй стороні,
 Чи видав ти, орле,
 Мої милої? } 2

Ой видав я, видав —
 В ліжечку лежить
 Та й правов рученьков
 За серце держить. } 2

Коло неї мамка,
 Як тиха вода:
 — Ой устань, Марусю,
 Бо ще-с молода! } 2

Та як вона встала —
 Врадувалася,
 Усі свої слуги
 Та й побудила. } 2

— Гей, вставайте, слуги
 Вірнії мої,
 Та й засвітить свічки
 Самі воскові. } 2

Та най вони горять
 Як вдень, так вночі,
 Най я си придивляю
 Милому в очі. } 2

Най я си придивлю
 Милому в очі:
 Ой чи не змарнів він, }
 Світом ходячи? } 2

Ой змарнів я, змарнів
 Та ще й з личка спав
 Через тебе, мила, }
 Що-м тя не видав. } 2

ОЙ ПІДУ Я ЗАСПІВАЮ У ЗЕЛЕНІМ ГАЮ

Широко, вільно

Ой пі_ ду_ я, за_ спі_ ва_ ю
 у зе_ ле_ нім га_ ю,
 ой бід_ на мо_ я го_ ло_ вонь_ ка:
 я по_ ля не_ ма_ ю.

Ой піду я заспіваю
 У зеленім гаю,
 Ой бідна моя головонька:
 Я поля не маю.

Ой є в мене біле личко
 Ще й чорненькі очі,—
 Такий мене посватає,
 Що й поля не схоче.

Ой є в мене біле личко
З чорними бровами,—
Такий мене посватає,
Як ту, що з волами.

А з волами, з коровами
Треба рано встати,
А з чорненькими бровами —
До полудня спати.

Ой ті воли, ті корови,
Вони поздыхають,
А біле личко, чорні брови
Повік не злиняють.

ОЙ ПУЩУ Я ДРЮК НА ВОДУ

Помірно

Ой пу-щу я дрюк на во-ду,
дрюк на во-ді сплив, сплив;
не йди, дів-ко, за у-дів-ця,
ро-зум би ти від-плив.

Ой пущу я дрюк на воду,
Дрюк на воді сплив, сплив;
Не йди, дівко, за удівця,—
Розум би ти відплив.

Не йди, дівко, за удівця
З чужої намови:
Буде кровця цибеніти
З твоєї голови.

Буде кровця цибеніти,
Головка боліти,
Будуть тебе зневажати
Удівцеві діти.

Бо удівець — то не хлопець,
Він жарту не знає,
Ти до нього зажартуєш —
Він першу згадає.

«Моя перша дружиночка,
Вона ліпша була,
Вона щодня рано встала,
Діти побудила».

«Купи собі, мій миленький,
Курку жовтоніжку
Та най тобі вигрібає
Ту першу небіжку».

КАЗАВ КЛЕНІВ ЛИСТ

Повільно

Ка_ зав кле_ нів лист, ка_ зав кле_ нів лист,
що не бу_ де впа_ да_ ти;
ка_ за_ ла мам_ка, ка_ за_ ла мам_ка,
що не ме_ мя да_ ва_ ти.

Казав кленів лист, казав кленів лист,
Що не буде впадати;
Казала мамка, казала мамка,
Що не ме мя давати.

А тепер дає та й не питає,
Чи долю ми вгадає,
А тепер дає та й не питає,
Чи долю ми вгадає.

Ой знаю, донько, що тобі даю ---
Та всього, що лиш маю,
Тільки не знаю, тільки не знаю,
Чи долю ти вгадаю.

А ЗВЕЧОРА КОМОРА ГУДІЛА

Помірно

The musical score consists of four staves of music in a 3/4 time signature, with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written in a treble clef. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'А зве_ чо_ ра ко_ мо_ ра гу_ ді_ ла, а зве_ чо_ ра ко_ мо_ ра гу_ ді_ ла, а впі_ но_ чі на_ гай_ ка бри_ ні_ ла, а впі_ но_ чі на_ гай_ ка бри_ ні_ ла.'

А звечора комора гуділа, (2)

А впівночі нагайка бриніла. (2)

А впівночі нагайка бриніла, (2)

А перед днем мила задубіла. (2)

Прийшла його та й рідненька мати: (2)

«Чого, синку, так її жалуєш? (2)

Що вже сонце та й коло обіда, (2)

А ти її та й усе не будиш?» (2)

«Візьміть, мамко, коровку рябеньку,— (2)
Збудіть, мамко, жінку молоденьку. (2)

Візьміть, мамко, подушки і скриню,— (2)
Збудіть, мамко, мою господиню. (2)

Візьміть, мамко, коня вороного,— (2)
Збудіть, мамко, приятеля мого». (2)

«Бери, синку, коня вороного,— (2)
Поховай, синку, ворога тяжкого». (2)

БУЛО СЕЛО ВАСИЛЕВЕ

Широко. Розмашисто

The musical score consists of four staves of music in a 4/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics: 'Бу-ло се-ло Ва-си-ле-ве,'. The second line of music corresponds to the second line: 'бу-ло се-ло Ва-си-ле-ве,'. The third line of music corresponds to the third line: 'бу-ла вдо-ва Ва-си-ли-ха,'. The fourth line of music corresponds to the fourth line: 'бу-ла вдо-ва Ва-си-ли-ха,'. The score ends with a double bar line.

Було село Василеве, (2)
Була вдова Василица. (2)

Мала вона дев'ять синів, (2)
А десяту Ганну дочку. (2)

Сини зросли — в розбій пішли, (2)
Ганну дали за крамаря. (2)

Прийшли вночі дев'ять збоїв (2)
Та й крамаря в хаті вбили. (2)

Ой крамаря в хаті вбили, (2)
А крамарку з собов взяли. (2)

Ідуть вони та й горою,
Ідуть вони та й другою,
А на третій спочивають. (2)

Полягали вісім спати, (2)
А дев'ятий — вартувати. (2)

Вартує він та й вартує, (2)
Та крамарку випитує: (2)

«Чи ти з роду попівського, (2)
Чи ти з роду дяківського?» (2)

«Я не з роду попівського, (2)
Та й не з роду дяківського. (2)

Було село Василене, (2)
Була вдова Василиха. (2)

Мала вона дев'ять синів, (2)
А десяту Ганну дочку. (2)

Сини зросли — в розбій пішли, (2)
Ганну дали за крамаря...» (2)

«Встаньте, браття—земля горить: (2)
Межи нами сестра сидить! (2)

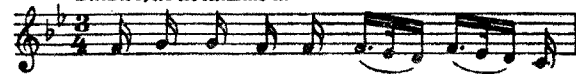
Даймо їй та много грошей, (2)
Та й бо був наш зять хороший! (2)

Та й най вона, най панує, (2)
Та най на нас не банує!» (2)

«Хоч я буду панувати — (2)
На вас буду банувати!» (2)

ВИЙШОВ ЧАБАН НА МОГИЛУ

Вільно, не поспішаючи

Вий_шов ча_бан на мо_ги_лу,

вий_шов ча_бан на мо_ги_лу

та ліг спа_ти на го_ди_ну.

Вийшов чабан на могилу (2)
Та ліг спати на годину.

Та ліг спати на годину,— (2)
Проснав він всю білу днину.

Летів орел чорнокрилий: (2)
Вставай, чабан чорнобривий!

Як встав чабан — зажурився (2)
Та й чуть із ніг не звалився.

На кирлик ся підпирає, (2)
Малих-старих ся питає.

Малих-старих ся питає, (2)
Що велику шкоду має.

Чи я піду та й наймуся, (2)
Чи я піду та втоплюся.

Як я піду та наймуся, (2)
Може ще я відслужуся.

Як я піду та втоплюся — (2)
На світ білий не подивлюся.

ВІВЦІ МОЇ, ВІВЦІ МОЇ

Помірно

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The second and third staves continue the melody and lyrics. The lyrics are: Вів_ ці мо_ ї, вів_ ці мо_ ї, то чор_ ні, то бі_ лі, хто вас бу_ де ви_ па_ са_ ти свя_ то_ ї не_ ді_ лі?

Вівці мої, вівці мої,
То чорні, то білі,
Хто ж вас буде випасати } 2
Святої неділі?

Та й пушу я свої вівці,
А вони розпасуться,
Як заграю в сопівочку,-- } 2
Аж гори трясуться.

Браття мої, браття мої,
Браття-соколята,
Повертайте ви до мене } 2
На врочисті свята.

Сестро моя, сестро моя,
Сестро моя рідна,
Як до тебе повертати,
Коли-с така бідна? } 2

Я горівки поборгую,
Хліба роздобуду,—
Таки ж бо я, браття мої,
Рада вами буду. } 2

ВІВЦІ МОЇ, ВІВЦІ

Вільно, не поспішаючи

Вів_ ці мо_ ї, вів_ ці,
то чор_ ні, то бі_ лі,
хто вас бу_ де пас_ ти
свя_ то_ ї не_ ді_ лі?
Гар_ ний мо_ ло_ дець в пра_ вий то_ пі_ рець.

Вівці мої, вівці,
То чорні, то білі,
Хто вас буде пасти } 2
Святої неділі?

Вівці мої, вівці,
Великі бутей,
Хто ж вас буде пасти, } 2
Як я ся оженю?

Ой буде вас пасти
 Гарний молодець,
 В лівій — сопілочка,
 В правій — топірець. } 2

В сопілку заграю —
 Вівці розпасуться,
 Топірцем змахаю —
 Докупи збіжуться. } 2

ОЙ ВИ, ВІВЦІ МОЇ, ВІВЦІ

Вільно. Не поспішаючи

Ой ви, вів_ці, мо_ї, вів_ці,
 ве_ли_кий бу_те_ю, ве_ли_кий бу_
 _те_ю, хто вас бу_де
 ви_па_са_ти, як я ся о_же_ню?

Ой ви, вівці мої, вівці,
 Великий бутею, (2)
 Хто вас буде випасати,
 Як я ся ожено? } 2

Ой буде вас випасати
 Молодий молодець — (2)
 В правій руці сопілочка,
 А у лівій — топірець. } 2

Як заграю в сопілочку —
 Вівці розпасуться, (2)
 Як замахну топірчиком } 2
 До мене збіжуться.

Ой ви, вівці мої, вівці,
 То чорні, то білі, (2)
 Хто ж вас буде випасати } 2
 Святої неділі?

Ой ви, вівці мої, вівці,
 Ой пас би я вас, пас, (2)
 А як прийде неділенька — } 2
 Вилупив би я вас.

Ой як прийде неділенька
 І зелені свята, (2)
 Вилупив би старі вівці } 2
 Ще й їхні ягнята.

ВІД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ

Вільно. Не поспішаючи

Від по_ля до по_ля
 ви_рос_ла то_по_ля; ліп_ше ма_ти файну жінку,
 як сто фа_лець по_ля.

Від поля до поля
 Виросла тополя;
 Ліпше мати файну жінку, } 2
 Як сто фалець поля.

Бо сто фалець поля
 Нічо' не вартує,
 А як жінка молоденька — } 2
 Душа ся радує.

Від поля до поля
 Виросла яблінка;
 Катерина, файна дівка, } 2
 Буде моя жінка.

Бо як я жінку брав —
Цвіла, як калина,
Мати її так зсушила —
Стала, як билина. } 2

Як по воду вна йшла,
То наплакалася,
Як з водою ішла,
То й підслухалася. } 2

Мати з сином сидить
Та радочку держить:
«Як ти, синку, жиєш,
Що до корчми не йдеш?» } 2

Що до корчми не йдеш,
Що горілку не п'єш,
Що горілку не п'єш,
Свою жінку не б'єш?» } 2

«Я горілку не п'ю,
Бо горілка гірка,
Свою жінку я не б'ю:
Моя жінка молода. } 2

Моя жінка молода —
Люблять люди, люблю я,
Як я буду жінку бити —
З ким я буду в світі жити?» } 2

ГЕЙ ДУБКУ, ДУБКУ КУЧЕРЯВИЙ

Помірно

Гей дуб_ ку, дуб_ ку ку_ че_

_ря_ вий, гей дуб_ку, дуб_ ку ку_ че_ ря_ вий

Гей дубку, дубку кучерявий,
Гей дубку, дубку кучерявий.

Хто ж тебе, дубку, скучерявив,
Хто ж тебе, дубку, скучерявив?

Скучерявила темна нічка,
Темная нічка, бистра річка.

Та й кажуть люди, що милий п'є,
А мій миленький з трактирні йде.

Та й пропив коня вороного,
Йде до стаєнки по другого.

«Гей мила ж моя, люблю тебе!
Викупи коня — візьму ж тебе».

«Та й не раз, не два викупляла,
Через віконце я втікала.

В вишневім саду ночувала,
З соловіями розмовляла.

Гей соловію, рідний брате,
Гей соловію, рідний брате!

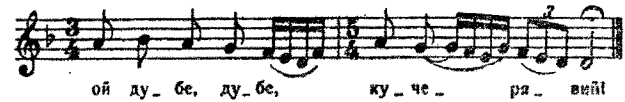
Не дай же мені погибати,
Не дай же мені погибати!

Я вмію прясти, вмію шити —
Якось я буду в світі жити.

Я вмію прясти, вмію ткати —
Не дам я собі погибати».

ОЙ ДУБЕ, ДУБЕ КУЧЕРЯВИЙ

Помірно

Ой дубе, дубе кучерявий, (2)
Хто ж тебе, дубе, скучерявив? (2)
Скучерявила темна нічка, (2)
Змила ж ми корінь бистра річка. (2)
Ой кажуть люди, що мій муж піс, (2)
А він раненько із корчми йде. (2)
Ой милий, милий, що гадаєш — (2)
Нащо худібку пропиваєш? (2)
Пропив-ись коня вороного, (2)
Йдеш до стаєнки по другого. (2)
Ой мила моя, викуш козя! (2)
Не раз я, не два викупляла, (2)
Середнім вікном утікала. (2)
В вишневім саду ночувала, (2)
З соловіями розмовляла. (2)
Ой соловії, рідні браття, (2)
Не дайте мені погибати! (2)

ГОРЕ Ж МОЄ, ГОРЕ

Повільно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: G-dur, Ритм: 4/4. Текст пісні розбитий на три рядки під нотами.

Го_ ре ж мо_ є, го_ ре,
не_ щас_ ли_ ва до_ ле! Ви_ о_ ра_ ла
дів_ чин_ оч_ ка мис_ лонь_ ка_ ми по_ ле

Горе ж моє, горе,
Нешаслива доле!
Виорала дівчиночка
Мислоньками поле.

Та як виорала,
Та й заволочила,
Дрібненькими сльозоньками
Все поле зросила.

Вродилося жито,—
Трава зелененька,
Ніхто не їсть гіркий полин,
Лиш я молоденька.

ЖУРО МОЯ, ЖУРО

Задумливо. Не поспішаючи

Музична партитура для голосу та фортепіано. Тональність: G-dur, Ритм: 4/4. Текст пісні розбитий на шість рядків під нотами.

Жу_ ро мо_ я, жу_ ро,
ти мя за_ жу_ ри_ ла,
ти мя мо_ ло_ до_ го
з бі_ лих ніг зва_ ли_ ла, гей,
з бі_ лих ніг зва_ ли_ ла.

Журо моя, журо,
Ти мя зажурила,
Ти мя молодого
З білих ніг звалила.
Гей, з білих ніг звалила.

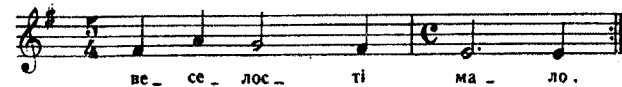
А я тобі, журу,
 Та й не подаюся,
 Піду до корчмочки,
 Горілки нап'юся.
 Гей, горілки нап'юся.

Прийшов до корчмочки,
 Кинув на стіл шапку:
 Молода шинкарко,
 Дай горілки чарку!
 Гей, дай горілки чарку!

Горілочка п'ється,
 Горілочка лється,
 Коло мого серця
 Гадиночка в'ється.
 Гей, гадиночка в'ється.

Гадиночка в'ється,
 Хоче зимувати,
 Мені, молодому,
 Прийдеться вмирати.
 Гей, прийдеться вмирати.

СУМНО МЕНІ, СУМНО

Сумно мені, сумно,
 Як вечір, так рано;
 На моїм серденьку } 2
 Веселості мало.

Веселосте ж моя,
 Де ж ти ся поділа?
 А в гай полетіла, } 2
 На калинку сіла.

На калинку сіла,
 Зачала кувати;
 Десь поїхав милий, } 2
 Та й го не видати.

СУМНО МЕНІ, СУМНО

Протяжно

Сум_ но ме_ ні, сум_ но,
 як ве_ чір так ра_ но,
 чось на мо_ їм, на мо_ їм сердень_ку
 вс_ се_ лос_ ті ма_ (ло).

Сумно мені, сумно,
 Як вечір, так рано,
 Чось на моїм, на моїм серденьку } 2
 Веселості мало.

Веселосте ж моя,
 Де ж ти ся поділа?—
 В гай зелений, а в гай полетіла, } 2
 На калинку сіла.

До полудня цвіла,
 Від полудня в'яла,
 Там десь моя, десь моя веселість } 2
 Навіки пропала.

Навіки, навіки,
 Навік вікований,—
 Якби узяв, якби взяв та й кинув } 2
 В тихий Дунай камінь.

Дунаю, Дунаю,
 Чо' так стиха плывеш?
 Веселосте, веселосте ж моя, } 2
 Чо' так марне йдеш?

Ой на горі травка,
 Травка ся колише,
 Там десь моя, десь моя веселість } 2
 Дрібний листок пише.

Дрібний листок пише,
 Дрібними буквами,
 А хто його, хто його прочитає — } 2
 Вмнеться сльозами.

ЗЕЛЕНИЙ ЛІС, БУКОВИНА

Задумливо. Не поспішаючи

Музична партитура для голосу та фортепіано. Складено в тональності Б-мінор, 2/4 ритму. Текст пісні:

Зе_ ле_ ний ліс, бу_ ко_ ви_ на,
 зе_ ле_ ний ліс, бу_ ко_ ви_ на;
 ска_ жи, ми_ лий, що я вин_ на,
 ска_ жи, ми_ лий, що я вин_ на.

Зелений ліс, буковина, (2)
 Скажи, милий, що я винна? (2)

Чи ти винен, чи я винна? — (2)
 Межи нами добра нема. (2)

Нема добра та й не буде — (2)
 Вмішалися чужі люди. (2)

Чужим людям лихо буде, (2)
 Межи нами добро буде. (2)

ІШЛИ ХЛОПЦІ З СТОРОНИ

Енергійно. Не поспішаючи

Музична партитура для голосу та фортепіано. Складено в тональності Д-мажор, 2/4 ритму. Текст пісні:

І_шли хлоп_ці з сто_ ро_ ни,
 по_ вер_ ну_ ли до корч_ ми,
 і_шли хлоп_ці з сто_ ро_ ни, з сто_ ро_ ни,
 по_ вер_ ну_ ли до корч_ ми.

Ішли хлопці з сторони,
 Повернули до корчми,
 Ішли хлопці з сторони, з сторони,
 Повернули до корчми.

Та й почали в карти грать,
 Та й сказали пива дать,
 Та й почали в карти грать, в карти
 грать,

Та й сказали пива дать.

Дівча пива вточила,
 Аж ся бочка блищала,
 Дівча пива вточила, вточила,
 Аж ся бочка блищала.

— Ти, шинкарю, батьку наш,
 Яку файну цурку маш!
 Ти, шинкарю, батьку наш, батьку
 наш,

Яку файну цурку маш!

— То не моя цурочка —
 То є моя служничка,
 То не моя цурочка, цурочка —
 То є моя служничка.

— Що за неї тобі дати,
 Щоб із нею погулять?
 Що за неї тобі дати, тобі дати,
 Щоб із нею погулять?

ІХАВ КОЗАК З УКРАЇНИ

Помірно

І хав козак з України, з да
 лекої дороги та й заїхав
 на подвір'я до бідної вдови.

Іхав козак з України,
 З далекої дороги
 Та й заїхав на подвір'я } 2
 До бідної вдови.

«На добридень, бідна вдово,
 А як ти ся маеш?
 Чи бідуєш, чи горюєш,
 Що мужа не маеш?» } 2

«По чім же ти, козаченьку,
 Та й ня так пізнаєш,
 Що я вдова біднесенька } 2
 Та й мужа не маю?»

«Пізнаю тя по подвірю,
По твоїй худобі:
Ходиш сумна, невесела,
Серце ти в жалобі. } 2

Чи є в тебе криниченька,
Щоб води напиться?
Чи є в тебе дівчинонька,
Щоби подивиться?» } 2

«На городі криниченька —
Йди, води напийся,
Дівча мое на гуляння —
Йди й подивися». } 2

Іде козак дорогою, —
Дівчина гуляє,
Молодому козакові
Серце ся вмліває. } 2

«Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
Ой чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?» } 2

«А я тебе, козаченьку,
Раджу та й не раджу:
Я з тобою розмовляю, —
За другими гляжу». } 2

«Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді віддалася,
Коли в млині на камені
Ружа розцвілася». } 2

«Бодай же ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Коли в лісі край дороги
Сухий дуб розцвівся». } 2

Дав бог дощик, дав бог дощик,
Ружа розцвілася,
Дівчинонька рік гуляла,
Потім віддалася. } 2

Дав бог сушу, дав бог сушу,
Та й дуб не розцвівся,
Ходив козак, аж посивів,
Та й не оженився. } 2

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО Я ПОМАРНІЛА

Помірно

Ка_жуть лю_ди, що я по_марні_ла,
 а ні_хто не зна_є, я_ка ме_ні бі_да.
 Ой бі_да, бі_да, бі_да я,
 що я, мо_ло_день_ка змар_ні_ла.

Кажуть люди, що я помарніла,
 А ніхто не знає, яка мені біда.
 Ой біда, біда, біда я,
 Що я, молоденька, змарніла. } 2

Іде милий у поле орати,
 Бере мене з собов воли поганяти:
 Ой гони, мила, ці воли,
 То дам тобі ввечір на ковтки. } 2

Іде милий в поле волочити,
 Бере мене з собов борони носити:
 Ой носи, мила, борони,
 То підемо ввечір у батьки. } 2

Іде милий у поле косити,
 Бере мене з собов кушечку носити:
 Ой носи, мила, кушечку,—
 Розвесели серце й душечку. } 2

Ой іде синочок
 З далеких доріжок,
 Припав мамці своїй } 2
 До біленьких ніжок.

МАЛА МАТИ СИНА

Спокійно. Не поспішаючи

Ма_ла ма_ти си_на, си_на є_ди_

_но_го, піс_ла_ла до вій_ська

хлоп_ця мо_ло_до_го.

Мала мати сина,
 Сина єдиного,
 Післала до війська } 2
 Хлопця молодого.

Ой іди, синочку,
 Та й не забавляйся,
 За рочок, за другий } 2
 Додому вертайся.

А на перший рочок
 Прилетів листочок,
 А на другий рочок } 2
 Приїхав синочок.

СУМНИЙ ТУМАН ПО ДОЛИНІ

Протяжно

Сум_ ний ту_ ман по до_ ли_ ні,
сум_ ний ту_ ман по до_ ли_ ні,
ши_ ро_ кий лист на ка_ ли_ ні.

The musical score consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The melody is written in a simple, lyrical style with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. The second staff continues the melody and lyrics. The third staff concludes the phrase with a double bar line.

Сумний туман по долині, (2)
Широкий лист на калині.

А ще ширший на яворі, (2)
Десь мій милий на розмові.

Десь мій милий розмовляє (2)
Та й за мене гадку має.

«Мила, мила, що гадаєш? (2)
Скільки прийду, то думаєш.

Тоді станеш ти думати, (2)
Як я піду мандрувати».

«Мандруй, милий, я з тобою, (2)
Не лишай мя сиротою!

Бо сироті тяжко жити, (2)
Як той камінь підойми.

Камінь здойму — відпочину, (2)
На чужині я загину».

МИЛА, МИЛА, ЩО ГАДАЄШ?

Помірно

«Ми_ ла, ми_ ла, що га_ да_ еш,
ми_ ла, ми_ ла, що га_ да_ еш? —
Кіль_ ко при_ ду — все ду_ ма_ еш,
кіль_ ко при_ ду — все ду_ ма_ еш»

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato). The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes.

«Мила, мила, що гадаєш? — (2)
Кілько прийду — все думаєш». (2)

«Та якби я не думала, (2)
То я би ся не виспала». (2)

«Тоді, мила, будеш спати, (2)
Як я піду мандрувати». (2)

«Мандруй, милий, а я з тобов, — (2)
Не лишай мя саму з собов. (2)

Бо ти знаєш, які люди, — (2)
Тяжко жити з ними буде». (2)

«В мене, мила, коник оден, — (2)
Відай, ми ся не заберем». (2)

«В тебе, милий, коник слухний, (2)
Най забере білі хусти. (2)

Клади хусти, бай, на коня, (2)
А я піду попри коня». (2)

«Не йди, мила, близько коня: (2)
Скажуть люди, що ти моя». (2)

«Та най кажуть, най говорять — (2)
Люди знають, що я твоя. (2)

Тоді можуть говорити, (2)
Як я буду з тобов жити. (2)

Люди вже наговорились, (2)
А ми вбоє ще не жили». (2)

НЕ ВИСОКО І НЕ НИЗЬКО ЛИСТОК НА КАЛИНІ

Помірно

Не ви_со_ко і не низь_ко
 листок на ка_ли_ні; не да_ле_ко,
 та й не близь_ко ми_лий на чу_жи_ні.

Не високо і не низько
 Листок на калині;
 Не далеко, та й не близько } 2
 Милій на чужині.

Упадь, упадь ти, листочку,
 З тої калиночки;
 Приїдь, приїдь, мій миленький, } 2
 З тої чужиночки!

Не приїду, моя мила,—
 Далека дорога,
 Скину шапку, покланюся,— } 2
 Будь, мила, здорова!

Бувай, мила, ти здорова,
 Та й будь здоровенька,
 Лиш не дайся змудрувати — } 2
 Ти ще молоденька!

Ой не дайся змудрувати,
 Не дайся здурити,
 Бо не знаєш, як прийдеться } 2
 Тобі в світі жити.

ОЙ ВИЙДУ Я, ВИЙДУ НА ВИСОКУ ГОРУ

Широко, вільно

Ой вий_ ду я, вий_ ду
на ви_ со_ ку го_ ру. (1).
ста_ ну, ста_ ну по_ див_ лю_ ся_ і
в зе_ ле_ ну діб_ ро_ ву. (1).

Ой вийду я, вийду
На високу гору,
Стану, стану, подивлюся } 2
В зелену діброву.

Там пташки літають,
Сумненько співають,
Мого, мого миленького } 2
На войну ялають.

Ялають, ялають,
Коника сідлають,
Коня, коня вороного } 2
Хлопця молодого.

Куди їдеш, милий?
Візьми мя з собою,
Най не плачуть карі очі, } 2
Милий, за тобою.

Куди їдеш, милий,
Куди виїжджаєш?
На кого ж ти, мій миленький, } 2
Мене покидаєш?

Покидаю тебе
На самую себе,
Через годок, через другий } 2
Повернусь до тебе.

Ти з файного, із гарного —
Та й я не з плохого,
А ти любиш горівочку —
І я не від того.

ОЙ ВИШЕНЬКА-ЧЕРЕШЕНЬКА

Вільно. Не поспішаючи

Ой ви- шень- ка- че- ре- шень- ка,
зі- спо- ду гла- день- ка; ой а в нашої
ха- ті гос- ті, а я їм ра- день- ка.

The musical score consists of three staves of music in a 3/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, the second line to the second, and the third line to the third. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

Ой вишенька-черешенька,
Зісподу гладенька;
Ой а в нашій хаті гості,
А я їм раденька.

Гості наші файні-любі,
Просим — добирайте,
А може кого не доглянем,—
Просим — вибачайте.

Пийте, гості, горілочку.
А ви, гуси, воду;
Та за те ж тебе, милий, люблю,
Що з файного роду.

ОЙ МАВ МЕНЕ МІЙ БАТЕЧКО

Вільно

Ой мав ме_ не мій ба_ теч_ ко са_ ну
 - є_ ди_ нич_ ку, та дав ме_ не мій
 ба_ теч_ ко за гір_ ку п'я_ нич_ ку.

Ой мав мене мій батечко
 Єдну единичку,
 Та дав мене мій батечко } 2
 За гірку п'яничку.

Ой дав мене мій батечко
 За високі гори,
 Не дав мені більше віна, } 2
 Лиш ярії бджоли.

А ті бджоли загуділи,
 В поле полетіли...
 Відганяє лиха доля } 2
 До тата за віном.

Іде дочка-єдиночка
 Та й сіла в куточку,
 Батько гляне — серце в'яне: } 2
 Чого-с прийшла, дочко?

Прийшла, татку, прийшла, мамко,—
 Дайте мені віна,
 Бо через те ваше віно } 2
 Вже три дні не їла.

Дає батько штири воли,
 Мати — дві корови:
 Гони, дочко, додомочку, } 2
 Вгоджай лихий долі.

Пригнала дочка-єдиночка
 Віно на подвір'я:
 Вийди, вийди, лиха доля, } 2
 Віно заганяти.

Вийшла, вийшла лиха доля
 Почала кричати,
 А ті воли круторогі } 2
 Почали тікати.

А ті воли круторогі
 Лиш вушками мають,
 А вже дочку-єдиночку } 2
 Сусіди вмивають.

Була гарна сусідочка,
 Дала мамці знати:
 Іди, іди, рідна мамко.
 Дочку поховати. } 2

Іде мамка, іде тато
 Іде вся родина:
 Відчиніться, скляні двері.—
 Тут наша дитина. } 2

Була гарна сусідочка,
 Двері відчинила,
 Підоймають за голову —
 Це наша дитина! } 2

Ой чим же ти, моя дочко,
 Йому не вгодила,
 Що вже твоя чорна кривця
 Землю сполонила? } 2

Угоджала, моя мамко,—
 Не могла вгодити,
 Буде йому, моя мамко,
 Сам господь платити. } 2

ОЙ ДАЛА МЯ МОЯ МАТИ

Помірно

Один

Двоє

Ой да ла мя мо я ма ти
 за ви со кі го ри, не да ла с ми
 біль ше ві на, ли шень од ні бджо ли.

Ой дала мя моя мати
 За високі гори,
 Не дала ми більше віна,
 Лишень одні бджоли. } 2

А бджоли ся розлетіли,
 А я ся лишила,
 Щоби мені лиха доля
 Головку сушила. } 2

Ой піду я до ненечка:
 Дайте, неньку, воли,
 Бо не зможу лихий долі
 Вгодити ніколи. } 2

Ой дав мені ненько воли
І батіг у руки —
Гони, гони, моя доню,
До свої свекрухи! } 2

Ой прийшла я додомочку,
Не встигла я сісти —
Вона мені іказала:
«Неси в поле їсти». } 2

А я ї ся запитала:
Та де милий оре?
Вона мені іказала:
«Най тя колька коле!» } 2

А я була молоденька,
Знала відповісти:
«А най того колька коле,
А хто варив їсти!» } 2

Та й дала-с ня, моя мамко,
Та й дала, та й дала,
Та як тоту конопельку
У болото впхала. } 2

Та як тотій конопельці
У болоті гнити,
То так мені, молоденькій,
А з нелюбом жити. } 2

Подивлюся на нивочку —
Пшеничка не жнеться,
Подивлюся на нелюба —
Серце мое рветься. } 2

Бо в нелюба гірка губа,
Гірша полиночку,
Буде бити, зневажати
Чужу дитиночку. } 2

ОЙ ДБАЙ, МАМКО, ДБАЙ

Вільно

Ой дбай, мам_ко, дбай,
та за_між ме_не дай, лиш не дай ня
за ту пи_я_чи_ну.
вби не бу_ло то_бі жаль.

«Ой дбай, мамко, дбай,
Та заміж мене дай,
Лиш не дай ня за ту пиячину,
Вби не було тобі жаль». } 2

«Ой доню моя,
Ти у мене одна,
Шукай собі щонайкращу долю,
Заки ти ще молода». } 2

«Ой мамко моя,
Я вже собі знайшла,
Знайшла-м собі а з цілого світу, } 2
Ще до того пияка.

Ой мамко моя,
Чи не буде гріха,
Як я йому життя скоротаю } 2
В половині його віка».

«Ой гріх, доню, гріх,
Ще й від людей а сміх:
Сама собі долю вибирала — } 2
Коротай же з нею вік».

«Ой гук, мамко, гук,—
Там козаки йдуть,
А я біжу та й за ними кричу — } 2
Може, вони його вб'ють».

ОЙ ЗАШУМІВ ГАЙ

Помірно

Ой зашумів гай, ой зашумів гай,
зашуміла ліщина,
затужив козак, затужив козак,
заплакала дівчина.

Ой зашумів гай, (2)
Зашуміла ліщина;
Затужив козак, (2)
Заплакала дівчина.

По крутій горі (2)
Козак конем виграє,
Молоде дівча (2)
Мале дитя гойдає.

Ой годі, козак, (2)
Коником вигравати,
Ходи поможи (2)
Мале дитя гойдати.

Знала, дівчино, (2)
Подаруночки брати,
То знай же тепер (2)
Мале дитя гойдати.

Небагато я (2)
Подаруночків брала,—
Лишень дев'ять пар (2)
Черевичків згуляла.

Десята пара (2)
В коморі на кленочку,
Не згуляла я — (2)
Згуляє дитиночка.

ОЙ ЗГОРІЛА СКИРТА СІНА

Пожвавлено

Ой зго-рі-ла скир-та сі-на на бі-лім пі-
_соч- ку, на бі-лім пі-соч- ку.

Ой згоріла скирта сіна
На білім пісочку. (2)

А хто ж мені, молодому,
Випере сорочку? (2)

Мати стара, сестра мала,
А жінки не маю. (2)

Пішов би я до сусіди,
Та ся устидаю. (2)

Ой чия то пшениченька —
Рад би я ї жати! (2)

Ой чия то дівчинонька —
Рад би я ї мати! (2)

Мені мати каже брати
З кіньми та з волами. (2)

А я таку хочу брати—
З чорними бровами. (2)

Коней нема, волів нема,
Худоби й не буде. (2)

Ой з ким же я, моя мамко,
Вийду межи люди? (2)

ОЙ ЗГОРІЛА СКИРТА СІНА НА ТОКУ

Помірно

Ой зго-рі-ла скир-та сі-на на то-ку.
ой зго-рі-ла скир-та сі-на на то-ку.

Ой згоріла скирта сіна на току. (2)
А хто ж мене пожалує молоду? (2)
Ой піду я до сусіда по воду. (2)
А мій милий у сусіда за столом. (2)
П'є горівку кришталевим стаканом. (2)
Закушує петльованим калачем. (2)
А на мене намахує бай бичем. (2)
«Чи ти, жінко, хліба-солі не маєш, (2)
Що ти мене по сусідах шукаєш?» (2)
«Ой маю я хліба-солі доволі, (2)
Лиш не маю щасливої бай долі». (2)

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА В ПОЛІ НА ЯЧМЕНІ

Поволі

Ой ку-ва-ла зо-зу-лень-ка
в по-лі на яч-ме-ні, ой ку-ва-ла
зо-зу-ленька в по-лі на яч-ме-ні.

Ой кувала зозуленька
В полі на ячмені,
Ой кувала зозуленька
В полі на ячмені.

Та й від тебе аж до мене
Барвінок си стеле,
Та й від тебе аж до мене
Барвінок си стеле.

Що я чула, моя мамко,—
Мій милий си женить,
Що я чула, моя мамко,—
Мій милий си женить!

Най си женить, най си женить,
Най здоров газдує,
А я таки добре знаю,
Що за мнов банує!

Най банує, най банує,
Буде банувати,
Бо такої миленької
Треба пошукати!

Ой фільварок, моя мамко,
Фільварок, фільварок,
Там я буду за невістку.
Де в хаті дзигарок!

Ой фільварок, моя мамко,
Та ще й фільварочок!
Там я буду за невістку,
Де один синочок!

ОЙ ЛЕТИЛИ ЖУРАВЛІ

Помірно

Ой ле_ті_ли жу_рав_лі, сі_ли со_бі
 край ріл_лі, сі_ли со_бі край ріл_лі.
 _лі, за_спі_ва_ли: трай_лі_лі_лі.

Ой летіли журавлі,
 Сіли собі край ріллі,
 Сіли собі край ріллі,
 Заспівали: трай-лі-лі-лі.

Ліпше рілля ранняя,
 Як тотая пізня,
 Бо на ранній женці жнуть,
 А на пізній ковки б'ють.

Краще жінка первая,
 Ніж тотая другая,
 Бо з первою дітей мав,
 А з другою розігнав.

ОЙ МАЛА ГАЛЯ СВЕКРУХУ ЛИХЕНЬКУ

Протяжно

Ой ма_ла Га_ля
 све_кру_ху ли_хень_ку,
 све_кру_ху ли_хень_ку, а до_лю пло_хень(ку)

Ой мала Галя свекруху лихеньку,
 Свекруху лихеньку, а долю плохеньку.

Свекруху лихеньку, а долю плохеньку...
 Та й післала її жати пшениченьку.

Іди, іди, Галю, та й не оглядайся,
 Ой жни пшениченьку та й не піднімайся.

Ішла Галя, ішла та й не вглядалася,
 Жала пшениченьку — не підоймалася.

Як ся підоймила — уже сонце низько,
 Уже сонце низько, додому не близько.

Снопи не зношені, клані не складені,
Як Галя махнула — за дитя забула.

Прийшла додомоньку, лиш на поріг стала,
Свекруха їй разом три роботи дала.

Що перша робота — огончик накласти,
А друга робота — вечерю зварити.

А друга робота — вечерю зварити,
А третя робота — п'ять корів здоїти.

Чотири здоїла, а під п'яту сіла...
Тоді аж зомліла — де дитя поділа?

Як махнула Галя темними лугами:
Чи не знайде своє дитя під кланями?

Чи не знайде своє дитя під кланями...
А дитя під кланями три ненецьки має.

Першая ненецька очечки довбає,
Другая ненецька кишечки сотає.

А третя ненецька кісточки розносить,
Бідна неня ходить, за дитям голосить.

ОЙ МАЮ Я ТРИ ЖУРИ

Помірно

Ой ма_ю я три жу_ри
та й на сво_їй го_ло_ві,
ой ма_ю я три жу_ри
та й на сво_їй го_ло_ві.

Ой маю я три жури
Та й на своїй голові,
Ой маю я три жури
Та й на своїй голові.

А першая журочка —
Вмерла мені мамочка,
А другая журочка,
Що не маю батечка.

А третя та й жура —
 Молода-м ся віддала,
 Молода-м ся віддала,
 За п'яницю попала.

Та п'яниця в корчмі п'є,
 Йде додому — мене б'є,
 Доки додому зайде,
 То й причину він найде.

Лиш на поріг ступає,
 За нагайку лапає,
 Вдарив мене по личку,
 По червонім яблучку.

Вдарив мене по личку,
 По червонім яблучку,
 Та й потекла чорна кров
 Вишиваним рукавом.

Не жаль мені рукава,
 Бо сама-м го вишила,
 Лиш жаль мені личенька
 Що мні мамка кохала.

Перуться квіти на воді*;
 Літа ж мої молоді!
 Попливали квіти з водою,
 Пропав мій вік з тобою!

* Ідеться про квіти на вишиваній сорочці.

ОЙ НА ГОРІ ДЕРЕН, ДЕРЕН

Помірно

Ой на го-рі де-рен, де-рен,—
 пі-ду по-ко-ли-шу; на ко-го, я,
 то-ва-ри-шу, цю дів-чи-ну ли- (шу)

Ой на горі дерен, дерен —
 Піду поколишу.
 «На кого я, товаришу,
 Цю дівчину лишу?» } 2

«Ой на мене, товаришу,
 На мене, на мене —
 Буду її доглядати
 Ще краще від тебе». } 2

«Ой доглядай, товаришу,
 Мою дівчиночку,
 Як я вернусь із походу —
 Вип'єм горівочку». } 2

Ой вернувся я з походу,
 Приходжу в гостину,
 А дівчина похитує
 Маленьку дитину. } 2

«Товаришу, товаришу,
 П'ється горівочка...
 Де ся взяла а в дівчини } 2
 Мала дитиночка?»

ОЙ НА ГОРІ ЖИТО, ЖИТО

Помірно. Розмашисто

Ой на го_рі жи_то, жи_то,
 ко_лос по_хи_лив_ся, о_же_ни_мя,
 мо_я мам_ко, я вже на_хо_див_ся).

Ой на горі жито, жито,
 Колос похилився;
 О жени мя, моя мамко,— } 2
 Я вже находився.

Шкода, синку, жито жати:
 Жито зелененьке,
 Шкода, синку, женитися: } 2
 Ти ще молоденький.

Продай, мамко, продай, мамко,
 Коня вороного,
 О жени мя, моя мамко, } 2
 Хлопця молодого.

Шкода, синку, шкода, синку,
 Коники втеряти:
 Пишуть чорним по білому — } 2
 Хочуть тебе взяти.

Та най беруть, та най беруть,
 А я не боюся,
 Кінь вороний, я молодий, } 2
 Дасть бог, відслужуся.

ОЙ НЕ ЖАЛУЙ, МОЯ МИЛА

Помірно

Ой не жа-луй, мо-я ми-ла, що я п'ю,—
 то-ді бу-деш жа-лу-ва-ти, як я вму.

Ой не жалуй, моя мила;
 Що я п'ю,—
 Тоді будеш жалувати, } 2
 Як я вму.

Тоді будеш жалувати,
 Плакати,
 Як я буду в темнім гробі } 2
 Лежати.

Ой зазнаєш, моя мила,
 Гаразди,
 Як то тяжко в світі жити } 2
 Без газди.

Треба хліба, треба солі
 До хати,—
 Нема кому бідній вдові } 2
 Старати.

Устань, милий, чорнобривий,
 Встань, серце,—
 Стоїть для тя горілочка
 Ще й з перцем. } 2

Устань, милий, чорнобривий,
 Встань, панку,
 Стоїть для тя горілочка
 Ще й в збанку. } 2

Стоїть для тя горілочка
 Ще й пивце...
 Устань, милий, чорнобривий,
 Встань, серце! } 2

Ой пий, мила, чорнобрива,
 Пий сама:
 Колись мені не давала
 За живота. } 2

ОЙ ХОДИВ Я ВСЮ ДНИНКУ ПО РИНКУ

Вільно. Розмашисто

Ой хо_ див я

всю днин_ку по рин_ку, ой хо_ див я

всю днин_ ку по рин_ ку.

Ой ходив я всю днинку по ринку, (2)
 Ой скликав я всю свою родинку. (2)
 Слава богу, що з родом зійшовся! (2)
 Солодкої горіаки напився. (2)
 Слава богу!— Чоловік ми добрий. (2)
 А він мене ані б'є, ні лає, (2)
 Ще й до того гуляти пускає. (2)
 Гуляй, мила, гуляй, чорноброва, (2)
 Поки моя головка здорова. (2)
 А як моя головка схитнеться, (2)
 Тоді твоя вся слава минеться. (2)

ОРЕ СЕМЬОН

Вільно. Розмашисто

Оре Семьон, оре Семьон
 із ста-рень-ким ді-дом,
 ви-зирає Ка-те-
 -рини з ра-нень-ким о-бідом.

Оре Семьон, оре Семьон
 Із стареньким дідом,
 Визирає Катерини
 З раненьким обідом. } 2

Оре Семьон, оре Семьон,
 До краю доходе,
 Його жінки Катерини
 Нема й не приходе. } 2

Оре Семьон, оре Семьон
 Та й став оддыхати,
 Випряг воли, пустив пасти,
 Сам пішов до хати. } 2

Та як прийшов додомочку,
 Та й став під віконце:
 «Вставай, вставай, Катерино,—
 Вже в полудні сонці!» } 2

Та й не вийшла Катерина,
 Зайшов він до хати,
 Питається дрібних дітей:
 «А де ж ваша мати?» } 2

«Пішла, тату, наша мати
 А в гай по калину
 Та й клялася, божилася,
 Що я вас покину.» } 2

Взявся Семьон за головку
 Білими ручками:
 Діти мої дрібнесенькі,
 Пропав же я з вами! } 2

Пішов Семьон та й до пана
 Та й зачав просити:
 «Позволь, пане, ворон-коня,
 Жінку здогонити!» } 2

Здогонив він жінку свою
 При зеленім гаю,
 Вона йому відповіла:
 «Я тебе не знаю.» } 2

«Не знаєш ня, Катерино,
То знай наші діти,
Порадь мене, Катерино,
Та й де їх подіти?» } 2

«Пораджу тя, Семьончику,
Тільки не журися:
Роздай діти на службочку,
А сам оженися.» } 2

«Там на греблі шумлять верби,
Вдарили морози;
Поб'ють тебе, Катерино,
Наших дітей сльози!» } 2

ОЙ ПІДУ В САДОК

Помірно

Ой піду в садок та й нарву чічок.

Гей, та й нарву чічок.

Ой піду в садок
Та й нарву чічок.
Гей, та й нарву чічок.

Та й нарву чічок,
Сплету віночок.
Гей, сплету віночок.

Сплету віночок,
Пушу на ставок.
Гей, пушу на ставок.

Хто вінок іме,
Мій милий буде.
Гей, мій милий буде.

Приїхав козак
З Україноньки.
Гей, з Україноньки.

Прив'язав коня
До калиноньки.
Гей, до калиноньки.

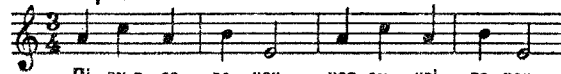
Сам пішов в ставок
Ловити вінок.
Гей, ловити вінок.

Перший раз поплив —
По колінця вбрів.
Гей, по колінця вбрів.

Другий раз поплив —
Аж йому чупер сплив.
Гей, аж йому чупер сплив.

ПІДУ В САДОЧОК, НАРВУ КВІТОЧОК

Помірно

Піду в садочок,
Нарву квіточок,
Нарву квіточок, } 2
Сплету віночок.

Сплету віночок,
Пушу в ставочок.
Хто його іме, } 2
Той мене візьме.

Над'їхав козак
З Україночки,
Прив'язав коня } 2
До калиночки.

Прив'язав коня
До калиночки,
Сам йде в ставочок — } 2
Ловить віночок.

Перший раз ступив —
 По кісточки вбрів,
 Другий раз ступив —
 По колінця вбрів. } 2

Другий раз ступив —
 По колінця вбрів,
 Третій раз ступив —
 Лиш чупер 'му сплив. } 2

Відв'яжіть коня
 Від калиночки
 Та й дайте знати
 До родиночки! } 2

Та не кажіть там,
 Що я ся втопив,
 Але кажіть там,
 Що я ся вженив. } 2

Мої дружбочки —
 Білі беріжки,
 Мої свашечки —
 Білі пісочки. } 2

Мої свашечки —
 Білі пісочки,
 Моя молода —
 Тихая вода. } 2

У НЕДІЛЮ РАНЕНЬКО

Протяжно, вільно

Вар.

Вільно

У неділю раненько (2)
 Післала мати дочку. (2)

Післала мати дочку (2)
У гай по калиночку. (2)

Дівчина до калинки — (2)
Калинка ся зігнула. (2)

Дівчина ся ззуміла: (2)
Де доля ся поділа? (2)

Обізулася доля (2)
А з того боку моря: (2)

«Дівчино моя люба, (2)
Підеш ти за нелюба. (2)

Хоч будеш постіль мати — (2)
Не будеш на ній спати. (2)

Край неї меш стояти, (2)
Сльозами ся вмивати». (2)

Як ї мамка це вчула, (2)
Та й тяженько здихнула: (2)

«Воліла-м тебе, доню, (2)
Маленьков поховати. (2)

Вже бих була забула, (2)
Що в мене дочка була». (2)

ПОВІЙ, ВІТРЕ, ЯРОМ, ЯРОМ

Помірно

Один

По-вій, ві-тре, я-ром я-ром.

Хор

по-вій, ві-тре, я-ром, я-ром

на ту пше-ни-чень-ку я-ру.

Двєсе Хор

Повій, вітре, яром, яром (2)
На ту пшениченьку яру. (2)

Повій, вітре, по долині, (2)
По червоній по калині. (2)

Там дівчинонька стояла, (2)
Цвіт калиноньки ламала. (2)

Цвіт калиноньки ламала, (2)
До личенька прикладала. (2)

Ой чи буду я така, (2)
Як калина червона? (2)

Ой будеш ти, доню, будеш, (2)
Доки коло мене будеш. (2)

А як підеш ти від мене, (2)
Спаде красонька із тебе. (2)

Спаде з лиця красиця, (2)
Як із листу росиця. (2)

ПОПІД ГАЙ ТЕМНЕНЬКИЙ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Вона складається з чотирьох рядків нот. Перший рядок містить заголовок 'Помірно' та першу частину мелодії з підписом 'По- під гай тем- ненький'. Другий рядок продовжує мелодію з підписом 'йде до- щик дріб- ненький, сте жеч-ка сли-'. Третій рядок містить підпис '2)' та мелодію з підписом 'зень- ка, йде ми- ла п'я- нень-ка.'. Четвертий рядок містить підпис '1,2)' та мелодію з підписом 'зень- ка, йде ми- ла п'я- нень-ка.'. Ноти написані на скрипковій лінійці з ключем фа-мажор та ритмом 6/8.

Попід гай темненький
Йде дощик дрібненький,
Стежечка слизенька,—
Йде мила п'яненька.

Прийшла пред ворота,
Стала, як сирота:
«Вийди, вийди, мій миленький,
Втвори ж ми ворота!»

Миленький виходить,
Ворота втворює,
Ворота втворює,
На ню нарікає:

«Мила ж моя, мила,
Де ж ти вчора була,
Де ж ти вчора була,
Що за дім забула?»

«В місті на риночку
Мід-горівку пила,
З твійов, милий, родиночков,
Що тобі май мила».

Взяв її за ручку
Та й увів до хати,
Постелив їй білу постіль:
«Лягай, мила, спати!»

Постелив їй білу постіль:
«Лягай, мила, спати!
Цитьте, діти, не гудіте,—
Най ся виспить мати!»

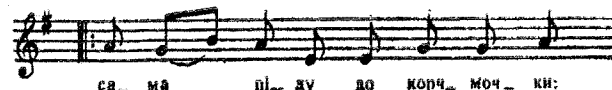
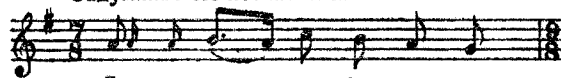
Мати рано встала,
Снідання зварила,
Снідання зварила,
Милого збудила.

«Вставай, милий, вставай
Снідання снідати,
Що-м ти вчора провинила,—
Прошу дарувати».

«Гей встану я, встану
Снідання снідати,
Що-с ми вчора провинила,
То ти мушу дати».

ПОСАДЖУ ФАСОЛЬКУ

Задумливо. Не поспішаючи

Посаджу фасольку,
Най фасолька родить,
Сама піду до корчмочки: } 2
Що мій милий робить?

Прийшла я до корчми
Та й стала та й стою,
А мій милий, чорнобривий } 2
П'є медок з кумою.

Та не стій, мила, не стій,
 Але йди ж ти додому,
 Звари мені вечеряти:
 Я прийду з кумою. } 2

Та прийшла я додому,
 Вогоньчик наклала,
 Сюда-туда походила —
 Вечерю зварила. } 2

Вечерю зварила,
 Столи застелила,
 Сама сіла край віконця
 Та й ся зажурила. } 2

Та йде мій миленький,
 Так файно співає,
 А на мені молоденькій
 Тіло ся здригає. } 2

Ти мидий мій, милий,
 Не бий мене дуже:
 Мое тіло, як день білий,
 Болить мене дуже. } 2

ПОСАДЖУ Я РУТУ

Помірно

По сад жу я ру ту,
 Тяж ко ме ні жи ти
 по сад жу я кру ту
 та ще й про жи ва ти
 по над то ті бе ре жеч ки.
 че рез то ті во рі жеч ки.

Посаджу я руту,
 Посаджу я круту
 Понад тоті бережечки.
 Тяжко мені жити
 Та ще й проживати
 Через тоті воріжечки.

Ой піду я хутко,
 Ой піду я прудко
 Широкою долиною,
 Та й з родом зійдуся,
 Горілки нап'юся,—
 Назвуть мене п'яницьою.

А я ж тотій руті,
А я тотій крутій
Та й вершечки позриваю,
А своїм ворогам,
Ще й неприятелям
Хоч на збитки погуляю.

ПО САДОЧКУ ПОХОДЖАЮ

Вільно. Не поспішаючи

По са-доч-ку по-ход-жа-ю
та й сам со-бі роз-ва-жа-ю.

По садочку походжаю
Та й сам собі розважаю*. (2)

Та й сам собі розважаю,
Що далеку милу маю. (2)

Чи до неї лист писати,
Чи самому відвідати? (2)

Як я буду лист писати —
Будуть мене люди знати. (2)

Не так люди, як сусіди,
Не так тепер, як завсіди. (2)

Гайда, хлопці, збираймося,
За дівчину спитаймося. (2)

* Тут — міркую.

Під'їхали пред ворота,—
Вийшла дівча краща золота. (2)

Взяла коня за цуголки,
Завела 'го до стаєнки. (2)

А милого — за рученьку,
Завела 'го в світличеньку. (2)

Дала коню сіна їсти,
А милому — крисло сісти. (2)

Дала коню вівса-сіна,
А милому — меду-вина. (2)

Сама стала, задумалась,
Чорні очі заплакала. (2)

— Чо' ти стоїш та й думаєш,
Дрібні слъози проливаєш? (2)

Чи жаль тобі вівса-сіна,
Чи жаль тобі меду-вина? (2)

Та й чи цієї вечерочки,
Чи білої постелечки? (2)

— Не жаль мені вівса-сіна,
Не жаль мені меду-вина, (2)

Та й ні цієї вечерочки,
Ні білої постелечки. (2)

Лише жаль ми молодості —
Пішли літа не в радості. (2)

Пішли марно мої літа,
Як сонечко кругом світа. (2)

ПРОПИВ ВІВЦІ НА ГОРІВЦІ

Помірно, з смутком

The musical score consists of three staves of music in 3/4 time. The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first line of the song, the second staff contains the second line, and the third staff contains the third line. The lyrics are: Про- пив ві- ці на го- рив- ці, а ко- ро- ви на ме- ду, прий- шов бур- лак до до- моч- ку та й б'є жін- ку мо- ло- ду.

Пропив вівці на горівці,
А корови — на меду,
Прийшов бурлак додомочку } 2
Та й б'є жінку молодую.

— Не бий мене, чоловіче,
Біле тіло не рубай,
Бо лишу ти дрібні діти,— } 2
Сама піду за Дунай.

Взяла в руки коновочку
Та й пішла я по воду,
Аж там хлопці-риболовці, } 2
Всі хороші на вроду.

Ой ви, хлопці-риболовці,
 Ви хороші на вроду,—
 Візьміть мене в новий човен,
 Перевезіть за воду. } 2

Молода я, молоденька,
 В новий човен ступнула,
 Нагадала за діточки
 Та й тяженько здихнула. } 2

Ні за чим ми так не банно,
 Лиш ми діти в голові,
 Рада би-м ся повернути,
 Та далеко на воді. } 2

Прийшов милий, чорнобривий
 Та й хлопців ся питати:
 Ой чи була молодиця
 В Дунаю ся купати? } 2

Була, була молодиця,
 В Дунаю ся купала,
 Від'їхала від берега
 Та й навіки пропала. } 2

СТОЇТЬ КОРЧМА НАД БОЛОТОМ

Помірно

Сто- їть корч-ма над бо- ло- том,
 сто- їть корч-ма над бо- ло- том,
 сто- їть корч-ма, корчма над бо- ло- том
 та й на- кри- та о- ко- ло- том.

Стоїть корчма над болотом, (2)
 Стоїть корчма, корчма над болотом
 Та й накрита околотом.

Ой ти, корчмо, ти дудяно, (2)
 Ой ти, керчмо, ти корчмо дудяно,
 Моя праця в тобі лежить.

Мав я воли та й корови, (2)
 Мав я воли, воли та й корови,
 Штири сіна обороти.

Пливла, пливла з рожі квітка,
При березі стала,
Вийшла мати води брати } 2
Та й квітку пізнала.

Чи ти, доню, рік лежала,
Чи два хорувала,
Що це твоя з рожі квітка } 2
На воді зів'яла?

А я, мамко, не лежала,
Ані хорувала,
Лиш дала-с ня на чужину, } 2
Щоб я бідувала.

Іде мамка до донечки
Темненької ночі,
Надибала соловейка } 2
В калиновім корчі.

Соловейку ти маленький,
Ти світом літаєш,
Моя дочка на чужині — } 2
Чи ти її знаєш?

А я знаю та й відаю —
Вна дуже бідує,
Кілько лечу через той сад — } 2
Все в саду ночує.

Іде мамка до донечки,
Ворота втворює,
А донечка край віконця } 2
Синці обзирає.

«Сідай, мамко, коло мене,
Бо я дуже хвора:
Я в садочку ночувала — } 2
Вкусила ня бджола».

«Але коби тото бджола,
Коби тото бджілка,
Чому ж тоді не кусала, } 2
Як ти була дівка?»

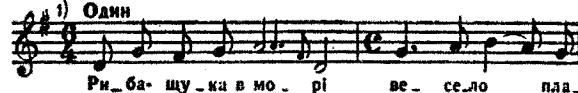
Іде сестра дорогою,
А брат дров рубає.
«Чо' ти, сестро, сумна ходиш?» — } 2
Брат сестри питає.

«Тобі, брате, не питати,
Мені не казати,
Яку мені долю вибрав, } 2
Мушу привикати».

РИБА-ЩУКА В МОРІ

Широко

1) Один

Ри_ба_щу_ка в мо_рі ве_ село пла_

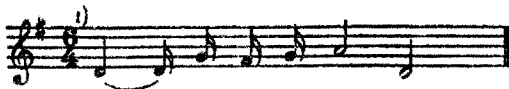
Хор

_ва_ є, а вдо_вин син,

гар_ний хло_пець, та й до_лі не ма_є.

Риба-щука в морі
Весело плаває,
А вдовин син, гарний хлопець, } 2
Та й долі не має.

Вийшла його мати
На ринок гуляти,
Летить ворон з чужих сторін — } 2
Стала його питати:

«Ой вороне, вороне,
Високо літаєш,
Чи не бачив сина мого,— } 2
Де мій син гуляє?»

«Ой бачив я, бачив,
Де твій син гуляє:
В чистім полі край дороги } 2
Лежить спочиває.

Лежить спочиває,
Нічого не знає,
Йому ворон найчорніший } 2
Волос вириває.

Волос вириває,
В вічі заглядає...»
Помер, помер та й вдовин син } 2
Та й долі не має.

СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ, ЩЕ Й ЯСНА ЗОРЯ

Помірно

Сві-ти, мі-ся-чень-ку, ще й яс-на зо-ря,
 про-сві-шай до-рі-женьку, де жи-ве вдо-ва,
 про-сві-шай до-рі-женьку, де жи-ве вдо-ва!

Вар. Широко, енергійно **Хор**

^{1) Один}

Сві-ти, мі-ся-ченьку, ще й яс-на зо-
 -ря, про-сві-шай до-рі-женьку
 аж на край се-ла.

Світи, місяченьку,
 Ще й ясна зоря,
 Просвішай доріженьку,
 Де живе вдова. } 2

А в той вдовиці
 Дівка молода,
 Ходить по подвір'ячку,
 Чеше волоса. } 2

Чеше вона, чеше,
 Ще й пригладжує,
 Голубою стрічкою
 Перев'язує. } 2

Голубою стрічкою
 Перев'язує,
 Ще й своїм подруженькам
 Все розкажує. } 2

Подружки, подруженьки,
 Слухайте мене:
 Не вірте козакові,
 Як вірила я. } 2

Бо в козака ума,
Як на морі шума,
А в дівчини віри,
Як на морі піни. } 2

Як вітер повіє —
Шум ся розійде,
А козак дівчину
З розуму зведе. } 2

Як козак дівчину
З розумоньку звів,
Та й сів на коника,
Бистро полетів. } 2

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЦЬ

Повільно

Сві - ти, сві - ти, мі - сяць, на ту тем - ну
ніч - ку, та най пе - ре - ї - ду, та най пе - ре -
- пли - ну до ми - ло - ї бистру річ - ку.

Світи, світи, місяць,
На ту темну нічку,
Та най переїду,
Та най переплину } 2
До милої бистру річку.

Річку допливаю,
Миленьку згадаю:
Десь моя миленька,
Голубка сивенька } 2
В чужім краю пропадає.

Сидить край віконця,
 Дрібні листи пише,
 Дрібні листи пише,
 Дитину колише,
 З буйним вітром розмовляє. } 2

Ой вії, вітре буйний,
 Та й на тую світичку,
 Світичка світленька,
 Дитина маленька,
 А я сама молоденька. } 2

СОПІЛОЧКА ЯВОРОВА

Вільно. Не поспішаючи

Со-пі-лоч-ка я-во-ро-ва
 вже ся по-ко-ло-ла,
 що хо-ди-ла -ви-гра-ла,
 ко-ло о-бо-ро-га.

Сопілочка яворова
 Вже ся поколола,
 Що ходила-вигравала
 Коло оборога. } 2

Ой коби я була знала,
 Що вона в оборозі,
 Я би була повернула —
 Мені по дорозі. } 2

Я би була повернула,
 Коло тебе сіла,
 Бих ти була, мій миленький, } 2
 Всю правду вповіла.

Вповіла бих ти правдочку,
 Таки ти не скажу,
 Заки свою білу ручку } 2
 З твоїх не зав'яжу.

Зав'язали білі ручки
 Перед образами,—
 Заплакала дівчиночка } 2
 Дрібними сльозами.

ТА ДАЙ ЖЕ НАМ, БОЖЕ, ПІД ВЕЧІР ПОГОДУ

Помірно, енергійно

Та дай же нам, бо_ же, під ве_ чір по_
 _го_ ду. щоб вий_ шла дів_ чи_ на до
 бро_ ду по во(ду). Та дай же нам, бо_ же,
 під ве_ чір по_ го_ ду, щоб вий_шла дів_
 _чи_ на до бро_ ду по во_(ду).

Та дай же нам, боже,
 Під вечір погоду,
 Щоб вийшла дівчина } 2
 До броду по воду.

Ой вийшла дівчина
Води набирати,
Під биструю хвилю
Стала потопати. } 2

Ішли там козачи
Коней напувати,
Уздріли дівчину —
Стали рятувати. } 2

«Рятуй же, козаче,
Рятуй же, небогу —
Дістанеш від батька
Коня вороного. } 2

Від батька рідного —
Коня вороного,
Від мамки рідної —
Полотна ляного». } 2

«Не хочу, дівчино,
Від тебе заплати,
Лиш хочу я тебе
За дружину взяти». } 2

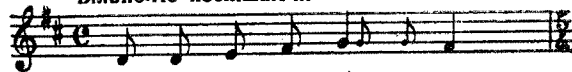
«Ніж маю, козаче,
Дружиною бути,
Волю, козаче,
В цей Дунай втонути». } 2

Тонула дівчина,
Тонула, тонула,
Біленьков хустинков
На нього махнула. } 2

Тонула дівчина,
Тонула миленька,
Лишень випливала
Хусточка біленька. } 2

ОЙ ПІДУ Я МІСТОМ

Вільно. Не поспішаючи

Ой піду я містом,
Містом та й ринком —
Там мій рід у корчмі п'є;
Я шапку скидаю,
Знизька ся вклоняю — } 2
Рід мене не пізнає.

Та як я ся добре мав,
 Та як я ся добре мав —
 Кожний мене в куми брав,
 А як же я приопав,
 А як же я приопав — } 2
 Брат мя рідний не пізнав.

Ой піду я містом,
 Містом та й ринком,
 Широкою вулицев,
 Я з родом зйдуся,
 Горілки нап'юся — } 2
 Назвали мя п'яницев.

ТА НА ТІМ БОЦІ ВОГОНЬ ГОРИТЬ

Вільно

Та на тім бо_ці во_гонь го_рить,
 на цім бо_ці жар_ко;
 та як я вий_ду з цьо_го се_ла—
 ко_мусь бу_де жал_ко.

Та на тім боці вогонь горить,
 На цім боці жарко;
 Та як я вийду з цього села — } 2
 Комусь буде жалко.

«Та будь здорова, моя мила,
 Бо я марширую,
 Та приклонися до коника — } 2
 Най тя поцілую».

«Та бодай тебе цілувала
Лихая година:
Та було личко, як яблучко,— } 2
Тепер — біла глина».

«Та не журися, моя мила,
Що ти біла глина,
Та як я тебе пошаную, } 2
Будеш, як калина».

«Та шанувала б тебе, милий,
Та лиха година:
Та цурається мене мамка, } 2
Вся моя родина».

ТА ЯК ПІШОВ ГРЕБЕНЮШОК

Вільно. Не поспішаючи

Та як пішов Гре-бе-ню-шок
на сім літ на вой-ну,
ли- шив сво-ю Ка-те-ри-ну
хо-ро-шу й мо-ло-ду.

Та як пішов Гребенюшок
На сім літ на войну,
Лишив свою Катерину } 2
Хорошу й молоду.

А старая Гребениха
У кріселці сидить
Та й маленьке Гребенятко } 2
На рученьках держить.

Держить вона, держить вона
Та й тяженько дише,
Та й до свого Гребенюшка } 2
Дрібний листок пише:

«Прийди, прийди, Гребенюшку,
А в сім літ із війни,
Бо тут твоя Катерина } 2
Нестатки зробила.

Бути вина поточила,
Слуги повідгонила,
А худобу потеряла, } 2
Мене стареньку вбила».

Та як прийшов Гребенюшок
А в сім літ із війни:
«Вийди, вийди, Катерино, } 2
Ворітця ми втвори!»

Та як вийшла Катерина,
Втворила ворітця,—
Відлетіла головочка } 2
Від гострого меча.

Та як прийшов Гребенюшок
До свої стодоли:
Стоять його воли й коні, } 2
Стоять його худоби.

Та як прийшов Гребенюшок
Та й до свої хати:
Сидять слуги на лавицях } 2
Та й хочять плакати.

Мамко ж моя ріднесенька,
Живу би-м тя закопав,
Рубав би-м тя на мак дрібний } 2
Та й гріха би-м не мав.

Та як вийшов Гребенюшок
На високу гору,
Кинув свою шабелину } 2
У глибоку ріку.

Мамко ж моя ріднесенька,
Та й що ж я наробив,
Що я своїй Катерині } 2
Головочку відтяв?

ТРИ ДУБОЧКИ ПОХИЛИЛИСЯ

Протяжно

Три ду_боч_ки по_хи_ли_ли_ся,
гей, три бра_ти_ки по_сва_ри_ли_ся.

Вар. Протяжно

Три ду_боч_ки по_хи_ли_ли_ся,
гей, три бра_ти_ки по_сва_ри_ли_ся.

Три дубочки похилилися,
Гей, три братики посварилися. (2)

Ой ви, браття, не сваріть ви ся,
Гей, якнайскорше помиріть ви ся. (2)

Як будемо розмирятися,
Гей, на війноньку виражатися. (2)

Старший каже: не піду, не піду,—
Гей, маю жінку молоду, молоду. (2)

Середюший: не піду, не піду,—
Гей, маю діти дрібноту, дрібноту. (2)

Менший каже: я піду, я піду,
Гей, як той камінь у воду, у воду. (2)

Та як тому каменеві у воді,
Гей, то так мені молодому на війні. (2)

ЧЕРВОНА КАЛИНА, ЗЕЛЕНИЙ ЛУЖОК

Помірно

Чер-во-на ка-ли-на, зе-ле-ний лу-жок;

чо-го ся на гні-вав, мій ми-лий му-жок?

Червона калина,
Зелений лужок;
Чого ся нагнівав,
Мій милий мужок? } 2

Чи ти, милий, спиш,
Чи лиш так лежиш,
Що мого серденька
Не розвеселиш? } 2

Я, мила, не сплю,—
Я лиш так лежу
І твого серденька
Не розвеселю. } 2

Зацвіла калина
В середнім вікні,
Ой ходить невістка
По новім дворі. } 2

Ой ходить невістка
По новім дворі,
З туги серце рветься } 2
В чужій стороні.

У неділю рано
Свекруха встає,—
В саду на калині } 2
Зозулька кує.

Свекруха устала —
Ще ся не вмивала,
Як свою невістку } 2
Рано збудила.

Уставай, невістко,
В чужій стороні,
Погодуй пташину } 2
У новім дворі!

Невістка устала,
Погодувала,
Гіренько здихнула } 2
Ще й заплакала.

ЧЕРВОНА КАЛИНО, ЧО' НАД ВОДОВ СТОЇШ?

Помірно

Чер_во_на ка_ли_но, чо' над во_
_дов сто_їш? Чер_во_на ка_ли_но, чо' над во_
_дов сто_їш? Мо_ло_да дів_чи_но,
мо_ло_да дів_чи_но, чо' ся ме_не бо_їш?

Червона калино,
Чо' над водов стоїш?
Молода дівчино, (2)
Чо' ся мене боїш?

Якби-м не калина,
То би-м не стояла;
Якби-с був не жовнір, (2)
Би-м ся не бояла.

Бо ти старий жовнір —
Є ся чо' бояти,
Бо ти мене зрадиш — (2)
Сам підеш гуляти.

Бо ти мене зрадиш
На самий великдень,
Минеш попри мене — (2)
Не скажеш «добридень».

Не скажеш «добридень»,
Ні доброго слова,
Лиш махнеш хусточков: (2)
Будь, мила, здорова!

ЧЕРВОНА КАЛИНА НА БІЛО ЗАЦВІЛА

Помірно

Червона калина
На біло зацвіла;
Бодай ся сирота
На світ не родила! } 2

Неньку ви наш, неньку,
Ви нам на серденьку,—
За вами дивимся,
А вас не видненько. } 2

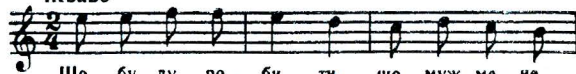
Не видко нам неня
Та й видко не буде,
Та ми ся походим
Та й на страшнім суді. } 2

Ой летіли гуси
Та впали на ріки;
Поховали неня
До гробу навіки. } 2

Поховали неня,
А там стіни вузькі,
Тримаймося мамки,
Як гусята гуски! } 2

ЩО БУДУ РОБИТИ, ЩО МУЖ МЕНЕ Б'Є?

Жваво

Що бу-ду ро-би-ти, що муж ме-не

б'є? Жод-на ро-ди-ноч-ка

мя не жа-лу-є. Мо-я ха-та

на по-мос-ті, при-їдь, при-їдь, нень-ку, в гос-ті,—

по-жа-луй ме-не, по-жа-луй ме-не!

Що буду робити, що муж мене б'є?

Жодна родиночка мя не жалує.

Моя хата на помості,

Приїдь, приїдь, неньку, в гості,—

Пожалуй мене! (2)

Ненько приїжджає в нові ворота,
А на нім шапочка з самого золота.
«Ой бий, зятю, дочку мою,
Гарапником пірви шкіру,
Бо вона твоя!» (2)

Що буду робити, що муж мене б'є?
Жодна родиночка мя не жалує.
Моя хата на помості,
Приїдь, приїдь, мамко, в гості,—
Пожалуй мене. (2)

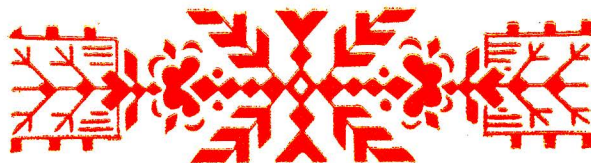
Мамка приїжджає в нові ворота,
А на ній хусточка з самого золота.
«Ой бий, зятю, дочку мою,
Гарапником пірви шкіру,
Бо вона твоя!» (2)

Що буду робити, що муж мене б'є?
Жодна родиночка мя не жалує.
Моя хата на помості,
Приїдь, приїдь, брате, в гості,—
Пожалуй мене!

Братик приїжджає в нові ворота,
А на нім шапочка з самого золота
«Ой ти, шваг্রে недорослий,
Не бий сестру — не будь злосний —
То сестра моя!» (2)

А ЩЕ КУРИ НЕ ПІЛИ

Помірно

А ще ку_ри не пі_ли,
ка_жуть лю_ди: день бі_лий;
ой вий_ди, вий_ди, мо_ло_да дів_чи_но,
та й роз_мов_ся зо мно_ю
Ме_тіль ме_те. стеж_ки за_мі_та_є,

зба_ нон з ме_ дом до рук при_ ли_ па_ є

че_ рез те_ бе, сер_ це мо_ є

А ще кури не піли,
Кажуть люди: день білий;
Ой вийди, вийди, молода дівчино,
Та й розмовся зо мною. } 2

Чекай, милий, годину,
Чекай, милий, ще й другу,—
Най я своїй, своїй рідній мамці
Вечерочку зготую. } 2

Добре тобі чекати,
По світлиці троптати!
Але мені, мені молодому —
На морозі стояти! } 2

На морозі стояти,
Збанок з медом тримати...
Метіль мете, стежки замітає,
Збанок з медом до рук прилипає } 2
Через тебе, серце моє.

А ще кури не піли,
Кажуть люди: день білий;
Ой вийди, вийди, молода дівчино,
Та й розмовся зо мною! } 2

Чекай, милий, годину,
Чекай, милий, ще й другу,
Най я своїй, своїй рідній мамці
Білу постіль постелю. } 2

Добре тобі чекати,
По світлиці троптати! —
Але мені, мені молодому —
На морозі стояти! } 2

На морозі стояти,
Збанок з медом тримати...
Метіль мете, стежки замітає,
Збанок з медом до рук прилипає } 2
Через тебе, серце моє.

А хто ж тебе та й просив,
Щоб ти-с меду доносиш?—
Ой є в мене медок солоденький,
Ой є в мене мій милий миленький — } 2
Шукай собі другої!

В ДОЛИНУ, В ДОЛИНУ, У ГАЙ ПО КАЛИНУ

Вільно. Гучно

В до-ля-ну в до-ли-ну,

у гай по-ка-ли-ну

блу-ди-ла дів-чи-на

сім день та й го-ди-ну.

Ві-дай, же ти, дів-чи-ноч-ко...

В долину, в долину,
У гай по калину,
Блудила дівчина
Сім день та й годину. } 2

«Чо' ти, дівча, ходиш,
Чо' ти сюди блудиш?—
Відай же ти, дівчиночко,
Мого сина любиш». } 2

«Як бих не любила,
То бих не ходила,—
Через твого сина
Бистру річку брела. } 2

Бистру річку брела
У гай зелененький,
Через твого сина,
Бо він молоденький». } 2

«На тобі, дівчино,
Кошовочку грошей,
Відчепися мого сина,
Бо мій син хороший. } 2

На тобі, дівчино,
Коня вороного,
Відчепися мого сина,
Хлопця молодого». } 2

«Та що ж мені з того
Коня вороного,
Коли нема та й не буде
Миленького мого! } 2

На коня не сяду,
Конем не поїду,
Твого сина вірно люблю
Та й за нього піду». } 2

ВИСОКА ВЕРБА, ВИСОКА ВЕРБА

Повно. Не поспішаючи

Ви_со_ка вер_ба, ви_со_ка вер_ба
ши_ро_кий лист зро_ ди_ла;
ве_ли_ка лю_ба, тяж_ка роз_лу_ка
лиш жа_лю на_ро_ би_(ла).

Висока верба, висока верба
Широкий лист зродила;
Велика люба, тяжка розлука
Лиш жалю наробила.

Рік ся любили, рік ся любили,
А два ся не виділи,
Як ся уздріли, як ся уздріли —
З жалю ся розболіли.

Дівчина лежить, дівчина лежить
А в ненецьки в коморі,
А козак лежить, а козак лежить
У зеленій діброві.

А над дівчинов, над молоденьков
Отець і мати плачуть,
А над козаком, над молоденьким
Лиш чорний ворон кряче.

ВІТЕР ВІЄ, СОНЦЕ ГРІЄ

Помірно

Ві_ тер ві_ є, сон_ це грі_ є,
а дів_ чи_ на ро_ жу сі_ є,
а дів_ чи_ на ро_ жу сі_ є,
Ро_ жу сі_ є, ро_ жа схо_ дить,
до дів_ чи_ ни ко_ зак хо_ дить,
до дів_ чи_ ни ко_ зак хо_ дить.

Вітер віє, сонце гріє,
А дівчина рожу сіє. (2)
Рожу сіє, рожа сходить,
До дівчини козак ходить. (2)

«Ой дівчино, серце мое,
Снило ми ся личко твоє. (2)
І личенько, і ти сама,
На папері змальована. (2)

На папері, на листочку,
Що сиділа в холодочку. (2)
Що сиділа та й співала,
Та й сорочку вишивала. (2)

Вишивала, циркувала,
Та й мені подарувала. (2)
Я спитав, коли зустріву
Тебе, серденько, дівчину. (2)

«Жди, козаче, моя мріє! —
Най надворі звечоріє. (2)
Най на рожі роса ляже, —
Правду тобі сон твій каже». (2)

ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА НА ХАТІ, НА РОЗІ

Повільно

За - ку - ва - ла зо - зу - лень - ка

на ха - ті на ро - зі; за - пла - ка - ла

дів - чи - нонька в сі - нях на по - ро - зі.

Закувала зозуленька
На хаті, на розі;
Заплакала дівчинонька
В сінях на порозі. } 2

Не куй, не куй, зозуленько,
На хаті, на розі,
Не плач, не плач, дівчинонько,
В сінях на порозі. } 2

Ой як мені не кувати —
Сад ся розвиває;
Ой як мені не плакати — } 2
Милий ся збирає.

Ой як мені не плакати
Та й не голосити —
Пішов милий, чорнобривий } 2
За Дунай косити.

Косив луги, косив луги,
Косив перелоги,
Прогортає кучерики } 2
Понад чорні брови.

Та най мої кучерики
Вітрець провіває,
Та най моя дівчинонька } 2
Ще з год погуляє.

ОЙ НЕ ШУМИ, ЛІЩИНОНЬКО

Помірно

Ой не шу_ми, лі_щи_нонь_ко,
та й не роз_ви_вай_ся;
не плач, не плач, дів_чи_нонь_ко,
та й не від_да_вай_ся. _вай_(ся).

Ой не шуми, ліщинунько,
Та й не розвивайся;
Не плач, не плач, дівчинунько,
Та й не віддавайся. } 2

Як же мені не шуміти,
Як я зелененька?
Як же мені не плакати,
Як я молоденька? } 2

Як же мені не плакати
Та й не голосити,
Як до мене мій миленький
Не хоче ходити? } 2

Нічку не сплю, день сумую,
Весь час я думаю,
Вже не прийде мій миленький —
Сама добре знаю. } 2

Бо кожен хлопець, як отой явір,
 Та явір зелененький:
 Він тобі каже, що тебе візьме,
 А він ще молоденький. } 2

ЗЕЛЕНА ВЕРБА, ЗЕЛЕНА ВЕРБА

Повно. Не поспішаючи

Зе_ ле_ на вер_ба, зе_ ле_ на вер_ба.
 а ли_с_тя о_па_да_є, ой бо_же, бо_же.
 бо_же є_ди_ний, ми_лий мя по_ки_да_є.

Зелена верба, зелена верба,
 А листя опадає;
 Ой боже, боже, боже єдиний,
 Милый мя покидає. } 2

Казала мати, казала мати,
 Одного не кохати:
 Він тебе любить, він тебе здурить —
 Будеш за ним плакати. } 2

Бо кожен хлопець, як отой місяць,
 Що світить, та не гріє,
 Він тобі каже, що тебе любить,
 А за десятьма мліє. } 2

Зелена рута, чорний пеня,
 Щоб тобі так легко ніч і день.
 Бодай тебе, милий, бог скарав, } 2
 Що ти мене, бідну, занехав!

ЗЕЛЕНАЯ РУТА, ЖОВТИЙ ЦВІТ

Помірно

Зелена рута, жовтий цвіт,
 не піду за тебе, піду в світ
 та й розпушу косу по плечу.
 не раз гірко-тяжко заплачу.

Зелена рута, жовтий цвіт,
 Не піду за тебе, піду в світ,
 Та й розпушу косу по плечу, } 2
 Не раз гірко-тяжко заплачу.

Ой де ж ти, мій милий, ночуєш,
 Що ти мого плачу не чуєш?
 Бодай тебе, милий, бог скарав, } 2
 Що ти мене бідну занехав.

ІВАНЕ, ІВАНЕ, ЛИЧКО МАЛЬОВАНЕ

Повжвавлено

І ва не, І ва не,
 лич ко ма льо ва не! А де ж то ті
 до ли ни, що ми ся ко ха ли?

Вар.
 Помірно

І ва не, І ва не, лич ко ма
 льо ва не! А де ж то ті
 до ли ни, що ми ся ко ха ли?

Іване, Іване,
 Личко мальоване!—
 А де ж тоті долини,
 Що ми ся кохали? } 2

А ми ся кохали,
 Як голуби в стрісі,
 А тепер ся розходим,
 Як туман по лісі. } 2

А ми ся кохали,
 Як голуби в парі,
 А тепер ся розходим,
 Як на небі хмари. } 2

Хмари ся розходять,
 Бо на хмари дзвонять,
 А ми ся розходим,
 Бо за нас говорять. } 2

Говорять і старі,
 Говорять і малі,
 Ще й до того побріхують } 2
 Приятелі мої.

Від поля до поля
 Виросла тополя,
 Та й журяться сусідочки, } 2
 Що не маю поля.

Від лана до лана
 Виросла билина;
 Та й журяться сусідочки, } 2
 Що не маю вина.

Я не маю віна,
Лишень чорні очі,
Прийде такий, мене візьме, } 2
Що й віна не схоче.

Від поля до поля
Виросла тополя;
Ліпше мати файну жінку, } 2
Як сто фалеч поля.

Бо сто фалеч поля
Нічо не вартує,
А як жінка молоденька — } 2
Душа ся в радує.

ІДЬ, МИЛИЙ, В ДОРОГУ

Помірно

Ідь, милий, в дорогу —
Дорога щаслива!
Та й на кожнім місці
Я тобі зичлива.

Та й повертай до ня скорше,
Бо ти знаєш, що вороги
Нам на перешкоді — } 2
Любитися годі!

Іде милий, їде,
Коня попасає,
Несуть йому вістку:
Дівча заручає.
Най вони і заручають—
Вони її не звінчають,
Не розлучать люди, } 2
Вона моя буде!

Іде милий, їде,
Став перед ворота:
Вийди, моя мила,
Вийди, краща золота!
Стою, стою — не виходить,
Відай, вона мною гордить,
Дівча залюблена, } 2
Борзо заручена.

Дівча залюблена,
Борзо заручена,
Чому-с не казала,
Як ті дари брала?
Бери собі дари свої,
Шукай собі та й другої,—
Я в них не ходила, } 2
Тебе-м не любила.

Ти була, дівчино,
Як на небі зірка,
Тепер ти зів'янеш,
Як на сонці квітка.

Не раз, не два ти зів'янеш,
Як на мене оком глянеш,
Не будеш щаслива, } 2
Щастя не меш мати.

ЛЕТІЛА ВОЗУЛЬКА ТА ЇІ СКАЗАЛА: КУ-КУ

Помірно

Ле_ ті_ ла зо_ зуль_ ка та й ска_ за_ ла: ку_ ку:
по_ дай, мій ми_ лень_ кий, з У_ кра_ ї_ ни ру_ ку!

Летіла зозулька
Та й сказала: ку-ку;
Подай, мій миленький,
З України руку! } 2

Я ручку не подам,
Напишу листочок,
Почекай, миленька,
Ще лиш один рочок. } 2

Багато, миленький,
Ще рочок чекати:
Хотять отець-мати
За другого дати. } 2

Не слухай ти отця,
Не слухай ти мати,
Прийду з України,
Маю тебе взяти. } 2

МАРУСЮ, МАРУСЮ

Помірно

Ма_ ру_ сю, Ма_ ру_ сю,
ги_ ну за то_ бо_ ю,
не од_ ну я ніч_ ку
про_ сто_ ав з то_ бо_ ю.

Марусю, Марусю,
Гину за тобою,
Не одну я нічку
Простояв з тобою. } 2

Не одну я нічку,
Не одну неділю...
На тебе, Марусю,
Маю всю надію. } 2

По садочку ходжу,
Кониченька воджу,
Через свою мамку
Нежонатий ходжу. } 2

Через свою мамку,
Через рідні сестри
Не можу Марусю
Додому привести. } 2

Я матір упрошу,
Сестер переможу,
Приведу Марусю,
Як червону рожу. } 2

Ой як зійшов місяць
З трьома зірничками,
Приходить Маруся
З трьома дружечками. } 2

Як прийшла Маруся,
Стала у куточку:
«Прийміть мене, мамо,
За рідненьку дочку». } 2

«Я своїх не маю,
Чужих не приймаю,
Я тебе не люблю,
З сином не звінчаю. } 2

На тобі, Марусю,
Коня вороного,—
Відчепись від мене,
І від сина мого». } 2

«Ой я коня візьму,
Коником поїду,
Твого сина люблю
І за нього піду. } 2

Ой я коня продам,
Буду мати гроші,
Твого сина люблю,
Бо твій син хороший! } 2

Ой а з тих я грошей
Збудую хатину,
Прийдіть, прийдіть, мамко,
До нас у гостину!» } 2

А як прийшла мати,
На порозі стала,
На порозі стала,
Щиро заплакала. } 2

На порозі стала,
Щиро заплакала,
Що чужа дитина
За рідненьку стала. } 2

МИЛИЙ ІВАНОЧКУ, ТИХИЙ ПОХОДОЧКУ

Помірно

Ми_лий І_ва_ноч_ ку, ти_хий по_хо_

доч ку, — не по прав_ ді жи_ еш:

хат_ ку ми ми_ на_ еш, мо_ ї во_ рі_

теч ка, сам до дру_ го_ ї йдеш.

Милий Іваночку,
Тихий походочку,
Не по правді жиєш:
Хатку ми минаєш,
Мої ворітечка,
Сам до другої йдеш. } 2

До другої ходиш,
Мід-горілку носиш,
А до мене не несеш,

До мене приходиш,
Тяженько здихаєш,
Жалю серцю додаєш. } 2

А я молоденька,
Голубка сивенька,
А я цього не знала,
Як вітрець повіє,
Сонечко загіє,
Та й упала роса вся. } 2

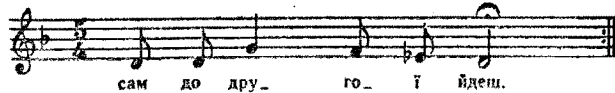
Я сад не садила
Та й не поливала —
Сад сам ся уродив;
Милого не знала,
Зроду не відала —
Сам до мене приходив. } 2

До другої йдучи,
 Мід-горівку п'ючи,
 Собі пісню співаєш,
 А я молоденька,
 Голубка сивенька,
 Сама дома ночую.

2

ОЙ ТИ, ІВАНОЧКУ, ТИХИЙ ПОХОДОЧКУ

Помірно

Ой ти, Іваночку,
 Тихий походочку, —
 Не по правді жиєш:
 Минеш мою хатку,
 Мої ворітєчка,
 Сам до другої йдєш.

2

НА ГОРІ КОРЧМОНЬКА

Помірно

Вар.

Помірно

На горі корчмонька,
На горі корчмонька,
А у тій корчмоньці
Мід та й горівонька. } 2

Там жовніри пили,
Пилю-попивали,
Молоду дівчину
З собов підмовляли. } 2

Молода дівчино,
Ходи ж бо ти з нами,—
Буде тобі ліпше,
Як у тата, в мами. } 2

Ти у тата ходиш
Боса по морозі,
В мене меш ходити
Вбута по підлозі. } 2

Молода дівчина
Розуму не мала,
Прийшла темна нічка —
Вна помандрувала. } 2

Мандрує дівчина
Аж до зелен-жита,
Вернися, дівчино,
Бо ще й будеш бита! } 2

Мандрує дівчина
Аж до зелен гаю,
Вернися, дівчино,
Бо я жінку маю! } 2

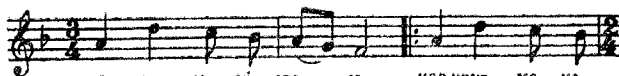
— Ой я не вернуся:
Сорому боюся,
Кого полюбила —
Мандрувати мусю! } 2

НА КАМЕНІ НОГИ МІЮ

Помірно

На ка_ ме_ ні но_ ги ми_ ю,

на ка_ ме_ ні сто_ ю, навкруг ме_ не

ча_ ри сип_ лять, а я ся не бо_ ю.

На камені ноги м'ю.
На камені стою,
Навкруг мене чари сиплять, } 2
А я ся не бою.

Навкруг мене чари сиплять —
Я їх не боюся,
Коби скорше до осені, } 2
Бо я віддаюся.

Коби скорше до осені,—
Віддамся, віддамся,
Таки своєму миленькому } 2
Зрадити не дамся.

Сама овес я сіяла —
Сама його й скошу,
Сам мій милий нагнівався — } 2
Сам і перепрошуй.

Чого вікна побіліли? —
Бо вітер з морозом.
Розгнівався мій миленький — } 2
Дурний в нього розум.

Розгнівався мій миленький
У самий вівторок,
Здається ми, моя мамко, } 2
Що вже неділь сорок.

Ой не сорок, моя доню,
Не сорок, не сорок:
Учора був понеділок — } 2
Сьогодні вівторок.

НЕСЛА ДІВЧА ВОДУ З БРОДУ

Помірно

Нес_ ла дів_ ча во_ ду з бро_ ду
 на ко_ ро_ ми_ сель_ це,
 дай ми, дів_ ча, во_ ди_ пи_ ти,
 роз_ ве_ се_ ли сер_ це.

Несла дівча воду з броду
 На коромисельце,
 Дай ми, дівча, води пити,
 Розвесели серце. } 2

Не дам тобі води пити:
 Будеш розливати,
 А як підеш до другої —
 Будеш ся сміяти. } 2

Прийшов козак до дівчини
 Та й став у порозі,
 Та дають му чарів їсти
 В пшеничнім пирозі. } 2

В першій розі а в пирозі
 Зелена рута,
 В другій розі а в пирозі —
 Гадиночка люта. } 2

Мамко ж моя, ріднесенька,
 Ти за мнов не дбаєш:
 Чари мене з світу згонять —
 Ти нічо не знаєш. } 2

ОЙ ВИШЕНЬКИ-ЧЕРЕШЕНЬКИ

Помірно

Ой ви_шень_ ки_ че_ ре_ шеньки,
 я_ гід_ ки дріб_ нень_ кі;
 на_ що ж ми ся по_ лю_ би_ ли,
 та_ кі мо_ ло_ день_ кі? // .день_ кі.

Ой вишеньки-черешеньки,
 Ягідки дрібненькі;
 Нащо ж ми ся полюбили, } 2
 Такі молоденькі?

Нащо ж ми ся полюбили?
 На великі жалі.
 Ти ся лишиш в Буковині, } 2
 А я піду далі.

Ти ся лишиш в Буковині
 Сльози проливати,
 А я піду на чужину } 2
 Край свій вброняти.

А я піду на чужину,
 Та й там і загину,
 Скажу собі посадити } 2
 В головах калину.

Будуть пташки прилітати
 Цвіт калини їсти,
 Будуть мені з Буковини } 2
 Приносити вісті.

**ОЙ ЗАГНІВАВСЯ, ОЙ ЗАГНІВАВСЯ
МІЙ МИЛЕНЬКИЙ НА МЕНЕ**

Поволі

Ой загну́ався, ой загну́ався
Мій миле́нький на мене,
Ко́ня сі́длає, сам ся зби́рає,
Геть і́де прич від мене. } 2

— Ой де ти і́деш, де ти пої́деш,
Мій миле́нький, від мене?
— Неда́леченько, моє серде́нько,
Верну́ я ся до тебе. } 2

— Ой ти так кажеш, ти так говориш,
Щоби́ я не тужи́ла,
Буду тужи́ти, хоч би ще жи́ти,
Бо-м тя ві́рно люби́ла. } 2

Коби́ я крильця́ мала та й мала,
Щоби́ я полети́ла,—
Полети́ла би-м в чи́стее́ поле,
Там би-м ми́лого вздри́ла. } 2

Ой лечу́ в гору́, ой лечу́ в дру́гу —
Ми́лого не ви́дати,
Ой сяду́-впаду́ в ви́шневі́м саду́
Та й ві́зьму́ся кувати́. } 2

Ой ви́йшла ма́ти старе́нька з ха́ти,
Узя́лася пи́тати:
«Що́ то за пташо́к, за пташино́чка,
Що́ в садочку́ щебече́?» } 2

То не є́ пташо́к, жо́дна пташи́на,
Що́ в садочку́ щебече́,
Ли́ш то дівчи́на й а́ безумна́я
Та за гу́льтяє́м плаче́. } 2

Не плач, дівчи́но, не плач, дівчи́но,
Не має́ш чо́ плакати́:
Є́ цьо́го цві́ту по ці́лім світу́ —
Нема́ чо́ жалувати́. } 2

Жо́дна пташи́на без то́вариша
Не пробу́ває в лі́сі,
А ти по́хав, мене́ понеха́в,
Як ласті́вочку́ в стрі́сі. } 2

ЗАЖУРИЛАСЯ, ЗАСМУТИЛАСЯ
МОЛОДЕНЬКАЯ ВДОВА

Повно. Не поспішаючи

За_ жу_ ри_ ла_ ся, за_ сму_ ти_ ла_ ся
мо_ ло_ день_ ка_ я вдо_ ва, що не ско_ ше_ на,
не згро_ мад_ же_ на зе_ ле_ нь_ ка діб_ ро_ ва.

Зажурилася, засмутилася
Молоденькая вдова,
Що не скошена, не згромаджена
Зелененька діброва.

Найму косарів, найму косарів,
Хлопців двадцять чотири,
Щоби скосили, щоб згромадили
Всі гори і долини.

Косарі косять, косарі косять,
А вітер повіває,
Шовкова трава, шовкова трава
На косу налягає.

В лісі пелена, в лісі пелена,
Вітер нею хитає,
А мій миленький чорнобривенький
З другими розмовляє.

— Ой годі тобі, годі, миленький,
З другими розмовляти,—
Ходи додому, ходи додому
Вечерю вечеряти.

— Вечеря добра, вечеря добра,—
Вечеряй ти здорова,
Бо впала ж мені, бо впала ж мені
Далекая дорога.

Тобі дорога, тобі дорога,
Мені гостинець битий,
Та й перестаньмо, та й перестаньмо
Ми двоє ся любити.

Не перестану, не перестану,
Аж доки не дістану,
Твого личенька рум'янького
Ще й хорошого стану.

ОЙ ІВАНЕ, ІВАНОЧКУ

Протяжно

Ой І_ ва_ не, І_ ва_ но_ ч_ ку,
 жит_ ній ко_ ло_ соч_ ку, ні_ по_ чім_ тя
 не_ впіз_ на_ ю, лиш_ по_ го_ ло_ соч_ ку.

Ой Іване, Іваночку,
 Житній колосочку,
 Ні по чім тя не впізнаю, } 2
 Лиш по голосочку.
 Голосочок, як дзвіночок,
 Далеко йго чути,
 Аж на того подвір'ячко, } 2
 Де я маю бути.
 Бодай того подвір'ячко
 Від сонця згоріло,
 Щоби мене молоденьку } 2
 Туди не кортіло.

ОЙ КУЧЕРІ, КУЧЕРИКИ

Помірно

Ой ку_ че_ рі, ку_ че_ ри_ ки,
 ку_ че_ рі кру_ че_ ні,
 не_ раз_ з_ ва_ ми_ пос_ то_ я_ ла
 в_ се_ чір_ до_ ве_ че_ рі.

Ой кучері, кучерики,
 Кучері кручені,
 Не раз з вами постояла
 В вечір до вечері.

Не раз з вами постояла,
 Не раз кури піли,
 Водов двері поливала,
 Щоби не рипіли.

Водов двері поливала,
Піском посипала,
Миленького виряджала,
Вби мамка не знала.

Миленького виряджала
Поза ворітчка,
А він мені вповідає
Тепленькі словечка.

Миленького виряджала
На широке поле,
Сонце низько, вечір близько —
Вернися, соколе.

Ой вернися, соколику,
Хоч на годиночку,
Розвесели мого серця
Хоч половиночку.

А я панів та й просила,
Я панам казала:
Не рубайте кучерики,
Котрі я кохала.

А я панів та й просила,
Я панів молила:
Не рубайте кучерики,
Котрі я любила.

Ой дівчино, дівчиночко,
Будеш ти тужити:
Кого-с вірно покохала,
З тим не будеш жити.

ОЙ НА ГОРІ ДУБ РОЗВИВСЯ

Помірно

Ой на го_ рі дуб роз_вив_ ся,
ой на го_ рі дуб роз_вив_ся, ще мій ми_лий
не же_нив_ ся, ще мій ми_лий не же_нив_ ся.

Ой на горі дуб розвився, (2)
Ще мій милий не женився, (2)

На долині рута в'ється, (2)
Моя мила віддається, (2)

Та най вона віддається, — (2)
Вона мене не любила, (2)

Слухай, боже, що говорю: (2)
Зроби її удовою! (2)

Зроби її а вдовицею, (2)
Ще й молодов молодичею, (2)

А ми вбоє паровані, (2)
Як горнятка мальовані. (2)

Давно личко цілуване, (2)
Бо з миленьким розлучене. (2)

Руту сію, чебрець саджу, (2)
Вийди, мила, щось ти скажу! (2)

Вийди, мила, за комору, (2)
Там я з тобов поговорю. (2)

Вийди, мила, до Дунаю, (2)
Там я з тобов погуляю. (2)

ОЙ ПІДУ Ж БО Я

Помірно

Ой пі_ду ж бо я, ой пі_ду ж бо я
то в го_ру, то в до_ли_ну, ой ур_ву ж бо я
ой ур_ву ж бо я цвіт ро_жі та ка_ли_ну.

Ой піду ж бо я, ой піду ж бо я
То в гору, то в долину,
Ой урву ж бо я, ой урву ж бо я
Цвіт рожі та калину.

Чи рожу рвати, чи рожу рвати,
Чи калину ламати?
Ой та чи мені оженитися,
Чи ще рочок гуляти?

Оженив би-м ся, оженив би-м ся —
Заболить головонька,
Не женив би-м ся, не женив би-м ся —
Затужить дівчинонька.

Ой піду ж бо я, ой піду ж бо я
Беріжком над водою,
Ой натну ж бо я, ой натну ж бо я
Пруттячка шабелькою.

Ой натну ж бо я того пруттячка
Гребельку загатити,
Гей, щоби добре та й щоби не зле
До дівчини ходити.

Ой піду ж бо я та й до гребельки —
Гребелька загачена,
Ой піду ж бо я до дівчиноньки —
Дівчина заручена.

Ой піду ж бо я, ой піду ж бо я
Під могилу орати —
Чей же забуду, чей перестану
За дівчину думати.

Гей, як-бо прийшла, гей, як-бо прийшла
К мому серденьку туга...
Випрягай, хлопче, випрягай, милий,
Сиві волики з плуга!

ОЙ ПІДУ Я ТУДИ, КУДИ Я ХОДИЛА

Задумливо. Не поспішаючи

Ой піду я туди,
куди я ходила, може, найду того,
кого я любила

Ой піду я туди,
Куди я ходила,
Може, найду того,
Кого я любила. } 2

Може, найду того
Товариша його,
Та й питаюся його
Про милого свого. } 2

Та й чи він хорує,
Та й чи він слабує,
Що вже три неділі
В мене не буває. } 2

«Ой сучи ти, мати,
Воскову свічку,—
Най перейду Дунай
Ще й биструю річку». } 2

«Не поможе, доню,
Восковая свічка:
Розігрався Дунай
Ще й бистрая річка». } 2

Розігрався Дунай
Попід бережечки,
Не приходить милий
Через воріжечки. } 2

Розігрався Дунай,
Що не мож 'го сперти,
Угнівавсь милий
До самої смерті. } 2

ОЙ ПІШЛА, ПІШЛА ПОДОЛЯНКА ПО ВОДУ

Протяжно, вільно

Ой піш-ла, піш-ла
по-до-лян-ка по во-ду,
(1) гей, за-ди-ви-лась
на ко-заць-ку-ю вро-ду.
Ой ти ко-за-че,
ти ко-за-чень-ку, сер-це,

(1) гей, чи є в те - бе
сріб - ний чо - вен, ве - сел - ьце?

Ой пішла, пішла подолянка по воду,
Гей, задивилась на козацькую вроду. (2)

Ой ти, козаче, ти, козаченьку, серце,
Гей, чи є в тебе срібний човен, весельце? (2)

Ой єсть у мене срібний човен, весельце,
Гей, сідай, сідай, подоляночко, серце! (2)

Лиш подолянка та й у човен ступила,
Гей, звіялася та ще й бистра хвиля. (2)

Ой бистра хвиля, а дунайська вода,
Гей, та й скинула подоляночку з човна. (2)

Ой ти, козаче, ти, козаченьку, серце,
Гей, рятуй, рятуй подоляночку скорше! (2)

Ой рятуй, рятуй подоляночку скорше,
Гей, та й дістанеш а від батька заплату. (2)

Ой я не кочу та й від батька заплати,
Гей, хочу тебе та й за жіночку взяти. (2)

ОЙ ПЛИВУТЬ ГУСОНЬКИ

Ходю

Ой пли - вуть гу - сонь - ки, раз!

Бис - тро - ю во - до - ю, два!

Ой вий - ди, дів - чи - но, ром - рі - я - ра,

роз - мов - ся зі мно - ю, ю - ха - ха!

Ой пливуть гусоньки, раз!
Бистрою водою, два!
Ой вийди, дівчино, ром-рія-ра,
Розмовся зі мною, юха-ха!

Ой не раз і не два, раз!
З тобов розмовляла, два!
Ніколи ти, милий, ром-рія-ра,
Правди не казала, юха-ха!

Тоді тобі, милий, раз!
 Всю правдоньку скажу, два!
 Як мою рученьку, ром-рія-ра,
 З твоїх перев'яжуть, юха-ха!

Мислі мої, мислі, раз!
 До чого ви прийшли, два!
 До мої милої, ром-рія-ра,
 Ворон-конем бистрим, юха-ха!

ОЙ ПЛИЛИ ГУСОНЬКИ

Помірно

Ой пли_ли гу_сонь_ки, бис_тро_

_ю во_до_ю, ой пли_ли гу_сонь_ки

бис_тро_ю во_до_ю.

Ой плили гусоньки } 2
 Бистрою водою.

Ой вийди, дівчино, } 2
 Розмовся зі мною.

Ой не раз та й не два } 2
 З тобов розмовляла.

Ніколи-м ти в світі } 2
 Правди не казала.

Аж тоді я тобі } 2
 Всю правдоньку скажу,

Як свою рученьку
Враз з твійов зав'яжу. } 2

Ой прийшли попоньки
Рученьки в'язати, } 2

Зачала дівчина
Всю правду казати. } 2

ЧЕРВОНА КАЛИНКО, ЛИСТЯ ЗЕЛЕНЕНЬКЕ

Помірно

«Чер_ во_ на ка_ лин_ ко,
лис_ тя зе_ ле_ нь_ ке;
за_ че_ кай на ме_ не,
дів_ ча мо_ ло_ день_ ке».

«Червона калинко,
Листя зелененьке;
Зачекай на мене,
Дівча молоденьке».

«Та як же я маю
На тебе чекати —
Мене хоче мати
За другого дати».

«Як тя хоче мати
За другого дати,
Молода дівчино,
Дай же мені знати».

«Паперу не маю,
Писати не знаю,
Пішла би-м я сама —
Дороги не знаю».

«Напиши листочок
Дрібними буквами,
Передай на пошту
Буйними вітрами».

Віють вітри, віють,
Аж дерева гнуться;
Дівча лист читає —
Самі слъози ллються.

ОЙ ПО ГОРІ, ОЙ ПО ГОРІ

Помірно

Ой по го_рі, ой по го_рі

ві_рець по_ві_ва_є, там дів_чи_на

во_ду но_сить, го_ріх по_ли_ва_є (є).

Ой по горі, ой по горі
Вітрець повіває,
Там дівчина воду носить, } 2
Горіх поливає.

Поливає дівчинонька
З горіха зеренце...
Сонце низько, вечір близько — } 2
Прийди, мое серце!

Ой по горі, ой по горі
Пасуться телята;
Стану-гляну, подивлюся, } 2
Де милого хата.

Одна хата за горою,
 Друга — за другою,
 Чи тужиш ти так за мною, } 2
 Як я за тобою?

ОЙ ПОПЛИВ КАЧУР ДОЛІВ ВОДОЮ

Помірно

Ой поплив качур долів водою,
 в нього затичка за головою.

Ой поплив качур долів водою,
 В нього затичка за головою. (2)

Затичко моя назлоченая,
 Дівчино моя зарученая. (2)

Заручив тебе в півтора року,
 Щоби не знали вороги збоку. (2)

А якби взнали — розщебетали,
 Щоби ми з тобов пари не мали. (2)

Іде парубок із корчми п'яний:
 «Втвори ми, мила, — я твій коханий!» (2)

«Я ти не втворю: ненька ся бою», —
 «Я твому неньку знизька си вклоню». (2)

Ой здіймив шапку, вклонився знизька —
 Тепер, дівчино, присунься зблизька. (2)

ОЙ СИДІЛА ДІВЧИНА КРАЙ ВІКОНЦЯ

Широко

Ой си_ді_ла дів_чи_на край ві_конця,
ви_зи_ра_ла дів_чи_на чор_но_морця.

Ой сиділа дівчина
Край віконця,
Визирала дівчина
Чорноморця. } 2

Чорноморець, мамонько,
Чорноморець,
Вивів мене босую
На морозець. } 2

Вивів мене босую
Та й питає:
Чи є мороз, дівчино,
Чи немає. } 2

Ой немає морозу,
Лишень роса,
А я собі, молоденька,
Стою боса. } 2

А хоч і є морозець,
То байдуже,
Бо я свого чорноморця
Люблю дуже. } 2

ОЙ У ПОЛІ КИРНИЧЕНЬКА

Помірно, ласкливо

Ой у по_лі кри_ни_чень_ка му_

_ром му_ро_ва_на; зда_є ж ми ся, ф_ай_

_на люб_ко, шо_с на_ма_льо_ва_на.

Ой у полі кирниченька
Муром мурована;
Здає ж ми ся, файна любко,
Що-с намальована.

Мальована, пудрована,
Але не для тебе:
Які були м'ясниченьки —
Не був же ти в мене.

Які були м'ясниченьки,
Яка була весна! —
Яка ж тебе стила мама
До мене принесла?

Ой чи стила, чи не стила —
Охота ня зносить...
Щоби знала, моя мила,
Як люди ня просять!

Тебе просять, мене просять,—
Не дай ся просити,
Бо нас двоє, серце моє,
Хотять розлучити.

Ой сіла я на лавочку,—
Лавочка ся хилить,
А я плачу за миленьким,
А мамка ся дивить.

Ой сіла я на лавочку —
Лавочка ся вгнула,
«Не плач, не плач, доню моя,
Бо-с не його була».

«Я не плачу, моя мамко,—
Я собі співаю,
Що втратила миленького,
Вже го не спіймаю.

Хоч спіймаю, не спіймаю,
Та вже не такого,
Щоби прийшов, запитався:
«Що робиш, небого?»

Щоби прийшов, запитався
Та й заговорив би,
Він би видів, що я сумна,
Та й розвеселив би».

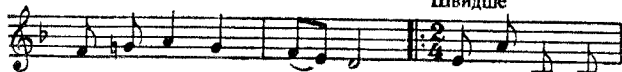
ТА Й У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

Повільно

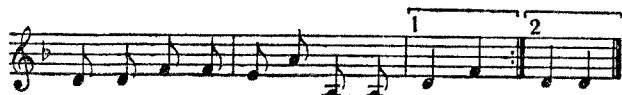

Та й у по_лі кри_ни_чень_ка

Швидше

кед_ром кед_ро_ ва_ на; зда_є ми си.

фай_на люб_ко, що-с на_ма_льо_ ва_ на. -ва_ на.

Та й у полі криниченька
Кедром кедрована;
Здає ми си, файна любко, } 2
Що-с намальована.

Мальована, мальована,
Але не для тебе:
Які були м'ясниченьки,— } 2
Чи бував ти в мене?

Які були м'ясниченьки,
Яка була весна!
Тепер тебе стила мати } 2
До мене принесла.

Ти виділа, що я жовнір,
Що я не «чимаїний» —
Було мене не любити,
Хоч бих який файний! } 2

Було мене не любити,
За мнов не ходити:
Ти виділа, що я жовнір } 2
Цареві служити.

Як рекрута не любити,
Коли рекрут душка?
А в рекрута китаєчка } 2
Коло капелюшка.

Як рекрута не любити?
Рекрут молоденький,
Від рекрута подарунок, } 2
Як мід, солоденький.

А в рекрута китаєчка,
А в рекрута бинда,—
Я такого любка маю, } 2
Що всім дівкам кривда!

ОЙ ЧИЯ Ж ТО КРАЙНЯ ХАТКА

Помірно

Ой чия ж то крайня хатка,
 Що я її не знаю?
 Ой чия ж то дівчиночка,
 Що я її кохаю? } 2

Малював би-м на папері,
 Та паперу не маю,
 Ой пішов би-м я до неї —
 Сам дороги не знаю. } 2

Ой маю я товариша,
 То він мене поведе,
 А товариш кращий мене,
 Він дівчину відбере. } 2

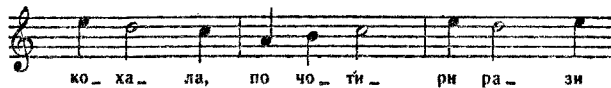
Приходжу я до дівчини
 Та й дивлюся по кутках,
 А дівчина вже заснула } 2
 В товариша на руках.

— Ой на ж тобі, товаришу,
 Сто червінців на руку,
 Лиш не роби межі нами } 2
 Молодими розлуку.

— Нащо мені ті червінці?—
 Я у них ся не вберу,
 А дівчину дуже люблю } 2
 Та й собі ї заберу.

ПАНІ ПАНА МАЛА — ПЕТРУСЯ КОХАЛА

Помірно

Пані пана мала —
Петруся кохала,
По чотири рази } 2
За ним посилала.

По чотири рази
За ним посилала,
А за п'ятим разом } 2
Сама поїхала.

Ой покинь, Петрусю,
Ціпом молотити,—
Ходім до покою
Мід-горівку пити! } 2

Ой покинь, Петрусю,
На гречку орати,—
Ходи до покою,
Будем ся кохати! } 2

Кохали вони ся
До півтора року,
Доки не дізнався } 2
Вірний слуга збоку.

Ой дізнався слуга,
Котрий найвірніший,
Всідлав собі коня,
Котрий вороніший. } 2

Всідлав собі коня,
Коня вороного,
Пішов здоганяти } 2
Пана молодого.

Здогонив він пана
На кедровім мості:
«Ой вернися, пане: } 2
Маеш дома гості!

Та не такі гості,
Щоби їх приймати,
Але такі гості, } 2
Що пані кохати».

«Ой слуго мій, слуго,
Не кажи ми того,
Бо моя вельможна
Роду не такого.» } 2

«Ой пане мій, пане,
Як мені не віриш,
На своїм подвір'ю
В серце мені встрілиш!» } 2

Ступай, коню, ступай
По широкім полю,
Щоби ще застати
Петруся в покою. } 2

Подивився Петрусь
В середню квартиру —
А пан молоденький
Уже на подвір'ю. } 2

Обернувся Петрусь
До стіни очима —
А пан молоденький
Уже за плечима. } 2

«Ой що ти, Петрусю,
Ой що ти гадаєш:
Мене нема дома —
Ти пані кохаєш?» } 2

Узяв пан Петруся
Попід білі боки,
Пустив пан Петруся
На Дунай глибокий. } 2

«Плини, Петрусь, плини
Від краю до краю,
Щоби ти пам'ятав,
Що я пані маю.» } 2

«Нате вам, рибалки,
По півзолотого —
Витягніть Петруся,
Хоч і неживого.» } 2

Нате вам, рибалки,
По півміха грошей —
Витягніть Петруся,
Бо Петрусь хороший!» } 2

Прийшла його мати —
На порозі вміла:
«Ой пані ти, пані,
Де-с Петруся діла?» } 2

«Не плач, мати, не плач,
Бо я сама плачу,
Через твого сина
Панський гонор трачу!» } 2

ПЛИВЕ КАЧКА, ПЛИВЕ

Не поспішаючи

Пли _ ве кач _ ка, пли _ ве,

за нев ка _ че _ ня _ та; при _ зна _ ю _ ся,

лю _ ди, що я не ба _ га _ та.

Пливе качка, пливе,
За нев каченята;
Признаюся, люди, } 2
Що я небагата.

Ти багачський сину,
Я бідна дівчина,
Ти в садочку лежав — } 2
Я в полі робила.

Ти в садочку лежав
Від рання до ночі,
Мені заливала } 2
Роса карі очі.

Ти в садочку лежав —
Я пшеницю жала...
По чім я ся тобі,
Милий, сподобала? } 2

Чи по моїй ході,
Чи по моїй вроді,
Чи мені так бог дав,
Дівчині молодій? } 2

Чи мені так бог дав,
Чи рідна матуся? —
Мене хлопці люблять,
Куди повернуся. } 2

ПОСІЯЛА ПШЕНИЧЕНЬКИ ШІСТЬ ЗЕРЕН

Помірно

По_ сі_ я_ ла пше_ ни_ чень_ ки
 шість зе_ реи, по_ сі_ я_ ла пше_ ни_ чень_ ки
 шість зе_ реи; гей, лю_ бив ме_ не гар_ ний
 хло_ пець ще й Се_ мен.

Посіяла пшениченьки шість зерен, (2)
 Гей, любив мене гарний хлопець ще й Семен. (2)

Ой Семене, Семеночку, Семене, (2)
 Гей, чого ходиш, не говориш до мене? (2)

Ой я ходжу, не говорю до тебе, (2)
 Гей, бо не люблю, моя мила, більше тебе. (2)

Ой коби я свою мамку впросила, (2)
 Гей, щоб вона мні гострий ніжик подала. (2)

Подай мені, моя мамко, гострий ніж,— (2)
 Гей, най виберу чорне терня з білих ніг. (2)

А я таки свою мамку впросила, (2)
 Гей, вона мені гострий ніжик подала. (2)

Вона мені гострий ніжик подала, (2)
 Гей, я той ніжик собі в серце встромила. (2)

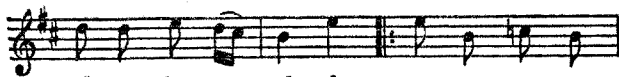
Плавай, плавай, гострий ніжик, у крові,— (2)
 Щоб так мому Семенкові, як мені. (2)

ПО ТІМ БОЦІ ДУНАЮ

Жваво

По тім бо_ці Ду_на_ю,

мой, ча_ба_не, мой, мой, не_да_ле_ко

від га_ю, гой та_дрі_та, гой, гой! гой, гой!

По тім боці Дунаю,
Мой, чабане, мой, мой,
Недалеко від гаю,
Гой та дріта, гой, гой! } 2

Чабан вівці корняє,
Мой, чабане, мой, мой,
Та й на хлопців моргає,
Гой та дріта, гой, гой! } 2

«Ой ви, хлопці-молодці,
Мой, чабане, мой, мой,
Перекажіть дівочці,
Гой та дріта, гой, гой! } 2

Перекажіть дівочці,
Мой, чабане, мой, мой,
Що в шовковій сорочці,
Гой та дріта, гой, гой! } 2

Нехай вона не тужить,
Мой, чабане, мой, мой,
Та й чабана не любить,
Гой та дріта, гой, гой! } 2

Бо то чабан молодий,
Мой, чабане, мой, мой,
Ще й до того багатий,
Гой та дріта, гой, гой! } 2

ПО ТІМ БОЦІ ДУНАЮ, НЕДАЛЕКО ВІД ГАЮ

Помірно, вільно

По тім бо_ці Ду_на_ю,

по тім бо_ці Ду_на_ю

не_да_ле_ко від га_ю.

По тім боці Дунаю, (2)
Недалеко від гаю. (2)

Чабан вівці корняє (2)
Та й на хлопців моргає: (2)

«Ой ви, хлопці-молодці, (2)
Скажіть тотій дівочці. (2)

Скажіть тотій дівочці, (2)
Що в шовковій сорочці. (2)

Най чабана не любить, (2)
Літа свої не губить». (2)

«Ой що, мамко, робити, (2)
Що не хоче любити». (2)

«Копай, синку*, коріння (2)
З-під білого каменя. (2)

Полощ його на річці, (2)
То привабиш молодці. (2)

Вари, синку, в горілці,— (2)
Прийдуть до тя молодці». (2)

Ой копала ніч і день (2)
Та вкопала лиш оден. (2)

А ще корінь на грані, (2)
А чабан вже на коні. (2)

А ще корінь не скипів, (2)
А чабан вже прилетів. (2)

«А що тебе принесло, (2)
А чи човен, чи весло?» (2)

«Мене приніс сивий кінь (2)
До дівчини на поклін. (2)

До дівчини, до душки, (2)
На біленькі подушки». (2)

* В цих місцевостях іноді так звертаються до дочки.

ЧАБАН ВІВЦІ КОРНЯЄ

Помірно

Музична партитура для голосу, написана на трьох лінійках. Ключова сигнатура: два дізми (F# і C#), ритмічна сигнатура: 2/4. Текст пісні розподілений по лінійках: перша лінійка містить перше речення, друга і третя — продовження з повтореннями.

Ча_бан вів_ці кор_ня_є,
ча_бан вів_ці кор_ня_є. Гей, гей,
кор_ня_є, гей, гей, кор_ня_є.

Чабан вівці корняє. (2)
Гей, гей, корняє. (2)

Та й на хлопців моргає. (2)
Гей, гей, моргає. (2)

Гей ви, хлопці-молодці. (2)
Гей, гей, молодці! (2)

Перекажіть дівочці. (2)
Гей, гей, дівочці. (2)

Що в шовковій сорочці. (2)
Гей, гей, сорочці. (2)

Най чабана не любе. (2)
Гей, гей, не любе. (2)

Та най літа не губе. (2)
Гей, гей, не губе. (2)

Най вона ся віддає. (2)
Гей, гей, віддає. (2)

Бо я хлопець молодий. (2)
Гей, гей, молодий. (2)

Ще й до того військовий. (2)
Гей, гей, військовий. (2)

ПРИБИВ КОНЯ ДО ЯВОРА

Вільно. Не поспішаючи

При_б_ив ко_ ня до я_ во_ ра
в гли_ бо_ кій до_ ли_ ні,
а сам по_ ніс по_ да_ рун_ ки
мо_ ло_ дій дів_ чи_ ні.

Прибив коня до явора
В глибокій долині,
А сам поніс подарунки } 2
Молодій дівчині.

«Вийди, вийди, дівчиночко,
На тесові двері
Та й покажи білу ручку } 2
Та й срібні перстені».

«Білу ручку не покажу,
Бо ми мамка дала,
А перстені не покажу: } 2
Сама-м купувала».

«Бодай тебе, дівчиночко,
Хвороба напала —
Кілько ти си подарунків } 2
Від мене набрала».

«Не клени мя, мій миленький,
Не клени, не клени:
Стоять твої подарунки } 2
В мальованій скрині».

А як будеш, мій миленький.
Мене проклинати —
Будуть твої подарунки } 2
Вікном вилітати».

Ой зацвіла калиночка
Близько коло хреста,
А я пішла наломала, } 2
Додому принесла».

«Ой дивися, моя мамко,
На цей цвіт біленький,
Котрий хлопець чорнобривий, — } 2
Ото мій миленький».

ПРИЇХАВ Я КОЛО ДВОРУ

Енергійно

При_ і_ хав я ко_ ло дво_ ру,
 при_ в'я_ зав ко_ ня до пло_ ту:
 «Вий_ ди, дів_ чи_ но, вий_ ди, ко_ ха_ на,
 най з то_ бо_ ю по_ го_ во_ рю!»

Приїхав я коло двору,
 Прив'язав коня до плоту,
 Вийди, дівчино, вийди, кохана, } 2
 Най з тобою поговорю!

— Ой рада б я виходити,
 Та й з тобою говорити,—
 Лежить нелюбок на правій руці, } 2
 Та й боюся розбудити.

— Ой ти, мила моя, люба,
 Ти відсунься від нелюба,
 Я в нього встрілю з правої ручки, } 2
 Як в сивенького голуба.

— Ой чи встрілиш, чи не встрілиш,
 Ти нас з пари не розділиш,
 Та сідлай коня, та їдь із двору — } 2
 Ти не мій, а я не твоя.

Козак коника сідлає,
 До коника розмовляє:
 «Риссю, мій коню, риссю, вороний, } 2
 Аж до тихого Дунаю!»

Коло тихого Дунаю
 Стану, думку подумаю:
 Чи з коня вб'ється, чи в Дунай } 2
 втопиться,
 Чи додому повернуться.

З коня впаду — не уб'юся
 І додому не вернуся,
 Жінки не маю, дівчат не кохаю, } 2
 Марно літа пропадають».

Відсунься, дівчино,
 Відсунься до краю,
 Впрягай свого коня,
 Коня вороного,
 Та й поїдем до Дунаю. } 2

СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ, СВІТИ НАД КОМОРОВ

Помірно

Сві_ ти мі_ ся_ чень_ ку,
 сві_ ти над_ ко_ мо_ ров; ой ви_й_ди, дів_чи_но,
 ти мо_є сер_день_ко, най з то_бо_ю по_го_во_рю.

Світи, місяченьку,
 Світи над коморов;
 Ой вийди, дівчино,
 Ти моє серденько,—
 Най з тобою поговорю. } 2

Рада б виходити,
 З тобов говорити —
 Маю я нелюба
 На правій рученьці,—
 Боюся 'го розбудити. } 2

СОНЕЧКО НИЗЕНЬКО

Помірно

Сонечко низенько,
А вечір близенько;
Чому не приходиш
До мене, серденько? } 2

Чому не приходиш
До моєї хати?—
Пущу тя в віконце,
Щоб не чула мати. } 2

Та як 'го пускала,
Та й ся вradувала,
А як випускала,—
Ревне заплакала. } 2

— Чи ти мене любиш,
Чи ти мене дуриш,
Чи з мене смієшся
Та й не признаєшся? } 2

— А я тебе люблю
Та й любити буду,
Правду тобі скажу—
Сватати не буду. } 2

— Сватала би тебе
Лихая година:
Через тебе сночі
Мене мати біла. } 2

Та й таки не біла,
Лиш хотіла бити—
Перестань, козаче,
До мене ходити! } 2

— Я не перестану,
Заки не дістану
Личка рум'яного,
Хорошого стану. } 2

* * *

Сонечко низенько,
А вечір близенько;
Чому не приходиш
Ти, моє серденько? } 2

Ой прийди, серденько,
Та й до моєї хати,
Пущу тя в віконце,
Щоб не чула мати. } 2

Та як 'го пускала,
То й ся зрадувала,
А як виряджала — } 2
Ревне заплакала.

«Ой як маеш жінку,
То іди додому,
Як не маеш жінки — } 2
Зоставайсь зі мною!»

«Ой маю я жінку
Далеко в чужині,
Крається ми серце } 2
На дві половини!

Ой маю я жінку
Ще й маленькі діти,—
Рад би я додому } 2
Соколом злетіти!

Ой маю я жінку
Ще й діточок двоє,
Ой коби великі! } 2
Та маленькі вбоє...»

СОНЕЧКО НИЗЕНЬКО, А ВЕЧІР БЛИЗЕНЬКО

Помірно

Со_неч_ко ни_зень_ко, а ве_чір бли_зень_ко,
гей! Чо_му не при_хо_диш
до ме_не. сер_день_ко? Га_ю. га_ю зе_ле_ний!

Сонечко низенько,
А вечір близенько, гей!
Чому не приходиш } 2
До мене, серденько?
Гаю, гаю зелений!

Чому не приходиш
До моєї хати, гей!
Пвшу тя в віконце, } 2
Щоб не чула мати.
Гаю, гаю зелений!

А як упустила,
То й ся ввадувала, гей!
А як випустила —
Ревне заплакала.
Гаю, гаю зелений! } 2

Чи ти мене любиш,
Чи ти мене дуриш, гей!
Чи з мене смієшся
Та й не признаєшся?
Гаю, гаю зелений! } 2

А я тебе люблю
Ще й любити буду, гей!
Признаюсь по правді:
Сватати не буду.
Гаю, гаю зелений! } 2

Сватала би тебе
Лихая година, гей!
Через тебе, милий,
Мене мати била.
Гаю, гаю зелений! } 2

Та не била мати,
Лиш хотіла бити, гей!
Перестань, козаче,
До мене ходити.
Гаю, гаю зелений! } 2

Я не перестану,
Заким не дістану, гей!
Личка рум'яного,
Хорошого стану.
Гаю, гаю зелений! } 2

СТОІТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ

Жваво-Легенько

Сто_ їть я_ вір над во_ до_ ю,
по_ ло_ ви_ на в во_ ді; ці_ луй, ми_ лий,
бі_ ле лич_ ко, бо_ же на роз_ хо_ ді. - хо (ді.)

Стоїть явір над водою,
Половина в воді;
Цілуй, милий, біле личко,
Бо вже на розході. } 2

Цілуй, милий, біле личко
Та солодкі губки,
Бо як підеш з цього села,
Не меш мати любки. } 2

Ой червона та ружечка
Біленько зацвіла,
Шкода, шкода, мій миленький,
Що-м тебе любила. } 2

Не боюся ні жандаря,
Ні панського суду,
Бо я таки, молоденька,—
Без любка не буду. } 2

Недалеко до потока,
Через потік кладка;
Ти гадаєш, мій миленький,
Що за тебе гадка. } 2

Та забувай, мій миленький,
Бо я вже забула,
Бо я твоя коханочка
Лиш дотепер була. } 2

Ой дурієш, мій миленький,
Дурієш, дурієш,
Як я виджу — двох нас маєш,
Де нас двох подієш? } 2

Ой подію, моя мила,
Подію, подію,
Одна буде про будний день,
Друга — про неділю. } 2

ТА ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

Помірно

Та вже ве_ чір ве_ чо_ рі_ є
та й со_ неч_ ко в кру_ зі, та щось мо_ є
чи_ ре сер_ це та й що_ дни_ ми в ту_ зі.

Та вже вечір вечоріє,
Та й сонечко в пружі;
Та щось моє шире серце } 2
Та й щоднини в тузі.

В тузі ж воно, в тузі ж воно,
Бо щось воно чує,
Бо мій милий, чорнобривий } 2
Дома не ночує.

Та як мені, моя мила,
Дома ночувати,
Як дівчини чорні очі } 2
Не дають ми спати?

Чорні очі, чорні очі —
 Біда мені з вами,
 Що не хоче ночувати } 2
 Одну нічку самі.

Одну нічку ночували,
 І то-сте не спали,
 Лиш сиділи край віконця, } 2
 Любка визирали.

А калинка біло цвіте,
 А жовті шафрани;
 Та так мені дуже тяжко, } 2
 Як вечір настане.

Та так мені дуже тяжко,
 Та так мені нудно:
 Кого вірно полюбила, } 2
 Забути 'го трудно.

А калинка біло цвіте,
 А червоно родить;
 Що велике закохання } 2
 До біди приводить.

Невисоко сонце сходить—
 Не мож досягнути,
 Небагато люби було,— } 2
 А не мож забути.

ТА Й ГАДАЮ, ТА Й ДУМАЮ

Бадьоро, жваво

Та й га_ да_ ю, та й ду_ ма_ ю,
 та й на гад_ ці ма_ ю, що я сво_ е
 сер_ де_ нят_ ко по_ ки_ да_ ти ма_ ю.

Та й гадаю, та й думаю,
 Та й на гадці маю,
 Що я своє серденько } 2
 Покидати маю.

«Порадь мене, дівчинонько,
 Як рідненька мати,
 Чи з тобою оженитись, } 2
 Чи другої шукати?»

«А я тебе, козаченьку,
 Раджу й не пораджу,
 Як мені си ліпше трафить, } 2
 То я тебе зраджу».

Пожену я сиві воли
 На високі гори,
 Сам розчешу кучерики
 Понад чорні брови. } 2

Та най мої кучерики
 Вітрець провіває,
 Та най моє серденятко
 Ще рочок гуляє. } 2

Та й з-за хати чорна хмара,
 З-за другої — синя;
 Зчарувала дівчинонька
 Вдовиного сина. } 2

Як хотіла чарувати,
 Кликкала до хати:
 «Ходи, ходи, мій козаче,
 Щось маю казати!» } 2

Ой пасіться, сиві воли,
 Не бійтеся вовка,
 А я піду до дівчини —
 Щось болить головка. } 2

Прийшов козак до дівчини,
 Та й не встиг він сісти —
 Вона йому злагодила
 Три яблучка їсти. } 2

Три яблучка, три яблучка,
 Ще й шкляночку рому —
 Та їж, козак, та й пий, козак,
 Та й спішай додому. } 2

ТА Й У МОЇМ ГОРОДЧИКУ ЗАЦВІЛИ ГВОЗДИЧКИ

Поволі

Та й у мо_ їм го_ ро_ дич_ ку
 за_ цві_ ли гвоз_ дич_ ки; за_ пря_ га_ є
 мій ми_ лень_ кий ко_ ни_ ки до брич_ ки.

Та й у моїм городчику
 Зацвіли гвоздички;
 Запрягає мій миленький
 Коника до брички. } 2

Запрягає, запрягає
 Всі штири сивенькі,
 Забула-м ся запитати:
 Куди йдеш, миленький? } 2

Де ти їдеш, де поїдеш,—
 Бери ня з собою,
 Най не плачуть чорні очі,
 Милій, за тобою! } 2

Очка мої чорненькі,
Біда мені з вами,
Що не хоче ночувати
Одну нічку самі. } 2

Одну нічку ночували,
Та й тоту не спали:
Цілу нічку понад річку
Любка визирали. } 2

А де ж тота лава, лава,
Що я на ній спала?
Чо' я свому миленькому
Від серця відпала? } 2

А де тота лава, лава,
Де тота лавиця?—
Сидів милий коло мене,
Як ясна зірниця. } 2

Сидів милий коло мене,
Говорив до мене...
Не одна ж 'му темна нічка
Та й пройшла у мене. } 2

ТЕСОВІ ПОРОГИ, БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ

Помірно

Te _ со _ ві по _ ро _ ги,
бу _ вай _ те здо _ ро _ ві, ку _ ди по _ хо _ ди _ ли
мо _ го люб _ ка но _ ги.

The musical score consists of three staves of music in a treble clef, key signature of one sharp (F#), and 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first staff ends with a double bar line.

Тесові пороги,
Бувайте здорові,
Куди походили
Мого любка ноги.

Куди походили —
Не будуть ходити,
Кого вони любили —
Не будуть любити.

ТУМАН ЯРОМ, ТУМАН ДОЛИНОЮ

Помірно

Ту_ман я_ром, ту_ман до_ли_но_ю.

ту_ман я_ром, ту_ман до_ли_но_ю.

Туман яром, туман долиною,
Туман яром, туман долиною.

За туманом нічого не видно,
За туманом нічого не видно.

Тільки видно дуба зеленого,
Тільки видно дуба зеленого.

Під тим дубом криниця стояла,
Там дівчина воду набирала.

Та й впустила золоте відерце,
Засмутилось дівчиньоньки серце.

Ой хто ж тее відерце дістане,
Той зі мною на рушничок стане.

Обізвався козаченько з гаю,
Обізвався козаченько з гаю:

—Ой я ж твоє відерце дістану,
Ой я ж твоє відерце дістану.

Я з тобою на рушничок стану,
Я з тобою на рушничок стану.

ХМАРКА НАСТУПАЄ

Помірно
Одна

Хмарка наступає,
Дрібний дощ іде;
Милий покидає,
До другої йде. } 2

Милий покидає,
До другої йде,
Мені невірною
Ручку подає. } 2

Мені невірною
Ручку подає,
Мене, молодую,
Ніби не знає. } 2

Сопілочка грає,
А я веселюсь,
Милий покидає, } 2
А я не журюсь.

Милий покидає —
Просить не буду,
Бо я молоденька } 2
Сама не буду.

ЦЕЇ НОЧІ ОПІВНОЧІ

Помірно

Це і но_чі о_пів_но_чі,
 ще ку_ри не пі_ли,
 і_шов Ва_силь до Ма_ру_сі,
 вби лю_ди не чу_ли.

Цей ніч опівночі,
 Ще кури не піли,
 Ішов Василь до Марусі,
 Вби люди не чули. } 2

А як прийшов під віконце,
 Та й заковтав слинку:
 «Вийди, вийди, Марусино,
 На солодку горілку». } 2

«Ой не вийду, Василечку,
 На солодку горілку,
 Кажу тобі, Василечку,—
 Йди, вбий свою жінку». } 2

Прийшов Василь додомочку,
 Зачав жінку бити,
 Його жінка молоденька
 Стала ся просити: } 2

«Ой не жаль ми, Василечку,
 Що я молоденька,
 Але жаль ми, Василечку,—
 Дитина маленька». } 2

«Забери си, Катерино,
 Заки ніч темненька,
 Щоби тебе не бачила
 Сусіда близенька». } 2

«Ой не піду, Василечку,
 Заки ніч темненька,
 Бо си лише в колисочці
 Дитина маленька. } 2

Бо си лише в колисочці
 Та й буде плакати,
 Як я його заколишу,
 Воно буде спати». } 2

Завів її в темні луги,
 Присилив до дуба:
 «Буду до тя дров рубати,
 Катеринко любая». } 2

Завів її в темні луки
Та й стяв головочку,
А сам пішов до Марусі
На мід-горівочку. } 2

Та як прийшов під віконце,
Та й заковтав слинку:
«Вийди, вийди, Марусино,
Вже вбив свою жінку». } 2

«Бодай тебе, Василечку,—
Я пожартувала,
Твоя жінка файна була,
Файно газдувала. } 2

Забери си ти, Василю,
З-під моєї хатини:
Скажуть люди — правда буде,
Що з моєї причини. } 2

Забери си ти, Василю,
З-під моєї комори:
Скажуть люди — правда буде,
Що з моєї намови. } 2

Ой на горі, в криміналі,
На високім ганку
Сидить Василь закований
За шельму коханку. } 2

Сидить Василь закований
Та й ланцюгом за руку:
«Таки-м тебе, любко, любив,
Прийму за тя муку». } 2

Сидить Василь закований
Та й ланцюгом за шию:
«Таки-м тебе, любко, любив,
Хоч най зараз гину». } 2

ЧОМ ТРАВКА ЗЕЛЕНА?

Протяжно
Група

Чом трав_ка зе_ле_на? —

Хор

Бо близь_ко во_да.

Чом дів_чи_на гар_на?

Бо ще мо_ло_да.

Чом травка зелена?
Бо близько вода;
Чом дівчина гарна? } 2
Бо ще молода.

Я по тій травці
Не наджуся,
На гарну дівчину } 2
Не надиваюся.

По саду гуляла,
Квіточки рвала,
Брала та й кидала } 2
Аж за ворота.

Брала та й кидала
Аж за ворота,—
Не смійся, козаче, } 2
Що я сирота.

Не смійся, козаче,
Не насміхайся,—
Я твоя не буду, } 2
Не надівайся.

ЧОМУ-С НЕ ПРИЙШОВ

Помірно

Чо-му-с не прийшов, як місяць зійшов,
ко-ли-м то-бі ка- за- ла?
Чи-с ко-ня не мав, до-ро-ги не знав,
чи мам-ка тя спи-ра- ла?

Чому-с не прийшов,
Як місяць зійшов,
Коли-м тобі казала?
Чи-с коня не мав,
Дороги не знав,
Чи мамка тя спирала?

І коня я мав,
І дорогу я знав,
І мамка не спирала,—
Найменша сестра —
Бодай не зросла —
Сідельце ми сховала.

Найстарша сестра
Сідельце знайшла
Та й коника всідлала:
Ой їдь, братчику,
До миленької,
Щоби ся не гнівала!

ЧОРНІ ОЧІ ТА Й КУЧЕРІ

Рухливо

Чор_ ні о_ ці та й ку_
_че_ рі, чор_ ні о_ ці та й ку_ че_ рі,
чом ви ме_ ні до_ ку_ чили? Тра- ля- ла-
ля- ла, тра- ля- ла- ла- ла.

The musical score consists of four staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is written on a single treble clef staff. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The music is marked 'Рухливо' (Allegretto).

Чорні очі та й кучері, (2)
Чом ви мені докучили?
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

Щоб ви більш не докучили, (2)
По вечорам не ходили,
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

Ввечір ходять та й моргають, (2)
А вдень пишуть та й дримають,
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

Зазоряли мені зорі (2)
У милої на уборі,
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

Ой ви, зорі, не зоряйте, (2)
Хоч годину почекайте!
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

Хоч годину — половину, — (2)
Най перейду полонину,
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

В полонині вогонь горить, (2)
Мою милу серце болить,
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

Не так милу, та як мене, (2)
Що нема ї коло мене,
Тра-ла-ла-ла-ла, тра-ла-ла-ла.

ЧОРНА ХМАРА НАСТУПИЛА

Рухливо

Чор_ на хма_ ра на_ сту_ пи_ ла,
чор_ на хма_ ра на_ сту_ пи_ ла,—
роз_ хо_ дім_ ся, мо_ я ми_ ла, роз_ хо_ дім_ ся, мо_ я ми_ ла!

The musical score consists of four staves of music in a 2/4 time signature. The first staff is marked 'Рухливо' (Allegretto). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. The melody is simple and rhythmic, with a slight upward inflection at the end of each line.

Чорна хмара наступила, — (2)
Розходімся, моя мила! (2)

Нащо нам ся розводити, (2)
Серцю жалю наробити? (2)

Серцю жалю наробити, (2)
Чорні очка засмутити? (2)

Чорні очка засмучені, (2)
На папері позлочені. (2)

Візьму папір та й напишу, (2)
Кого люблю, то не лишу. (2)

Кого люблю — не таюся, (2)
Щирим серцем притулюся. (2)

Сонце гріє, вітер віє, (2)
А дівчина рожу сіє. (2)

Рожу сіє — рожка сходить, (2)
До дівчини хлопець ходить. (2)

ШИРОКА ДОЛИНА, ШОВКОВА ТРАВА

Широко, вільно

Ши_ ро_ ка до_ ли_ на,
шов_ ко_ ва тра_ ва; хо_ ро_ ша дів_
_чи_ на, за_ ки мо_ ло_ дз.

Широка долина,
Шовкова трава;
Хороша дівчина,
Заки молода.

Широка долина,
Темненький лужок;
«Чого си нагнівав,
Мій милий мужок?»

Чи ти, муже, спиш,
Чи ти так лежиш,
Що ти мое серце
Не розвеселиш?»

«Ой мав я дівчину,
Мав я лиш одну,
Говорили люди
Неславу за ню».

«Най вони говорять,
Що самі хочять,
Вже нас не розлучать,
Хоч най що роблять!

Нікто не розлучить—
Ні брат, ні сестра,
Лишень нас розлучить
Сирая земля».

ЯК ІШОВ Я ВІД СВОЄЇ ДІВЧИНИ

Вар.

Як ішов я від своєї дівчини,
Світив місяць високо,
А дівчина в вікно ся дивила,
Чи я пішов далеко. } 2

А я пішов штири милі в поле,
Вона мене кликала:
«Ой вернися, милий мій соколе,
Чим я тебе вгнівила». } 2

«Ой не вернись, молода дівчино,
Хоч би-м була золота:
Був я сночі під твоім віконцем,
А ти з другим стояла». } 2

«Ой неправда, молодий козаче,
Я з другим не стояла,—
То був хлопчик, зілля-розмай корчик } 2
Я му вікном подала».

«Ой не треба зілля-розмай корчик,
Ой не треба давати,
Ой не треба, молода дівчино, } 2
Та й двох разом кохати!»

ЖАРТІВЛИВІ ТА ГУМОРИСТИЧНІ

А МАРІЯ ВАРЕНИКИ ЧИНЕ

Жваво

А Ма_рі_я ва_ре_ни_ки чи_не,
Ва_си_льо_ві двє_рі не від_чи_не.
«Ой від_чи_ни, сер_день_ко, від_чи_ни,—
Прий_ду те_бе сва_та_ти во_се_ни!»

А Марія вареники чине,
Васильові двері не відчине.
«Ой відчини, серденько, відчини,—
Прийду тебе сватати восени!» } 2

«Я не стану двері відчиняти,
 Бо ти будеш тільки жартувати».
 «Ой не буду, серденько, не буду,
 Лиш посиджу трошечки та й піду.» } 2

Ти, Маріє, не тайся, не тайся,
 А чи мене любиш, признайся,
 Це тобі намистечко я купив,
 Це тебе я, горлице, полюбив!» } 2

Прийшла довгождана неділя,
 З Василем в Марії весілля.
 Рум'янее личенько у вінку
 З зеленого зіллячка, з барвінку. } 2

А ТОЙ ЛЮБИЙ ГРИГОРІЙ

Широко, енергійно, поступово прискорюючи

А той любий Грн_ го_ рій за_ був скрипку
 в ко_ мо_ рі, Грн_ го_ рн_ ха му_ ку бра_ ла,
 а та скри_ поч_ ка за_ гра_ ла.
 Для закінчення
 ли_ мом в ко_ мин за_ кру_ ти_ лись

А той любий Григорій
 Забув скрипку в коморі,
 Григориха муку брала,
 А та скрипочка заграла.

Я в долоні та й у п'яти —
 Як же тут не танцювати!
 Пішла мука по коморі,
 Розходилась ще й у дворі.

Григорихо, скаменися,
За роботоньку приймися!
Григорію нема їсти,
Нема пити, ніде сісти.

Прийшов Григор, розпалився,
За ту скрипочку схопився,
Струни стали витинати,
Не стерпів — став танцювати.

Я на нього подивилась,
Поки піч не розгорілась,
Хвилиночку почекаю,—
Чоловіка підтримаю.

Вареники та галушки,
Борщ і каша, ще й пампушки
Розварились, присмаились,
Димом в комин закрутились.

АЛЕ ЩО ТО ЗА ІВАН

Помірно

А ле що то за Іван, що він ходить сміхом,—
ко ро мис лом впе ре зав ся,
Швидко
під пи рав ся мі хом. Гай да, хлопці, гай да, жи во,
пий те тютюн, ку рить пи во! ку рить пи во!

Але що то за Іван,
Що він ходить сміхом,—
Коромислом вперезався,
Підпивався міхом.

Приспів.

Гайда, хлопці, гайда, живо, }
Пийте тютюн, куріть пиво! } 2

Мав він ставок на печі,
Черпав воду саком,
Ловив рибку грабельками,
Стріляв мухи маком.

Приспів.

Ставок йому ся імив,
Риби погоріли,
Запалені шупаки
У гай полетіли.

Приспів.

ВИЙДУ НА ГОРБОЧОК

Жваво

Вий_ ду на гор_ бо_ чок,
за_ гра_ ю в лис_ то_ чок; пі_ зна_ вай,
ми_ лень_ ка, чий це го_ ло_ со_ чок.

Вийду на горбочок,
Заграю в листочок —
Пізнавай, миленька,
Чий це голосочок. } 2

Пізнаю, серденько,
Бо дуже тоненький,
На цей голосочок
Співав мій миленький. } 2

Як ми ся любили —
Сухі дуби цвіли,
Як ми ся лишили —
Зелені зів'яли. } 2

Як ми ся любили —
 Весь гай розвивався,
 Як ми ся лишили — } 2
 Весь мир дивувався.

Не того дивував,
 Що ми ся любили —
 Того дивувався, } 2
 Що ми ся лишили.

ГЛИБОКА КИРНИЦЯ

Весело, пружно

Гли_ бо_ ка кир_ ни_ ця, гли_ бо_ ко
 ко_ па_ на, там сто_ їть Кат_ ру_ ся, як на_ ма_
 льо_ ва_ на. Ла_ ла_ ла_ ла_ ла
 -ла, ха-ха! Ла_ ла_ ла_ ла_ ла, ха_ ха! Ла_ ла_ ла_ ла_ ла
 -ла, ха-ха! Як на_ ма_ льо_ ва_ на.

Глибока кирниця,
 Глибоко копана,
 Там стоїть Катруся,
 Як намальована.
 Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха! (3)
 Як намальована.

При кирниці стала,
 Водиці набрала,
 Про свого Йвасика
 Милого думала.
 Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха! (3)
 Милого думала.

Якби тя, Йвасику,
 На дні забачила,
 То зараз би-м туди
 В кирницю скочила.
 Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха! (3)
 В кирницю скочила.

Найперш би вкинула
 Цей гарний віночок,
 Що його я сплела
 З рожевих ружечок.
 Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха! (3)
 З рожевих ружечок.

Ой ні! Я не скочу —
 Кирниця глибока,
 Кирниця глибока,
 І зимна в ній вода.
 Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха! (3)
 І зимна в ній вода.

ГОСПОДАР З ХАТИ, МОСКАЛЬ ДО ХАТИ

Легко, грайливо

Гос. по. дар з ха. ти,
 мос. каль до ха. ти, мос. каль до ха. ти:
 «Здрас. туй. ха. зя. еч. ко. що тут чу. ва. ти,
 здрас. туй. ха. зя. еч. ко. що тут чу. ва. ти?»

Господар з хати,
 Москаль до хати: (2)
 «Здрастуй, хазяечко,
 Що тут чувати?» } 2

Чом в тя, хазяечко,
 Губки солодкі? — (2)
 «То від медочку,
 Мій москальочку!» } 2

«Чом в тя, хазяечко,
Фартух біленький?»— (2)
«То від крохмалю.
Любий москалю!» } 2

Господар в сінях
Все тото чує, (2)
Своїй невірниці
Нагай рихтує. } 2

«Ой мій муженьку—
Невірниченьку, (2)
Як ти не віриш
Мому серденьку!» } 2

Купи ж ти мені
Срібний дзвіночок, (2)
Причепи мені
Під фартушочок. } 2

Куди ся зрушу—
Дзвонити мушу, (2)
Дзінь-дзінь-дзінь, бом-бом-бом,
За твою душу. } 2

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО Я ЛИХА

Широко, вільно

Кажуть лю_ди, що я ли_ха,

а я Ва_си_ли_ха,

Швидше

я си в по_лі на_ро_би_ла,

йду до_до_му сти_ха, я си в по_лі

на_ро_би_ла, йду до_до_му сти_ха.

Кажуть люди, що я лиха,
А я Василиха,
Я си в полі наробила, } 2
Йду додому стиха.

Я си в полі наробила
Новими серпами,
А мій милий Василечко } 2
П'є в корчмі з кумами.

«Годі, годі, Василечку,
А з кумками пити:
Ходи, ходи додомочку } 2
Сніпки повозити».

«А я сніпки та й не в'язав,
Не буду й возити,
А як прийду додомочку, } 2
Ще й тя буду бити».

Василихо, буде лихо:
Буде Василь бити,
А хто ж тебе, молоденьку, } 2
Буде боронити?

Будуть мене боронити
Молоденькі хлопці,
Бо я файна Василиха } 2
У білій сорочці.

КОРЧМО, КОРЧМО, КОРЧМО ДУБОВА

Помірно

Корч_мо, корч_мо, корч_мо ду_бо_ва!
А хто бу_де в то_бі пи_ти,
як я 'у_ду в зем_лі гни_ти, корч_мо,
корч_мо, корч_мо ду_бо_ва?

Корчмо, корчмо, корчмо дубова! (2)

А хто буде в тобі пити.

Як я буду в землі гнити,

Корчмо, корчмо, корчмо дубова?

Мамо, мамо, мамо дорога! (2)

А хто буде вас ховати,

Як я піду мандрувати,

Мамо, мамо, мамо дорога?

Жінко, жінко, жінко золота! (2)
Хто буде тебе любити,
Як я буду з другою жити,
Жінко, жінко, жінко золота?

МАЛА БАБА ТРИ СИНИ

Жваво

Ma.. ла ба.. ба три си.. ни, три си.. ни,
три си.. ни, та всі бу.. ли ру.. си.. ни,
ру.. си.. ни. гей! В га.. ю, в га.. ю,
в га.. ю, зе.. ле.. нім то бу.. ло в га.. ю,
в га.. ю, в га.. ю зе.. ле.. нім!

The musical score consists of five staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The tempo is marked 'Жваво' (Allegro).

Мала баба три сини,
Три сини, три сини,
Та всі були русини,
Русини, гей!
В гаю, в гаю, в гаю зеленім
То було,
В гаю, в гаю, в гаю зеленім!

Один ходив до школи,
 До школи, до школи,
 Другий робив постоли,
 Постоли, гей!
 В гаю, в гаю, в гаю зеленім
 То було,
 В гаю, в гаю, в гаю зеленім!

Третій робив санчата,
 Санчата, санчата,
 Щоби возить дівчата,
 Дівчата, гей!
 В гаю, в гаю, в гаю зеленім
 То було,
 В гаю, в гаю, в гаю зеленім!

МОЛОДИЦЯ КАТЕРИНА МОРГАЄ НА МЕНЕ

Жваво

Мо_ ло_ ди_ ця Ка_ те_ ри_ ця
 мор_ га_ є на ме_ не, мор_ га_
 _є на ме_ не: «Прийди, прийди, гарний хлоп_че,
 зве_ чо_ ра до ме_ не! //ра до ме_ не!

Молодиця Катерина
 Моргає на мене: (2)
 «Прийди, прийди, гарний хлопче, } 2
 Звечора до мене!»

«Ой не прийду, бо ся бою:
 Маєш чоловіка, (2)
 Як застане — буде бити, } 2
 Збавить мені віка».

«Прийди, прийди, гарний хлопче,
В полудню годину, (2)
А я свого старенького
Пішлю по калину» } 2

Пішов старий бородатий
Калинку ламати, (2)
Як вискочить гарний хлопець } 2
З конопель до хати!

«Ідїть, діти, на могилу,
Ідїть, діти, швидко! (2)
Ідїть, діти, подивіться,
Чи тата не видко!» } 2

Ідуть діти із могили
Та в долоні плащуть: (2)
«Пийте, мамко, і гуляйте,
Бо татко не йде ще!» } 2

Аж поглянула в віконце:
Старий на подвір'ї! (2)
Де ж я тебе, гарний хлопче,
Де ж я тя подію? } 2

Сховаю тя, гарний хлопче,
Під білу перину, (2)
Сама ляжу на перину,
Скажу, що я гну. } 2

Ввійшов старий, бородатий
З калинков до хати: (2)
«Щось я видів, щось я бачив,
Та й не зміг пізнати» } 2

«Ой ти, старий, бородатий,
Не вчися брехати: (2)
Як-ись видів, як-ись бачив,
Так було впіймати! } 2

Ой ти, старий, бородатий,
Ти за мнов не дбаєш, (2)
Що ти мені, молоденькій,
Ліків не шукаєш!» } 2

Пішов старий, бородатий
Йї ліків шукати,— (2)
Взяла хлопця за рученьку
Та й вивела з хати. } 2

Та як приніс старий-сивий
Дубового сала, (2)
Як намастив жінці плечі,—
Аж шкіра відстала. } 2

Задзвонили дзвони
 У неділю зрання:
 Поховала мати сина } 2
 Через цілування.

НЕ ЖЕНИСЯ, СИНУ

Жваво

Не же_ни_ся, си_ну, бо зле то_бі
 бу_де: бу_деш ма_ти жін_ку в ха_ті,
 а хлі_ба не бу_де. бу_де.

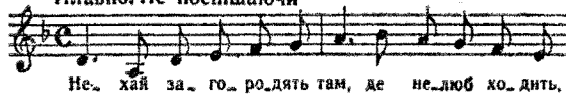
Не женися, сину,
 Бо зле тобі буде:
 Будеш мати жінку в хаті, } 2
 А хліба не буде.

Не журися, мамо,
 Бо я так міркую:
 Як я, мамо, зголоднію, } 2
 Жінку поцілую.

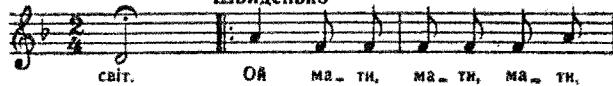
Як налюбувався
 Та й націлувався,—
 Під очима почорніло, } 2
 А живіт запався.

НЕХАЙ ЗАГОРОДЯТЬ ТАМ, ДЕ НЕЛЮБ ХОДИТЬ

Повно. Не поспішаючи

Швиденько

Нехай загородять
Там, де нелюб ходить,
Нехай стежка буде
Там, де милий ходить.

Приспів:

Ой мати, мати,
Калиновий цвіт,
Зав'язала-сь мені, мати,
За нелюбом світ.

Ой мати, мати, мати,
Час мене заміж дати,
Час мені межі люди,—
Може, мені легше буде.

2

Було не рубати
Зеленого дуба,
Було мя не дати
За того нелюба.

Приспів.

Було не рубати
Зелену ліщину,
Було не давати
Молоду дівчину.

Приспів.

ОЙ ВИШЕНЬКИ-ЧЕРЕШЕНЬКИ

Жваво

Ой ви_ шень_ ки че_ ре_ шень_ ки,
 Я_ гід_ ки дріб_ нень_ кі: за доб_ ро_ го
 чо_ ло_ ві_ ка жін_ ка мо_ ло_ день_ ка день_ ка

Ой вишеньки-черешеньки,
 Ягідки дрібненькі;
 За доброго чоловіка
 Жінка молоденька. } 2

Чому вона молоденька?—
 Бо ся не клопоче:
 Піде собі до комори,
 Набере, що хоче. } 2

В понеділок дуже рано
 Йде милий орати,
 Його жінка молоденька } 2
 Йде в корчму гуляти.

А в вівторок ранесенько
 Йде милий з орання,
 Його жінка чорнобрива
 Йде з корчми з гуляння. } 2

«Ой мій милий, чорнобривий,
 Чи-с много виорав?»—
 «Три загопи за увесь день,
 Бо-м ся тебе бояв. } 2

Мила моя, чорнобрива,
 Чи-с много пропила?»
 «Два червоні за увесь день
 Ще й три завинила. } 2

Пішла вона до сусіди
 Та й ся похвалила:
 «А я свого чоловіка
 «Гайдучка»* навчила. } 2

Ой сусіде, сусідочку!
 Берись жінку вчити:
 Запрягай і у борону
 Та йди волочити! } 2

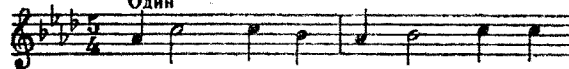
Сам до горба бай сідати,
 В долину тручати,—
 Годі, годі, моя мила,
 А в корчмах гуляти! } 2

* «Гайдучок» — тут танець з присядкою.

ОЙ КИНУ Я БУК НА ЯМУ
(Тандріта)

Широко

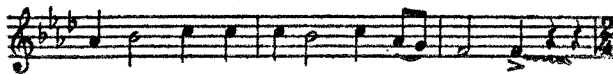
Один

Ой ки_ ну я бук на я_ му.

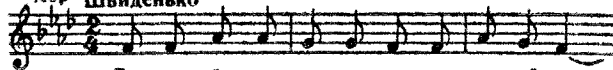

а він по_ за я_ му, не бу_ де_ мо

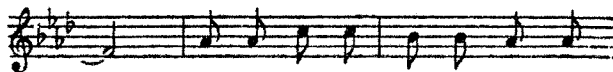

ра_ зом жи_ ти че_ рез тво_ ю ма_ му.

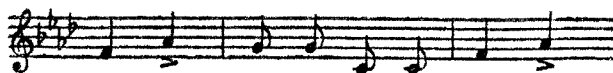
Хор Швиденько

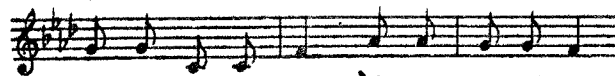
Та не бу_ дем ра_ зом жи_ ти, чу_ най_ да.

та не бу_ дем ра_ зом жи_ ти.

гей. тан_ дрі_ та, чу_ най_ да, тан_

дрі та, чу_ най_ да, дрі_ та, чу_ най_ да,

тан_ дрі_ та, чу_ най_ да, дрі_ та, чу_ най_ да.

Ой кину я бук на яму,
А він — поза яму;
Не будемо разом жити
Через твою маму.

Та не будем разом жити, чунайда,
Та не будем разом жити,
Тандріта, чунайда,
Тандріта, чунайда, } 2
Дріта, чунайда.

Твоя мама говорила,
Моя мама чула,
Твоя мама говорила,
Що я волоцюга.

Твоя мама говорила, чунайда,
Твоя мама говорила,
Тандріта, чунайда,
Тандріта, чунайда, } 2
Дріта, чунайда.

Най я буду волоцюга,
Най я си волочу,
А я маю штири воли,
І тебе не хочу.

А я маю штири воли, чунайда,
 А я маю штири воли, гей
 Тандріта, чунайда,
 Тандріта, чунайда, } 2
 Дріта, чунайда.

А я маю штири воли
 Ще й п'яту корову,
 А тому тебе не хочу
 На свою голову.

А тому тебе не хочу, чунайда,
 А тому тебе не хочу, гей
 Тандріта, чунайда,
 Тандріта, чунайда, } 2
 Дріта, чунайда.

Тримай собі свої воли,
 Тримай си корови,
 Бо я виджу, що не маєш
 На плечах голови.

Бо я виджу, що не маєш, чунайда,
 Бо я виджу, що не маєш, гей,
 Тандріта, чунайда,
 Тандріта, чунайда, } 2
 Дріта, чунайда.

Бодай тобов, дівчинонько,
 Сім раз дідько тріпав:
 Які були темні ночі —
 Я до тебе сліпав.

Які були темні ночі, чунайда,
 Які були темні ночі, гей
 Тандріта, чунайда,
 Тандріта, чунайда, } 2
 Дріта, чунайда.

ОЙ ЧИЯ Ж ТО КРАЙНІЯ ХАТКА

Протяжно

Ой чи_ я ж то край_ня хат_ ка
 Швиденько
 вік_ ном до до_ ро_ ги? Не рад би я
 по_ вер_ ну_ ти, — не суть ме_ не но_ ги. чо_ ги.

Ой чия ж то крайня хатка
 Вікном до дороги?
 Не рад би я повернути — } 2
 Несуть мене ноги.

Не рад би я повернути —
 Ведуть мене очі
 Та й до тої дівчиноньки, } 2
 Що я сидів сночі.

А у тої дівчиноньки
 Мальовані двері,
 Мені гай ся розвиває, } 2
 Як іду до неї.

Мені гай ся розвиває,
 Ягідки дрібненькі...
 Які в мої миленької
 Губки солоденькі! } 2

Ой на греблі шумлять верби,
 Що аж верхи гнуться;
 Віддавайся, дівчинонько,
 Бо вже не візьму ж тя. } 2

Віддавайся, дівчинонько,—
 Будеш в мене свашка,
 Най не каже твоя мама,
 Що я гайдамашка. } 2

Та як же я гайдамашка,
 Най я си волочу,
 Давай мені срібла-злата,
 То вже тя не хочу. } 2

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА В ЛІСІ НА ГОРІСІ

Помірно, плавно

Ой ку_ ва_ ла зо_ зу_ лень_ ка
 в лі_ сі на го_ рі_ сі;
 ша_ нуй ме_ не, мій ми_ лень_ кий.
 як лас_ тів_ ку в стрі_ сі. як лас_ тів_ ку в стрі_ сі.

Ой кувала зозуленька
 В лісі на горісі:
 Шануй мене, мій миленький,
 Як ластівку в стрісі. (2)

Не будеш ня шанувати —
 Не будеш ня мати,
 Бо я тобі не наймичка,
 Щоб в полі орати. (2)

Бо я тобі не наймичка,
 Але господиня,
 Куди підеш, відки прийдеш —
 Хата й не пустиня. (2)

Породила мене мати
 Коло сяночки,
 Коби-м така до роботи,
 Як до співаночки! (2)

Та й коби так до роботи,
 Як співати вмю,—
 Тримав би-с ня, мій миленький,
 Лишень про неділю. (2)

Ой у полі, ой у полі
 Виросла тополя;
 Ліпше мати файну жінку,
 Як сто фалеч поля. (2)

Бо я в полі, бо я в полі
 Хліба не дїждуся,
 З файнов жінков молоденьков
 Лишень нажиюся. (2)

ОЙ МАЛА Я У КОМОРІ ПРОСО

Енергійно. Не поспішаючи

Ой ма_ ла_ я_ у_ ко_ мо_ рі_ про_ со

та й но_ си_ ла_ із_ ко_ мо_ ри_ бо_ са,

а мій ми_ лий_ хо_ тів_ ме_ не_ би_ ти

— я, мо_ ло_ да, ста_ ла_ ся_ про_ си_ ти: Ой

Швидше

сті_й_ же_ ти, не_ бий_ же_ ти, я_ кий_ же_ ти_ ли_

_ хий_ же_ ти! Як_ ти_ ли_ хий, то_ й_ я_ ли_ ха, як

Повільніше

ти_ та_ кий, то_ й_ я_ та_ ка, і_ вся_ на_ ш

Ой мала я у коморі просо
Та й носила із комори боса,
А мій милий хотів мене бити —
Я, молода, стала ся просити.

Приспів: *

Ой стій же ти, не бий же ти,
Який же ти лихий же ти!
Як ти лихий, — то й я лиха,
Як ти такий, — то й я така,
І вся наша родиночка лихая,
І вся наша родиночка така!

Ой мала я у коморі пречку
Та й носила щодня по мішечку,
А мій милий хотів мене бити —
Я, молода, стала ся просити.

Приспів.

Ой мала я у коморі жито,
Не раз мене із-за нього бито,
Як мій милий хотів мене бити.
Я, молода, стала ся просити.

Приспів.

Ой мала я у коморі сало
Та й носила, доки йго не стало,
Як мій милий хотів мене бити —
Я, молода, стала ся просити.

Приспів.

* У наступних куплетах приспів поступово переходить у вільну декламацію.

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

Легко, грайливо

Ой на го_рі два дуб_ки, два дуб_ки,
схи_ли_ли_ся до_куп_ки, до_куп_ки,
схи_ли_ли_ся до_куп_ки.

The musical score consists of three staves of music in a treble clef, key of D major (two sharps), and 3/4 time signature. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement.

Ой на горі два дубки, два дубки,
Схилилися докупки, докупки,
Схилилися докупки.

Вітер ними хитає, хитає,
Козак дівча питає, питає,
Козак дівча питає:

«Ой дівчино, чия ти, чия ти,
Чи вийдеш ти гуляти, гуляти,
Чи вийдеш ти гуляти?»

«Не питай ти, чия я, чия я,
Як вийдеш ти — вийду я, вийду я.
Як вийдеш ти — вийду я.

Ой не є я попова, попова,—
До гуляння готова, готова,
До гуляння готова».

ОЙ НА ГОРІ ЖИТА МНОГО

Помірно

Ой на го_рі жи_та мно_го,
по_ло_ви_на зе_ле_но_го, го_я_я,
по_ло_ви_на зе_ле_но_го, го_я_я.

Ой на горі жита много,
Половина зеленого, го-я-я. (2)

Над тим житом женці рвуться,
За дівчину хлопці б'ються, го-я-я. (2)

Не бийтеся — нема чого:
Котра файна — ні до чого, го-я-я. (2)

Котра файна та й подібна —
До роботи непотрібна, го-я-я. (2)

ОЙ НА ГОРІ ЖОВТА ГЛИНА

Помірно

Ой на го_рі жов_та гли_на,
фай_на дів_ка чор_но_бри_ва, го_я_я,
фай_на дів_ка чор_но_бри_ва, го_я_я!

Ой на горі жовта глина;
Файна дівка чорнобрива, го-я-я! (2)

Ой на горі жовта бляха;
Полюбила дівка ляха, го-я-я. (2)

А як ляха не любити,
Коли з ляхом добре жити, го-я-я! (2)

А у ляшка камизелька,
Пристає ляшок до серденька, го-я-я. (2)

А у ляшка штани білі,
Прийди, ляшку, ще з неділі, го-я-я! (2)

А на ляшку черевички,
Пристає ляшок до мужички, го-я-я. (2)

ОЙ ПІДУ Я ДО МЛИНА, ДО МЛИНА

Не поспішаючи

Трохи швидше

Ой піду я до млина, до млина,
Бо в нас млива вже нема, вже нема.
Там-то, мамцю, мельник,
Там-то, мамцю, добрий,
Там-то, мамцю, хороший,
Меле гречку без грошей!

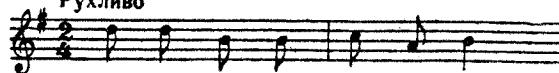
Меле, меле, на кіш насипає,
Обернеться — мене пригортає.
Там-то, мамцю, мельник,
Там-то, мамцю, добрий,
Там-то, мамцю, хороший,
Меле гречку без грошей!

Меле, меле, меле, решетує,
Обернеться — мене поцілує.
Там-то, мамцю, мельник,
Там-то, мамцю, добрий,
Там-то, мамцю, хороший,
Меле гречку без грошей!

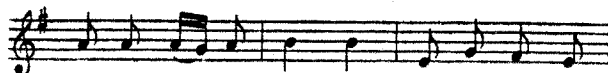
Вчора дощик іспадав, іспадав,
Та й водиці напридбав, напридбав.
Грають всі потоки,
Повні вже лотоки,
Камінь меле, аж гуде —
Завтра вже мука буде!

ОЙ ПІДУ Я ЧЕРЕЗ САД

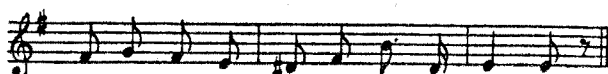
Рухливо

Ой пі_ ду я че_ рез сад.

мо_ же впа_ ла слив_ ка; вий_ ди, вий_ ди,

мо_ я ми_ ла, мо_ я чор_ ноб_ рив_ ка.

Ой піду я через сад,
Може впала сливка;
Вийди, вийди, моя мила,
Моя чорнобривка!

Ой чи ти, чи не ти
По воду ходила,
Ой чи ти, чи не ти
Хвартух загубила?

Ти до мене не ходи,
Я тобі не рівня,
Бо ти хлоп-мотузок,
Я зроду попівна.

Ой піду я до церковці
Богу ся молити,
Як подивляю ся на тебе,
Не мож ся хрестити.

Ой пішов я вулицею,
Було мені стидно:
Ніс я курку під пахвою —
Хвостик було видно.

Ой ходімо до попа,
Що ся в попа діє,
В попа кури поздихали,
А піп самий піє.

Ой женила мене мати,
Женила, женила,
Та й на мені ясеніві
Ви́ла поломила.

* * *

Ой чи ти, чи не ти
Над річков ходила,
Ой чи ти, чи не ти
Хвартух загубила?

А я йшов та й найшов —
Мене мати біла:
Верни, сину, хвартушину,
Буду тя женила!

Як зачала мати сина
Женити, женити,
Та від стола до порога
Кочергов гонити.

Чого віз ся поламав?—
Молодиці цілував.
Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля,
Чого віз ся поламав?—
Молодиці цілував,
Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля.

ОЙ САРАКУ УНГУРЯН

Жваво

Ой са-ра-ку Ун-гу-рян
пі-шов в по-ле по бур-'ян, тра-ля-ля,
ля-ля-ля-ля-ля! Він бу-р'я-ну
не до-віз: по-ла-мав-ся йо-му віз,
тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля!

The musical score is written in a single system with five staves. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Жваво' (Allegro). The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The lyrics are: 'Ой са-ра-ку Ун-гу-рян пі-шов в по-ле по бур-'ян, тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля! Він бу-р'я-ну не до-віз: по-ла-мав-ся йо-му віз, тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля!'. The piece ends with a double bar line.

Ой сараку Унгурян
Пішов в поле по бур'ян.
Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля,
Він бур'яну не довіз:
Поламався йому віз,
Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля-ля.

ОЙ СЛАБА Я, СЛАБА Я

Жваво

Ой сла - ба, я, сла - ба, я -
 бо - лить ме - не го - ло - ва, тра - ля - ля,
 ля - ля - ля - ля, бо - лить ме - не
 го - ло - ва, ще й ко - лі - но та й но - га,
 тра - ля - ля - ля, ля - ля - ля - ля.

Ой слаба я, слаба я,—
 Болить мене голова,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Болить мене голова,
Ще й коліно та й нога,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Запрягайте коні в шори,
 Везіть мене до докторів,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Запрягайте коні в шори,
 Везіть мене до докторів,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Від докторів — до Микити,
 Бо він знає, що робити,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Від докторів — до Микити,
 Бо він знає, що робити,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Від Микити — до Олекси:
 Може стане мені легше,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Від Микити — до Олекси:
 Може стане мені легше,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

А якби ти чоловік,
 Найшов би ти мені лік,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 А якби ти чоловік,
 Найшов би ти мені лік,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Ой піду я у лісок,
 Вирубаю гілочок,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Вирубаю гілочок,
 До жіночих литочок,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

А хто ж тебе так учив,
 Щоби ти мя так лічив,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 А хто ж тебе так учив,
 Щоби ти мя так лічив,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Учив мене старший брат,
 Бо він лічив свою так,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Учив мене старший брат,
 Бо він лічив свою так,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Сирі дрова не горять,—
 За нас люди говорять,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Сирі дрова не горять,—
 За нас люди говорять,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

Сирі дрова куряться,—
 За нас люди журяться,
 Тра-ля-ля, ля-ля-ля-ля,
 Сирі дрова куряться,—
 За нас люди журяться,
 Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля-ля.

ОЙ УМРУ Я, УМРУ

Помірно

Ой умру я, умру,
 буду ся дивити, як буде мій
 милій за мною тужити.
 Ой умру я, умру —
 Буду ся дивити,
 Як буде мій милій
 За мною тужити.

Ой умру я, умру —
 Буду ся дивити,
 Як буде мій милій
 За мною тужити.

А мій милій вмився,
 Пішов, підголився:
 «Коби з хати тіло взяли,
 Я би й оженився!»

Діти тото вчули,
 Ревне заплакали:
 «Мати наша рідненькая,
 Коби ви устали!»

А я тото вчула,
Та й не борзо встала:
«Діти ж мої дрібнесенькі,
Щось я твердо спала!»

«Мила моя, мила,
Яка ти зрадлива:
Ой я гадав, що ти вмерла,
А ти ще й ожила!»

ПІШОВ ДІД ПО ГРИБИ

Помірно

Пішов дід по гриби,
баба по опеньки, баба свої
посушила, дід поїв сиренькі.

The musical score consists of three staves of music in a 3/4 time signature. The first staff begins with the tempo marking 'Помірно' (Moderato). The melody is written in a single treble clef. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, the second line to the second, and the third line to the third.

Пішов дід по гриби,
Баба по опеньки,
Баба свої посушила,
Дід поїв сиренькі.

Баба свої посушила
І борщу зварила,
Та ще й свого дідусенька
До борщу просила.

«Якби-с, бабко, добра була
І діда любила,
То би-с пішла дідикові
Рибочки вловила».

Пішла баба дідикові
Рибочки вловити,
А дід слідом почвалав,
Вби бабку втопити.

«Коби-м бабку утопив,
То би-м не журився,
Та найшов би собі дівку
І з нев оженився».

Бабка як це все узділа,
Так ся розсердила —
Лап дідуса за бороду!
Бух! — Та й утопила!

ПОМАГАЙ БІГ, КУМКО-ЛЮБКО

Помірно

По ма гай біг, кум ко люб ко,

по ма гай біг, по зич те мні

чо ло ві ка, хоч на два дні.

Помогай біг, кумко-любко,
Помогай біг,
Позичте мні чоловіка } 2
Хоч на два дні.

А я вам, кумко-любко,
Добра зичу,
Але свого чоловіка } 2
Не позичу.

Бо мені йго, кумко-любко,
Господь дав,—
Він для мене, кумко-любко, } 2
Господар.

А я вам позичу
 Плуга й борони,
 Чоловіка не позичу — } 2
 Боже борони!

РАЗ ПРИХОДЖУ Я ДОДОМУ

Рухливо, весело

Раз при - ход - жу я до - до - му,
 тро - хи був п'я - нень - кий, та до жін - ки
 з ку - ла - ка - ми при - став, як дур - нень - кий.

Раз приходжу я додому,
 Трохи був п'яненський,
 Та до жінки з кулаками
 Пристав, як дурненський.

«Чого,— кажу,— губи дмеш,
 Чого сердишся,
 Чом до мене не говориш,
 Не повернешся?»

Кидай гребінь, годі прясти,
 Давай їсти-пити,
 Та не дми губи на мене,
 А то буду бити!»

Перестала жінка прясти,
 Та як схопить днище,
 Та за мною!— А я з хати
 Утік на горище.

Як тікав же я на хату —
 Потяг і драбину,
 Бо якби була догнала —
 Перебила б спину!

Може, й вам кому прийдеться
 П'яному бувати —
 Не чіпайте свою жінку,
 А лягайте спати!

СКРИПКА БИ НЕ ГРАЛА

Помірно

Скри_ ка би не гра_ ла,
 як_ би не той сми_ чок,
 чо_ ло_ вік би жін_ ку не бив,
 як_ би не я_ зичок.

Скрипка би не грала.
 Якби не той смичок,
 Чоловік би жінку не бив,
 Якби не язичок. } 2

Чоловік би жінку не бив
 Ні колом, ні буком,
 Якби вона говорила
 До нього не з «фуком». } 2

Чоловік би жінку не бив
 Ніколи, ніколи,
 Якби вона говорила } 2
 До нього поволі.

Чоловік би жінку не бив
 Ніколи даремно,
 Якби вона говорила } 2
 До нього приємно.

ТА ІХАЛА КАТЕРИНА

Помірно

Та і - ка - ла Ка - те - ри - на
 штир - ма кінь - ми во - ро - ни - ми, пи - тає Ва -
 - си - ля: чи близько до се - ла? се - ла?

Та іхала Катерина
 Штирма кіньми вороними,
 Питає Васня:
 «Чи близько до села?» } 2

«Недалеко — лишень миля,
 Катеринко чорнобрива,
 Катеринко моя, } 2
 Чорнобривко моя».

«Катеринко моя,
 Чорнобривко моя,
 Ходімо-підемо } 2
 Ту пшеницю жати!»

«А в пшениці головня —
Болить мене голова —
Я таки не піду
Ту пшеницю жати.» } 2

«Катеринко моя,
Чорнобривко моя,
Ходімо-підемо
Той ячмінь в'язати!» } 2

«А в ячменя довгі ости,—
Болять мене мої кості,
Я таки не піду
Той ячмінь в'язати.» } 2

«Катеринко моя,
Чорнобривко моя,
Ходімо-підемо
Ті курудзи жати!» } 2

«А в курудзах довгі шульки —
Болять мене мої руки,
Я таки не піду
Ті курудзи жати.» } 2

«Катеринко моя,
Чорнобривко моя,
Ходімо-підемо
Ті колопні брати!» } 2

Бо йдуть люди з міста,
Мене ся питають:
А чиї то колопні
В полі пропадають?» } 2

«А най пропадають—
Я до них не піду,
Бо я не кобила,
Аби все робила.» } 2

«Катеринко моя,
Чорнобривко моя,
Ходімо-підемо
До корчми гуляти!» } 2

«А ти бери рубля,
А я беру, милий, два —
Ходімо-підемо
До корчми гуляти!» } 2

КАТЕРИНКО МОЯ, ЧОРНОБРІВКО МОЯ

Помірно

Ка-те-рин-ко мо-я,
чор-но-брів-ко мо-я,
ска-жи ж ме-ні, Ка-те-рин-ко,
звід-ки гос-ті на-ла?

«Катеринко моя,
Чорнобрівко моя,
Скажи ж мені, Катеринко,
Звідки гості мала?» } 2

«Соловій — із Дубівця,
Його брат — із Чубранця,
А мій милий, чорнобривий
Таки з цього села.» } 2

«Катеринко моя,
Чорнобрівко моя,
Скажи ж мені, Катеринко,—
Що-сь їм їсти дала?» } 2

«Соловій їв курку,
Його брат їв гуску,
А мій милий, чорнобривий
Таки собі качечку.» } 2

«Катеринко моя,
Чорнобрівко моя,
Скажи мені, Катеринко,
Де-сь їх спати клала?» } 2

«Соловій — в подушках,
Його брат — на дошках,
А мій милий, чорнобривий
Таки в мене на ручках.» } 2

ЧИ ВИ ЧУЛИ, ТОДОСІЮ

Рухливо

Музична партитура для голосу та фортепіано. Вона складається з трьох рядків нот. Під першим рядком знаходяться слова: "Чи ви чули, тодосію, про такую". Під другим рядком: "чуда сію? Ну-да, правда, ну-да, брешеш,". Під третім рядком: "про такую чуда сію.".

Чи ви чули, тодосію, про такую
чуда сію? Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
про такую чуда сію.

Чи ви чули. Тодосію,
Про такую чудасію?
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Про такую чудасію.

Що попова кобила
По городі ходила.
Ну-да правда, ну-да, брешеш,
По городі ходила.

По городі ходила.
Поросяток водила.
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Поросяток водила.

Поросята кричать —
Вони їсти хотять.
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Вони їсти хотять.

Поросята попоїли,
Зняли крильця — полетіли.
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Зняли крильця — полетіли

Зняли крильця — полетіли
Та й на дуба собі сіли.
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Та й на дуба собі сіли.

Та й на дуба собі сіли,
Помаранчі всі поїли.
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Помаранчі всі поїли.

Помаранчі всі поїли,
Зняли крильця — полетіли.
Ну-да, правда, ну-да, брешеш,
Зняли крильця — полетіли.

ЧОЛОВІЧЕ, ЧОЛОВІЧЕ, ЯКУ МАЮ ГРИЖУ

Жива

чо_ ло_ ві_ че, чо_ ло_ ві_ че,
я_ ку ма_ ю гри_ жу: а ти від_ ніс
мо_ то_ ви_ ло, я я дур_ но сид_ жу.

«Чоловіче, чоловіче,
Яку маю грижу:
А ти відніс мотавило,
А я дурно сиджу. } 2

А ти відніс мотавило
До третьої хати,—
Кажу тобі, що не буду } 2
Сорочок мотати».

«Аги, жінко, з мотавилом,
Що будеш мотати?—
Штири роки, як не виджу } 2
Горстки коло хати.

Другі жінки через зиму
Та вже і попряли,
А у тебе штири горстки } 2
За дверми пропали».

«Чоловіче, чоловіче,
Буду тя просити:
Поможи ми штири горстки } 2
На під поносити.

А як сяду під кожівку,
Аж ми ся дрімає,
Та так ми ся прядво } 2
В нитку не складає.

Ой піду я поза хату:
Що ся в світі діє?
Пішов милий на леваду } 2
Та й коноплі сіє».

«Чоловіче, чоловіче,
Ти не розумієш:
Я ще тоті не попряла, } 2
А ти другі сієш!

Чоловіче, чоловіче,
Роботи не маєш?—
Я ще тоті не попряла,— } 2
Ти ж це добре знаєш!»

ПОВИЛАСЯ ПАВУТИНА

Помірно

По-ви-ла-ся па-ву-ти-на, до-
 -ви-ла-ся, а Ма-рі-я
 на Ва-си-ля у-да-ла-ся:
 я-кі о-чі, та-кі брo-ви, я-кі ру-ки,
 та-кі й но-ги, та-ка й го-ло-
 -ва, як Ва-си-льо-ва.

504

Варіант для 6-го куплета

По-ви-ла-ся па-ву-ти-на,
 по-ви-ла-ся, гей, ну-да, ну-да, да.
 А я в те-бе (за-ко-ха-лась)
 за-ко-хав-ся,
 гей, ну-да, гей, ну-да, ну-да, да.

Повилася павутина, повилася,
 А Марія на Василя удалася:
 Які очі, такі й брови,
 Які руки, такі й ноги,
 Така й голова, як Васильова.

Повилася павутина, повилася,
 А Олена на Івана удалася:
 Які очі, такі й брови,
 Які руки, такі й ноги,
 Така й голова, як Іванова.

Повилася павутина, повилася,
 А Галина на Петруся удалася:
 Які очі, такі й брови,
 Які руки, такі й ноги,
 Така й голова, як Петрусєва.

505

Повилася павутина, повилася,
 А Оксана на Тараса удалася:
 Які очі, такі й брови,
 Які руки, такі й ноги,
 Така й голова, як Тарасова.

Повилася павутина, повилася,
 Гей, нуда, нуда, да.
 А я в тебе закохалась (закохався),
 Гей, нуда, гей, нуда, нуда, да.
 Які очі, такі й брови,
 Які руки, такі й ноги,
 Така й голова, як Васильова.

ОЙ ЧЕРВОНИЙ БУРЯЧОК

Швиденько

Ой чер_ во_ ний бу_ ря_ чок,
 ку_ че_ ря_ ва_ гич_ ка; сва_ тав_ ме_ не
 му_ жи_ чок, а я й о_ ди_ ни_ чка.

Ой червоний бурячок,
 Кучерява гичка;
 Сватав мене мужичок,— } 2
 А я й одиничка.

Сватав мене мужичок,
 Хотів мене взяти,
 Купив мені новий серп— } 2
 Іди в поле жати.

А я серп той узяла,—
 Кинула за себе:
 Не жала я в свої мамки, } 2
 Не буду і в тебе.

В поле мене не бери,
Бо болить головка,
У ліс мене не веди,
Бо боюся вовка. } 2

Купи мені патефон,
То я буду грати,
Найми мені хлопчика —
Буде подавати. } 2

Миски тобі не помию,
Бо ручки не вмочу,
Хату тобі не замету,
Бо таки не хочу. } 2

Ой женися — не женися
Хороший легію,
Ой бери мя — не бери мя,— } 2
Робити не вмю.

ОЙ САПАЛА БУРЯКИ ПІД ЗЕЛЕНИМ ДУБОМ

Жваво

Ой са_па_ла бу_ря_ки
під зе_ле_ним ду_бом, по_лю_бя_ла
бри_га_ди_ра а ку_че_ря_ви_м чу_бом.

Ой сапала буряки
Під зеленим дубом,
Полюбила бригадира
З кучерявим чубом.

Прийди, прийди, бригадире,
До мене додому,
Бо мій милий, чорнобривий
Пішов у дорогу.

Прийди, прийди, бригадире,—
Вечеря зварена:
Вареники і горілка,
І курка печена.

Ой як прийшов бригадир,
 Та й не розглянувся,
 А мій милий, чорнобривий
 З дороги вернувся.

«Бригадире, бригадире,
 Де я тя подію?—
 Вже мій милий, чорнобривий
 Ходить по подвір'ю.

Бригадире, бригадире,
 Сідай у куточку,
 А я скажу миленькому—
 Підсипала квочку».

Прийшов милий та й до хати,
 Почав розглядати:
 «Чи варила, чи топила?—
 Давай вечеряти!»

«Не варила, не топила,
 Мабуть, в хаті гаряче,
 Підсипала білу квочку,
 Мабуть, з хати утече».

«Ой ти, моя жінко мила,
 Іди, добре перевір:
 По-твому, біла квочка,
 По-моєму,— бригадир».

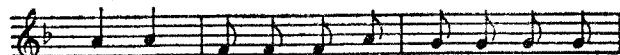
Взяв чоловік та й пасок
 За обидва кінці,—
 Досталося бригадиру,
 Досталося й жінці.

А Я СОБІ ЛАНКОВА

Весело, жваво

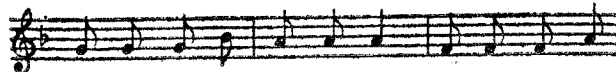
А я со-бі лан-ко-ва ма-лень-ко-го

рос-ту, по-лю-би-ла бри-га-ди-ра,

го-ло-ву кол-гос-пу. Гей-га, ю-ха-ха,

шу-ма-рі-я, ю-ха-ха, по-лю-би-ла

бри-га-ди-ра, го-ло-ву кол-гос-пу.

А я собі ланкова
 Маленького росту,
 Полюбила бригадира,
 Голову колгоспу.

Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
Полюбила бригадира,
Голову колгоспу.

Ой пішла я у колгосп
Та й сіла на лавку:
Товаришу голова,
Дайте мені справку.—
Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
Товаришу голова,
Дайте мені справку!

Та таку ми справку дайте.
Щоби я гуляла,
У колгоспі не робила
Та й премію мала.
Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
У колгоспі не робила
Та й премію мала.

— Ой випишу, випишу,
Випишу потому,
А як сонечко зайде,
Принесу додому.
Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
А як сонечко зайде,
Принесу додому.

А як сонечко зайшло,
Почало смеркати,—
Вже товариш голова
Коло мої хати.

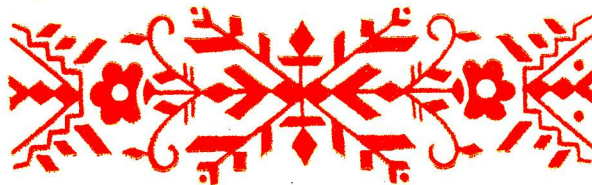
Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
Вже товариш голова
Коло мої хати.

Я півлітра та й на стіл,
А він як напився!
Як зарився в подушки,
Чуть не задушився.
Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
Як зарився в подушки,
Чуть не задушився.

Подивіться, люди добрі,
Та й під тоту постіль:
Де є такий голова,
Як у нас в колгоспі?
Гей-га, юха-ха,
Шумарія, юха-ха!—
Де є такий голова,
Як у нас в колгоспі?

ТА ЯК СОБІ ЗАСПІВАЮ

Помірно

Та як со_бі за_спі_ва_ю
в по_лі за_го_ро_ю,
бу_деш, ми_лий, ба_ну_ва_ти,
до смер_ті за мно_ю.

Та як собі заспіваю
В полі за горою,—
Будеш, милий, банувати
До смерті за мною.

Та не будеш банувати
За мною, за мною,
Але будеш банувати
За роботів мойов.

Бо ні їла, ані пила,
Ні файно ходила,
Лишень тільки слави мої,
Що-м добре робила.

Та я собі заспіваю,
Голосом покочу,
Та мій милий чогось сумний —
Я 'го розохочу.

Та й не ходи, Василечку,
По полю з волами,
Та не толоч мое зілля
Білими ногами.

Та бо тобі мое зілля
Нічо' не pomoже,
Бо ти не мій, я не твоя,
Василю, небоже.

Рости, зілля, рости, зілля,
Як бобове билля,
Кажуть люди — правда буде,—
Що люблю Василя.

Кажуть люди — правда буде,—
А я ся не таю,
Бо на свого Василечка
Чекати гадаю.

ОЙ ВИБИЛА ДВАНАДЦЯТА

Швиденько

Ой ви_ би_ ла два_ над_ ця_ та.

ви_ би_ ла чет_ вер_ та... Те_ пер не йди,

мій ми_ лень_ кий, бо бра_ ма за_ пер_ та!

Ой вибила дванадцята,
Вибила четверта...
Тепер не йди, мій миленький,
Бо брама заперта!

Тепер не йди, мій миленький,
Не тарахкай замки,
Бо я вже ся довідала,
Що йдеш від коханки!

Не сама ся довідала —
Друга ми вповіла,
Не приходь тепер до мене,
Не май до мя діла!

* * *

Та є два нас, товаришу,
Та й два нас, та й два нас!
Та не ходім горі селом,
Та не робім галас!

Бо як будемо ходити,
Галаси робити,
То імуть нас та й запруть нас,
Та ще й будуть бити.

Кого будуть бити, бити?—
Мене будуть бити,
Та хто буде, файна любко,
Мене боронити?

Та й не буду, мій миленький,
Не буду, не буду:
Ти за гору, я за другу —
За тебе забуду.

ТА Я ГАЮ НЕ РУБАЮ

Та я гаю не рубаю,
Гаєм ся обтичу,
Великого закохання
Нікому не зичу.

З великого закохання
Ні слави, ні вжитку:
Чорним очкам спання нема,
Ніжкам — супочинку.

* * *

Дала мене моя мамка
За високі гори,
Не дала ми більше віна,
Лишень одні бджоли.

А ті бджоли розлетілись,
Лиш я ся лишила,
Аби мені лиха доля
Голову сушила.

А йди-ко ти, леда-бідо,
В Дунай утопись,
Та за мною молоденьков
Та й не волочися!

А я піду, а я піду
В Дунай утоплюся,
А ти прийдеш води брати —
Я тебе вхоплюся.

А ти прийдеш води брати
З двома коновками,
А я тебе ухоплюся
Обома руками.

ЯК ГУЦУЛА НЕ ЛЮБИТИ?

Жваво

Як гу-цу-ла не лю-би-ти?—
А в гу-цу-ла вів-ці, а в гу-цу-ла
по- за ре-міль пи-са-ні то-пір-ці!

Як гуцула не любити?—
А в гуцула вівці,
А в гуцула поза ремінь
Писані топірці!

Як гуцула не любити?—
А в гуцула кози,
А в гуцула поза ремінь
Писані занози!

Як я схочу гарбуз їсти,
 Я гарбуз посолою,
 Як я схочу за діда йти — } 2
 Я діда підголю.

ОЙ НЕ БАЙКА, МОЯ МАМКО

Швиденько

Ой не бай_ ка, мо_ я мам_ ко,
 не бай_ ка, не бай_ ка, а я со_ бі
 по_ лю_ би_ ла хлоп_ ця Ми_ ко_ лай_ ка.

Ой не байка, моя мамко,
 Не байка, не байка,
 А я собі полюбила
 Хлопця Миколайка. } 2

А я собі полюбила
 Хлопця Миколину.
 Що сіяють кучерики
 На всю полонину. } 2

* * *

Кажуть мені гарбуз їсти —
 Гарбуз не солений,
 Кажуть мені за діда йти — } 2
 А дід не голений.

ОЙ СЯДУ Я НА КОНИКА

Помірно

Ой ся-ду я на ко-ни-ка
 та все го-я, го-я, де во-ро-та
 за-ма-є-ні, там дів-чи-на мо-я.

Ой сяду я на коника,
 Та все гоя, гоя,
 Де ворота замаєні,
 Там дівчина моя.

Де ворота замаєні,
 Там, де нова брама,
 То там моя дівчинонька,
 Як намальована.

Але, брате-товаришу,
 Будемо ся бити:
 Ти не ходи, де я ходжу
 Дівчину любити.

ВЕСЕЛА-М СЯ НАРОДИЛА

Помірно

Ве-се ла-м ся на-ро-ди-ла,
 ве-се-ла-м за-ги-ну, бо я сво-ю
 на-ту-роч-ку ні-де не по-ді-ну.

Весела-м ся народила,
 Весела-м загину,
 Бо я свою натурочку
 Ніде не подіну.

Весела-м ся народила,
 Веселого дому,
 Усім людям веселенька
 І своему милому.

* * *

Співаночки мої любі,
 Де я вас подію?
 Заберу вас в запасочку,
 По полю розсію.

А як прийде мій миленький
Нивоньку орати,
Буде тії співаночки
По полю збирати.

А я тії співаночки
На папері пишу,
Як ся буду віддавати,
То сестрі залишу.

Ой де ж ти ся, моя мила,
Співати навчила?
— Як поїд гай зелененький
Жито волочила.

Волочила, волочила
Воликом чорненьким,
Навчив мене співаночок
Хлопець молоденький.

Ой жила я в свої неньки,
Співала, гуляла,
А як пішла до свекрухи,—
Все позабувала.

Ой співайте, парубочки,
Котрий голос має,
Нехай тая дібровонька
Від нас розлягає.

* * *

Ой вийду я за стодолу,
Стану на соломі;
Як милого не любити,
Коли видко з дому?

Як милого не любити,
Коли подобонька,
Біле личко, чорні брови,
Як у соколонька.

Ой на дубі кора груба,
На липі тоненька,
Нема любка, щоби сказав:
«Ти моя миленька».

Ой до млина доріжечка,
До млина, до млина,
А хто ж мені жито змеле,
Коли любка нема?

А хто ж мені жито змеле,
Пшеницю спетлює,
А хто ж мене, молоденьку,
В личко поцілує?

Дощик іде, роса пада
На білу березу,
А я свому миленькому
Сорочку мережу.

Ой на моїй оболоні
Два дубки зелені;
Прийди, прийди, мій миленький.—
Двері відхилені.

Я гадала, молоденька,
Що то сонце сходить,
А то милий, чорнобривий
По садочку ходить.

Білі гуси, білі гуси
 На ставу, на ставу.
 А я свого миленького
 Пізнаю по стану.

А я свого миленького
 Пізнаю здалека,
 Бо він тонкий і високий,
 Як в лісі смерека.

Не стій, милий, під віконцем,
 А заходь до хати,
 Впало в мене веретено,
 Нікому подати.

* * *

Як я собі заспіваю
 Та й на тій долині,
 Піде голос попід колос
 По всій Буковині.

Як я собі заспіваю —
 Далеко ня чути,—
 Аж на тото подвір'ячко,
 Де я маю бути.

Як я собі заспіваю
 Та й на тім лапочку,—
 Вийди, вийди та й послухай,
 Серце Миколочку!

ТА ДО МЕНЕ, ЛЕГІНИКИ

Помірно

Та до ме_ не, ле_ гі_ ни_ ки,
 до ме_ не, до ме_ не, та со_ лод_ ка
 яб_ лі_ ноч_ ка пе_ ред ха_ ти в ме_ не.

Та до мене, легіники,
 До мене, до мене,
 Та солодка ябліночка
 Перед хати в мене.

Та солодка ябліночка,
 І добре вродила,
 Ще солодша дівчиночка
 Попід ню ходила.

Та ходила по садочку
 І яблучка рвала,
 Котрі файні парубочки,
 То лиш тим давала.

«Ой я була, мій ненечку,
Була на толоці,
Не сама я додому йшла:
Привели ня хлопці».

ТА Й НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

Жваво

Та й на ста_ву, на ста_воч_ку
два ка_чу_ри пли_ли; два па_руб_ки
дів_чи_нонь_ку до_до_му во_ди_ли.

Та й на ставу, на ставочку
Два качури плали;
Два парубки дівчиноньку
Додому водили.

Не ведіть ня вуличками
Попід тоті скали,
Бо є в нашій хаті світло,—
Відай, ненько встали.

Увійшла я та й до хати
Та й си розгорнула,
Ненько з кленка батожину:
«Де ти, доню, була?»

ОЙ УПАЛА ЗВІЗДА З НЕБА

Швиденько

Ой у - па - ла звіз - да з не - ба
 та й роз - си - па - ла - ся, — дів - чи - нонь - ка
 по - зби - ра - ла та й у - ти - ка - ла - ся.

Ой упала зірка з неба,
 Та й розсипалася,—
 Дівчинонька позбирала
 Та й утикалася. } 2

Ой коби я така красна,
 Як та зірка ясна,
 Світила бих на все поле,
 Ніколи б не згасла. } 2

Світила б я на все поле,
 На трави буйненькі,
 Мене скрізь би пізнавали
 Хлопці молоденькі. } 2

ОЙ ТАМ ТАНЦІ, ОЙ ТАМ ТАНЦІ

Жваво

Ой там тан - ці, ой там тан - ці,
 там ве - ли - кі зу - зи, і - шов шу - рик
 до мли - на та й їв ку - ку - руд - зи.

Ой там танці, ой там танці,
 Там великі зузи,
 Ішов шурик до млина
 Та й їв кукурудзи. } 2

А я хлопець молоденький,
 Добре ся наставив —
 Вдарив шура топоріщем,
 Аж шура ся направив. } 2

Та як прийшов додомочку
 Та й кажу я жінці:
 «Я вбив, жінко, того шура,
 Що був на млинівці». } 2

Жінка мені вповідає:
 «Це добра робота!—
 Як ти вмієш щури бити,— } 2
 Не треба нам kota.

Як ти вмієш щури бити,
 А миші лапати,—
 Не треба нам, чоловіче, } 2
 Kота годувати».

ТИ СПІВАКУ-НЕБОРАКУ

Помірно

Ти співаку-небораку,
 хто ти вчив співа-тя? — Таки мене
 до співанок породила ма-ти.

Ти співаку-небораку,
 Хто ти вчив співати?—
 Таки мене до співанок } 2
 Породила мати.

Ти співаку-небораку,
 Ти співати вмієш,
 Чому тоді не співаєш, } 2
 Як ти зголоднієш?

А в співака ні сардака,
 Ні 'дної сорочки —
 Від неділі до неділі } 2
 Складав співаночки.

Я співав би співаночок —
 Не вмю, не вмю,
 Бо чужая стороночка — } 2
 Не смю, не смю.

Та чужая стороночка,
 Та чужії люди,—
 Як я не вдам заспівати — } 2
 Сором мені буде.

Сором буде, сором буде
 Не мені самому,
 А ще гірше сором буде } 2
 Товаришу мому.

Товаришу, товаришу,
 Потоваришуймо,—
 Візьмим собі по дівчині } 2
 Та й господарюймо.

Візьмим собі по дівчині,
 По людській дитині,
 Та щоби з нас були газди, } 2
 А з них господині.

Оженився мій товариш,
 А я не гадаю,
 Ідуть літа марно з світа, } 2
 Як лист по Дунаю.

Ой ти, тихий Дунайчику,
 Тиха вода в тобі;
 Ти, дівчино, серце мое,— } 2
 Поговорім собі.

ТИ СПІВАКУ-НЕБОРАКУ, НА ЩО СЯ НАДІЄШ

Помірно

Ти спі_ ва_ ку- не_ бо_ ра_ ку,
 на що ся на_ ді_ єш: чи на то_ ті
 спі_ ва_ ноц_ ки, що ба_ га_ то вмі_ єш?

Ти співаку-небораку,
 На що ся надієш:
 Чи на тоті співаночки,
 Що багато вмієш?

Будуть твої співаночки
 Горами літати,
 Будеш мене, мій співаку,
 В'одно споминати.

А співати — не писати —
 Я співати вмю,
 А лиш тоді не співаю,
 Коли зголоднію.

Як я собі заспіваю,
Як я собі вікну,
Багач, може, одуріє,
Дасть за мене дівку.

* * *

Нема танцю на всім світі,
Як та коломийка,
Вона душу вириває
З мого серденька.

Як заграю, заспіваю —
Туга пропадає,
Бо то наша коломийка
Таку силу має.

Коломийки мої любі,
Де ж я вас подію?
Збирав я вас в лісах, горах —
По полю розсію.

* * *

Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,
Клади кладку через річку,
Щоб переходити.

Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе кохати,
Клади кладку через річку
До самої хати.

Ой засвіти, дівча, свічку,
Най перейду річку,
А засвіти, дівча, обі,
Най перейду д'тобі.

* * *

Ой кувала зозулиця
Та й сказала: ку-ку;
Куди гепну — туди гуля,
Бо міцний на руку!

Ой кувала зозулиця
У гаю, у гаю;
Біжить баба з кривим буком —
Тікай, Миколаю!

А хлопчики-воробчики,
А хлопчики-дунці,
Вас їхало двадцять штири
На чубатій курці.

* * *

Ти Микола, я Микола,
Ми оба Миколи,
Тебе били коло церкви,
Мене — коло школи.

Тебе били коло церкви,
Бо ти пив горівку,
Мене били коло школи,
Бо цілував дівку.

* * *

Ой чого ти поскрипуеш,
Смерекова хата?—
Нема добра в нашім краю,
Бо панів багато.

Ой прийшов я та й до села —
Громада бідує,
І піп дере, і дяк дере,
І пан не дарує.

Через кладку йду на грядку
Та й си так гадаю:
Чи є ще десь біда гірша,
Як у нашім краю?

* * *

Ой зацвіла синя квітка
На плоті, на плоті;
Ой змарніло біле личко
На панській роботі.

Бодай пани панували,
Бодай пани жили,
Бодай пани межі люди
З торбами ходили.

* * *

Буковино моя мила,
Мій солодкий краю,
Я за тебе, сиротино,
Нишком спогадаю.

Та заплачу жалібненько
На чужій сторонці,
Бо так в'яну і всихаю,
Як листок на сонці.

Рідне слово тут не чути,
Пусто тут усюди,
Тут не наші буковинці,
А чужії люди.

Тут ні друга, ні родини,
Ні рідної хати,
Тяжко, боже, на чужині
Вік свій вікувати.

ДІВЧИНОЧКО МОЛОДЕНЬКА

Помірно

Дів_чи_ноч_ко мо_ло_день_ка,
чи пі_деш за ме_не? -- Бу_деш ши_ти,
у за_пря_да_ти, го_ду_ва_ти ме_не.

Дівчиночко молоденька,
Чи підеш за мене?
Будеш шити, запрядати,
Годувати мене.

Хіба би я дурна була,
Розуму не мала,
Вби я шила, запрядала,
Тебе годувала.

Я у свої мамунечки
Була одиничка,
Та по воду не ходила,
Бо в саду кирничка.

Дівчиночко — біле личко —
Товар за водою,
А ти плачеш за товаром,
А я за тобою.

А ти плачеш за товаром,
Товар завернути,
А я плачу за тобою,
Аби з тобов бути.

* * *

А на отій полонині
Дрібний дощик крапав;
Скажи мені, мій миленький,
Чо' ти за мнов плакав?

А я плакав, а я плакав
З жури великої,
Бо я гадав, що не найду
Другої такої.

Куди ходив, — скрізь находив
На личко файнішу,
Але уже не находив
На серце милішу.

ОРЕ БАГАЧ, ОРЕ БАГАЧ

Помірно

О ре ба гач, о ре ба гач
го лу би ми во ли, га дав ба гач,
що не зій де на бі ду й ні ко ли.

Оре багач, оре багач
Голубими воли,
Гадав багач, що не зійде
На біду ніколи.

Гадав багач, що не зійде,
Що буде багатий,
Має хліба обороти —
Не буде вмирати.

А як прийшла а смертьока
Багача стинати —
Зачав багач свої слуги
По сусід зсилати:

Та ідть-ко, сусідочки,
Багача прощати,
Бо в багача много гріхів —
Не може сконати.

Пірвалися посторонки,
Попадали дзвони,
Який багач дуже грішний —
Най господь боронить!

ЗАГАДАВ СИ НАШ ГОРОБЧИК

Жваво

За га дав си наш го роб чик
во се ни же ни ти, та синич ку
ла сі воч ку за жіноч ку взя ти.

Загадав си наш горобчик
Восени женити,
Та синичку-ластівочку
За жіночку взяти.

Мудрагало скрипку грає,
Голуб — цимбалісти,
А той котик-чорнохвостик
Не має де сісти.

А та свиня-господиня
Їсти їм варила,
А якийсь пацюк носив їм
Як меду, так пива.

А ворона — стара жона
Пішла танцювати,
А сорока білобока
Пішла переймати.

А той котик-чорнохвостик
Стоїть на сторозі,
А муха ся піднапила
Та й спить на морозі.

А муха ся піднапила
Та й з хрущем ся біла,
Та як втяла хруща в писок —
Хрущ опустив крила.

А як прийшов мотилище
Судити судище, —
Узяв муху попід боки,
Всадив на бантище.

Меш ти, мухо, тее знати
Та меш пам'ятати,
Та як мого кума хруща
В писок затинати.

ОЙ ЖЕНИЛА МЕНЕ МАТИ

Помірно

Ой же_ни_ла ме_не ма_ти,
же_ни_ла, же_ни_ла, та ка_за_ла
то_ту бра_ти, що ме_ні не ми_ла.

Ой женила мене мати,
Женила, женила,
Та казала тоту брати.
Що мені немила.

Та казала тоту брати
З кіньми та волами,
А як сяду коло неї —
Вмиюся сльозами.

Та казала тоту брати,
Тоту різнооку —
Одним оком в Сторожинець,
Другим — у Глибоку.

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛИЦЯ НА ХАТІ, НА РОЗІ

Помірно

Ой ку_ва_ла зо_зу_ли_ця
на ха_ті, на ро_зі; нес_ла дів_ка
в по_ле їс_ти, всну_ла на до_ро_зі.

Ой кувала зозулиця
На хаті, на розі;
Несла дівка в поле їсти,
Вснула на дорозі.

Ой не файно, дівчинонько,
По дорогах спати,
А я піду в чужі села,
Буду вповідати.

А не вповіш, файна душко,
Нікому, нікому,
Я наряду сорок пасем,
Понесу додому.

Я нап'яла сорок пасем —
Нема мотовила:
Сирі дрова не горіли —
Я ним підпалила.

І ТИ ГУЦУЛ, І Я ГУЦУЛ

Енергійно. Розмашисто

І ти гу_цул, і я гу_цул —
о_ба ми гу_цу_ли. та нас ма_ти
по_ро_ди_ла, що та_то й не чу_ли!

І ти гуцул, і я гуцул,—
Оба ми гуцули,
Та нас мати породила,
Що тато й не чули!

Та нас мати породила
В середу до днини,
А я вбувся в постолята —
Гайда до дівчини!

ЧОГО ТОТА ПОЛОНИНА НАВЕСНІ ВЕСЕЛА?

Жваво

Чо- го то- та по- ло- ни- на
на- вес- ні ве- се- ла? — Же- нуть лю- ди
ху- до- боч- ку із кож- но- го се- ла.

Чого тота полонина
Навесні весела?—
Женуть люди худобчку
Із кожного села.

Чого тота полонина
Та й повеселіла?—
Овечками, корівками
Вна ся засіріла.

Пішов Василь по корови,
Михайло — по воли,
Почала ся полонина
Смутити поволі.

Ой упали білі зими,
Буйні вітри віють,
Та не чути в полонині,
Овечки не білють.

Та не чути в полонині,
Корівці не ричуть,
Та не чути доярчок —
Корівок не кличуть.

Лишилася полонина,
Лишилася тоя,
Лишилася в полонині
Дівчинонька моя.

ЧИ Ж Я ТОБІ НЕ КАЗАЛА

Помірно

Чи ж я то_бі не ка_за_ла,
мій ми_лий, в не_ді_лю: сва_тай ме_не,
хоч не сва_тай — ро_би_ти не вмі_ю.

«Чи ж я тобі не казала,
Мій милий, в неділю:
Сватай мене, хоч не сватай —
Робити не вмію.

Вогонь тобі не запалю,
Бо за мнов не горить,
Хату тобі не замету,
Бо попереk болить.

Миски тобі не помию,
Бо руки не вмочу,—
На гуляння з тобов піду,
Бо гуляти хочу.

Через жито стежка вбита,
Горох некошений;
Чом, мій милий, чорнобривий,
Ходиш засмучений?

Прошу тебе, мій миленький,
Не вдавайся в тугу,
Як я тобі не в подобі --
Сватай собі другу».

«Тепер кажеш, моя мила,
Другої шукати,
Коли я ся та находив
Коло твої хати».

«Але ж ти ся та находив —
Я не виходила,
Ти не міг ся здогадати,
Що-м тя не любила?»

«Але й було, моя мила,
Яблучка не їсти,
Коли мала ти на думці
Мені відповісти».

«Ти, дурненький, носив, носив,
Я, розумна, брала,
Прийшла зима — яблук нема,
Щоби-м ти віддала».

ОЙ КАЗАЛА ГОЛУБАНА

Вільно. Задумливо

Ой ка_ за_ ла го_ лу_ ба_ на
сі_ ро_ му би_ ко_ ві: «Ми не ма_ ем,
сі_ рий би_ ку, га_ раз_ ду ні_ ко_ ли».

Ой казала голубана
Сірому бикові:
«Ми не маєм, сірий бику,
Гаразду ніколи.

Бо ти собі в зимі в ярмі,
А навесні в плузі,
А я сама, як сирота,
Вирикую в лузі».

«Ой у зимі все їж сіно,
В літі паси паші,
Та лиш носи господарю
Молока до каші».

ОЙ ЯК ТРОПНУ ЧОБОТАМИ

Жваво

1,2,4 Ой як троп_ ну чо_ бо_ та_ ми,
до ле_ ду, до ле_ ду, а со_ лод_ ша
мо_ ло_ дич_ ка від цук_ ру, від ме_ ду.
3,5 У_ пав сні_ жок на мо_ рі_ жок,
ста_ ло си во_ до_ ю; що_ єсь, ми_ ла,
на_ ро_ бя_ ла? — Ги_ ну за то_ бо_ ю.

Ой як тропну чоботами
До леду, до леду,
А солодша молодичка
Від цукру, від меду.

Ой солодша молодичка
Від цукру, від груші,
Хіба би і той не любив,
Що не має душі.

Упав сніжок на моріжок,
Стало си водою;
Що-єсь, мила, наробила? —
Гину за тобою.

Що-єсь, мила, наробила,
Що-єсь мені дала
Коло тої кирниченьки,
Де ти воду брала?

Коло тої кирниченьки,
Де голуб купався,
Що-єсь, мила, наробила —
Я не сподівався.

* * *

Била мене моя мамка,
Била по битому,
Щоби я си не дивила
В очі жонатому.

А хоч мене, мамко, убий,
А хоч мене вішай, —
Та жонатий від парубка
Багато файніший.

560

Бо парубок похвалиться,
Що купив горівки,
А жонатий ме мовчати,
Бо боїться жінки.

* * *

Через гору воду несла,
Через поле ішла,
Хустинков си накривала,
Аби була пишна.

Хустинков си накривала,
Аби не згоріла,
Молочком си обмивала,
Щоби була біла.

Та не питай, гуцулику,
Чо' гуцулка красна,
Бо гуцулка ціле літо
Товарітка пасла.

Та не питай, гуцулику,
Чо' гуцулка біла,
Бо гуцулка ціле літо
В холоді сиділа.

* * *

Ой багацька дівчиночка,
Багацького зросту,
Поломила людям плоти:
Чухала коросту.

561

Ой богацька дівчиночка
Йде до церкви боса,
Мотузком си вперезала,
Течуть шмарки з носа.

* * *

Сіда-ріда, сіда-ріда,
Сіда-ріда й дана,
Ще буду си рік любити,
Хоч буду віддана.

Ще буду си рік любити,
Два роки кохати,
Було мене, моя мамко,
Ще не віддавати.

Та як тебе, моя донько,
Ще не віддавати:
Піють півні, піють другі —
Ти не йдеш до хати.

Та най піють, та най піють,
Най си робить днина,
А ти мене, моя мамко,
Бити не повинна.

* * *

Тіда-ріда, тіда-ріда,
Побила мя біда,
Не велика, не маленька —
Любка солоденька.

Не можу си вперезати,
Не можу си вбути,
Не можу тя, файна любко,
Ніколи забути.

Забув би-х тя, файна любко,
Забув би-х тя швидко,
Коби з мого подвір'ячка
На твоє не видко.

А бодай те подвір'ячко
Вогником згоріло,
Щоби мене, молодого,
Туди не кортіло!

* * *

Ой судома, моя мамко,
Судома, судома,
Якби-с мене оженила,
Сидів би я дома.

Якби-с мене оженила,
Я би постаткував,
Попід чужі перелази
Нічку не ночував.

Попід чужі перелази,
Попід чужі кучі
Загубив я постолятка,
Загублю й онучі.

Молодиці, як зірниці,
Дівчата, — як сонце,
Не раз мені нічка прийшла
Під ваше віконце.

Не боюся ні жандарів,
Ні панського суду,
Бо я хлопець молоденький,
Без любки не буду.

ЯК Я СОБІ НАГАДАЮ

Жваво

Як я собі нагадаю,
Як то було зразу,
Йке то було цілування
Коло перелазу.

Як я собі нагадаю,
Що я любку маю —
Іду в воду та без броду,
Кладки не питаю.

Як я собі нагадаю,
Які в любки очі —
Не боюся ні жандарів,
Ні темної ночі.

ОЙ КУВАЛА ЗОЗУЛИЦЯ, КУВАЛА, КУВАЛА

Жваво

Ой ку_ва_ла зо_зу_ли_ця,
ку_ва_ла, ку_ва_ла; ма_ла ба_ба
дві ко_ро_ви та й о_бі про_да_ла.

Ой кувала зозулиця,
Кувала, кувала;
Мала баба дві корови
Та й обі продала.

Мала баба дві корови
Та й обі продала,
Та й купила бринзолетка,
Щоби ся віддала.

Сидить баба на одинку,
Одинок ся хилить,
На бабині бринзолета
Ніхто ся не дивить.

Сидить баба під одинком
Та й малює брови,
Ідуть люди, питаються:
«Де твої корови?»

«Ой мала я дві корови
Та й обі продала,
Та й купила бринзолетка,
Щоби ся віддала.»

Взяла баба два каплуни,
Третього кугута,
Ніхто бабу не сватає —
Баба стала люта.

Сидить баба на запічку,
Гріється, гріється,
Та все собі подумує,—
Чо' не віддається?

Чекай, бабо, чекай, бабо,
Най вродять лисниці,—
Будем тебе віддавати
На другі м'ясниці.

А м'ясниці проминули,
Настало говіння,
А ми бабу — бух у яму,
Ще й зверху каміння.

Лежить баба, лежить баба
Та й ся не киває,
Та й уже ся за віддання
Нічо' не питає.

ОЙ ПІДУ Я В ПОЛОНИНУ

Помірно

Ой піду я в по-ло-ни-ну,
на-лом-лю ка-ли-ни, кор-тить ме-не
по-вер-ну-ти та й до бі-да-ши-ни!

Ой піду я в полонину,
Наломлю калини,
Кортить мене повернути
Та й до бідашини!

А у тої бідашини
Двері розтворені,
Цвіток ми си розвиває,
Як іду до неї!

Цвіток ми си розвиває —
Червона калина,
Люблю тебе, файна любко,
Любко чорнобрива!

***

А у любки тонкі губки,
Тоненькі, тоненькі,
Вони медом не мащені,
А враз солоденькі.

Ой любочко солоденька,
Які в тебе губки! —
Намастила мамка медом,
Як були манюнькі.

Намастила мамка медом,
Та й забула втерти,
Щоби були солоденькі
До самої смерті.

***

Ой ходив я до Параски
По чотири разки,
А Параска показала
Усі перелазки.

«Оцим будеш приходити,
А цим відходити,
А тим будеш утікати,
Як будуть тя бити».

Утікав я від Параски
Через перелазки —
Ударила якась біда
По штанах три разки.

А я кричу: «Гвалту, люди!
Чого біда хоче?»
А він мене четвертий раз:
«Чого ходиш вночі?»

Ой дівчино молоденька,
Ти велика зрада,
Якби мене порубали,
Ти би була рада.

Якби мене порубали,
На лавку поклали,
Ти би тоді іказала,
Що добре ся мали.

* * *

Та женила мене мамка,
Женила, женила,
Та на мені ясенові
Вила поломила.

Та женила мене мамка,
Женила, женила,
Та казала тоту брати,
Котра мні немила.

Та казала мені брати
Тоту пелехату —
Вона буде пелехами
Замітати хату.

* * *

Ой забрала вода поле,
Лишилися пеньки;
Ой як тяжко прожити
Без тата, без неньки!

Є ми тяжко на серденьку,
Як мокре каміння,
Майте, люди, на сироту
Хоч трохи сумління!

На тім боці, при потоці
Пасе баран дикий;
Сиріточка як заплаче,
Тоді жаль великий.

На тім боці, при потоці
Овечки пасуться;
Сиріточка як заплаче,
Аж гори здригнуться.

Ой як тяжко каменеві
Над водою буги,
То так тяжко сиротині
На цім світі бути.

Яка рибка веселенька
З водою поплила,
Так би мені добре було,
Якби мамка жила.

* * *

А скрипочка гарно грає,
Та я і не чую,
Через чужі молодиці
Дома не ночую.

А рад би я, моя мамко,
Дома ночувати:
Довга нічка в пилипівку —
Ні з ким розмовляти.

Довга нічка в пилипівку,
Я не досипляю:
Дайте дозвіл бідну брати,
Бо я ї кохаю.

* * *

Ой Семене та й Семене,
Сідай коло мене,
Пізнам тебе по бесіді,
Чи ти любиш мене.

Пізнам тебе по бесіді,
По твоїй говірці,
Чи ти любиш мене всюди,
Чи лиш при горівці.

* * *

Ой післала мене мати
Конопельки брати,
В конопельки зелененькі
Я лягаю спати.

До полудня спала, спала,
Від полудня встала,
А надвечір заввихнулась—
Три в'язці набрала.

Не сама я набирала —
Кума помагала,
А я кумі — мірку муки
І букату сала.

Щоби кума та й нікому
Це не вповідала,
Що вна мені лінивенькій
Та й допомагала.

* * *

Закувала зозулечка,
Та тужить, та тужить;
Нема мого миленького:
Цісареві служить.

Та кувала зозулечка
За током, за током;
Будеш, милий, банувати
За тогідним роком.

Будеш, милий, банувати,
Та будеш думати,
Меш ходити, си дивити,
Не меш любки мати.

Коли найдеш собі любку
Багатшу, фاینішу,
А ніколи вже не знайдеш
На серце милішу.

* * *

Невелика цариночка,
Лиш сім копиць сіна;
Візьму собі дівчиночку
Без волів, без віна.

А як буде дівчиночка
Душею багата,
Будуть воли та й корови,
Та й новенька хата.

* * *

Ой вийду я на царину,
А на ній ожина,
Не був би я на царині,
Якби не Ярина.

Ой вийду я на царину,
Та й стану, та й стану —
Одна любка несе книші,
А друга сметану.

А я книші у пазуху,
А сметану вип'ю,
Одну любку поцілую,
А на другу кліпну.

* * *

Ой вийду я на царину,
На царині чічка,
Не був би я на царині,
Якби не Марічка!

А Марічка товар пасе,
Товар завертає,
Під ручкою притулиться,
На мене моргає.

574

* * *

Ой із плаю, білі гуси,
Із плаю, із плаю,
А я з своїм музикантом
Більше си не знаю.

А я стала з музикантом,
Захопили зорі,
А він собі у долину,
А я собі д'горі.

* * *

Ой до танцю, легініки,
До танцю, до танцю!
Усі беріть по дівчині,
Мені лишіть Анцю.

Заграй мені, музиченьку,
Заграй-ко, заграй-ко,
Сидить курка на гніздечку,
Знесе тобі яйко.

Я сапала кукурудзу,
Та й втяла фасольку;
Полюбила легініка —
Купив парасольку.

У Василя коло хати
Виросла берізка;
Хто ї буде доглядати?
Марічка-невістка.

575

Били по́па, так, як сно́па,
Били паличками,
Щоби́ більше та́ й не ходив
За молодичками.

Ой дівчата-ластів'ята,
Приставайте д'мені,
Бо я хлопець молоденький,
Не маю газдині.

Скакав баран через паркан,
На нім чорна вовна,
Та я би то заспівала,
Коби склянка повна.

Ой кувала зозулечка
На пеньку, на пеньку,
А хто мене поцілує,
Таку мацюпеньку?

Ой кувала зозулечка,
Кувала зозулька,
Та най собі заспівають
Бобик і фасулька.

Ой дай, боже, здоров'ячка,
Та дай, боже, віку,
Насамперед, миленькому —
Потім чоловіку.

* * *

Товаришу, товаришу,
Добре си тримаймо,
З цього боку на той бік
Дівчину не даймо.

576

З цього боку на той бік
Далеко ходити,
Кладім кладку на Сереті,
Щоби не бродити.

Кладім кладку на Сереті,
Золоте поруччя,
Щоби ми си не втопили,
До милої йдучи.

* * *

А я піду та й на гору,
На гору крутую,
Подивляюся на долину,
На воду биструю.

Подивляюся на долину —
Вода рибку гонить...
Яке було закохання!
Тепер не говорить.

Добре було постоїти,
Та й поговорити!
Тепер з жалю великого
Не мож ся дивити.

* * *

А я хлопець молоденький,
Лишень до розбою!
А як вийду на царину —
Гусяти си бою.

577

А я гусю кажу: сю-сю,
А гусятко сіло,
Якби була не палиця —
Було би мня з'їло.

Якби була не палиця,
Не та луговина,
Була би мня молодого
Гуска укусила.

* * *

Ой у мене серед хати
Верба посаджена;
Кажуть люди, що я дурна —
Я така вроджена.

Кажуть люди, що я дурна,
А я си не бою:
Молодов си надурію —
Старов си в спокою.

* * *

Ой ішов я до Марічки
Темненької нічки,
Та як упав у кропиву —
Чуть не вмер без свічки!

А як ішов від Марічки
Темними лугами,
Та як дала жаба рийки —
Я врився ногами.

578

* * *

Ой хвалився багачий син,
Що вміє косити,—
Забив косу у купину
Та й став голосити.

«Ой дівчата-ластів'ята,
Я вас дуже прошу:
Допоможіть витягнути
Із купини косу!»

А як прийшла дівчинонька
Та стала казати:
«Рубай траву невисоку —
Не будеш плакати.

Рубай траву невисоку
Посеред сердечка,
Щоби тебе не боїло
В того поперечка.

Коси, коси, багачиську,—
Най твій розум знає,
Як то тяжко хліб насущний
Бідний заробляє!»

* * *

Ой мав же я та дві любці,
Обі Катерини,
Одна сидить при горбочку,
Друга — при долині.

37*

579

Я до тої при долині
Горішки покочу,
А до тої при горбочку
Сам си приволочу.

А у тої при долині
Воли та корови,
А у тої при горбочку
Лише чорні брови.

* * *

Подивися, чоловіче,
Чи я не газдую:
Виріс будяк серед хати —
Я ним не требую.

Виріс будяк серед хати,
Кропива кутами,
Куди я си повертаю —
Хлопців громадами.

* * *

Гуцулик мій молоденький,
Гуцулик мій душка,
А черлена політичка
Кругом капелюшка.

А черлена політичка
Ще й навине перце, —
Ходи, най тя поцілаю,
Гуцулику, серце!

* * *

Здибало ня три гуцули,
Дають ми три леви,
Щоби я йшла відповісти*
Свому Василеві.

А я гроші в них не беру,
Бо я гроші губляю,
Василеві не відповім,
Бо я його люблю.

Співала би співаночки
Самі коротенькі,
Любила би-м легіники
Самі молоденькі.

Ходи сюди, мій миленький,
Ходи сюди, серце,
Та дам тобі з волоського
Горіха зеренце.

Тобі буде половина,
Мені буде друга —
Нагадай си, мій миленький,
Яка любя була!

* * *

Ой скільки є співаночок,
Та все про милого,
Чому нема співаночок
Про тата рідного!

* Відповісти — тут: відмовити.

Ой скільки є співаночок,
Та все про миленьку,
Чому нема співаночок
Про маму рідненьку!

Скільки знала співаночок —
Всі позабувала:
Нема мої товаришки,
Би ми нагадала.

**ПІСНІ
ЛІТЕРАТУРНОГО
ПОХОДЖЕННЯ**

ПОЮ КОНІ ПРИ ДУНАЮ

Виравно. Не поспішаючи

Пою коні при Дунаю,
А сам стою та й думаю:
Коні карі, коні сиві,
А я, молод, нещасливий!

Ой чого ж я так нещасний?
Чим не козак, чим не красний?
Чи мій палаш не острений,
Що мій світок засмучений?

Світ широкий, сонце гріє,
Від заходу вечоріє,
Темна нічка — не видати,
А я мушу з кіньми спати.

Сплю годину та й сплю другу,
Годі знести серцю тугу!
Коні карі, коні сиві,
Будьте ви мені зичливі!

Буду медом вас поїти,
Та й буду вас напувати,
Занесіть мя, де я знаю,
Де калина в темнім гаю!

Де калина червоненька,
Де хатина низесенька,
Де хатина низесенька,
Там дівчина Марусенька.

Світить, світить, ясні зорі!
Коні мої, вірні коні,
Коні карі, коні сиві,
Будьте ви мені зичливі!

ЯК ЗАСЯДЕМ, БРАТТЯ, КОЛО ЧАРИ

Холою

Як за_ ся_ дем брат_тя, ко_ ло
ча_ рь, як за_ ся_ дем, брат_тя, при ме_
-ду, то най_ і_ дуть тур_ки а та_
-та_ ри, а я на_ віть зу_ком не ве_ ду.
Криш_та_ ле_ ва чар_ка, сріб_на_ я креш,
пи_ти чи не пи_ти — все пом_ реш.

Криш_та_ ле_ ва чар_ ка, сріб_ не_ є_ дно,
пи_ ти_ чи_ не_ пи_ ти_ — все_ од_ но!

Як засядем, браття, коло чари,
Як засядем, браття, при меду,
То най ідуть турки а татари,
А я навіть вухом не веду.

П р и с п і в:

Кришталева чарка,
Срібная креш,
Пити чи не пити —
Все помреш!
Кришталева чарка,
Срібнее дно,
Пити чи не пити —
Все одно!

На тім світі не дадуть горілки,
Ані пива, меду, ні вина,
Лишень квасу та тії дошівки,—
Пиймо ж, браття, пиймо все до дна!

П р и с п і в.

Як засіли наші коло чари —
Іван, Петро, Федір, Миколай,
Як смежнули тої шпагатівки,
То вони забули і про рай!

П р и с п і в.

А як прийде, браття, костомаха,
А як прийде, браття, із косов,
Я їй скажу: «Будь здорова, свахо,—
Випий, кумцю любя, ізо мною!»

П р и с п і в.

Там рідненький вітер віє,
 Сонце світить, сонце гріє.
 Прийдуть діти зілля рвати, } 2
 Будуть мене споминати.

ЯК Я, БРАТТЯ, РАЗ СКОНАЮ

Помірно

Як я, браття, раз сконаю.
 Занесіть мене, де знаю,
 Занесіть в Україну,— } 2
 Там родився, там загину.

Там і мила спогадає,
 Хто в могилі спочиває;
 І заб'ється в ній серденько, } 2
 Підє слюза по личеньку.

Заграй, старий, хай потечуть
 Дві сльози по личеньку,
 То легше стане на душі, } 2
 І легше на серденьку.

ЗАГРАЙ МИ, ЦИГАНЕ СТАРИЙ

Повільно

The musical score consists of three staves of music in a 3/8 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes.

За_ грай ми, ци_ га_ не ста_ рий, я_

_ ко_ ї я га_ да_ ю; ви_ на ти дам, і

гро_ шей дам, і всьо_ що лиш ма_ ю.

Заграй ми, цигане старий,
 Якої я гадаю;
 Вина ти дам і грошей дам, } 2
 І всього, що лиш маю.

Заграй, старий, ти пісню ту,
 Що то колись співала
 Старая ненька, як мене } 2
 В колиці колисала.

Провадь мене ти звуком цим
 В садочок, де я грався,
 Згадай і друзів всіх моїх, } 2
 Що ними я пишався.

Над Прутом у лузі барвінок вже рвуть,
До шлюбу віночки дівчата плетуть,
В хатині заграли і скрипка і бас,
А гості співають: «Веселість у нас».

НАД ПРУТОМ У ЛУЗІ

Помірно, плавно

Над Пру_том у лу_зі ха_ти_на сто_їть, жи_

_ве там дів_чи_на хо_ро_ша, як цвіт. В їй

о_чі — зір_ли_ці, що сві_тять вно_чі; по_

_ба_чиш їх, хлопче, — вми_рай і мов_чи!

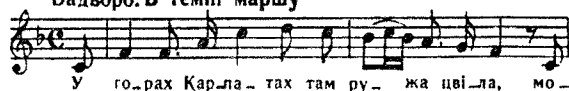
The musical score is written in a single system with four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature (C). The tempo/mood is indicated as 'Помірно, плавно'. The lyrics are written below the notes, with some words underlined to indicate syllable placement. The melody is simple and folk-like, with some phrasing slurs and accents. The piece ends with a double bar line.

Над Прутом у лузі хатина стоїть,
Живе там дівчина, хороша, як цвіт.
В її очі — зірниці, що світять вночі;
Побачиш їх, хлопче, — вмирай і мовчи!

Над Прутом у лузі не місяць зійшов,
То хлопець до кралі-дівчини прийшов;
Солодка розмова із уст їх плине,
Тихенько дрімучий Прут лугом тече.

У ГОРАХ КАРПАТАХ

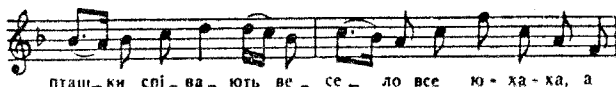
Бадьоро. В темпі маршу

У го-рах Кар-ла-тах там ру-жа цві-ла, мо-

-ло-да дів-чи-на ту ру-жу рва-ла. Там

пташ-ки спі-ва-ють ве-се-ло все ю-ха-ха, а

го-лос со-піл-ки чу-ва-ти що-дня.

У горах Карпатах
Там ружа цвіла,
Молода дівчина
Ту ружу рвала.

Приспів.

Там пташки співають }
Весело, все ю-ха-ха, } 2
А голос сопілки }
Чувати щодня. }

Молода дівчина
Ту ружу рвала,
Мене молодого
Затикувала.

Приспів.

У горах Карпатах
Шовкова трава,
Молода дівчина
Водиці брала.

Приспів:

Набрала водиці,
Подала мені,
Я з тої радості
Цілував її.

Приспів.

У горах Карпатах
Там гуцул іде,
Він вслід за собою
Гуцулку веде.

Приспів.

У горах Карпатах
Весело там жить,
Там пісні лунають,
Черемош шумить.

Приспів.

ПОВІЙ, ВІТРЕ, ПОВІЙ, ВІТРЕ

Помірно

Музична партитура для голосу та фортепіано. Титул: 'Повій, вітре, повій, вітре'. Темп: 'Помірно'. Музика складається з трьох рядків нот на трьох лінійках. Під нотою першого рядка: 'По-вій, віт-ре, по-вій, віт-ре,'. Під нотою другого рядка: 'від-ко-ли тя про-шу, роз-вій, віт-ре,'. Під нотою третього рядка: 'ту-гу мо-ю, що на сер-ці но-шу.'

Повій, вітре, повій, вітре,
Відколи тя прошу,
Розвій, вітре, тугу мою,
Що на серці ношу! } 2

Буду віять, буду віять,
Не переставати,
Тільки туги не розвію,
Що має бог дати. } 2

Ой вийду я, ой вийду я
На високу гору,
Стану, гляну-подивлюся } 2
У глибоку воду.

А там рибка, а там щука
Гуляє доволі,
А у мене молоді } 2
Ні щастя, ні долі.

Купала-сь ня, моя мамко,
Три рази на днину,
Не купала-сь мене, мамко, } 2
В щасливу годину.

Було б мене, моя мати,
Раз на день купати,
Було б мені, моя мати, } 2
Щастя-долю дати.

СОНЦЕ ЗАПАДАЄ ЗА ВИСОКІ ГОРИ

Широко, вільно

Сон_це за_па_да_є за ви_со_кі го_ри,
то_вар по_вер_та_є до сво_ї о_бо_ри.

Сонце западає
За високі гори,
Товар повертає
До свої обори. } 2

Лиш я, сиротина,
Без кута, без хати,
Де ж головку склоню?
Не знати, не знати. } 2

Лист жене вітрами,
Все ж колись спочине,
Билина водою
Берега достигне. } 2

Лиш я, сиротина,
Білим світом блуджу,
Молодії літа
Марно віком нуджу. } 2

ОЙ ТРИ ШЛЯХИ ШИРОКІІ

Протяжно

Ой три шля_хи ши_ро_кі_ї
до_ку_пи зій_шли_ся; на чу_жи_ну з
У_кра_ї_ни бра_ти ро_зій_шли_ся.

Ой три шляхи широкії
Докупи зійшлися;
На чужину з України } 2
Брати розійшлися.

Покинули стару матір,
Той жінку покинув,
А той сестру. А найменший — } 2
Молоду дівчину.

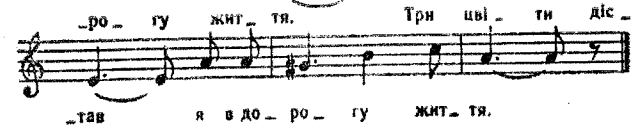
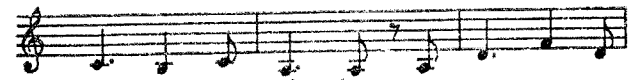
Посадила стара мати
Три ясени в полі,
А невістка посадила } 2
Високу тополю.

Три явори посадила
Сестра при долині...
А дівчина заручена — } 2
Червону калину.

Не прийнялись три ясени,
Тополя всихала,
Повсихали три явори, } 2
Калина зів'яла.

Не вертаються три брати,
По світу блукають,
А три шляхи широкії } 2
Терном заростають.

В ТОЙ ДЕНЬ, КОЛИ ДІМ Я ПОКИНУВ ВІТЦЯ

В той день, коли дім я покинув віття,
Три цвіти дістав я в дорогу життя. (2)

Від брата, від неньки два цвіти дістав,
А третій — сердешний товариш подав. (2)

Як жоден з цих цвітів до року не всхне,
То вірно з них кожний ще любить мене. (2)

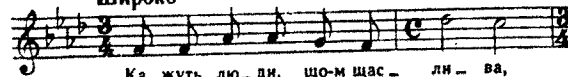
Минули дні щастя, розкоші й утіх,
На жаль і терпіння змінився мій сміх. (2)

Дивлюсь я на цвіти, а братній зів'яв,
Бач, видно, й товариша сохнуть почав. (2)

Лиш неньчина квітка цвіте, як весна,
Бо вірно лиш любить то мати одна. (2)

КАЖУТЬ ЛЮДИ, ЩО-М ЩАСЛИВА

Широко

Кажуть люди, що-м щаслива,
 Нічим не журюся,
 А не знають, як я часом
 Сльозами заллюся.
 Нещаслива я вродилась,
 Нещаслива згину,
 Мене мати породила
 В нещасну годину.

Породила мене мати
 Темниенької ночі,
 Дала мені чорні брови
 І карії очі.
 Породила мене мати,
 Мов намалювала,
 Та й буйному вітрикові
 Віяти не дала.

Перші літа проминули,
 Я їх не лічила,
 Бо кожна годинонька
 Була мені мила;
 Літа ж мої молодії,
 Літа молоденькі,
 Коли ви так нещасливі,
 Будьте ж коротенькі!

ОЙ ПОКРИЛИСЬ БІЛИМ СНІГОМ ПОЛОНИНИ

Протяжно, співуче

Ой по_ кри_ лись бі_ лым сні_ гом
 по_ ло_ ни_ ни, десь по_ ї_ хав хло_ пець ми_ лий
 з Бу_ ко_ ви_ ни, на про_ шан_ ня дав дів_
 _чи_ ні си_ ню чіч_ ку,
 сам про_ лав, ме_ на_ че ка_ мінй в бис_ тру річ_ ку.

Ой покрились білим снігом полонини,
 Десь поїхав хлопець милий з Буковини,
 На прощання дав дівчині синю чічку,
 Сам пропав, неначе камінь в бистру річку. } 2

Ой заплачеш, моя мила, ой заплачеш,
 Бо мене уже ти більше не побачиш.
 Йшов шукати ліпшу долю в чужім краю,
 А тепер тут на чужині пропадаю. } 2

Ой між горами трембіта трембітає,
 Із-за гаю гайвороння вилітає...
 Дівчинонька плаче, хлопця виглядає,
 Тільки милий із чужини не вертає. } 2

Розцвіла весняним цвітом Буковина,
 Довго ждала — не діждалася дівчина,
 Залишив на згадку милий синю чічку,
 Сам пропав, неначе камінь в бистру річку. } 2

КОЛИСЬ, ДІВЧИНО МИЛА

Помірно, плавно

Ко_ лись, дів_ чи_ но ми_ ла, то
 був чу_ до_ вий час, як
 ще лю_ бов но_ си_ ла ген
 по_ під хма_ ри нас. Ми
 мрі_ я_ ли, зіт_ ха_ ли, в ко_
 _ хан_ ні при_ ся_ га_ лись, а

со - ло - вей - ко тьох - кав: все

тьох, тьох, тьох.

Колись, дівчино мила,
 То був чудовий час,
 Як ще любов носила
 Ген поїд хмари нас.
 Ми мріяли, зітхали,
 В коханні присягались,
 А соловейко тьохкав:
 Все тьох, тьох, тьох.

І був би я дівчину
 Довіку так кохав,
 І був би я єдину
 К серденьку пригортав.
 Та десь війна взялася,
 Дівчина віддалася,
 А соловейко тьохкав:
 Все тьох, тьох, тьох.

І зорі мерехтіли,
 Соловейко щибетав,
 В очах сльози тремтіли,
 Як я її прощав...
 Давно те все минуло,
 Кохання позабулось,
 А в серденьку осталося:
 Все ох, ох, ох!

ЧОВЕН ХИТАЄТЬСЯ

Плавно. Не поспішаючи

Чо - вен хи - та - єть - ся се - ред во - ді,
 В мі - сяч - нім сьї - ві бі - лі - ють са - ді,
 пле - ше о хви - лі вес - ло. - ло.
 зда - ле - ка вид - но се -

Лю - ба дів - чи - но, прий - ди, прий - ди!

Кінець

За - будем ден - не - є зло! зло! Чо -

вен по во - ді ви - хи - ту - є -

ться, ко - зак в дів - чи - ни - ви -

-пи-ту-є-ться: «Чом в те-бе,
дів-чи-но, оч-ка чор-не-сень-кі?» — «Від
тем-но-ї ніч-ки, мій ми-ле-сень-кий».

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилі весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.

Люба дівчино, прийди, прийди, } 2
Забудем деннее зло!

Човен по воді вихитується,
Козак в дівчини випитується:

«Чом в тебе, дівчино,
Очка чорнесенькі?»
«Від темної нічки,
Мій милесенький».

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилі весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.

Люба дівчино, прийди, прийди, } 2
Забудем деннее зло!

Човен по воді вихитується,
Козак в дівчини випитується:

«Чом в тебе, дівчино,
Уста солоденькі?»
«Щоб ти цілував їх,
Мій милесенький».

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилі весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.

Люба дівчино, прийди, прийди, } 2
Забудем деннее зло!

ЗІРНА ЛІТНЯ НІЧКА

Повно. Не поспішаючи

Зір_ на літ_ ня ніч_ ка
вкри_ ла вкруг у_ се, а блі_ день_ кий
мі_ сяць свій то_вар па_ се.

The image shows a musical score for the song 'Зірна літня нічка'. It consists of three staves of music in a treble clef, 6/8 time signature, and a key signature of one sharp (F#). The melody is written on the top staff, and the accompaniment is written on the bottom two staves. The lyrics are written below the notes.

Зірна літня нічка
Вкрила вкруг усе,
А бліденький місяць
Свій товар пасе.

Бачить, як зіроньки
Головоньки клонять,
Бачить, як дівчина
Перші сльози ронить.

І проща милого
В далеку путь:
«Повертай скоренько,
Мене не забудь!»

І по нивці синій
Зірка походжає,
У садок вишневий
Стиха заглядає.

ПЕРВОЦВІТИ СИНЬОБІЛІ

Помірно

Пер-во-цві-ти си-ньо-бі-лі, і ро-же-ві,
 і блі-ді роз-цві-ли-ся в Вер-хо-ви-ні,
 в мо-ло-дім мо-ім са-ді. роз-цві-ли-ся
 в Вер-хо-ви-ні в мо-ло-дім мо-ім са-ді.

Первоцвіти синьобілі,
 І рожеві, і бліді
 Розцвілися в Верховині,
 В молодім моім саді. } 2

В Верховині, тут, де скали,
 Серед вічної краси
 Поливав я вас сльозами,
 Мов би перлами роси. } 2

Первоцвіти, ви прекрасні!
 Невимовно вас люблю!
 Тільки з вами впаду в тугу,
 Серце мліє від жалю... } 2

Заголосить звук трембіти,
 Я спокійним сном засну...
 Квіти, квіти, первоцвіти,
 Ви прикрашуйте весну! } 2

МАРІЧКА

Помірно

В'ється, на_че змій_ка, не_спо_кій_на річ_ка,
ту_лять_ся бли_зень_ко до під_ніж_жя гір;
а на то_му бо_ці,— там жи_ве Ма_річ_ка
в ха_ті, що схо_ва_лась у зе_ле_ний бір.

В'ється, наче змійка,
Неспокійна річка,
Тулиться близенько
До підніжжя гір;
А на тому боці,—
Там живе Марічка,
В хаті, що сховалась
У зелений бір.

} 2

Як з кімнати вийде,
На порозі стане,
Аж блищить красою
Широчінь ріки,
А як усміхнеться,
Ще й з-під лоба гляне:
«Хоч скачи у воду!»—
Кажуть парубки.

} 2

Не питаєте, хлопці,
Чом я самотній
Берегом так пізно
Мовчазний ходжу.—
Там на тому боці
Загубив я спокій,
А туди дороги
Я не нахожжу.

} 2

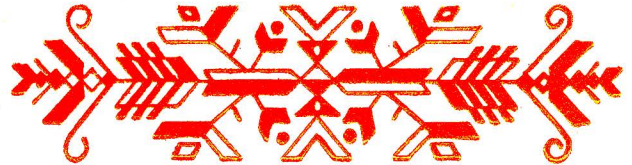
Та нехай сміється
Неспокійна річка,
Все одно, на той бік
Я путі знайду.
Чуєш, чи не чуєш,
Чарівна Марічко?
Я до твого серця
Кладку прокладу.

} 2

**НА
РАДЯНСЬКІЙ
БУКОВИНІ**

НОВА РАДА СТАЛА

Повільно

С.
А.
Т.
Б.

Но_ ва ра_ да ста_ ла,

я_ ка не бу_ ва_ ла, вже Пів_ ніч_ на

Бу-ко-ви-на сво-бід-но-ю ста-ла.

Нова рада стала,
 Яка не бувала,—
 Вже Північна Буковина
 Свобідною стала.

Вже Північна Буковина
 Радянською стала,
 Вже над нею, зеленою,
 Зірка запалала.

Вже Північна Буковина
 Звільнилась від гніту,
 Най летить же ця новина
 Та й по всьому світу!

ОЙ ПІД КАЛИНОЮ

Помірно

Ой під ка-ли-но-ю
 тра-ва зе-ле-на-я,
 там сто-їть дів-чи-на
 та й за-сму-че-на-я.

Ой під калиною
 Трава зеленая,
 Там стоїть дівчина } 2
 Та й засмучена.

Ой ти, дівчинонько,
 Та й заручена,
 Та через кого ти } 2
 Так засмучена?

«Кохала милого,
Кохала довгий час,
Війна почалася
Та й розлучила нас». } 2

Ой під калиною
Трава схилилася,
Молода дівчина
З милим простилася. } 2

«Іди, мій соколе,
Будь мужнім у бою,
Героєм жду тебе
Та з перемогою». } 2

«Прощай, дівчинонько,
Серце коханеє,
Прощайте, кучері,
Личко рум'янеє». } 2

НЕ МАЛИ МИ ЩАСТЯ-ДОЛІ

Жваво

Не ма_ли ми щас_тя -до_лі, не ма_ли, не
ма_ли, до_ки ра_зом до кол_гос_пу
ми ся не з'єд_на_ли. Пришов з фрон_ту
д'ме_не в гос_ті мій ле_гінь ге_ро_єм,
те_пер трак_то_ром в кол_гос_пі ми з ним по_ле о_рем.

Не мали ми щастя-долі,
Не мали, не мали,
Доки разом до колгоспу
Ми ся не з'єднали.

Прийшов з фронту д' мене в гості
 Мій легінь героєм,
 Тепер трактором в колгоспі
 Ми з ним поле орем.

В полонині на калині
 Соловій співає,
 А хто робить у колгоспі,
 Той ся добре має.
 Горить огонь, горить огонь,
 Полум'я палає,
 У гуцульському колгоспі
 Електрика сяє.

Хто ударником працює —
 Весело співає,
 Того знає вся країна,
 Народ поважає.
 Нам Радянська влада дала
 Волю і свободу —
 Спільно будем працювати
 Для щастя народу.

БУЙНА, МОЛОДА ПО ВЕСНІ ВОДА

Жваво

С. А. Т. Б.

Буй_на, мо_ло_да по вес_ні во_да.

Ой Радянська Бу_ко_ви_на пиш_но роз_цві_ла. Гей.

Ой Ра_дянська Бу_ко_ви_на пиш_но роз_цві_ла.
 Гей, гей, гей, гей, пиш_но роз_цві_ла.

Буйна, молода
По весні вода,
Ой Радянська Буковина } 2
Пишно розцвіла.

Вийду на зорі,
На ясній порі,
Стану, гляну — там ланами } 2
Ходять трактори.

В нас широкий шлях
І нове життя,
Та не буде наймам, горю } 2
Більше вороття.

Де були пани,
Де були клини —
Там широкі розляглися } 2
Колгоспні лани.

Про нове життя
Хай пісні дзвенять!
Ой весело в колективі } 2
З мнаним працювати!

У однім гурті,
У одній сім'ї
Буду з милим працювати } 2
В щасті і добрі.

То ж цвіте вона,
Ніби та весна,
Ой Радянська Буковина, } 2
Рідна сторона.

БУКОВИНО ТИ ЗЕЛЕНА

Рухливо

Бу_ ко_ ви_ но ти зе_ ле_ на,
мій ра_ дянський кра_ ю, я про те_ бе,
Бу_ ко_ ви_ но, пі_ сень_ ку спі_ ва_ ю.

Буковино ти зелена,
Мій радянський краю,
Я про тебе, Буковино, } 2
Пісеньку співаю.

Ой чується милий голос,
Чує й причуває,
Що в зеленій Буковині } 2
Соловій співає.

Ой нема так та й ні в кого,
Як на Буковині,
Там садочок зелененький } 2
При кожній хатині.

Він веселий і вродливий
І завжди трудолюбивий,
До схід сонця вийде в поле,
І не знає біди ніколи.

ЗА РІЧКОЮ ПОПІД ГАЄМ

Помірно

За річ_ко_ю по_під га_єм,
гей, там тракт_ор зем_лю кра_є, а тракт_о_ра
ми_лий во_дить та ще й пі_сень_ку за_во_дить

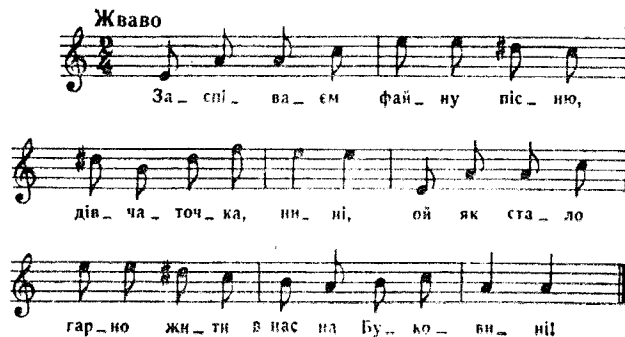
За річкою попід гаєм,
Гей, там трактор землю крає,
А трактора милий водить
Та ще й пісеньку заводить.

Його пісня веселенька
Припадає до серденька,
А я з річки воду брала —
Тракториста сподобала.

Та як його не любити,
Коли вміє він водити
І трактора і комбайна
Ще й танцює дуже fajно.

ЗАСПІВАЄМ ФАЙНУ ПІСНЮ

Жваво

За_ спі_ ва_ єм фай_ ну пі_ сню,
дів_ ча_ точ_ ка, нині, ой як ста_ ло
гар_ но жи_ ти в нас на Бу_ ко_ вині

Заспіваєм файну пісню,
Дівчаточка, нині,
Ой як стало гарно жити
В нас на Буковині!

Серця наші полум'яні,
Роботящі руки,
Ми Довбуша й Кобилиці
Правнуки і внуки.

Над бурхливим Черемошем
Зелені ялиці;
Про що мріяв, вже ся збуло,
Лук'ян Кобилиця.

Чути гомін у Карпатах,
У садах долини,
У сім'ї тепер радянській
Вільна Буковина.

Ой живемо ми заможнo,
Врожаї дорідні,
Слава нашим хліборобам
І партії рідній!

ОЙ ЛУНАЮТЬ КОЛОМИЙКИ В ГОРАХ
І В ДОЛИНАХ

Швиденько

Ой лу_ на_ ють ко_ ло_ мий_ ки в го_ рах і в до_
_ ли_ нах, бо зро_ ста_ є, роз_ цві_ та_ є
на_ ша Бу_ ко_ ви_ на. Роз_ цві_ та_ є
Бу_ ко_ ви_ на, на_ че сад_ ле_ ле_ ний,
встань, на не_ і по_ ди_ ви_ ся, наш у_ читель Ле_ ніні

Ой лунають коломийки
В горах і в долинах,
Бо зростає, розцвітає
Наша Буковина.

Розцвітає Буковина,
Наче сад зелений,
Встань, на неї подивися,
Наш учитель Ленін!

Ми будуємо наше щастя
Власними руками,
І гордиться наш район
Передовиками.
Про доярку Погребняк
Будемо співати,
Бо давно вже перегнала
Сполучені Штати.

Хай про неї слава йде
За діла чудові,
Бо надої молока
В неї надпудові.
Хай лунають коломийки
Радісні, величні,
Молодіжні наші ланки
Вже комуністичні.

БУКОВИНО, БУКОВИНО,
МІЙ РАДЯНСЬКИЙ КРАЮ

Жваво

Музична партитура в трьох лінійках. Перша лінійка: Бу-ко-ви-но, Бу-ко-ви-но. Друга лінійка: мій ра-дянський кра-ю, я про те-бе. Третя лінійка: Бу-ко-ви-но, ве-се-ло спі-ва-ю!

Буковино, Буковино,
Мій радянський краю,
Я про тебе, Буковино,
Весело співаю!

Розцвітає Буковина,
Мов тая жоржина,
Двадцять років з Українов
Ми сім'я єдна.

Щирі люди в нашім краю
Г родючі ниви,
Рідну Партію вславаєм,
Бо живем щасливо.

638

За роботу орден маєм,
І ще будем мати,
Бо Америку гадаєм
Скоро наздогнати.

В комунізм ясні дороги,
Ідемо побідно,
І веде до перемоги
Партія нас рідна.

* * *

Прокотилась лунко пісня
Понад полонини,
Життя наше стає кращим
Щодень, щогодини.

Щезли пани, зникли межі,
Живемо, як браття,
Розцвітає в славій праці
Наше Прикарпаття.

Ой біжать гірські потоки
У Черемош-річку;
Виконаєм за п'ять років
Нашу семирічку.

Облетіла щира звістка
Від хати, до хати,
Що гуцули-лісоруби —
Наші депутати.

Ой чого ж ти, гуцулочко,
Така гонорова?
Бо десятій рік в колгоспі
Я дою корови.

639

Ой якби те молоко все
Та до купи злити,
То можна би, як по морю,
Корабель пустити.

* * *

Лети, лети, коломийко,
І дзвінка і файна,
Буковинська коломийка
Наша урожайна!

Колективно ми працюєм,
Та ще й на машинах,
Виростає, розквітає
Наша Батьківщина.

Дзвени, дзвени, коломийко,
Радісна, весела,
Виростають міста наші,
Розквітають села.

Зашуміли понад Прутом
Зелені осоки,
Ми зберемо в цьому році
Врожаї високі.

Навкруги хороші люди,
Нам про них співати,
Бо вирощують в колгоспах
Урожай багатий.

Пісня наша дзвінко лине
Всюди на просторі;
Дружно, весело працюєм
На колгоспнім полі.

640

Урожай цей рік подвоім,
Дружно попрацюєм,
В час дозвілля поспіваєм
Та ще й потанцюєм.

* * *

Течуть води Черемоша
Між тими горами;
Ой дівчаточка хороші,
Заспівайте з нами!

А гуцули молоденькі,
Піднесіть трембіту,
Нашу пісню щоб почули
По цілому світу.

Закувала зозуленька
На калині в лузі;
Ой як стало добре жити
В Радянським Союзі!

Розквітай же, Буковино,
Зелені Карпати,
Зажили ми всі багато
У колгоспній хаті.

Про що мріяв наш Федькович,
Тепер вже збулося:
Возз'єдналась Буковина,
Добре зажилося.

Ще і ще раз заспіваеть
Про наші Розтоки,
Виконаєм семирічку
За чотири роки.

41 —1892

641

* * *

У колгоспі добре жити,
Добре працювати,
Ліпше землю обробляти
І врожай збирати.

Закувала зозуличка
В лісі на галузі;
Живемо ми у колгоспі,
Як брати, як друзі.

Закувала зозуличка
В гаю на калині;
Ой весело стало жити
В нас на Буковині.

Рости тепер, Буковино,
Як квітка у гаю,
Бо знайшла ти притулочок
У Радянськiм краю.

СЛОВНИК ДІАЛЕКТНИХ СЛІВ ТА ВИРАЗІВ

- Бай** — (спол.) та й
банно — шкода, жаль, сумно, тужливо
банувати — шкодувати, сумувати, тужити
барабулька — картопля
барзо, барзенько — дуже, вельми
бербенця — велика діжа
бинда — стрічка
бобик (здрібн.) — біб
бовтички — круглі гудзики з дерева, різьблені або інкрустовані
бомбони — цукерки
борзо — швидко, хутко
бринзолята (бринзолета) браслети
буката — шматок (хліба, сала)
бутей — отара
бути — пляшки, сулії
Валюжка — волоцюжка, нероба, гувльвіса
вби — щоб, аби
вергина — огорожа
вилупити — зняти шкіру
витручати — виштовхувати, виганяти
вівкнути — крикнути, вигукнути
відай (видей) — мабуть, певне, можливо
відворкувати — відмовлятися, відповідати недружнім тоном
віно — придане
вни — вони
волочки (волоки) — шnurки, якими обмотують онучі
волохи — народна назва молдаван та румунів
вривати (серце) — зворушувати
втворяти (двері) — відчиняти

Гайдамашка — гульвіса, нероба
гарець, гарнець — дерев'яна посудина, міра рідин і сипких речовин
гверик — рушниця
гія — клопіт, жура
грань — вугілля, що горить, жар
грейдер, грейдар (крейдер) — австрійська монета
грижа — гризота, журба, клопіт
грижити си — журитися
гуслянка — спеціально приготовлена ряжанка
Дедик — батько
дангарок — годинник
дудяний — глухий
дуньді (гладуньці) — здорівля
Жандар (шандар) — жандарм
живіт — життя
жовнір — солдат, воїн.
Забавлятися — баритися
забори — тканий орнамент на запасці
завихнутися — спохватитися, схаменутися
завивати фартушину — покривати молодій голову
заки — поки
замасний — завітчаний, прибраний зеленню
запалений — збуджений
затичка — накривка
збанок, збан — глечик
здає ж ми ся — здається ж мені
ззумітися — здивуватися

зидирувати — муштрувати
змудрувати — обдурити
зруб — місце, де зрубаний ліс
зузи — танці, гулянка, галас

Імити ся — зайнятися, загорітиса

Йго, го — його
йму, му — його
йорданці — прикраса на капелюх, шию або руки

Камизелька — безрукавка
каліцун — каліка
кавалець — шматочок
квадра — чверть (чверть літра, чверть години), чашка
кедрований — укріплений деревиною з кедр
кирлик — сучкувата палиця
кілько того — невелика біда, дрібниця

кляня — півкопи
колісечка — залізниця, поїзд
колопні — коноплі
корона — австрійська грошова одиниця, корона
коновка — дерев'яне відро
ковтки — серезки
ковки — грудки, жмути
коси — хвіст півня
колиба — курінь
корняти — згонити з місця
кожівка — кужіль
крисаня — капелюх
кріс — рушниця
кушечка — дерев'яна посудина в косаря для води і мантачки
купина — кула землі, вирита кротоми

Лелітка — прикраса з міді
лев — болгарський грошовий знак
линва — джгут із дроту, трос
лісниця — лісова яблуня (груша)
люба — любов, кохання

Май перша — найперша
майфайний — крадій
ми — мені, мене
меш знати — знатимеш, будеш знати
мудригало — невірний музик
мя — мене

На болу — від болю
навперед хати — удома, перед хатою
на голу (на голов) — на голу
не мож го сперти — не можна його спинити (приборкати)
на прибір — на вибір
на розході — на прощанні
натнути — нарубати
начинити — народити (пор. Бички начинити)
нічо — нічого
нічом — уночі
ня — мене

Обтикатися — закосичитися, завітчатися
обшивати поле — тут: обшивати поділ сорочки

Павки — пір'я з павича
перуться квіти на воді — тут: перуться квіти на вишиваній сорочці

пелена — туман
перекося — розкіс, перекіс, від якого починають косясити
писані ваноzi — рухома частина пряжки
політка — позолота, прикраса на одязі
писок — (вульг.) морда, пика
плай — пасовище в горах
повничка — чарка
політичка — полотнина
полокати — полоскати
помаранча — апельсин
попасти — догодити, угодити
попри — біля, повз, мимо
правдати — домовлятися, доходити згоди
припасти — утомитися, ослабнути, зубожіти
пришеліти — спіяніти
пукати — тріскатися, лопати, стукати
пуцувати — чистити

Рантух — фабричне тонке полотно
ревно — гірко, тяжко
регімент — полк
рихтувати — готувати, лаштувати
ришки — рижики (гриби)
розупати — розкидати, розбити

Сардак — сіряк, свита
сарака — бідний, бідна, сіромаха
синку — (в деяких місцевостях) доню
спочі — з учорашнього вечора, цієї ночі

сокоити — стерегти
 спирати — зупинити, не пускати
 старати — дбати, заробляти
 сте не спали — ви не спали
 стилий — (вульг.) осоружний
 стипати — нищити, псувати, зрубати
 Таністра — рюкзак
 ти, ті — тобі
 тоті — ті, оті
 тофліка — записка, фальшиве донесення
 тоя — туя (вид кущів)
 трафити — потрапити, попастися, натрапити
 трунза — труна, домовина
 троптати — походжати, ходити
 турати — зважати, звертати увагу
 тя — тебе
 Уздріти — побачити, зустріти
 Файний — гарний
 фалеч, фалець — міра землі, понад гектар

фасувати — припасовувати
 фасулька — квасоля

Хорувати — хворіти

Цугулки — поводи
 цурка — дочка

Черлений — червоний
 чимайний — красивий, привабливий, уродливий
 чимкати — здирати кору (листя)
 чівка — чубок, волосся над лобом
 чічка — квітка
 чупер — чуб

Шальове покривало — покривало, яким накривають голову молодої
 шервети — хусточки, серветки
 шидер (мн. шидри) — звичайне сукно
 штоги — шматки
 штири — чотири
 шульки — качани кукурудзи

Ялати — брати, охоплювати

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЗЧИК ТА ПРИМІТКИ

- А в неділю дуже рано.** Записано в с. Драчинці, Сторожинецького р-ну, від І. Чернея та І. Маркевича. Експедиція ІМФЕ 1959 р. Далі — скорочено: експ. 1959 (експ. 1962) 146
- А ввечора комора гуділа.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Грекул. Експ. 1959 183
- Але що то за Іван.** Записано в с. Черногузи, Вижницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 439
- А Марія вареники чине.** Записав Г. Шевчук в с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, 1945. В обробці Г. Шевчука для хору надрукована в зб. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957 435
- А наш батько чорнобривий.** Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 79
- А той любий Григорій.** З фондів Буковинського ансамблю пісні і танцю. В обробці П. Окрушка для хору надрукована в зб. «На оновленій землі», Станіслав, 1961. 437
- А ще курн не піли.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 309
- А я собі ланкова.** Записано в с. Баннівська Слобода, Сторожинецького р-ну, від Є. Козьменюк. Експ. 1959 511
- Бігали дикі кози.** Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931 40
- Білая-біла рибочка грає.** Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 56
- Буйна, молода по весні вода.** Пісню склали учасники хору Сторожинецького районного Будинку

- культури в 1952 р. Записав Г. Шевчук. Зб. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957 . 629
- Буковино, Буковино, мій радянський краю.** З репертуару Буковинського ансамблю пісні і танцю. Тексти коломийок «Прокотилась дунко пісня» записали учні Вижницької середньої школи № 1; тексти коломийок «Течуть води Черемоша» склали учасники художньої самодіяльності с. Розтоки, Вижницького р-ну (надруковані в «Репертуарній листівці», Чернівці, серпень, 1959); тексти коломийок «У колгоспі добре жити» записав О. С. Романець у с. Виженка, Вижницького р-ну, від О. Барабольшука 638
- Буковино ти зелена.** Записав О. Правдюк у с. Брідок, Кіцманського р-ну, від В. С. Хаатурника, 1959 631
- Буковино ти зелена.** Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 153
- Було село Василеве.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи учасників хору. Експ. 1959 185
- В долину, в долину, у гай по калину.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 312
- Вербовая дощечка, дощечка.** Записала О. І. Тимінська в с. Реваківці, Кіцманського р-ну, від У. І. Рошки та Є. М. Лищук, 1931 31
- Весела-м ся народила.** Записано в Києві від учасниці художньої самодіяльності з Кіцманського р-ну М. П. Логош, 1949. Коломийки «Співаночки мої любі» записано в с. Банилів, Сторожинецького р-ну. Коломийки «Ой чи ти, чи не ти» та «Як я собі заспіваю» взято з рукописних фондів Чернівецького ОБНТ 527
- Вийду на горбочок.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 441
- Вийшла молода та й до города.** Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 50
- Вийшов чабан на могилу.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959 187
- Висока верба, висока верба.** Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 314
- Вівці мої, вівці мої.** Записано в с. Банилівська Слобода, Сторожинецького р-ну, від Є. Кузьменюк. Експ. 1959 189
- Вівці мої, вівці.** Записано в с. Драчинці, Сторожинецького р-ну, від І. Г. Чернея. Експ. 1959 191
- Від поля до поля вироста тополя.** Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 195
- Вітер віє, сонде гріє.** Записано в с. Черногузи, Вижницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 316
- Вітер віє, трава шумить.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Сакалюка. Експ. 1959 111
- Воли мої полові.** Записано в с. Драчинці, Сторожинецького р-ну, від Є. М. Гасяк. Експ. 1959 163
- В той день, коли дім я покинув вітдя.** Слова І. Глібовицького (народний варіант). Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від О. М. Івасюка. Експ. 1959 603
- Гаю, гаю ти зелений.** Записано в с. Черногузи, Вижницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 155
- Гей, в горах, в горах сніги-морози.** Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 64
- Гей дубку, дубку кучерявий.** Записала О. І. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931 197
- Гей по синьому морю.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від учасників сільського хору. Експ. 1959 85
- Гей у лузі береза стояла.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від М. Бойчук, К. Бойчука та О. Івасюка. Експ. 1959 123
- Глибока кириця.** Записано в с. Черногузи, Вижницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 443
- Горе ж моє, горе.** З рукописних фондів Чернівецького ОБНТ 200
- Господар з хати, москаль до хати.** Записано в с. Черногузи, Вижницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 445

Дівчиночко молоденька. Записано в с. Розтоки, Вижицького р-ну, від 5-річної дівчинки Оленки Петрійчук. Текст «А на отій полонині» записано в тому ж селі від О. Товстюк. Експ. 1962	544
Добрий вечір, щедрий вечір. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	43
Журо моя, журу. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	201
Загадав си наш горобчик. Записала О. І. Тимінська в с. Розтоки, Вижицького р-ну, від В. Фіруч, 1929	548
Заграй ми, цигане старий. Слова і музика І. Воробкевича (народний варіант). Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	592
Зажурналася, засмутилася молоденькая вдова. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	350
Закувала вовуленька на хаті, на розі. Записано П. Мотуляк в с. Сербичани, Кельменецького р-ну, від групи хлопців, 1955	318
Заплакала старша дружка. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	59
За річкою повід гаєм. Слова П. Амбросій, музика Б. Крижанівського. Українські народні пісні, «Мистецтво», К., 1951, стор. 517	632
Заспівавем файну пісню. Записав І. Середюк у м. Вашківці від В. Михайлюка. «Репертуарна листівка», Чернівці, серпень, 1959	634
Защуміла калиночка. Записано в с. Киселіці, Вижицького р-ну, від П. В. Мойси. Експ. 1962	61
Звідки, Ясю?—З-за Дунаю. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. Єремійчук, М. Михайлик та Г. Сакалюк. Експ. 1959. Текст взято з фондів ОБНТ	87
Зелена верба, зелена верба. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак та М. О. Галачук. Експ. 1959	322

Зелена рута, жовтий цвіт. Записав М. Іванюк в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Гулей та М. Іванюк, 1962	324
Зелений ліс, буковина. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	206
Зірна літня нічка. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Гулей та М. Іванюк. Експ. 1962	614

Іване, Іване, личко мальоване. Записала О. Тимінська в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. Д. Шпаюк та Є. П. Єремійчук, 1931. Варіант мелодії записала О. Тимінська в с. Давидівці, Кіцманського р-ну, від Д. Г. Драбчук та М. Мікляя, 1932	326
І ти гудул, і я гудул. Записано в с. Довгонілля, Вижицького р-ну, від М. П. Томнюк та Д. М. Лівака. Експ. 1962	553
Ішла наша молоденька. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Текст «Ой казала молоденька» записано також від Є. М. Собко. Експ. 1959	81
Ішли хлопці з сторони. Записано в м. Вашківці від групи чоловіків—учасників самодіяльного хору. Експ. 1959	207
Ідь, милий, в дорогу. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від М. Михайлик. Експ. 1959	329
Ізав ковак з України. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від О. М. Івасюка. Експ. 1959	209
Кажуть люди, що-м шаслива. Слова А. Шашкевича (народна переробка). Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Н. М. Проданюк. Експ. 1959	605
Кажуть люди, що я лиха. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи жінок. Експ. 1959	447
Кажуть люди, що я помарніла. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	212
Казав кленів лист. Записано в с. Черногузи,	

Вижницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	181
Кам'яна гора, кам'яна гора. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	58
Катеринко моя, чорнобривко моя. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. К. Бойчука. Експ. 1959	498
Коби донечка знала. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	74
Колісь, дівчино мила. Слова та музика Л. Лепкого (народний варіант). Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. К. Бойчука. Експ. 1959	609
Корчмо, корчмо, корчмо дубова. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак та М. О. Галичук. Експ. 1959	449
Летіла возулька та й сказала: ку-ку. Записав П. Мотуляк в с. Зарожани, Новоселицького р-ну, від групи дівчат. 1955	332
Літали соколи понад синє море. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Сакалюка. Експ. 1959	144
Мала баба три сини. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи учасників хору. Експ. 1959	451
Мала мати сина. (Тут використана мелодія російської пісні «Хас-Булат удалой» на слова О. Аммосова). Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Н. М. Проданюк. Експ. 1959	214
Марічка. Слова М. Ткача, музика С. Сабадаша. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 201	618
Марусю, Марусю. Записав М. Іванюк в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Гулей та М. Іванюк. 1962	333
Мила, мила, що гадаеш? Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	218
Милій Іваночку, тихий походочку. Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931	336

Молодиця Катерина моргає на мене. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Сакалюка. Експ. 1959	453
На вулиці сурма грає. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	89
На горі корчмонька. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962. Варіант мелодії записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від М. А. Дутчака. Експ. 1959	340
Над прутом у лузі. Слова та музика С. Воробкевича (народний варіант). Записано в с. Кобачки, Косівського р-ну, Івано-Франківської обл., від Г. М. Сав'юка та П. М. Дупея. Експ. 1953. Пісня популярна також на Буковині	594
На камені ноги м'яю. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від учасників художньої самодіяльності І. І. Урсуляка та М. Я. Грекула. Київ, 1951	342
Накопаю коріння, коріння. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	39
На тій горі, на тій горі. Записано в с. Киселиці, Вижицького р-ну, від П. В. Мойси. Експ. 1962. Текст «Черешеньки, як вишеньки» записав М. Іванюк в с. Шепіт, Вижицького р-ну, від М. Чорней	131
На чужині тяжко жити. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Н. М. Проданюк. Експ. 1959	157
Не високо і не низько листок на калині. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	220
Не женися, сину. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. К. Бойчука. Експ. 1959	456
Не мали ми щастя-долі. Записано від хору с. Шипинці, Кіцманського р-ну, в м. Києві, 1949. «Українські радянські народні пісні», К., 1955, стор. 221	627
Несла дівча воду з броду. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	344

- Нехай загородять там, де нелюб ходить. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 458
- Нова рада стала. Записав і обробив для хору Б. Крижанівський. «Українські народні пісні», «Мистецтво», К., 1951, стор. 447 623
- Огірочки зелененькі, завивайтесь. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 34
- Ой браття чумаки. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи колгоспників. Експ. 1959 159
- Ой весно, весно та весняночко. З репертуару Буковинського ансамблю пісні і танцю 41
- Ой вибила дванадцята. Записала О. Тимінська в м. Вашківці від П. Д. Чибирек та Є. М. Флори, 1932 519
- Ой ви, вівці мої, вівці. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Сакалюка. Експ. 1959 193
- Ой вийду я, вийду на високу гору. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Н. М. Проданюк. Експ. 1959 222
- Ой вишенька-черешенька. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959 224
- Ой вишеньки-черешеньки. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 346
- Ой вишеньки-черешеньки. Записала О. Тимінська в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від В. І. Лукача, 1932 460
- Ой в Петрівочку нічка маленька. Записав П. Мотуляк в с. Клішківці, Новоселицького р-ну, від групи хлопців, 1953 46
- Ой дала мя моя мати. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук та К. В. Грекул. Експ. 1959 229
- Ой дбай, мамко, дбай. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 231
- Ой до Прута доріженька. Записано в м. Вашківці від групи хлопців. Експ. 1959. Варіант мелодії
- записано в с. Брідок, Кіцманського р-ну, від В. С. Халатурника. Експ. 1959 136
- Ой дубе, дубе кучерявий. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Ю. Сакалюка. Експ. 1959 199
- Ой є в мене у садочку кирничка. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959. Текст «Вставай, вставай, молоденька» записано в с. Спас, Вижицького р-ну, від Ф. М. Денис, К. П. Ватрич та В. Т. Мойсей. Експ. 1962. Текст «Сідай собі, молоденька, на стільчик» записав М. Іванюк у с. Шепіт, Вижицького р-ну, від М. Чорней 52
- Ой женила мене мати. Записано в с. Довгопілля, Вижицького р-ну, від А. Д. Кабюк. Експ. 1962 550
- Ой загнівався, ой загнівався мій миленький на мене. Записала О. Тимінська в с. Погорілівка, Кіцманського р-ну, від В. Шапки, 1930 348
- Ой замуїв гай. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 233
- Ой згоріла скирта сіна. Записала О. Тимінська в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від В. І. Лукача, 1932 235
- Ой згоріла скирта сіна на току. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 237
- Ой Іване, Іваночку. Записав П. Мотуляк в с. Грозинці, Новоселицького р-ну, 1953 352
- Ой казала голубана. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 558
- Ой Канадочка широка. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 148
- Ой кину я бук на яму (Тандріта). Записав Ю. Січковський в Новоселицькому р-ні. З репертуару Буковинського ансамблю пісні і танцю 462
- Ой коню мій, коню, коню вороненький. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 142
- Ой кувала зозуленька в лісі на горісі. Записала О. Тимінська в с. Михальча, Сторожинецького р-ну, від групи дівчат, 1932 467
- Ой кувала зозуленька в полі на ячмені. Записала

- О. Тимінська в с. Михальча, Сторожинецького р-ну, від групи дівчат, 1932 238
- Ой кувала зозулиця, кувала, кувала.** Записано в с. Іспас, Вижицького р-ну, від Ф. М. Денис. Експ. 1962 566
- Ой кувала зозулиця на хаті, на розі.** Записано в с. Довгопілля, Вижицького р-ну, від М. П. Томнюк та Д. М. Лівака. Експ. 1962 551
- Ой кучері, кучерик.** Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 353
- Ой летів голубчик понід білу стелю.** Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 77
- Ой летіла зозуленька через гору в гай.** Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 140
- Ой летіли журавлі.** З музики Б. Крижанівського до вистави «Земля» за повістю О. Кобилянської. «Буковинська естрада», Чернівці, 1958, стор. 196 240
- Ой лунають коломийки в горах і в долинах.** Розшифровано з фонотеки Чернівецького обласного радіо 636
- Ой мав мене мій батечко.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959 226
- Ой мала Галя свекруху лихеньку.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959 241
- Ой мала я у коморі просо.** Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 469
- Ой маю я три жури.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959 243
- Ой на горі два дубки.** Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 472
- Ой на горі дерен, дерен.** Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 245
- Ой на горі дуб розвився.** Записала О. Тимінська в с. Реваківці, Кіцманського р-ну, від У. І. Рошки, 1931 355
- Ой на горі жита много.** Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 474
- Ой на горі жито, жито.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від О. М. Івасюка. Експ. 1959 247
- Ой на горі жовта глина.** Записала О. Тимінська в с. Реваківці, Кіцманського р-ну, від У. І. Рошки, 1931 475
- Ой не байка, моя мамко.** Записала О. Тимінська в с. Реваківці, Кіцманського р-ну, від У. І. Рошки, 1931 524
- Ой не жалуй, моя мила.** Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 249
- Ой немає краю в світі.** Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962. Варіант мелодії записав Г. Шевчук в с. Рогізна, Новоселицького р-ну, від І. Меленко 151
- Ой нема, ой нема пана дома.** Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931 37
- Ой не шуми, ліщинонько.** Записав Г. Шевчук в с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, 1945. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 54. 320
- Ой орле ж ти, орле, сивий соколе.** Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931. Варіант мелодії записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 174
- Ой під калноюю.** Записав Г. Шевчук в с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, від М. Рибак та О. Венгер, 1944. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 124 625
- Ой піду в садок.** Записав П. Мотуляк в с. Рашків, Новоселицького р-ну, від групи дівчат, 1952 255
- Ой піду ж бо я.** Записала О. Тимінська в м. Заставна від І. С. Турецького, 1931 357
- Ой піду я в полонину.** Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962. Тексти коломийок записав М. Іванюк

в с. Шепіт, Вижицького р-ну, від М. Чорней, К. Бурейчук, І. Шуслана, В. Ситрюк, М. Панкевич, Х. Олексюк, Х. Антофій, І. Козачука та Г. Томюк, 1959	568	доповнено записами з інших сіл Буковини. Експ. 1962	91
Ой піду я до млина, до маина. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	476	Ой поплив качур долів водою. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	371
Ой піду я заспіваю у зеленім гаю. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959	177	Ой породила перепеличка. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	165
Ой піду я містом. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	289	Ой пуцу я дрюк на воду. Записала О. Тимінська в с. Рідківці, Новоселицького р-ну, від А. Н. Кокошки, 1930	179
Ой піду я туди, куди я ходила. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	359	Ой сапала буряки під зеленим дубом. Записано в с. Іспас, Вижицького р-ну, від Г. І. Горюк. Експ. 1962	509
Ой піду я через сад. З музики Б. Крижанівського до вистави «Земля» за повістю О. Кобляїнської. «Буковинська естрада», Чернівці, 1958, стор. 199. Варіант тексту взято з фондів Чернівецького ОБНТ	478	Ой сараку Унгурян. Записав П. Мотуляк в с. Малинці, Новоселицького р-ну, від групи жінок, 1954	480
Ой пішла, пішла подолянка по воду. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Н. М. Проданюк. Експ. 1959	361	Ой сиділа дівчина край віконця. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	372
Ой павуть гусоньки. Записала О. Тимінська в м. Вашківці від О. Д. Курик, 1932	363	Ой слаба я, слаба я. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	482
Ой плали гусоньки. Записала О. Тимінська в с. Звенячин, Кіцманського р-ну, від М. О. Козарійчук та О. Д. Смук, 1930	365	Ой сяду я на коника. Записано в Києві від учасниці художньої самодіяльності з Кіцманського р-ну М. П. Логош, 1949	526
Ой по горі, ой по горі. Записав Г. Шевчук в с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, від І. Ф. Шевчука, 1945	369	Ой там танці, ой там танці. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від М. Михайлик. Експ. 1959	535
Ой по горі, по високій. Записано в с. Іспас, Вижицького р-ну, від Ф. М. Денис, К. П. Вагрич та В. Т. Мойсей. Експ. 1962	161	Ой ти, зоре вечірняя. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959. Варіант мелодії записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від І. І. Урсуляка. Експ. 1959. Другий варіант мелодії записано від мішаного хору с. Шипинці на республіканському огляді художньої самодіяльності, Київ, 1949	167
Ой позичте, кумко, бочки. Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931	36	Ой ти, Іваночку, тихий походочку. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи жінок. Експ. 1959	338
Ой покрились білим снігом полонини. Слова С. В. Бобинського (народний варіант), музика М. Гайворонського (народний варіант). З фондів Чернівецького ОБНТ	607	Ой ти, ой ти, білоданчику. Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931	33
Ой поїд гай зелененький. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Сакалюка. Текст		Ой три шляхи широкії. Слова Т. Шевченка. За-	

писано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 601

Ой у гори, легіники. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962. Варіант тексту записав М. Іванюк в с. Шепіт, Вижицького р-ну, від І. Козачука, 1958 109

Ой у лісі під ялинов. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від М. М. Бриника. Експ. 1959 170

Ой умру я, умру. Записала О. Тимінська в м. Вашківці від Г. М. Цюпало, 1932 485

Ой упала зізда з неба. Записала О. Тимінська в с. Реваківці, Кіцманського р-ну, від Є. М. Лищук, 1931 534

Ой у полі кирниченька. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 374

Ой у полі черемшина. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи хлопців. Експ. 1959 117

Ой учора а вчора. Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931 48

Ой хмариться, туманиться. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 172

Ой хмариться, туманиться. Записано в м. Вашківці від групи чоловіків. Експ. 1959 138

Ой ходив я всю днинку по ринку. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 251

Ой червоний бурячок. Записано в с. Банилівська Слобода, Сторожинецького р-ну, від В. І. Прокурняк. Експ. 1959 507

Ой чи є ж то весіллячко? Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959 75

Ой чия ж то крайня хатка. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959 378

Ой чия ж то крайня хатка. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962 465

Ой чого ти, молоденька, не тужиш. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гу-

лей. Експ. 1962. Тексти «Ой чому ж ти, молоденька, не тужиш» та «Сідай собі, молоденька, на стільчик» записав М. Іванюк в с. Шепіт, Вижицького р-ну, 1959. Текст «Ой не плачте, моя мамко» записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей, текст «Ой ісходить ясне сонце» — в с. Іспас, Вижицького р-ну, від Ф. М. Денис, К. П. Ватрич та В. Т. Мойсей. Експ. 1962 66

Ой як тропну чоботами. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962. Тексти коломийок записали учні Вижицької середньої школи № 1 в селах Вижицького р-ну 559

Оре багач, оре багач. Записано в с. Розтоки, Вижицького р-ну, від А. Т. Шемберка. Експ. 1962 546

Оре Семьон. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959 252

Пані пана мала — Петруся кохала. Записала О. Тимінська в с. Рідківці, Новоселицького р-ну, від А. Н. Кокошки та Д. В. Лупащук, 1930 380

Первоцвіти синьобілі. Записано в м. Вижиці від П. Симаки. З фондів Чернівецького ОБНТ 616

Піду в садочок, нарву квіточок. Записала О. Тимінська в с. Рідківці, Новоселицького р-ну, від А. Н. Кокошки та Д. В. Лупащук, 1930 257

Пішов дід по гриби. Записала О. Тимінська в с. Ленківці, Кельменецького р-ну, від Д. Сметанюк, 1932 487

Пливе качка, пливе. Записано в Києві від учасників художньої самодіяльності з м. Вашківці Я. Лелика, В. Марценяка та М. Мар'янчука, 1956 384

Повилася павутина. Записав Г. Шевчук в с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, від Д. Шевчук та І. Шевчук, 1944. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 70 504

Повій, вітре, повій, вітре. Слова І. Гушалевица. Записав О. Правдюк у с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. К. Бойчука, 1959 598

Повій, вітре, яром, яром. Записано від хору с. Топорівка, Новоселицького р-ну, на республікан-

ському огляді художньої самодіяльності, Київ, 1956	261
Повіят вітер степовий. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	113
Поволі, дружби, скринечку беріть. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	71
Помагай біг, кумко-любо. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959	489
Попід гай темнений. Записала О. Тимінська в с. Горішні Шерівці, Кіцманського р-ну, від О. М. Софронійчук та Г. А. Мунтян, 1931	263
Посаджу фасольку. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959	265
Посаджу я руту. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959	267
По садочку походжаю. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	269
Посіяла пшениченьки шість зерен. Записано в с. Черногузи, Вишницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	386
По тім боці Дунаю. Записано в с. Баннаївська Слобода, Сторожинецького р-ну, від Є. Козьменюк. Експ. 1959	388
По тім боці Дунаю, недалеко від гаю. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	390
Пою коні при Дунаю. Слова Ю. Федьковича (народний варіант). Записано в с. Драчинці, Сторожинецького р-ну, від Е. І. Симоновича. Експ. 1959	585
Приблиз коня до явора. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	394
Приїхав я коло двору. Записав П. Мотуляк в с. Клішківці, Новоселицького р-ну, від групи хлопців, 1952	396
Прилетіла ластівочка. Записано в с. Киселівці, Вишницького р-ну, від П. В. Мойси. Експ. 1962	45
Против вітці на горівці. Записано в с. Лужани,	

Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	271
Пустит мене, мій миленький. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак та Г. М. Кошарюк. Експ. 1959	275
Раз надїхав козак з міста. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від учасників сільського хору. Експ. 1959	115
Раз приходжу я додому. З репертуару Буковинського ансамблю пісні і танцю. Розшифровано з фонотеки Чернівецького обласного рад'о	491
Рибачука в морі. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від учасників сільського хору, 1959	278
Світи, місяченьку, світи над коморов. Записала О. Тимінська в с. Рідківці, Новоселицького р-ну, від Д. В. Лупашук, 1930	398
Світи, місяченьку, ще й ясна зоря. Записав Г. Шевчук в с. Дністрівка, Кельменецького р-ну, від І. Ф. Шевчук, 1943. Варіант мелодії записано від мішаного хору с. Топорівка, Новоселицького р-ну, на республіканському огляді художньої самодіяльності, Київ, 1956	280
Світи, світи, місяць. Записав П. Мотуляк в с. Клішківці, Новоселицького р-ну, від групи дівчат, 1955	283
Світи, посвіти, ясний місяцю, над камі. Записано в с. Іспас, Вишницького р-ну, від Ф. М. Денис, К. П. Ватрич та В. Т. Мойсей. Експ. 1962	73
Сидить когут на вершині. Записано в с. Черногузи, Вишницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	54
Скринька би не грала. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від М. М. Бринника. Експ. 1959	493
Сонечко низенько. Записала О. Тимінська в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від К. Д. Шпаюк та Є. П. Єремійчук, 1931. Варіант тексту записала О. Тимінська в м. Вашківці від П. Д. Чибиряк та Є. М. Флори, 1932	400
Сонечко низенько, а вечір близенько. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи жінок. Експ. 1959	403

Сонце западає за високі гори. Слова І. Гушале- вича (народний варіант). Записано в с. Лу- жани, Кіцманського р-ну, від М. М. Бриника. Експ. 1959	600	сала О. Тимінська в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від О. І. Онофрійчук та Р. К. Оре- лецької, 1932	411
Сопілочка яворова. Записано в с. Шипинці, Кіц- манського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	285	Та й у полі криниченька. З фондів Чернівецького Обласного будинку народної творчості	376
Стоїть корчма над болотом. Записано в с. Ши- пинці, Кіцманського р-ну, від Г. Сакалюк та М. Михайлик. Експ. 1959	273	Та на тім боці вогонь горить. Записано в с. Ши- пинці, Кіцманського р-ну, від К. В. Грекул. Експ. 1959	291
Стоїть явір над водою. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	405	Татарин братчик, татарин. Записано в м. Ваш- ківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	70
Сумний туман по долині. Записано в м. Вашківці від групи чоловіків. Експ. 1959	216	Та я гаю не рубаю. Записала О. Тимінська в м. Вашківці від Г. М. Цюпало, 1932	521
Сумно мені, сумно. Записала О. Тимінська в с. Звенячин, Кіцманського р-ну, від М. О. Ко- зарійчук та О. Д. Смух, 1930	203	Та як пішов Гребенюшок. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	293
Сумно мені, сумно. Записано в с. Лужани, Кіц- манського р-ну, від К. О. Дутчак та М. О. Га- личук. Експ. 1959	204	Та як собі заспіваю. Записав М. Бойченко в с. Чуньків, Кіцманського р-ну. «Буковинські народні пісні», Чернівці, 1935	517
Та вже вечір вечоріє. Записала О. Тимінська в с. Реваківці, Кіцманського р-ну, від У. І. Рош- ки, 1931	407	Тесові пороги, бувайте здорові. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	413
Та гуляйте, файні хлопці. Записано в с. Киселиці, Вржницького р-ну, від П. В. Мойси. Експ. 1962	134	Ти гадаєш, моя мамко. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи хлопців. Експ. 1959	128
Та дай же нам, боже, під вечір погоду. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи хлопців. Експ. 1959	287	Ти співаку-небораку, на що ся надієш. Записано в с. Розтоки, Вижницького р-ну, від Ю. І. Пет- рійчука. Експ. 1962. Тексти коломийок запи- сали учні Вижницької середньої школи № 1 в різних селах району	539
Та до мене, легіники. Записано в Києві від учас- ників художньої самодіяльності з Кіцманського р-ну М. П. Логош та М. П. Карапки, 1949	531	Ти співаку-небораку. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	537
Та їхала Катерина. Записано в с. Шипинці, Кіц- манського р-ну, від М. Михайлик. Експ. 1959	495	Трава шумить, трава шумить. Записано в с. Роз- токи, Вижницького р-ну, від О. О. Товстюк. Експ. 1962	100
Та й гадаю, та й думаю. Записав М. Бойченко в с. Чуньків, Кіцманського р-ну, від А. Галі- лея. «Буковинські народні пісні», Чернівці, 1935	409	Три дубочки похилилися. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак та М. О. Галичук. Варіант мелодії записано від К. О. Дутчак. Експ. 1959	296
Та й на ставу, на ставочку. Записала О. Тимінська в с. Давидівці, Кіцманського р-ну, від М. Мік- лія та Д. Г. Драбчук, 1932	532	Туман яром, туман долиною. Записав Г. Шев- чук в с. Ставчани, Кіцманського р-ну, від кол- госпного хору, 1952. «Буковинська естрада», Чернівці, 1958, стор. 195	414
Та й у моім городчику завівали гвоздички. Запи-			

У горах Карпатах. Слова С. Воробкевича (народна переробка). З фондів Чернівецького ОБНТ	596	Червона калино, чо' над водов стоїш. Записала О. Тимінська в с. Топорівці, Новоселицького р-ну, від М. С. Макаренко, 1923. Ця пісня виконується також на мелодію «Червона калино, листя зелененьке»	300
У неділю раненько. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. Сакалюк та М. Михайлик. Варіант мелодії записано в с. Шипинці від Г. Єремійчук. Експ. 1959	259	Чи ви чули, Тодосію. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	500
Хмарка наступає. Записав М. Іванюк в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Гулей та М. Іванюк, 1962	416	Чи ж я тобі не казала. Записано в с. Виженка, Вижицького р-ну, від М. В. Гудими. Експ. 1962	556
Ходить Роман по риночку. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1962	103	Чи мла, чи вода подвіря залягла. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	63
Ходить турок по риночку. Записав М. Іванюк в с. Шепіт, Вижицького р-ну, від Г. Гіндіна, 1957	106	Човен хитається. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від М. П. Бойчук та К. К. Бойчука. Експ. 1959	611
Хто там опівночі по лісу блукає? (Про Довбуша). Слова народні, музика Б. Крижанівського. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 92	94	Чого тота полонина навесні весела? Записано в с. Киселиці, Вижицького р-ну, від П. В. Мойси. Експ. 1962	554
Цей ночі опівночі. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Г. В. Єремійчук. Експ. 1959	418	Чоловіче, чоловіче, яку маю грижу. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від Д. Сакалюка. Експ. 1959	502
Ци думаєш, Джурджуване (Про Лукіяна Кобилицю). Текст записав Ю. Федькович. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 35. Мелодія записана в с. Розтоки, Вижицького р-ну, від Г. Петрійчук. Експ. 1962	97	Чом травка зелена? Записано від групи хлопців с. Топорівці, Новоселицького р-ну, на республіканському огляді художньої самодіяльності, Київ, 1956	421
Чабан вівці корняє. Записала О. Тимінська в с. Берегомет, Кіцманського р-ну, від В. І. Лукіяна та Є. Д. Тодорюк, 1931	392	Чому-с не прийшов. З фондів Чернівецького Обласного будинку народної творчості	423
Червона калина біленько завіла. Записано в м. Вашківці від Є. М. Собко. Експ. 1959	126	Чорна хмара наступила. Записала О. Тимінська в с. Карапчів, Сторожинського р-ну, від А. Д. Александрюк та В. М. Костриби, 1932	427
Червона калина, зелений лужок. Записано в с. Черногузи, Вижицького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	298	Чорні очі та й кучері. Записала Г. Шевчук у м. Глибока від О. Кручко, 1946	425
Червона калина на біло завіла. Записала О. Тимінська в с. Давидівці, Кіцманського р-ну, від М. Мікля та Д. Дрбчук, 1932	302	Широка долина, шовкова трава. Записала О. Тимінська в с. Берегомет, Кіцманського р-ну, від В. І. Лукіяна та Є. Д. Тодорюк, 1931	429
Червона калино, листя зелененьке. Записав Т. Димуриак у 1935 р. «Буковина в піснях», Чернівці, 1957, стор. 52. Варіант тексту записала О. Тимінська в м. Вашківці від групи дівчат, 1932	367	Шкода, мамко, шкода рожевого цвіту. Записано в с. Банилівська Слобода, Сторожинського р-ну, від групи жінок. Експ. 1959	124
		Що буду робити, що муж мене б'є. Записала О. Тимінська в с. Рідківці, Новоселицького р-ну, від А. Н. Кокошко та Д. В. Лупашук, 1930	304

Якби знала, мамко. Записано в с. Лужани, Кіцманського р-ну, від К. О. Дутчак. Експ. 1959	121
Якби знала мати. Записано в м. Вашківці від групи хлопців. Експ. 1959	119
Як гуцула не любити? Записала О. Тимінська в м. Вашківці від Г. М. Цюпало, 1932	523
Як засядем, браття, коло чари. Слова Ю. Федьковича (народна переробка), мелодія, очевидно, запозичена з німецької буршівської пісні «Sind wir nicht zur Herrlichkeit geboren?». З фондів Буковинського ансамблю пісні і танцю	587
Як ішов я від своєї дівчини. Записано в с. Шипинці, Кіцманського р-ну, від групи хлопців. Варіант мелодії записано в с. Шипинці від Н. М. Проданюк. Експ. 1959	431
Як я, браття, раз сконаю. Слова Ю. Федьковича (народний варіант). Ю. Млинарич, «Українські народні пісні», Братіслава, 1956, стор. 56	590
Як я собі нагадаю. Записано в с. Черногузи, Вижиницького р-ну, від Ф. Ф. Гулей. Експ. 1962	564

ЗМІСТ

Від упорядника	5
Л. Яценко, Буковинські народні пісні	7

Календарні та обрядові

Гаївки

Вербовая дощечка	31
Ой ти, ой ти, білоданчику	33
Опірчки зелененькі, завивайтеса	34
Ой позичте, кумко, бочки	36
Ой нема, ой нема пана дома	37
Накопаю коріння, коріння	39
Бігали дикі кози	40
Ой весно, весно та весняночко	41

Колядки та щедрівки

Добрий вечір, щедрий вечір	43
Прилетіла ластівочка	45
Ой в петрівочку нічка маленька	46
Ой учора а ввечора	48

Весільні

Вийшла молода та й до города	50
Ой є в мене у садочку кирничка	52
Сидить когут на вергині	54
Білая-біла рибочка грала	56
Кам'яна гора, кам'яна гора	58
Заплакала старша дружка	59
Зашуміла калиночка	61
Чи мла, чи вода подвір'я залягла	63
Гей, в горах, в горах сніги-морози	64
Ой чого ти, молоденька, не тужиш	66
Татарин братчик, татарин	70

Поволі, дружби, скринечку беріть	71
Світи, посвіти, ясний місяцю, над нами	73
Коби донечка знала	74
Ой чне ж то веселячко?	75
Ой летів голубчик попід білу стелю	77
А наш батько чорнобривий	79
Ішла наша молоденька	81

Історичні, козацькі, вояцькі та рекрутські

Гей по синьому морю	85
Звідки, Ясю?— З-за Дунаю	87
На вулиці сурма грає	89
Ой попід гай зелененький	91
Хто там опівночі по лісу блукає?	94
Чи думаєш, Джурджуване	97
Трава шумить, трава шумить	100
Ходить Роман по риночку	103
Ходить турок по риночку	106
Ой у гори, легіняки	109
Вітер віє, трава шумить	111
Повіяв вітер степовий	113
Раз над'їхав козак з міста	115
Ой у полі черемшина	117
Якби знала мати	119
Якби знала, мамко	121
Гей у лузі береза стояла	123
Шкода, мамко, шкода рожевого цвіту	124
Червона калина біленько зацвіла	126
Ти гадаєш, моя мамко	128
На тій горі, на тій горі	131
Та гуляйте, файні хлопці	134
Ой до Прута доріженька	136
Ой хмариться, туманиться	138
Ой летіла возуленька через гору в гай	140
Ой коню мій, коню, коню вороненький	142
Літали соколи понад синє море	144
А в неділю дуже рано	146
Ой Канадочка широка	148

Побутові

Ой немає краю в світі	151
Буковино ти зелена	153
Гаю, гаю ти зелений	155

На чужині тяжко жити	157
Ой браття чумаки	159
Ой по горі, по високій	161
Воли мої половії	163
Ой породила перепеличка	165
Ой ти, зоре вечірняя	167
Ой у лісі під ялинов	170
Ой хмариться, туманиться	172
Ой орле ж ти, орле, сивий соколе	174
Ой піду я заспіваю у зеленім гаю	177
Ой пушу я дрюк на воду	179
Казав кленів лист	181
А звечора комора гуділа	183
Було село Василеве	185
Вийшов чабан на моголу	187
Вівці мої, вівці мої	189
Вівці мої, вівці	191
Ой ви, вівці мої, вівці	193
Від поля до поля виросла тополя	195
Гей дубку, дубку кучерявий	197
Ой дубе, дубе кучерявий	199
Горі ж мєє, горі	200
Журо моя, журо	201
Сумно мені, сумно	203
Сумно мені, сумно	204
Зелений ліс, буковина	206
Ішли хлопці з сторони	207
Їхав козак з України	209
Кажуть люди, що я помарніла	212
Мала мати сина	214
Сумний туман по долині	216
Мила, мила, що гадаєш?	218
Не високо і не низько листок на калині	220
Ой вийду я, вийду на високу гору	222
Ой вишенька-черешенька	224
Ой мав мене мій батечко	226
Ой дала мя моя мати	229
Ой дбай, мамко, дбай	231
Ой зашумів гай	233
Ой згоріла скирта сина	235
Ой згоріла скирта сина на току	237
Ой кувала возуленька в полі на ячмені	238
Ой летіли журавлі	240
Ой мала Галя свекруху лихеньку	241

Ой маю я три жури	243
Ой на горі дерен, дерен	245
Ой на горі жито, жито	247
Ой не жалуй, моя мила	249
Ой ходив я всю днинку по ринку	251
Оре Семьон	252
Ой піду в садок	255
Піду в садочок, нарву квіточок	257
У неділю раненько	259
Повій, вітре, яром, яром	261
Попід гай теменький	263
Посаджу фасольку	265
Посаджу я руту	267
По садочку походжаю	269
Пропив вівці на горівці	271
Стоїть корчма над болотом	273
Пусти мене, мій миленький	275
Риба-щука в морі	278
Світи, місяченьку, ще й ясна зоря	280
Світи, світи, місяць	283
Сопілочка яворова	285
Та дай же нам, боже, під вечір погоду	287
Ой піду я містом	289
Та на тім боці вогонь горить	291
Та як пішов Гребенюшок	293
Три дубочки похилилися	296
Червона калина, зелений лужок	298
Червона калино, чо́ над водов стоїш	300
Червона калина на біло зацвіла	302
Що буду робити, що муж мене б'є	304

Про кохання

А ще кури не піли	309
В долину, в долину, у гай по калину	312
Висока верба, висока верба	314
Вітер віє, сонце гріє	316
Закувала зозуленька на хаті, на розі	318
Ой не шуми, ліщинонько	320
Зелена верба, зелена верба	322
Зелена рута, жовтий цвіт	324
Іване, Іване, личко мальоване	326
Ідь, милий, в дорогу	329
Летіла зозулька та й сказала: ку-ку	332

Марусю, Марусю	333
Милий Іваночку, тихий походочку	336
Ой ти, Іваночку, тихий походочку	338
На горі корчмонька	340
На камені ноги мию	342
Несла дівча воду з броду	344
Ой вишеньки-черешеньки	346
Ой загнивався, ой загнивався мій миленький на мене	348
Зажурилася, засмутилася молоденькая вдова	350
Ой Іване, Іваночку	352
Ой кучері, кучерихи	353
Ой на горі дуб розвився	355
Ой піду ж бо я	357
Ой піду я туди, куди я ходила	359
Ой пішла пішла подолянка по воду	361
Ой плавають гусоньки	363
Ой плали гусоньки	365
Червона калино, листя зелененьке	367
Ой по горі, ой по горі	369
Ой поплив качур долів водою	371
Ой сиділа дівчина край віконця	372
Ой у полі кирниченька	374
Та й у полі кринниченька	376
Ой чия ж то крайня хатка	378
Пані пана мала—Петруся кохала	380
Пливе качка, пливе	384
Посіяла пшениченьки шість зерен	386
По тім боці Дунаю	388
По тім боці Дунаю, недалеко від гаю	390
Чабан вівці корняє	392
Прибав коня до явора	394
Приїхав я коло двору	396
Світи, місяченьку, світи над ксморов	398
Сонечко низенько	400
Сонечко низенько, а вечір близенько	403
Стоїть явір над водою	405
Та вже вечір вечоріє	407
Та й гадаю, та й думаю	409
Та й у моїм городчику зацвіли гвоздички	411
Тесові пороги, бувайте здорові	413
Туман яром, туман долиною	414
Хмарка наступає	416
Цей ночі опівночі	418
Чом травка зелена?	421

Чому-с не прийшов	423
Чорні очі та й кучері	425
Чорна хмара наступила	427
Широка долина, шовкова трава	429
Як ішов я від своєї дівчини	431

Жартівливі та гумористичні

А Марія вареники чине	435
А той любий Григорій	437
Але що то за Іван	439
Вийду на горбочок	441
Глибока криниця	443
Господар з хати, москаль до хати	445
Кажуть люди, що я лиха	447
Корчмо, корчмо, корчмо дубова	449
Мала баба три сини	451
Молодиця Катерина моргає на мене	453
Не женися, сину	456
Нехай загородять там, де нелюб ходить	458
Ой вишеньки-черешеньки	460
Ой кину я бук на яму (Тандріта)	462
Ой чия ж то крайня хатка	465
Ой кувала зозуленька в лісі на горісі	467
Ой мала я у коморі просо	469
Ой на горі два дубки	472
Ой на горі жита много	474
Ой на горі жовта глина	475
Ой піду я до млина, до маина	476
Ой піду я через сад	478
Ой сараку Унгури	480
Ой слаба я, слаба я	482
Ой умру я, умру	485
Пішов дід по гриби	487
Помагай біг, кумко-любко	489
Раз приходжу я додому	491
Скрипка би не грала	493
Та їхала Катерина	495
Катеринко моя, чорнобривко моя	498
Чи ви чули, Тодосію	500
Чоловіче, чоловіче, яку маю грижу	502
Повилася павутина	504
Ой червоний бурячок	507
Ой сапала буряки під зеленим дубом	509
А я собі ланкова	511

Та як собі заспіваю	517
Ой вибила дванадцята	519
Та я гаю не рубаю	521
Як гуцула не любити	523
Ой не байка, моя мамко	524
Ой сяду я на коника	526
Весела-м ся народила	527
Та до мене, легіники	531
Та й на ставу, на ставочку	532
Ой упала зірка з неба	534
Ой там танці, ой там танці	535
Ти співаку-небораку	537
Ти співаку-небораку, на що ся надієш	539
Дівчиночко молоденька	544
Оре багач, оре багач	546
Загадав си наш горобчик	548
Ой женила мене мати	550
Ой кувала зозулиця на хаті, на розі	551
І ти гуцул, і я гуцул	553
Чого тота полонина навесні весела?	554
Чи ж я тобі не казала	556
Ой казала голубана	558
Ой як тропну чоботами	559
Як я собі нагадаю	564
Ой кувала зозулиця, кувала, кувала	566
Ой піду я в полонину	568

Пісні літературного походження

Пою коні при Дунаю	585
Як засядем, браття, коло чари	587
Як я, браття, раз сконаю	590
Заграй ми, цигане старий	592
Над Прутом у лузі	594
У горах Карпатах	596
Повій, вітре, повій, вітре	598
Сонце западає за високі гори	600
Ой три шляхи широкії	601
В той день, коли дім я покинув віття	603
Кажуть люди, що-м щаслива	605
Ой покрилась білим снігом полонини	607
Колись, дівчино мила	609
Човен хитається	611

Зірна літня нічка	614
Первоцвіти синьобілі	616
Марічка	618

На радянській Буковині

Нова рада стала	623
Ой під калиною	625
Не мали ми щастя-долі	627
Буйна, молода по весні вода	629
Буковино ти зелена	631
За річкою попід гаєм	632
Заспіваєм файну пісню	634
Ой лунають коломийки в горах і в долинах	636
Буковино, Буковино, мій радянський краю	638

Примітки

Словник діалектних слів та виразів	645
Алфавітний покажчик та примітки	649

БУКОВИНСКИЕ НАРОДНЫЕ ПЕСНИ

(На украинском языке)

Редактор Т. Т. Шпирный
Оформления художника О. Ю. Комяхова
Художий редактор В. П. Кузь
Технический редактор О. М. Лисовець
Корректор О. А. Дітель

БФ 34966. Зам. № 1892. Вид. № 430. Ти-
раж 1200. Формат паперу 70×92/32. Друк. фіз.
аркушів 21,25. Умовн. друк. аркушів 24,86. Об-
ліково-видавн. аркушів 18,9. Підписано до дру-
ку 10.XII 1963 р. Ціна 1 крб. 10 коп.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Київ,
Решіта, 4.

Третья книга

БИБЛИОТЕКА ИСТОРИИ